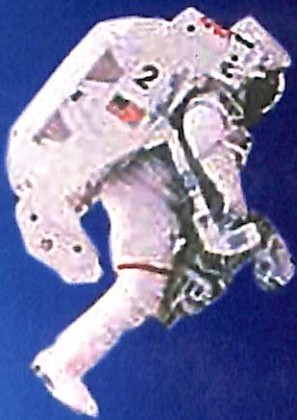

K. C. DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

10

K.C.DAS COMMERCE COLLEGE

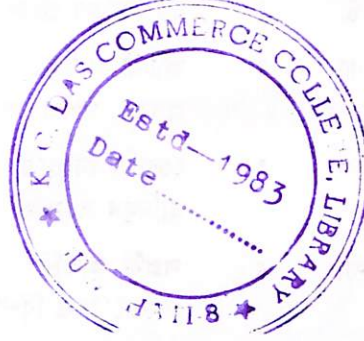
— চারুকলায় কীর্তি —

সংগঠিত: ১৯৬০ খ্রিঃ
সংগঠিত: ১৯৬০ খ্রিঃ

কে. চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ আলোচনী

দশম সংখ্যা : ২০০৫-২০০৬

K. C. DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE **10TH ISSUE : 2005-2006**

Teacher-in-charge
Ms. Jayashree Pathak

Joint Editor
Jyoti Singhvi
Hamidur Rahman

কে. চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ আলোচনী : মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বাৰ্ষিক প্ৰকাশ; দশম সংখ্যা : ২০০৫-২০০৬ চন।
মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা, ছাত্ৰীবাৰী, গুৱাহাটী-৭৮১০০৮ৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত আৰু সৰ্বস্বত্ব সংৰক্ষিত।

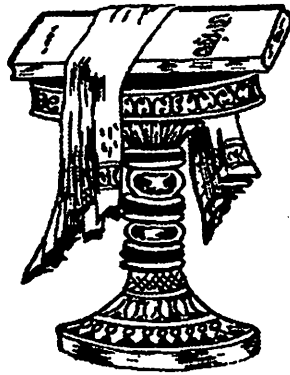
সম্পাদনা সমিতি :

উপদেষ্টা	:	ডঃ হিতেশ ডেকা, অধ্যক্ষ
তত্ত্বাবধায়িকা	:	জয়শ্ৰী পাঠক প্ৰবন্ধা, গণিত আৰু পৰিসংখ্যা বিভাগ
যুটীয়া সম্পাদক	:	জ্যোতি সিংহভি হামিদুৰ বহমান
সদস্য/সদস্যা	:	পল্লবী কাকতি প্ৰবন্ধা, বিত্ত বিভাগ সমৰ ভট্টাচাৰ্য প্ৰবন্ধা, ইংৰাজী বিভাগ বিবেক শৰ্মা উপ-সভাপতি, ছাত্ৰ একতা সভা জয় কুমাৰ আগৰৱালা স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

EDITORIAL BOARD

Adviser	:	Dr. Hitesh Deka, Principal
Teacher-in-charge	:	Jayashree Pathak Lecturer, Dept. of Mathematics & Statistics
Joint Editor	:	Jyoti Singhvi Hamidur Rahman
Members	:	Pallavi Kakati Lecturer, Department of Finance Mr. Samar Bhattacharyya Lecturer, Department of English Vivek Sharma Vice-President, Students' Union Joy Kr. Agarwala B.Com IIIrd year
বেটুপাত আৰু অঙ্গসজ্জা	:	প্ৰাঞ্জল শৰ্মা প্ৰবন্ধা, বিত্ত বিভাগ ৰাপন কলিতা প্ৰবন্ধা, গণিত আৰু পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান বিভাগ সত্যজিত শৰ্মা প্ৰবন্ধা, বিত্ত বিভাগ
মুদ্ৰণ	:	শৰাইঘাট প্ৰিণ্টাৰ্ছ, এম. চি. ৰোড গুৱাহাটী - ৭৮১০০৩

শহীদ প্ৰণামো তোমাক

অসম মাতৃৰ অস্তিত্ব বক্ষাৰ বাবে আৰু জাতীয় সংস্কৃতিক
সংকটৰ গৰাহৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰাৰ বাবে যিসকলে
নিজৰ বৰ্তমানবোৰ উত্তৰ পুৰুষৰ মঙ্গলৰ
বাবে অৰ্পণ কৰি চৰম ত্যাগৰ নিদৰ্শন
দাঙি ধৰিলে সেই শত সহস্ৰ

জ্ঞাত-অজ্ঞাত

মহান বীৰ শহীদলে

—এই পৱিত্ৰ ক্ষণত আমাৰ অশ্ৰুভৰা

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাঁচিলো।

অভিনন্দন

মহাকাশত বিচৰণ কৰিছা
মানৱৰ বুকুত সেউজ সিঁচিছা
অলকানন্দাত গা ধুই
আমাক অমৃত বিলাইছা
'সুনীতা'—অভিনন্দন!

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

কোন দূৰ অতীতৰ ধ্যানমগ্ন যোগী তুমি।
তব পুণ্য কিৰণেৰে কৰিলা পৱিত্ৰ ভূমি।।

আমাৰ কলেজ গঠনৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত,
কলেজ পৰিয়ালৰ আমাৰ সকলোৰে শ্ৰদ্ধাৰ সদস্য—

ভূৰনেশ্বৰ তালুকদাৰ

বিশিষ্ট নাট্যকাৰ, অভিনেতা—

বিপুলানন্দ চৌধুৰী

অসমৰ বাণিজ্য শিক্ষাৰ পুৰোধা ব্যক্তি, গুৱাহাটী

বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ—

ড० ভগৱান লহকৰ

বিশিষ্ট গীতিকাৰ—

কেশৱ মহন্ত

অসমীয়া সাহিত্যৰ একনিষ্ঠ সেৱক—

চন্দ্ৰ প্ৰসাদ শইকীয়া

নাট্যকাৰ, গল্পকাৰ, চলচিত্ৰ পৰিচালক

ড० ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়া

গুৱাহাটী বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক—

কৃষ্ণকান্ত কলিতা

হাস্য-ব্যংগ লেখক, নাট্যকাৰ, গল্পকাৰ—

মহেন্দ্ৰ বৰঠাকুৰ

মৃত্যুৰ শীতল শেতেলিত চিৰনিদ্ৰাৰত এইসকল মহান
ব্যক্তিলৈ সমূহ কেচিয়ানৰ ফালৰ পৰা
শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অৰ্পণ কৰিলো।

মোৰ প্ৰাণবো প্ৰাণৰ, মোৰ গানবো গানৰ, মোৰ দেশ ।
মোৰ প্ৰতিটো কামে, মোৰ প্ৰতিটো চিন্তাই এই দেশৰ বুকুত বচে
শইচ-গোপোৰাণী ভৱিষ্যতৰ মপোন । মোৰ জীৱনৰ আঁহে আঁহে,
মোৰ যৌৱনৰ কোঁহে কোঁহে সেই মপোনৰ কলাবোণ ।

দেশে দেশে দেশ আছে । এনে বহু দেশৰ অৰঙে-দৰঙে
মই ঘূৰিছোঁ । বহু বন্ধুৰ মতে হাতে হাতে হাতে ধৰি ঘূৰিছোঁ ।
কেতিয়াবা মাগৰ পাবত, কেতিয়াবা খেজুৰ তলত, নতুবা
পাহাৰতলিত খন্তেক জিৰাইছোঁ । বন্ধুৰ মতে প্ৰাণ খুলি
প্ৰাণৰ কথা পাতিছোঁ । তাৰ পিছত আকৌ আবঙ কৰিছোঁ নতুন যাত্ৰা ।
এনে বহু যাত্ৰাৰ শেষ মোৰ দেশ । যাৰ বুকুৰ উমে মোক
দিছে ভাণোপোৱাৰ আনন্দ, যৌৱনৰ প্ৰাচুৰ্য ! জীৱনৰ নতুন অৰ্থ ।
এই দেশৰ প্ৰতিটো পুৰাই মোলৈ লুকাই আনে ঐশ্বৰ্যৰ বিপুল সম্ভাৰ ।
প্ৰতিটো সন্ধিমাই বৈ আনে স্নিগ্ধ সুগন্ধৰ সুবাস । প্ৰতিটো স্মৃতিৰে
মোক দি যায় জীৱনৰ আশীৰ্বাদ ।

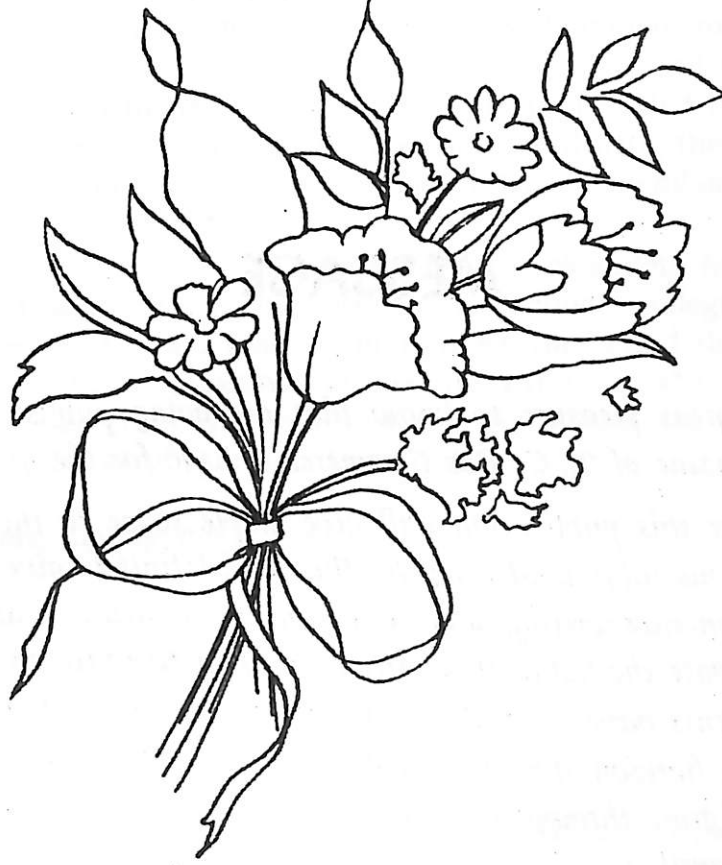
এই দেশৰ বাবে মই জীয়াই আছোঁ । এই দেশৰ বাবে মই
জীয়াই থাকিবলৈ মৰণ পণ কৰিছোঁ । বগুৱা, বনুৱা, হালোৱা
এই সকলৰ মাজত মই আছোঁ—মোৰ দেশৰ বাবে । অনৈক্যৰ
মাজত ঐক্য হৈ, বিৰোধৰ মাজত সংহতিৰ সম্ভাৱনা হৈ মই আছোঁ ।
জীৱন-মৰণে, শমনে-মপোনে এই দেশৰ আহ্বান মই শুনিছোঁ ।
শত্ৰু-মিত্ৰ সকলোকে মই চিনিছোঁ । সিহঁতৰ অন্তৰ মই বিশ্বাসেৰে
জিনিছোঁ । শান্তিৰ চৰাইযুৱিক আজলি ভৰাই মই দিছোঁ—ভঁৰাণৰ
এমুঠি ধান, পৰাণৰ একোটি গান ।

আৰুতো মোৰ একো নাই !

মোৰ দেশ—মোৰ কল্পোজিত মপোনৰ উভাল তৰংগই
মোক লৈ যায় গভীৰৰপৰা গভীৰতৰলৈ, আদৰ্শৰ
কঠিন পৰ্বত-মূৰলৈ.....

—হীৰেণ ভট্টাচাৰ্য

অৰ্পণ

মই এটি দিনৰ জোনাকী

বহি আছে শুকান ঝাঁহত

ৰাতিৰ সপোন দেখি দেখি.....

—নৰকান্ত বৰুৱা

বাস্তৱ জীৱনৰ বৰষুণৰ ঘাত-প্ৰতিঘাতক নিৰ্ভয়ে আকোঁৱালি লৈ

ভৱিষ্যতৰ নৱতম নৱ সৃষ্টিৰ সেউজ সপোন দেখা

তুমুগতুৰ নৱ প্ৰজন্মৰ হাতত।

Er. R. Chaudhury, B.M.E., F.I.E.,
Chartered Engineer (India)

"SATYAM"
K. R. B. ROAD,
BHARALUMUKH,
Guwahati - 781 009
© 0361-2545151, 2544042

Ref. No. KCD/30/2007/27

Date : 21.12.2006

MESSAGE

It is a great pleasure to know that are going publish the Annual College Magazine of K. C. Das Commerce College for the year, 2007.

I am sure this publication will give ample scope to the students to write on various subjects of interest. This will definitely give the students a chance to generate writing habit and thinking, which will also encourage them to cultivate the habit of writing. In order to write an article/Poem etc., the students have to study deeply on the subject matter which itself will widen the horizon of his knowledge as writer. The writing habits of the students will grow through regular writing which will be a direct help to his future as well.

I wish this publication "K.C. Das Commerce College Magazine 2007" a grand success.

(Er. R. Chaudhury)

President,
Governing Body,
K. C. Das Commerce College

Principal's Message

THOSE TEARS.....

It was November 14, Children's day, when the outgoing Students' Union Body of our college handed over charge to the newly elected Union members. I was present in the investiture ceremony. The air was filled with emotions, and why not? After all, the outgoing Student's Union members were loved and appreciated by all, and I deservedly praised them in my speech. However, what struck me during the course of the meeting were the tears of some of the outgoing Students' Union members, and the misty eyes of many present in the ceremony.

The picture left an idelible impression on me. Nostalgia transported me back to my student days. I was actively involved in the school, college and then university student's union bodies. I could also recall how we had cried during the farewell ceremony just before our HSLC examination, and then the day when I handed over charge to the new general secretary of the Pub-Kamrup College Students' Union and Post Graduate Students' Union of Gauhati University. I started to ponder: why Jyoti and Sikha were crying? Why Ritumoni, Arpita and Vivek were unable to control their tears? Why the others were having misty eyes?

Based on my experience, I could conclude that not all students cry for their almamater. The tears in this case are genuine; they come from within spontaneously. So, unless one has deep-seated love and respect for the institution in which he/she studies, tears just cannot roll by.

Let me repeat: the incumbent Student's Union body of our college was exceptional with a capital. They had, throughout, their tenure displayed responsibility of the highest order. They were everywhere; be it during the NAAC assessment, welfare activities in Garoghuli or even during the Saraswati Puja. Based on this, I dare say that no other college in the state can boast of such responsible union body.

You all know the story of the growth of our college. From a very humble beginning in 1983 with just 107 students on its roll, we are about to enter the silver jubilee year beginning November 7, 2007. Is it not a matter of pride and achievement for all of us that without even a UGC recognition, we were able to get a B+ certificate from NAAC? At the cost of repetition, let me say: the contribution of all of our related constituents—Governing Body, teachers, non-teaching staff, students, guardians and our neighbours has been praiseworthy.

Dear students, this is an age characterized by cut throat competition, and also an age of information overflow. Winds of liberalization, privatization and globalization are sweeping our lives like never giving us new opportunities and challenges. The question is: Are we ready for these? However, you all are lucky to be a part of this huge transition, now it is all upto you to make it count. I would also like you to realize that a MBA or a CA degree soon after your graduation should not be your sole ambition. You

must become exemplary citizens taking on the leadership role in your society and your state, and, of course, your family. You all must become like Mother Teresa, Ratan Tata, Dhirubhi Ambani, Anundaram Barooah, Jyoti Prasad Agarwala etc.

I know, these are not the best of times in Assam. But then these are not the worst of times either. You must use the adversities around you as springboard to your success. Remember, waves always rise higher after encountering the rocks. You have all noticed that our college is a mini India in diversity. Students not only from all across the North-East, but also from almost all States of India come here to study. In fact, the number of indigenous Assamese is far less here. This situation provides a wonderful training ground for you all to strive for universal brotherhood and true humanism.

It is my long held belief that students of our college are the best disciplined ones in Assam. Have you ever heard of a strike here? Have you seen how our elections are held? At a time when abduction and even murder have become common in College-University elections, you all have shown tremendous responsibility by participating in college election with no fuss. Not a single poster or banner, not a single penny spent, and yet we get a very mature Students' Union Body each year. Why? Simple, because you all are leaders in your own special way. You are all role models. Thank you dear students, you all have made us proud.

However, I would like to touch upon a very sensitive issue here. You know by now that in the academic session 2006-07, 523 students could not make themselves eligible for the final examination, despite our continues efforts spanning the whole year. Out of these 523 students, 219 failed to clear test examination while the rest 304 were declared discollegiate. It is indeed a matter of regret. Students, and also their guardians, should have a sense of urgency. When they did, it was too late in the day. I take this opportunity to urge parents and guardians to be extra conscious on this issue in the coming session. Also, the Governing Body of the college has envisioned a plan to make the college a Centre for Excellence. I appeal to all our constituents for their total cooperation and involvement.

Finally, dear student, please learn to respect your college as you respect your own personality, only then shall the tears of Ritumoni, Arpita, Vivek, Jyoti and Sikha would make sense in the real term. □

Dr. Hitesh Deka

আজিৰ সমাজ ব্যৱস্থাই ক্ৰমান্বয়ে ধ্বংসৰফালে আগবাঢ়ি আহিছে। সমাজব্যৱস্থাৰ ধ্বংসমুখী চৰিত্ৰই নতুনপ্ৰজন্মৰ ওপৰত বাৰুকৈয়ে প্ৰভাৱ পেলাইছে। যাৰ ফলত হিংসাৰ বিসংগতিপূৰ্ণ বিস্তাৰিত বিশৃঙ্খলতকৈ অহিংসাৰ সংঘবদ্ধ শৃংখল নিশকতীয়া হ'ল। সাম্প্ৰতিক অসমত দুৰ্নীতি, ষড়যন্ত্ৰমূলক ৰাজনীতিৰ অবক্ষিত অপ্ৰতিৰোধ্য। গতিকে সমাজব্যৱস্থাৰ ভেটি ধ্বংস কৰাৰ উপৰি নতুন প্ৰজন্মটোক হতাশাগ্ৰস্ত আৰু আশাহত মানসিকতাৰ চিকাৰ হ'বলৈ বাধ্য কৰাইছে। এতিয়া হিংসাৰ তৎপৰতা গ্ৰহণযোগ্যতাৰ পৰিমাণে নিৰূপন কৰিছে একোজন ব্যক্তিৰ সামাজিক জীৱনৰ মান। দুৰ্নীতিক সবলীকৰণ কৰাৰ যুগত এতিয়া সফলজনক অনুসৰণ কৰাহে আমাৰ সমাজৰ প্ৰকৃতি। দুৰ্বলজনক সহায় কৰাৰ নীতি বৰ্তমান নিশকতীয়া।

আমি চৰাইৰ দৰে উৰিবলৈ শিকিছো
মাছৰ দৰে সাতুৰিবলৈ শিকিছো। কিন্তু
পৃথিৱীত ভাতৃৰ দৰে বাস কৰিবলৈ শিকা নাই।

—মাৰ্টিন লুথাৰ

স পা দ কী য়

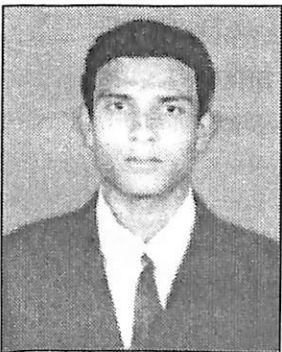
আভিজাত্যৰ টোৰ নেপুৰত ওলমি উটি-ভাহি গৈছে আমাৰ চিন্তা-চেতনা, শক্তি। যি সময়ত সমগ্ৰ বিশ্বক বিজ্ঞানে অবিশ্বাস্য জ্যোতিৰে আলোকিত কৰি ৰাখিছে তেনে সময়ত আমি জাতি-ধৰ্ম, বৰ্ণ-বংশক লৈয়ে ব্যস্ত হৈ আছো। যাৰ বাবে আমি সমস্ত মানবীয় মূল্যবোধকে বন্ধকত ৰাখিবলৈ ৰাজী আছো। সুস্থ মানবীয় মূল্যবোধসম্পন্ন ব্যক্তি হোৱাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় মৌলিক পৰিৱেশ পৰিস্থিতিৰ অভাৱত নতুন প্ৰজন্ম একো একোজন কুটিল আত্মকেন্দ্ৰিক যন্ত্ৰ মানৱত পৰিণত হ'বলৈ ধৰিছে। অনিশ্চিত ভৱিষ্যতৰ সংশয়ো গৰিষ্ঠসংখ্যক নতুন পুৰুষৰ সামাজিক দৃষ্টিভংগীৰ দ্ৰুত পৰিৱৰ্তন সাধিছে।

নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰখাটোৱে
উন্নতিৰ প্ৰথম চাবি-কাঠি।

—এমাৰ্চন

বৰ্তমান আমাৰ সমাজবাসীৰ মাজত একতা আৰু ভাতৃত্বৰ ভাৱ নোহোৱাই হ'ল আৰু ক্ৰমান্বয়ে হ্ৰাস হৈছে নিজৰ ওপৰত থাকিবলগীয়া বিশ্বাস। কিহৰ বাবে? একমাত্ৰ আমাৰ কু-কাৰ্যৰ ফলত যাৰ বাবে আজি প্ৰত্যেকেই প্ৰত্যেকৰ ওপৰত হিংসাত্মক। উন্নতিৰ চাবি-কাঠি এৰো আনৰ ওপৰত আৰু তলাৰ ভাঁজটো পিন্ধো নিজৰ বুকুত। এই তমসাময় উন্নতিৰ চাবি-কাঠি হেৰুৱাৰ বাবে আমাৰ সভ্যতাটো চিৰস্থায়ীৰূপে বন্ধকত পৰিণত হৈয়ে থাকিব ধৰিছে, এই তলাৰ সাজ খুলিবলৈ আমাক স্ব-বিশ্বাসৰ কিৰণৰ প্ৰয়োজন। কাৰণ এই কিৰণৰ যতহে আমি ক্ৰমে উন্নতিৰ ফালে আগুৱাই যাব পাৰিম। তাৰ বাবে সময়ৰ অগ্ৰগতি সোঁতৰ লগে লগে আগবাঢ়িব লাগিব।

'সময়ৰ টিকিনিডাল হেনো আগফালে'—নৈৰ সোঁতৰ লগত সময়ক তুলনা কৰা হয়। দুয়ো বৈ নাথাকে বৈ যায় অথচ সময়ৰ সোঁত যাওতে দেখা নাযায়। কাৰ্যক্ষেত্ৰতহে ইয়াৰ গম পোৱা যায়। আটাইতকৈ অপ্ৰিয় সত্যটো হ'ল আজিৰ সমাজ ব্যৱস্থাই অমানুষিক প্ৰতিযোগিতাৰ দৌৰত চামিল নহ'লে 'সামাজিক যোগ্যতাৰ' প্ৰমাণপত্ৰ লভা বৰ কঠিন। এই প্ৰতিযোগিতাত প্ৰতিযোগী হিচাপে আগভাগ ল'বলৈ হ'লে আমাৰ জ্ঞানৰ সন্দৰ্ভৰ দৰকাৰ। এই জ্ঞান আমি লভিব পাৰো এখন গ্ৰন্থৰ পৰা। যিদৰে সূৰ্যৰ কিৰণ অবিহনে পৃথিৱীত থকা সকলো পদাৰ্থৰে অস্তিত্ব লোপ পাব, তেনেদৰে গ্ৰন্থৰ অবিহনেও এই সুন্দৰ জ্ঞানগৰ্ভা, পৃথিৱীত মানুহৰ সুস্থ চিন্তা-চৰ্চা আৰু জ্ঞানৰ সংকটে দেখা দিব। গ্ৰন্থৰ পৰা লাভ কৰা বিদ্যাই আমাক এজন সৎ আৰু বিবেকবান ব্যক্তি হিচাপে জীৱন পথত কৰ্ম কৰি যাবলৈ সততে অনুপ্ৰেৰণা যোগায়। গ্ৰন্থ হ'ল আমাৰ মানৱ জীৱনৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ নিঃস্বার্থ বন্ধু। যাৰ সান্নিধ্যত আমি লভিব পাৰো এটা মহৎ আৰু সৃষ্টিশীল জীৱন।

অন্য এক জ্ঞানৰ মাধ্যম হৈছে আলোচনীখন। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ চিন্তা-চৰ্চাৰ বিকাশ ঘটে। বিদ্যালয় আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত সাহিত্য বিষয়ক কিতাপ-আলোচনীৰ অধ্যয়নৰ জৰিয়তে উন্নতমানৰ কচিবোধৰ পৰিৱেশ গঢ়িব পাৰে। এই পৰিৱেশ তথা এনেধৰণৰ উদ্দেশ্য আগত ৰাখি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ এখন বছৰেকীয়া আলোচনীৰ দহ বছৰ আগতে জন্ম দিয়া হৈছিল। এই দহ বছৰৰ ভিতৰতে আমাৰ আলোচনীখনে মহাবিদ্যালয় তথা সমাজখনত নিজকে বিবেকবান ৰূপে গঢ় দিয়াত সফল হৈছে। তথাপিহে আলোচনীখনৰ পৈণত ৰূপ কিছু চালুকীয়া অৱস্থাতেই। এখন আলোচনীৰ পৈণত নিৰ্ভৰ কৰে পঢ়ুৱৈসকলৰ ওপৰত। এইটো সত্য যে বৰ্তমানৰ প্ৰায়ভাগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে তত্ত্বগধুৰ লিখনি লিখা বা পঢ়াৰ পৰা নিজকে বিৰত ৰাখে। এই সংখ্যাৰ আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাৰ কথা পৰিকল্পনা কৰোঁতে আমি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সাহিত্য সৃষ্টিৰ ফালে আগুৱাই নিবলৈ কিছু পৰিমাণে হ'লেও পথ নিৰ্দেশনা দিয়াৰ পথ বিছাৰি উলিয়াইছিলো। আমি সিদ্ধান্ত কৰিছিলো মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ 'বেটুপাত'ৰ ওপৰত। আলোচনীখনৰ বেটুপাত তথা সম্পাদনাৰ ওপৰতে ভিত্তি কৰি পঢ়ুৱৈসকলৰ সংখ্যা অসীম কৰি ইয়াৰ পৈণত ৰূপ সফল কৰি তুলিব পাৰি।

এইখিনিতে আমি কৃতজ্ঞতা জনাইছো আমাৰ শুভাকাঙ্ক্ষীসকলৰ। আলোচনী সম্পাদকৰ দায়িত্বভাৰ লাভ কৰাৰ পিছৰে পৰাই প্ৰতিটো পদক্ষেপতে প্ৰয়োজনীয় সম্পূৰ্ণ সহায় পৰামৰ্শৰে উৎসাহ যোগাই অহা সন্মানীয় অধ্যক্ষ ডঃ হিতেশ ডেকা ছাৰলৈ সৰ্বপ্ৰথমে আমাৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো, কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো আলোচনীখনৰ তত্ত্বাৱধায়ক শ্ৰীমতী জয়শ্ৰী পাঠক বাইদেউলৈ।

আমাৰ আলোচনীখনৰ সম্পাদনাৰ যাত্ৰা পথত যিসকল সন্মানীয় ব্যক্তি, অতিথি লেখক-লেখিকাই বহুমূলীয়া সময় ব্যয় কৰি লিখনি আগবঢ়াইছে বাবে আমি তেওঁলোকক কৃতজ্ঞতা জনাইছো।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন সকলো দিশৰ পৰাই মনোৰঞ্জক কৰি তোলা তথা উজ্জ্বল কৰি তুলিব পৰাকৈ প্ৰয়োজনীয় দিহা-পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰি অহা আমাৰ মৰমৰ শিক্ষাগুৰু শ্ৰীবাৰ্ণ কলিতা আৰু শ্ৰীসত্যজিত শৰ্মা ছাৰলৈ আমাৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো আৰু আলোচনীখন মনোগ্ৰাহী কৰি তোলাত অন্যান্য শিক্ষাগুৰুসকল মঃ চফিকুল হক ছাৰ, শ্ৰীকুকিল বৰা ছাৰ, শ্ৰীস্বপ্না স্মৃতি মহন্ত বাইদেউলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

আমাৰ কাৰ্যকালৰ সময়তে মহাবিদ্যালয়ত উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ প্ৰথমটো 'ডিজিটেল লাইব্ৰেৰী' উদ্বোধন কৰা হয়। ইয়াৰ লগতে কাৰ্যকালৰ সময়তে যে National Assessment and Accreditation Council ৰ পৰা অনুষ্ঠানৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনে B+ Grade পোৱা বাবে আমি বৰ আনন্দিত।

শেষত কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন শিক্ষাজগতত এটি উজ্জ্বল তৰা ৰূপে চিহ্নিত হওক ইয়াকে কামনা কৰি এই পৰ্যায়তে আশা ৰাখিছো গতানুগতিক চিন্তা পৰিহাৰ কৰিছো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সৃষ্টিশীলতাৰ বীজ ৰোপণ কৰিব পাৰিলে ভৱিষ্যত তথা আগলৈ তেওঁলোকে সমাজক সুনৈতৃত্ব দিয়াত সফল হ'ব—কিয়নো আগলৈ সমাজখনৰ ভাৰ এইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হাতত। কেৱল মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তেনে নহয় শিক্ষা জগতৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা ব্যক্তিৰ হাতত ভৱিষ্যতলৈ এই সমাজখনৰ দায়িত্ব ভাৰ।

সৰ্বশেষত কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিলো।

জ্যোতি সিংহভি
হামিদুৰ বহমান
যুটীয়া আলোচনী সম্পাদক

পৃষ্ঠা লুটিয়াওঁ আহক

অসমীয়া শিতান

অস্তবংগ আলাপ :

অস্তবংগ আলাপত অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতি
শ্ৰীযুত কনকসেন ডেকা || ১ ||

গল্প :

গল্প গল্প লাগে || ৫ || শ্ৰী ড° অমৰজ্যোতি বৰুৱা
প্ৰেম || ৭ || শ্ৰী শ্ৰীহৃদয় কুমাৰ পাটগিৰী
অস্তবাগ || ১২ || শ্ৰী দেৱজিৎ দাস

প্ৰবন্ধ :

আলফ্ৰেড বাৰ্ণহাৰ্ড নোবেল (১৮৩৩-১৮৯৬)
আৰু নোবেল পুৰস্কাৰ || ২১ || শ্ৰী সত্যজিত শৰ্মা
বহনক্ষম বিকাশ আৰু পৰিৱেশ সংৰক্ষণ || ২৩ || শ্ৰী সমৰ ভট্টাচাৰ্য্য
আৰক্ষীৰ তালনী আৰু কিছু ব্যক্তিগত অনুভৱ || ২৫ || শ্ৰী পৰশমণি দাস
এৰি-মুগাৰ কিছু সম্পৰ্কীয় || ২৮ || শ্ৰী হামিদুৰ ৰহমান
আমাৰ প্ৰিয় নবী হজৰত মোহাম্মদ (ছাঃ) আৰু
'বদৰ'ৰ যুদ্ধৰ সেই কৰুণ বিজয় কাহিনীৰ এটি আভাস || ৩১ || শ্ৰী মোহাম্মদ হাচমত আলী
ৰংমন খেললৈ যায় || ৩৪ || শ্ৰী অনামিকা বৰ্মন
সমাজসেৱাত ছাত্ৰৰ ভূমিকা || ৩৬ || শ্ৰী কল্যাণ কুমাৰ কলিতা
জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান || ৩৭ || শ্ৰী ৰূপম কলিতা
এইড্‌ছ হোৱা ৰোগী এজনক কেনেকৈ চিনাক্ত কৰিব পাৰি || ৩৮ || শ্ৰী জয় মণ্ডল
সন্ধ্যা তৰা || ৩৯ || শ্ৰী ৰীতুশ্ৰী দে

কবিতা :

প্ৰতীক্ষা ● নতুন বছৰৰ শুভেচ্ছা || ৪১ || শ্ৰী দীপক বৰ্মন শ্ৰী মনোজ কেডিয়া
আবেদন ● মোৰ মনৰ কথা || ৪২ || শ্ৰী বাপন কলিতা শ্ৰী প্ৰদীপ দাস
কবিতা গুচ্ছ || ৪৩ || শ্ৰী প্ৰাঞ্জল শৰ্মা
সপোন ● সুখ || ৪৪ || শ্ৰী ৰাতুল ডেকা শ্ৰী ধন গোবিন্দ বৰুৱা
মাতৃভূমি ● অ' মোৰ অসমী আই || ৪৫ || শ্ৰী অমৃত কাকতি শ্ৰী জয় মণ্ডল
ভাৰতবৰ্ষ ● স্বাৰ্থ ● সময় || ৪৬ || শ্ৰী জয় কুমাৰ আগৰৱালা শ্ৰী দেইজী বৰুৱা
শ্ৰী ৰিংকু কুমাৰ দাস
স্মৃতিৰ ছবিবোৰ ● সপোন চৰাই || ৪৭ || শ্ৰী দেইজী বৰুৱা শ্ৰী অৰুণী বৰগোহাঁই

ENGLISH SECTION

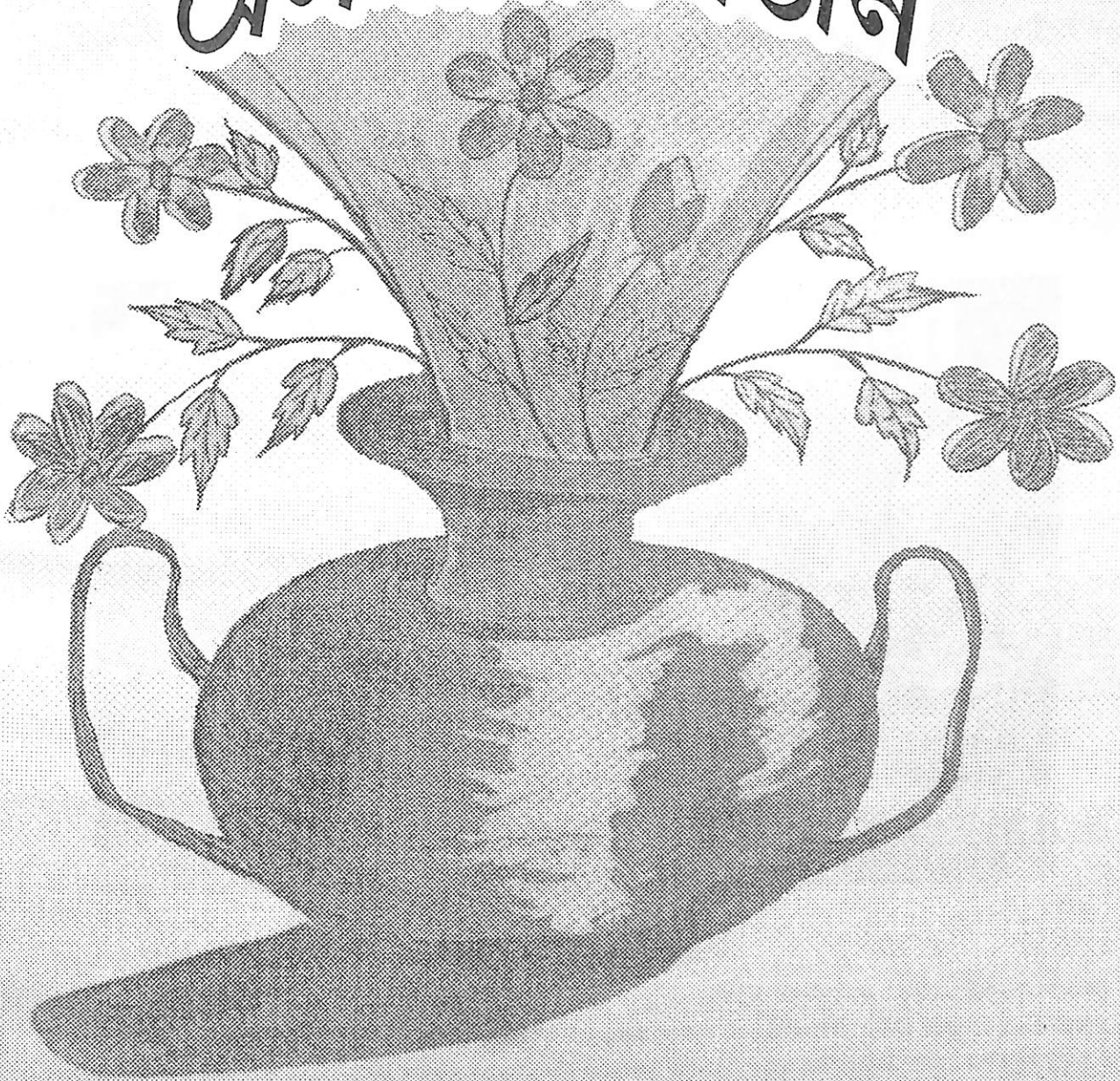
Prose :

Earthquake, a Seismic Hazard and its Disaster Management	11 49 II	✍ Dr. Niranjana Kumar Das
Responding to GATS—Implication for India	11 52 II	✍ Dr. Swabera Islam
Funding for Higher Education	11 58 II	✍ Upasana Chakravarty
Principles of Good Teaching	11 64 II	✍ Ms. Jayashree Pathak
Corporate Governance —A Conceptual Framework	11 67 II	✍ Runumoni Lahkar Das ✍ Pradeep Das ✍ Pallavi Kakati
Let's Talk about Musical Instruments !	11 74 II	✍ Madhusudan Mishra
Teaching and Teacher	11 76 II	✍ Jyoti Singhvi
Kanha National Park	11 78 II	✍ Rahul Ghosh
Student Participation in Quality Enhancement	11 80 II	✍ Shikha Poddar
My Ludhiana Journey	11 82 II	✍ Ranjit Rai
Environmental Pollution	11 83 II	✍ Daisy Baruah
Confusion	11 84 II	✍ Shruti Deora
A Work of Art ! "The Bugatti"	11 85 II	✍ Rohit Jain

Poetry :

Start of Success ● Missing You	11 87 II	✍ Rakesh Sarma ✍ Dipika Deb
Happiness ● My Memories	11 88 II	✍ Manish Mundhra
Life of Poors ● Need or Greed	11 89 II	✍ Anonymous ✍ Jay Kr. Agarwala
My Expectations from a Teacher ● Friends	11 90 II	✍ Abhijeet Jha ✍ Arpita Chakraborty
Oh ! Examination	11 90 II	✍ Aditya Beria
Examination!! ● Friends..... ● What is life?	11 91 II	✍ Aditya Beria ✍ Vijay Jalan ✍ Dharam Chand Tudu
Strive to Achieve ● The world.....a Prison	11 92 II	✍ Dinesh Sharma ✍ Dharam Chand Tudu
Confessions of a Middle-Aged Student	11 93 II	✍ Sumit Kothari
Love ● My Desire	11 93 II	✍ Sonam Goyal ✍ Aditi Chetia
Those Two Waiting Eyes	11 94 II	✍ Aditya Beria
My Thought ● Who is a True Friend ?	11 94 II	✍ Suman Ray ✍ Aditi Chetia
Bihu !! ● Are they Unprivileged or we ?	11 95 II	✍ Sumit Kothari
Only for you ● Our beloved teachers	11 96 II	✍ Sanjeev Kumar Roy ✍ Bikash Kr. Gupta
My sweet school days	11 97 II	✍ Daisy Baruah
Watch !!! Just watch ● Life is like	11 97 II	✍ Vivek Sharma ✍ Aruna Jain
Miscellany	11 99-123 II	
Reports	11 125-133 II	
Annual Reports of Students' Union	11 135-141 II	

অসমীয়া শিতান

অন্তৰংগ আলাপত অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতি শ্ৰীযুত কনকসেন ডেকা

অসমৰ সংবাদ জগতত দপ্দপাই থকা অসম সাহিত্য সভাৰ একেৰাহে দুবাৰকৈ সভাপতিৰ আসন সালংকৃত কৰা কনকসেন ডেকা অসমৰ এটি নাম। 'নতুন পুৰুষে যুক্তিব আধাৰত নতুন সমাজ গঢ়ক' বাণীৰে খ্যাত মাননীয় ডেকাদেৱ ১৯৩৩ চনৰ ১৬ জুলাই তাৰিখে অবিভক্ত কামৰূপ জিলাৰ (বৰ্তমানৰ নলবাৰী জিলাৰ) বেলশৰ নামে ঠাইত জন্ম লাভ কৰে। পিতৃ ৩গৌৰীসেন ডেকা আৰু মাতৃ তৰাসেন ডেকা। প্ৰবল উৎসাহী, স্বাৱলম্বীতাপিপাসু শ্ৰীডেকা বেক-গিয়েৰ নথকা এখন যান। মূৰত মুগা টুপী পৰিহিত অসমীয়া পুৰুষজনৰ লগত কথা পাতিলে আজিও তেখেতক ডেকা বয়সীয়া যেন লাগে। এইজনা মহান পুৰুষৰ লগত আমি এক অন্তৰঙ্গ আলাপত মিলিত হৈছিলো। আমি আগবঢ়োৱা কেইটিমান প্ৰশ্নৰ তেখেতে সাৱলীল ভাষা-বিন্যাসেৰে যিদৰে সলসলীয়াকৈ উত্তৰ দি গৈছিল তাৰ লিখিত ৰূপ পাঠক ৰাইজৰ আগত দাঙি ধৰিলো—

❓ অসমত প্ৰচলিত শিক্ষাৰ পৰিৱেশৰ ওপৰত আপোনাৰ মতামত কেনেকুৱা?

ডেকা : বৰ্তমান অসমৰ যিটো শিক্ষা ব্যৱস্থা এইটোৱে বৃষ্টিৰ শিক্ষা পদ্ধতিৰ ধাৰাৰে আগবাঢ়িছে। বৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য আছিল যাতে এনে শিক্ষাৰ দ্বাৰা এচাম কেৰাণীগিৰি কৰা মানুহ ওলাই যিসকলৰ মগজুৰ স্বাভাৱিক তথা স্বাধীন বিকাশ নহয়। আমাৰ দেশে স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ পাছতো পূৰ্বৰ শিক্ষাৰ ধাৰাটোকেই অব্যাহত ৰাখিছে। তাৰ ফলস্বৰূপে মানৱ সম্পদৰ প্ৰচুৰ অপচয় ঘটিছে। প্ৰায়বোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীকে একেটা ধাৰাৰে শিক্ষাদান কৰা হয়। কিন্তু তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে নিজস্ব প্ৰতিভাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া নহয়। সেয়েহে ছাত্ৰৰ মাজত থকা বিভিন্ন প্ৰতিভাৰ অপচয় ঘটিছে আৰু এনে এটি ধাৰাৰে শিক্ষা ব্যৱস্থা আগবাঢ়িছে যিয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সুপ্ত প্ৰতিভাক নিৰ্মূল কৰি পেলাইছে। আমাক এনে শিক্ষাহে লাগে যি শিক্ষাৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰত্যেকৰে সুপ্ত প্ৰতিভাৰ যথোচিত বিকাশ হয়।

❓ **অসমত বাণিজ্য শিক্ষাৰ প্ৰসাৰক লৈ অনেক চিন্তা-চৰ্চা চলিছে। বাণিজ্য শিক্ষাৰ লগত অসমৰ ভৱিষ্যৎ কিমানখিনি জড়িত বুলি আপুনি ভাবে?**

ডেকা : মানুহ সভ্য হোৱাৰ লগে লগে মুদ্ৰাৰ ব্যৱহাৰ হৈছে আৰু তাৰ লগে লগে ব্যৱসায় বাণিজ্যৰো সম্প্ৰসাৰণ ঘটিছে। গতিকে সভ্য সমাজৰ বাবে ব্যৱসায়-বাণিজ্য এক অপৰিহাৰ্য অংগ হৈ পৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত অসম এতিয়াও বহুত পিছ পৰি আছে। ইয়াৰ কাৰণ অসমীয়া সমাজত জনজাতীয় চৰিত্ৰ। জনজাতীয় সমাজত সাধাৰণতে বিনিময় প্ৰথা চলে আৰু তাৰ ফলস্বৰূপে বজাৰ অৰ্থনীতিয়ে গা কৰি উঠাৰ সুযোগ নাপায়। মোগল ৰাজত্বৰ যিটো সময়ত অসমৰ বাহিৰত বজাৰ অৰ্থনীতিৰ ৰমৰমীয়া পৰিৱেশ গঢ়ি উঠিছিল সেই সময়ত অসমত বিনিময় প্ৰথাৰহে প্ৰচলন হৈছিল। মুদ্ৰাৰ প্ৰচলন কাচিৎহে হৈছিল, সিও আন দেশৰ সৈতে ব্যৱসায়-বাণিজ্যৰ ক্ষেত্ৰত। সেই হেতুকে ব্যৱসায় বাণিজ্যৰ ধাৰা অসমত বহুত পলমকৈ আৰম্ভ হয় আৰু আজিও অসমৰ মানুহে বজাৰ অৰ্থনীতিৰ তাৎপৰ্য্য হৃদয়ঙ্গম কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। বজাৰ অৰ্থনীতিৰ অন্যতম বৈশিষ্ট্য হ'ল সঞ্চয়; কিয়নো সঞ্চয় অবিহনে মূলধন গঢ়ি উঠিব নোৱাৰে আৰু মূলধন নহ'লে ব্যৱসায়-বাণিজ্য-উদ্যোগ হ'ব নোৱাৰে। কিন্তু অসমীয়া মানুহৰ আজিও সঞ্চয়ৰ প্ৰতি অনুৰাগ গঢ়ি উঠা নাই। অসমীয়াৰ 'আকালো নাই, ভঁৰালো নাই' বুলি প্ৰায়েই কোৱা হয়। গতিকে সাম্প্ৰতিককালত ব্যৱসায়-বাণিজ্যৰ প্ৰাসংগিকতা কিমান সেইটো জনসাধাৰণক অৱগত কৰাব লাগিব আৰু যুৱক-যুৱতীসকলক সেই ধাৰাৰে আগবঢ়াই নিয়াৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। তদুপৰি বজাৰ অৰ্থনীতিৰ সতে সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ আৰু কৰ্ম তৎপৰতাও জড়িত হৈ থাকে। সফল ব্যৱসায়ী এজনে সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰে আৰু তেওঁৰ কামৰ গতিও ক্ষিপ্ৰতৰ হোৱা দেখা যায়।

❓ **কলা, বিজ্ঞান শিক্ষাৰ স্নাতক হোৱাৰ পিছত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আকৌ আন শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰিবলগীয়া হয়। অন্যথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যত বগা-হাতীত পৰিণত হোৱা যেন লাগে। ইয়ে মানৱ সম্পদৰ কেনে ব্যৱহাৰক বুজায়?**

ডেকা : ইয়াৰ ফলস্বৰূপে মানৱ সম্পদৰ প্ৰচুৰ অপচয় ঘটিছে।

❓ **অসমত দোপতদোপে বাঢ়ি অহা ইংৰাজী ভাষাৰ স্পৃহাই অসমীয়া ভাষাৰ ওপৰত ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰা বুলি এচামে ক'ব খোজে। এই দিশত অসম সাহিত্য সভাই কিবা পদক্ষেপ লৈছে নেকি?**

ডেকা : অসম সাহিত্য সভাৰ চেষ্টাতেই ইংৰাজী মাধ্যমৰ বিদ্যালয়সমূহত অসমীয়া ভাষা বাধ্যতামূলক হৈছে। সাম্প্ৰতিক পৰিস্থিতিত মাতৃভাষাৰ লগতে ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষাৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। কিন্তু প্ৰাথমিক আৰু মাধ্যমিক স্তৰত মাতৃভাষা শিক্ষা যে অপৰিহাৰ্য সেই কথা বিশেষজ্ঞসকলেও মানি লৈছে। কিন্তু এচাম লোকৰ হীনমান্যতা হেতুকে মাতৃভাষা শিক্ষাৰ গুৰুত্ব নোপোৱাটো দুৰ্ভাগ্যজনক।

❓ **অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যানুৰাগী সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰত অসম সাহিত্য সভাৰ কৰণীয় কি?**

ডেকা : অসম সাহিত্য সভাই লেখক সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে। কেৱল লেখকৰ বাবে অনুকূল পৰিৱেশ গঢ়ি তুলিব পাৰে। বহুতো ভুল-ভ্ৰুটিৰ মাজেৰেও সাহিত্য সভাই সেই কাম কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আহিছে। অৱশ্যে এই ক্ষেত্ৰত কৰিবলগীয়া আৰু বহুতো আছে বুলি ভাবো। এই প্ৰসঙ্গত উল্লেখ কৰিব পাৰি যে সাহিত্য সৃষ্টিও যিহেতু এবিধ কলা সেয়েহে সাহিত্য সৃষ্টিৰ বাবে নিজস্ব প্ৰতিভা আৰু প্ৰয়োজনীয় অনুশীলনী অপৰিহাৰ্য।

❓ **অসমৰ সাম্প্ৰতিক পৰিস্থিতিক আপুনি সমস্যা নে সমৃদ্ধি বুলি ভাবে?**

ডেকা : সমস্যাসমূহ সমাধান কৰিবলৈ যদিহে আমি ভীতিগ্ৰস্ত হৈ পিছুৱাই যাও তেন্তে তাৰ পৰিণতি শোচনীয় হোৱাটোৱে স্বাভাৱিক। আনহাতে যদি সমস্যা পৰিবেষ্টিত পৰিৱেশক প্ৰত্যাহ্বান হিচাপে লৈ সমস্যাৰ মোকাবিলা কৰিবলৈ বিচাৰো তেন্তে তাৰ দ্বাৰা সমাজ আগবাঢ়ি যোৱা দেখা যায়। অসমৰ ৰাইজে এতিয়া কোনটো পন্থা গ্ৰহণ কৰে তাৰ ওপৰতেই আমাৰ উন্নতি বা অধোগতি নিৰ্ভৰ কৰিব।

❓ **অসমত খোপনি পুতি লোৱা উৎকোচ অপ-সভ্যতাই অসমৰ উন্নয়ন তথা মানৱ সম্পদৰ যথাযথ ব্যৱহাৰক বিকলাঙ্গ কৰি তুলিছে। এই অপ-সভ্যতা নুই কৰি মানৱ সম্পদৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা উচিত?**

ডেকা : ই এটা গুৰুতৰ অধ্যায়। ইয়াক নিৰ্মূল কৰিবলৈ ৰাইজৰ সজাগতা তথা জনমত গঠন হ'ব লাগিব। এই জনমতক কামে-কাজে বাস্তৱায়িত কৰাটোৱে এই অপ-সভ্যতা নিৰ্মূল কৰাৰ একমাত্ৰ পথ। অন্যথা অসম ধ্বংস হৈ যাব।

৩ অসমৰ সামগ্ৰীক উন্নতিৰ বাবে অসমৰ শাসকগোষ্ঠী কেনে হোৱা উচিত?

ডেকা : দক্ষ হোৱা উচিত।

৩ কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ বাবে আপোনাৰ পৰামৰ্শ?

ডেকা : মানৱ সভ্যতাৰ অগ্রগতিৰ চাবি-কাঠিয়েই হ'ল কৰ্ম। শ্ৰমৰ মাধ্যমতেই আজিৰ উন্নত অৱস্থা পাইছো। ব্যক্তিৰ জীৱনতেই হওক, পৰিয়ালৰ জীৱনতেই হওক অথবা সামাজিক জীৱনতেই হওক, কৰ্মৰ ওপৰতেই সকলো নিৰ্ভৰশীল। অসমত বহুবিধ খনিজ সম্পদ থকা স্বত্বেও আমি অনুন্নত হৈ আছো। এপদো খনিজ সম্পদ নথকাকৈয়ে পঞ্জাৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ শীৰ্ষত আছে একমাত্ৰ শ্ৰমৰ মাধ্যমত। গতিকে শ্ৰমৰ স্থান সকলোৰে ওপৰত। কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ে আজিৰ উন্নত ৰূপ পাবলৈ সক্ষম হৈছে শিক্ষকসকলৰ কঠোৰ শ্ৰম আৰু সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ হেতুকে। গতিকে ভৱিষ্যতে এই মহাবিদ্যালয়ে যাতে আৰু উন্নত পৰ্যায়লৈ শ্ৰম আৰু সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ মাজেৰে আগবাঢ়ি যাব পাৰে তাকেই কামনা কৰিলো। শেষত মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যক্ষ তথা মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালক শ্ৰদ্ধা আৰু মৰম যাচিলো। □

অন্তৰংগ আলাপত আঁত ধৰে মহাবিদ্যালয়ৰ গণিত-পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান বিভাগৰ প্ৰবক্তা শ্ৰীবাৰু কলিতাই।

গাগিনী কিমান পানী?

এইবাৰ কিমান পানী?

আহিবনে আশাৰ আশাৰ ডাৱৰবোৰ

দিবলৈ পথাৰৰ আলসুৱা আঁচলত মৰম সানি?

গাগিনী কিমান পানী?

এইবাৰ কিমান পানী?

টিপ্ টিপ্ চকুলোৰে আকাশে কান্দিব জানো

গ'লি গ'লি মৰমত বৰাগী মাটিৰ দেখি শুকান বননি?

গাগিনী কিমান পানী?

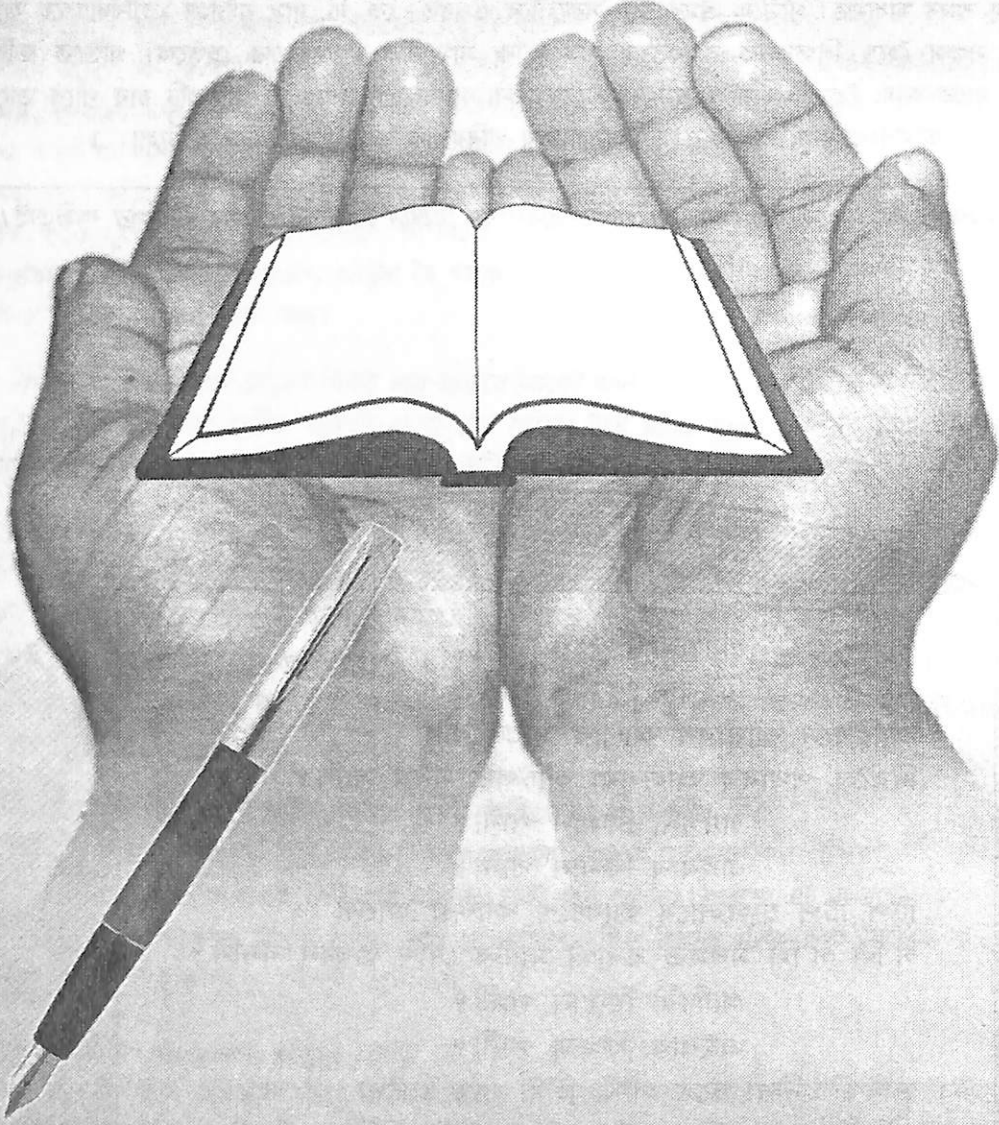
এইবাৰ কিমান পানী?

ভাদৰ ভদীয়া চলে পানী সিঁচি যাব জানো

লখিমী সোমাবহি আঘোণৰ বাট চিনি চিনি?

—নৰকান্ত বৰুৱা

গল্প

গল্পৰ উপাদান মানুহ আৰু মানুহৰ বিচিত্ৰ অনুভূতি। জীৱন সমুদ্ৰ মছনত অমৃত আৰু গৰল
উভয়ৰে জন্ম হয়। অমৃত আৰু গৰল উভয়ে সত্য। চুটিগল্প এনেবোৰ
মুহূৰ্ত্ত লৈ ৰচিত। অমৃত আৰু গৰল ইয়াৰ উপাদান।

—হেম বৰুৱা

গল্প গল্প লাগে

শ্ৰী ড° অমৰজ্যোতি বৰুৱা

শীতৰ বতৰত ৰ'দৰ কোমল উত্তাপ লোৱাতো বাইদেউৰ অভ্যাসতে পৰিণত হৈ পৰিছে। সিদিনাও পুষ্পলতা দাসে বাৰাণ্ডাত বহি বাতৰি কাকতখনত চকু ফুৰাই আছিল। জপনাখন খুলি আমি তেওঁৰ ওচৰ পোৱাত মাত দিলে, “আহি পালাহি। বহা।”

সন্মুখৰ বেতৰ চকীখনত আমি বহাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ ক'লে, “বুজিছা আজিকালি বাতৰি-কাকতবোৰ মেলিবই নোৱাৰি, সকলো ঠাইতে কেৱল—সত্ৰাস, লুঠন, গুলীয়া-গুলী, মৃত্যু, অপহৰণ, হত্যাৰ খবৰ! আবেগজৰিত কণ্ঠেৰে ক'লে— এইবোৰৰ নিমিত্তেই আমি দেশৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত জপিয়াই পৰিছিলোনে?”

কমলখনেৰে মুখখন মোহাৰি তেওঁ পুনৰ ক'লে, “আমাৰ শংকৰ-মাধৱৰ ঠাইখনলৈকে চোৱা, য'ত আজি ব্যৰ্থ প্ৰেমিকে প্ৰেমিকাক চুৰিৰে দেহ বখলিয়াই হত্যা কৰিছে, যৌতুকৰ নিমিত্তে অগ্নিক সাক্ষী কৰি আদৰি লোৱা জীৱন সংগীক গৰ্ভাৱস্থাত গাত কেৰাচিন ঢালি পোৰে কিম্বা পৰকীয়া প্ৰেম কৰি স্বামী অৰ্ধাংগিনীক বিষ খুৱাই হত্যা কৰে!”

কথাখিনি শুনি আমাৰ মনত ভাব হ'ল—“মানুহবোৰ দিনে দিনে অতি বস্তুবাদী হৈ পৰিছে। মানৱতা যেন বেলুনহৈ বহু ওপৰলৈ উৰি গৈ আছে!”

দীঘল উশাহ এটি লৈ পুষ্পলতা বাইদেউৱে পুনৰ ক'লে, “প্ৰেমৰ কাহিনী এটি মনত পৰিছে, কওঁ শুন। তেতিয়া আমি ঢেকীয়াজুলিত আছিলো। আমাৰ ঘৰৰ নাতি-দুৰৈতে এখন চাহ-বাগিচা আছে। ঘৰৰ সন্মুখৰ সেউজীয়া বাগিচাখন দেখি মনত ভাব হয়, যেন পৃথিৱীখন মাথোন নীলা আৰু সেউজীয়া ৰঙৰ সমাৱেশ। চাহ বাগিচাখনৰ মাজে মাজে এটি সৰু পথ। একাঁ-বেকাঁ পথটোৰ দুয়ো পাৰে নীলা ৰঙৰ ‘একেচিয়া’ ফুলবোৰ আকাশৰ নীলাৰ লগত মিলি যায়। ফুলবোৰ সৰি পথটো নীলা হৈ পৰে।”

“আমাৰ ঘৰৰ জগু নামৰ ল'ৰা এজনে কাম কৰে। চুটি-চাপৰ পাছৰাল ডেকা। বৰকৈ কথা-বতৰা নকয়। অনবৰতে কৰ্ম-ব্যস্ত হৈ থাকে। ৰাতিপুৱাই বনুৱা লাইনৰ পৰা আহি পায়ৈ আগচোতাল, পাছচোতাল ৰাডুদি, গোহালিৰ পৰা গৰু উলিয়াই ঘাঁহ কাটিবলৈ যায়। জগুৱে নীৰৱে দিনটোৰ সকলোবোৰ কাম কৰি থাকে।”

“ডেকাজনক মই বহুদিনৰ পৰা লক্ষ্য কৰি আছিলো। জগুৰ মুখখন দেখিলে ভাব হয়, তেওঁৰ মনটোত যেন কিবা এটা দুখ আছে। কিবা এটা বিৰহে যেন তেওঁক খুলি খুলি খাব ধৰিছে।”

“এদিন ঘৰুৱা কাম-বন কৰা মানুহজনীৰ লগত জগুৰ প্ৰসঙ্গ ওলাল। জগুৱে হেনো ঢেকীয়াজুলি বাগিচাৰ গাভৰু এজনীক সৰুৰে পৰা ভাল পায়। তাইৰ নাম ৰাধিকা। ৰাধিকাই সৰুৰে পৰা গান গাই, নাচি-বাগি ফুৰি ভাল পায়। দুৰ্গা পূজাৰ বতৰত শেৱালি ফুলৰ মালা খোপাত মেৰিয়াই, ৰঙা শাৰী পিন্ধি, মাদলৰ ছেৰে ছেৰে ঝুমুৰ নাচে। পিঠিত বাঁহৰ খাঙুলৈ বাগিচাত এটি কলি দুটি পাত চিঙে। উপলা নৈখনৰ দৰেই তাইৰ গতি।”

“দেওবৰীয়া হাটৰ দিনা জগুৱে

ৰাধিকাক লগ পাই মনৰ কথাটো কোৱাত তাই উত্তৰ দিলে— “আগে কাহেকি কলি’ নি, আমিতো আন্তজনকো ভাল পাওঁচি, তাৰ সংগে বাহা হেমি বুলি মু কথা দিইচি!”

কথাষাৰ শুনি জগুৰ মূৰত আকাশখনহে যেন খহি পৰিল। এটাৰ পাছত আনটো লাওপানীৰ বটল সি খালি কৰিলে।

এনেতে হাটখন ঘূৰি-মেলি ৰাধিকাই আহি দেখে যে জগু লেবেজান হৈ মাটিত পৰি আছে। তাই জগুৰ কাষলৈ আহি ক'লে, “এতে বৈছি মদ কাহেকি খাইচ? যাওঁ যাওঁ ঘৰকো যাওঁ!”

জগুৱে অস্পষ্ট ভাৱে ক'লে—“ৰাধিকা, তুমৰ জীৱন সুখ হলে মু জীৱন সুখময় হ'ব। মু ভগৱানকো প্ৰাৰ্থনা কৰেছি, তুমৰ জীৱন সুখময় হও।”

“দেওবৰীয়া হাটৰ দিনা
জগুৱে ৰাধিকাক লগ পাই মনৰ
কথাটো কোৱাত তাই উত্তৰ
দিলে—“আগে কাহেকি কলি’ নি,
আমিতো আন্তজনকো ভাল পাওঁচি,
তাৰ সংগে বাহা হেমি বুলি মু কথা
দিইচি!”

কথাষাৰ শুনি জগুৰ মূৰত
আকাশখনহে যেন খহি পৰিল।
এটাৰ পাছত আনটো লাওপানীৰ
বটল সি খালি কৰিলে।

ইতিমধ্যে বহু ঋতু পাৰ হৈ গ'ল। শেৱালী, কৃষ্ণচূড়া ফুলবোৰ জক্‌মকীয়াহে ফুলি সৰি গ'ল। সিফালে কথা দিয়া মতে ৰাধিকাৰ বিয়া হৈ গ'ল। বিয়াৰ কেই-বছৰমানৰ পিছতে তাইৰ দুটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম হ'ল। পুত্ৰদ্বয়ৰ নাম থ'লে—মিলন আৰু জুমন।

তাই পুৱাই উঠি বাগানলৈ গৈ পাত চিঙে, পাতবোৰ ক'লঘৰত জমা দিয়ে, সন্ধিয়া ৰান্ধি-বাড়ি লাউপানী তৈয়াৰ কৰে। বাগানৰ পৰিৱেশত এক গতানুগতিক জীৱন।

মানুহে পাঙে, ঈশ্বৰে ভাঙে। হঠাতে ৰাধিকা বিধবা হ'ল। ভূতৰ ওপৰত দানবৰ দৰে কেইমাহমানৰ পিছত ৰাধিকাই মুখেৰে তেজ বমি কৰা হ'ল। তাইৰ দেহত যক্ষ্মাই বাহ ল'লে। ক্ৰমাৎয়ে হোলোকা-হোলোকে তেজ বমি কৰি তাইৰ দেহ অচল হৈ পৰিল। উপায় বিহীন হৈ তাই এদিন জগুক মাতি পঠিয়ালে।

জগু আহিলত তাই সেপ ঢুকি ঢুকি ক'লে—“তই পাৰিলে মিলন-জুমনক চাৰি।”

তাৰ কেই দিনমানৰ পাছতে ৰাধিকাই চকু মুদিলে।

বাইদেউ, সঁচাকৈ বৰ দুখৰ কাহিনী এটি শুনালে। পুষ্পলতা বাইদেউৱে শোঁতা হাঁহি এটি মাৰি ক'লে—“ব'বা, কাহিনীটো ইয়াতেই ইতি পৰা নাই।” “কথাখিনি শুনাৰ পাছত মই জগুক আৰু ভালকৈ লক্ষ্য কৰিব ধৰিলো। ঘৰুৱা কাম-বন শেষ কৰি জগু লৈ আগবঢ়োৱা ভাত-সাজৰ পৰা সি অলপমান মুখত দি বাকীখিনি কল-পটুৱা এখনত ৰান্ধি-কুন্ধি টোপোলাতো সদায়ে ঘৰলৈ লৈ যায়। এদিন মই কথাটো সোধাত জগুৱে উত্তৰ দিলে—“মা ঘৰত ল'ৰা দুটিৰ বাদে মোৰ আৰু কোনো নাই, সিহঁতৰ নিমিঙেই মই এইখিনি লৈ যাওঁ।”

কথাষাৰ কৈ উঠাৰ পাছত তাৰ দুটোপাল চকুলো নিগৰি কল-পটুৱাৰে মেৰিয়াই লোৱা টোপোলাতোৰ ওপৰত পৰিল। □

[৩^০ অমৰজ্যোতি বৰুৱা অসমীয়া সাহিত্যৰ এগৰাকী প্ৰতিষ্ঠিত লিখক। তেখেতে বৰ্তমানলৈ তিনিখন চুটি গল্প-সংকলন, বহুতো জীৱনী আৰু উপন্যাস লিখিছে। আইদেউ সন্দিকৈ, ৰাজবালা দাস, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, আনন্দৰাম বৰুৱা আদি মহান ব্যক্তিৰ জীৱন আধাৰিত উপন্যাসবোৰো তেখেত অষ্টা। তিনিখন তথ্যচিত্ৰৰ সহযোগী পৰিচালক তথা আকাশ বাণী, গুৱাহাটী কেন্দ্ৰৰ দ্বাৰা স্বীকৃত নাট্যকাৰ।]

কৌতুক

১। দুই ব্যৱসায়ীৰ কথোপকথন :

প্ৰথম ব্যৱসায়ী : বাৰু, বাতৰি কাকতৰ বিজ্ঞাপন দিলে কাম দিয়েনে?

দ্বিতীয় ব্যৱসায়ী : দিয়ে। মই সেইদিনা ‘ৰাতিৰ চকিদাৰ’ বিচাৰি বিজ্ঞাপন দিলো। সেইদিনা ৰাতিয়েই মোৰ দোকানত চুৰি হৈ গ'ল।

২। পত্নী : হেৰা, টকা এশ দিয়ানা।

স্বামী : অনবৰতে কেৱল টকা টকা। তোমাক টকাৰ নহয় বুদ্ধি বৃদ্ধিৰহে বেচি প্ৰয়োজন।

পত্নী : যিটো বস্তু তোমাৰ নাই, সেইটো খুজি কিবা লাভ হ'ব জানো।

৩। এদিন এজন সৰু ল'ৰাই দেউতাকৰ লগত কথা কোৱা ভাটো কিনিবলৈ গ'ল।

দোকানী : ‘ভাইটি; এই ভাটোটো লোৱা। ই বৰ কথকী। ইয়াৰ সোঁ ভৰিখন দাঙি দিলে হৰি হৰি বুলি কয়।’

কৌতুহলৰ বশৱৰ্তী হৈ ল'ৰাটোৱে দোকানীক সুধিলে, “যদি দুয়োখন ভৰি একেলগে দাঙি দিওঁ” তেতিয়াহ'লে ই কি বুলি ক'ব? খঙত অগ্নিশৰ্মা হৈ ভাটোটোৱে ল'ৰাজনক ক'লে, “ঐ বুৰ্বক, দুয়োখন ভৰি একেলগে দাঙিলে, মই দেখোন ধুপুচকৈ পৰিম।”

৪। শিক্ষক : ৰঘু কোৱাটোন সকলোতকৈ চকু কাৰ ভাল চৰাইৰ নে মানুহৰ?

ৰঘু : চৰাইৰ ছাৰ।

শিক্ষক : কিয়?

ৰঘু : ছাৰ আপুনি কেতিয়াবা চৰাইয়ে চশমা পিন্ধা দেখিছেনে?

সৌৰভ চৌধুৰী, স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

আচৰিত কথা, ইমানসোপা লগুৱা, প্ৰহৰী থকা স্বত্বেও আজি-কালি ওখ দেৱালখনৰ সিপাৰে সময়ে সময়ে এখন অচিনাকি মুখ প্ৰায়েই দেখা যায়। ডিঙিৰ পৰা মাত্ৰ মুখখন। দাঢ়ি-গোফেৰে পৰিপূৰ্ণ এজন ডেকা ল'ৰাৰ মুখ। চকুত যেন অজস্ৰ কৌতুহল, উৎসাহ, উদ্দীপনা আৰু সাহস। কথাটো কোনেও গম পোৱা নাই পাইছে মাত্ৰ প্ৰতীমাই। আচলতে ই এটা সাংঘাতিক ঘটনাই কিন্তু তথাপি প্ৰতীমাই কাকো জনোৱা নাই। বোধহয় বেহ ৰূপটো তাই আগতে অলপ চাই ল'ব। প্ৰতীমাৰ মতে ডেকাজন কোনো দুষ্কৃতিকাৰী বা চোৰ ডকাইতে নহয়। হয়তো ডেকাজনে প্ৰতীমাক ভাল পাবৰ চেষ্টা কৰিছে। কৰিব পাৰে। পিছে প্ৰতীমাই তাক ভাল পায় নে নেপায় সেইটো প্ৰতীমাৰ কথা। অৱশ্যে প্ৰতীমাই এটা কথা ভালকৈ উপলব্ধি কৰে যে তাই গোবিন্দ গোস্বামীৰ জীয়েক আৰু ঽশিৱনাথ গোস্বামীৰ নাতিনীয়েক।

গোবিন্দ গোস্বামী সঁচাই এজন জমিদাৰ। বিয়াগোম অট্টালিকা, গাড়ী, ঘোঁৰা সকলো আছে। এটা বিশাল এলেকাৰ মানুহে তেওঁক সমীহ কৰি চলে। চোতালৰ একাঘত প্ৰায় এবিঘামান আঙুৰি আছে ভড়ালটো। ভূমি সম্পত্তি কিমান আছে তেওঁ নিজেই নাজানে। কোনো সময়ে সময়ে গৰু গাড়ীৰে ধানবোৰ আনি ভড়ালত থৈ যায়হি একো নাজানে। অৱশ্যে ইমান জনাৰ প্ৰয়োজনো নাই, কাৰণ কৃষকবিলাকে অতি বিশ্বাসেৰে নিজৰ ভাগ ৰাখি জমিদাৰৰ ভাগটো দি থৈ যায়।

ঽশিৱনাথ গোস্বামীয়ে অতি মৰমৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ বুলি গোবিন্দক মাটি সম্পত্তিৰ একো জামেলা দিব খোজা নাছিল। দূৰ দূৰণিলৈ বাটকুৰি বাই খেতিয়কবিলাকৰ ঘৰলৈ কষ্ট কৰি তেওঁ নিজেই গৈছিল। সকলোৰে পৰা তেওঁ সন্মান শ্ৰদ্ধা আদায় কৰিব পাৰিছিল—ইয়াৰ মূলতেই আছিল তেওঁৰ উচ্চ মন্যতা আৰু উদাৰতা। গৰীৱসকলৰ বাবে তেওঁ আছিল ভগৱান।

এটা দিশৰ পৰা চাবলৈ গ'লে ঽশিৱনাথ গোস্বামীৰ গুণ গোবিন্দ গোস্বামীৰ গাত নাই বুলি ক'ব নোৱাৰি। কোনোবা শিষ্যই আশীৰ্বাদ বিচাৰি গাৱঁৰ পৰা সেৱা এটা ল'ব আহিলে তেওঁ আশীৰ্বাদ দিয়ে। বিনিময়ত মাটি এবিঘা, দমৰা গৰু এটা বা তেনেকুৱা মূল্যৰ কিবা এটা খুজি নলয়। ডাঙৰ মাছটো বা কাছটো লয়। ল'বও লাগে, দাম আকৌ ফিৰাই দিবও নাপায়। মাটি

বিত্তিবোৰ দানত পাইছিল। মাটিবোৰ তেওঁ কৃষকৰ মাজত ভগাইও দিছিল। বিনিময়ত কৃষকে ধান দিছিল। মাটি বিত্তিবোৰ আজি কালি দানত পোৱাটো বা দিয়াটো নাইকিয়া হ'ল সঁচা, ক'ৰবাত দুই এবিঘা পালেও গোবিন্দই কৃষকক নিদিয়ে। লাগিলে বছৰেকীয়া চুক্তিত চাকৰ-বাকৰ ৰাখি খেতি নিজেই কৰিব। এনে কৰিলে বেছি লাভ হয়।

আজি কেইদিনমানৰ পৰা গোবিন্দক বেছ চিন্তিত যেন দেখা গৈছে দ্বিতীয় বিবাহ নকৰাহেঁতেন ইমান চিন্তা নহ'লহেঁতেন। দ্বিতীয় পত্নীৰ ফালৰ পৰা যদি কোনো সতি-সন্ততিও নহ'লহেঁতেন তেনেহ'লেও কোনো কথা নাছিল। দ্বিতীয় পত্নীৰ পৰা সন্তান দীপৰ জন্ম হোৱাৰ পিছৰে পৰা কিবা যেন এটা জামেলাহে হৈছে। কিন্তু তেনেকৈওতো ভাবিব নোৱাৰি। আজি ইমান বছৰৰ মূৰকত এটি পুত্ৰ সন্তানৰ জন্ম হৈছে, ভগৱানৰ আশীৰ্বাদ বুলিয়েই ক'ব লাগিব। অৱশ্যে এটা কথাত গোবিন্দ বেছ সাৱধান। তেওঁৰ প্ৰথমা পত্নী জয়াক তেওঁ কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰে কাৰণ গোবিন্দই জয়াক প্ৰেমত পৰি বিয়া কৰাইছিল। প্ৰতীমাৰ জন্মৰ পিছতেই যেতিয়া জয়াৰ মৃত্যু হয়

মৃত্যুৰ আগে আগে গোবিন্দই কৈছিল যে প্ৰতীমাৰ মুখলৈ চাইয়েই জয়াৰ স্মৃতি ৰোমছন কৰি থাকিব। গোবিন্দই আবেগ বিহুল হৈ কৈ পেলাইছিল যে তেওঁ আৰু দ্বিতীয় বিবাহ নকৰিব আৰু তেওঁৰ স্থাৱৰ অস্থাৱৰ সকলো সম্পত্তি তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগে আগে প্ৰতিমাৰ নামত উইল কৰি দিব। নহয়, গোবিন্দই মৃত্যুৰ আগলৈ আৰু নৰ'ল। উইলখন তেওঁ তেতিয়াই কৰি পেলালে।

গোবিন্দৰ এই আচহুৱা আচৰণত মানুহে অৱশ্যে আচৰিত হৈছে। কোনোবাই প্ৰেয়সী পত্নীৰ মৃত্যুত তেওঁৰ মানসিক বিকৃতি হোৱা বুলি বা মাজে সময়ে মদ খাইছিল বুলি বদনামো উলিয়াইছে। তেনেকুৱা এক শ্ৰেণীৰ মানুহ আছেতো বামুন গোসাঁইৰ বদনাম উলিয়াব পাৰিলে শান্তি পায়। আচল কথা হ'ল— দ্বিতীয় বিবাহ নকৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দি প্ৰতীমাৰ নামত উইলখন কৰি দি জয়াৰ আগত গোবিন্দই এক সবল ব্যক্তিত্বৰ পৰিচয় দিব খুজিছিল। জয়াৰ প্ৰতি নিষ্ঠুৰ নিয়তিয়ে কৰা অকাল বিয়োগাত্মক বিধানৰ বিৰুদ্ধে জেহাদ ঘোষণাহে কৰিছিল যেন তেওঁ। কোনেওতো নুবুজে প্ৰেয়সী জয়াৰ নিশ্চিত মৃত্যুই তেওঁক কেনেকুৱা আঘাত দিছিল। সেয়েহে কোনো দ্বিতীয় পত্নীৰ মৰমে যাতে তেওঁৰ প্ৰথম পত্নীৰ প্ৰতি থকা গভীৰ প্ৰেমৰ স্মৃতি ধুই নিব নোৱাৰে তাৰ বাবেই লৈছিল তেওঁ এই দৃঢ় সংকল্পবোৰ।

কিন্তু সময়ে মানুহৰ মনলৈ আনে বহুত পৰিৱৰ্তন। যিটো সময়ত প্ৰতিমা কেঁচুৱা আছিল, চোৱাচিতাৰ বাবে এজনী দ্বিতীয় পত্নীৰ প্ৰয়োজন বুলি ভবা হৈছিল, সেইটো সময়তে গোবিন্দই বিয়া নকৰালে আৰু এতিয়া হঠাৎ কিহেনো পালে, ৪৮ বছৰ বয়সত তেওঁ বিয়া কৰাই ল'লে। দোষ গোবিন্দৰ নিজৰেই। সেইকাৰণেই আজি কালি মনলৈ আহে ধিক্কাৰ।

আচলতে গোবিন্দই দ্বিতীয় পত্নী সাধনাক বহুত ভাল পায়। পুত্ৰসন্তান দীপৰ মুখলৈ চাই তেওঁ সপোনবিভোৰ হ'ব খোজে। দিনৰ দিনটো তাৰ লগত খেলি থাকিলেও তেওঁৰ আমনি নাই ভাগৰো নাই। তাৰ বাবে তেওঁ বহুত কৰিব, সকলো কৰিব। কিন্তু.....।

এৰা, কিন্তু বুলি কওঁতেই বহুত কথা। যদি সঁচাকৈ প্ৰতিমাই উইলখনৰ বলত দেউতাকৰ দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লৈ পেলায় তেতিয়া হ'লে দীপৰ বাবে সমস্যা এটা হ'ব। অৱশ্যে

প্ৰতীমাই তেনে কৰিব বুলি ভাবিব নোৱাৰি। এটা মুহূৰ্তৰ দুৰ্বলতাত দেউতাকে কৰি অহা সামান্য ভুল এটাক তাই নিশ্চয় সংশোধন কৰি ল'ব। কৰিবই, দীপৰ বাবে তাই কিয় নকৰিব? প্ৰতিমা সঁচাকৈ অলপ বেলেগ ধৰণৰ ছোৱালী। তাই বেছ গভীৰ আৰু যুক্তিবাদী।

কিন্তু কথাটো গোবিন্দৰ বাবে বৰ সহজ কথা নহয়। নিজৰেই জীয়েকক মাত্ৰ কেইবছৰ আগতে দি থোৱা কথা এযাৰ এতিয়া কোনটো নাকেৰে উঠাই লয়। ইপিনে সমস্যাটো পেলাইয়ো থ'ব নোৱাৰি, দীপ ডাঙৰ হৈ আহিছে, প্ৰতীমাৰো বিয়াৰ প্ৰস্তাব আহিব ধৰিছেই। ভাল ভাল ঘৰৰ ল'ৰা, ভাল ভাল চাকৰি কৰা। গোবিন্দই প্ৰতীমাৰ লগত খোলাখুলিকৈয়ে আলোচনা কৰিব। মুঠতে সমস্যাটোৰ কিবা এটা হ'ব। বাপে জীয়েকৰ কথাহে। হ'ব, কিবা এটা।

প্ৰতীমা এটা কেবল নামেই নহয়। কোনোবা বিখ্যাত চিত্ৰকৰৰ নিখুঁত হাতেৰে গঢ়া উজ্জ্বল হাঁহিটিৰে যৌৱন পয়োভৰা প্ৰতীমাজনী সঁচাই এটা জীৱন্ত প্ৰতিমা। কলেজখনৰ ভিতৰতে তাই এটা বিৰাট চাঞ্চল্যৰ কাৰণ হৈ পৰিছে—একমাত্ৰ তাইৰ সৌন্দৰ্যৰ বাবে। তাৰোপৰি তাইৰ এটা বিশেষ পৰিচয় আছে ঞ্শিৱনাথ গোস্বামীৰ নাতিনীয়েক বুলিও।

কলেজখন তাইৰ ককাকৰ নামতেই আছে। ককাকে কেবা বিঘা মাটি কলেজ খনৰ বাবে দিয়াৰ উপৰিও আৰ্থিক সাহায্যও দিছিল। গতিকে বচা বচা পৰিয়ালৰ ডেকাবোৰেও প্ৰতীমাক প্ৰেম নিবেদন কৰাৰ সাহস কৰিব নোৱাৰে। যদি প্ৰতীমাৰ লগত কাৰোবাৰ সাধাৰণ বন্ধুত্বও গঢ়ি উঠিছে সেয়াও এটা গৰ্বৰ কাৰণ হৈ পৰিছে। প্ৰতীমাক গাড়ীৰে কলেজত থোৱা কলেজৰ পৰা অনা বা চোৱা-চিতা কৰাৰ বাবে গোবিন্দই কেবাজনো মানুহ নিয়োগ কৰি থৈছে। সিহঁতে সদায় প্ৰতীমাৰ গাৰ মাথি হেন হৈ থাকে বাবেই তাইও গোপনে কাৰোবাৰ লগত প্ৰেম কৰাৰ সকলো সজাৱনাই নাইকিয়া হৈ গৈছে। ইয়াৰ বাবে অৱশ্যে প্ৰতীমাৰ অস্তৰত অকণো স্ফোভ নাই বৰং সদায় অনুভৱ কৰে এটা সাংঘাতিক গৌৰৱ। আভিজাত্যৰ।

বিছনাত সঘনাই বাগৰ সলাই থাকিলে ঘৈণীয়েক সাধনাই গম পায় গোবিন্দৰ কিবা এটা হৈছে বুলি। প্ৰতিমাক দিয়া উইলখনৰ বাবেই যে তেওঁৰ এনেকুৱা হয় সেইটো সাধনাই বুজি

প্ৰতীমাই ডেকাজনৰ চাল-চলনটো ভাল পোৱা নাই। বন্ধী প্ৰহৰী মখাৰ দ্বাৰাই তাই তাৰ ওপৰত ইতিমধ্যে এটা ব্যবস্থা ল'ব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু নল'লে। বোধহয় তাতেই তাইৰ এটা ভুল হৈ গ'ল। এই ভুলৰ বাবেই সিদিনা সেই আচৰিত ঘটনাটো হ'বলৈ পালে। সিদিনা আন দিনাৰ দৰে মাত্ৰ এৰাৰ তাই ডেকাজনৰ পিনে চাই দিলে সি তাত আছে নে নাই চাবব বাবে। হয়, সি আছে। কিন্তু সিদিনা তাৰ যে কি হ'ল, হাত এখন ডাঙি প্ৰায় চিঞৰি কোৱাৰ দৰে সি কৈয়েই পেলালে—“ক্ষমা কৰিব, অনুগ্রহ কৰি পাঁচ মিনিট থিয় হৈ থাকিব নে?”

পায়। কিন্তু সাধনাই এই ক্ষেত্ৰত একো প্ৰতিক্ৰিয়া আজিলৈকে প্ৰকাশ কৰা নাই। বোধহয় দ্বিতীয়া পত্নী হৈ অহা বাবেই তেওঁৰ মনৰ দুৰ্বলতা আছে। হয়তো এনেও হ'ব পাৰে সময়ত কি বীজে কি গছ হৈ কি ফল দিয়ে তাকে চাবলৈ তেওঁ অপেক্ষা কৰিব।

কিন্তু ঘটনাটো আজিকালি সঘনাই ঘটিবলৈ লৈছে মানে, দেৱালৰ সিপাৰৰ পৰা ডেকাজনে ব' লাগি চাই থকা ঘটনাটো। প্ৰতীমাৰ পিনে চায়। মাথো চাই থাকে, একো নকয়। আচলতে ঘটনাটো সাধনাই কেতিয়াবাই গম পাইছিল। কিন্তু গম পাইছিল বুলিয়েইতো ডেকাজনক কিবা এটা সুধিব নোৱাৰি। প্ৰায়বোৰ ডেকাই প্ৰতীমালৈ চায়, শুনা-নুশুনাকৈ কিবাকিবি কয়ও। গতিকে ডেকাজনে যে প্ৰতিমালৈ চাই থাকে তাত আচৰিত হ'বলগীয়া একো নাই।

কিন্তু আচৰিত হ'বলগীয়া আছে। সিনো বাক প্ৰতীমাই ঘৰৰ পিছফালে দমকলৰ পাৰলৈ বা বাথৰুমলৈ যোৱা সময়বোৰ ইমান হিচাপ কৰি উলিয়াইছেনে? হয়, একেবাৰে নিখুঁত হিচাপ প্ৰতীমাই বাথৰুমলৈ যোৱাৰ একমিনিট আগতেই সি দেৱালখনৰ কাষত থিয় হয়হি, ঠিক একেখিনি ঠাইত, একেডাল কল গছৰ তলত। ডেকাজন কোন বাক? সিনো তাইৰ ফালে একেখিৰে চাই থাকে কিয়? সি তাইক ভাল পায় নেকি? পাবও পাৰে। কোনোবাই ভাল পায় বুলিয়েই যে তাইও ভাল পাব লাগিব তেনে কথাতো নাই। উহুঃ তাই ভাল পাব নোৱাৰে। দেউতাকৰ আশা বা ইচ্ছাৰ কথা এটা আছে। কুলৰ বিচাৰ আছে, বংশৰ বিচাৰ আছে। আৰু আছে আভিজাত্যৰ জোখ-মাখ ইত্যাদি।

প্ৰতীমাই ডেকাজনৰ চাল-চলনটো ভাল পোৱা নাই। ৰক্ষী প্ৰহৰী মখাৰ দ্বাৰাই তাই তাৰ ওপৰত ইতিমধ্যে এটা ব্যৱস্থা ল'ব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু নল'লে। বোধহয় তাতেই তাইৰ এটা ভুল হৈ গ'ল। এই ভুলৰ বাবেই সিদিনা সেই আচৰিত ঘটনাটো হ'বলৈ পালে। সিদিনা আন দিনাৰ দৰে মাত্ৰ এবাৰ তাই ডেকাজনৰ পিনে চাই দিলে সি তাত আছে নে নাই চাবৰ বাবে। হয়, সি আছে। কিন্তু সিদিনা তাৰ যে কি হ'ল, হাত এখন ডাঙি প্ৰায় চিঞৰি কোৱাৰ দৰে সি কেয়েই পেলালে—“ক্ষমা কৰিব, অনুগ্ৰহ কৰি পাঁচ মিনিট থিয় হৈ থাকিব নে?” প্ৰতীমাৰ গাত যেন জ্বৰ উঠি গ'ল। লগে লগে তাই ভিতৰলৈ দৌৰ দিলে। তাইক তেনেকৈ ঘামি-জামি একেকোবে কোঠালীত সোমোৱা দেখি পিছে পিছে মাহীমাকেও সোমাই গ'ল। মাহীমাকে কথাটো বুজি পালে। তথাপি তাইক দুই এটা প্ৰশ্ন কৰিলে। কিন্তু প্ৰতিমাই এনে এটা অৱস্থাত একেতা উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে। তাই কিন্তু ডেকাজনৰ কথাটো নকলে।

পিছে সাধনাই কম নহয়। ইতিমধ্যে তেওঁৰ গাত কিবা একপ্ৰকাৰ এলাৰ্জি আৰম্ভ হ'লেই। বাৰে বাৰে ঘৰৰ পিছফালে গৈ

ডেকাজনৰ লগত কেনেকৈ কথা এবাৰ পতাৰ চেষ্টাত লাগি গ'ল। বেচেৰা ডেকাজনেতো এইবোৰ একো নুবুজে। সি এতিয়া প্ৰায়েই সাধনাৰ সৈতেহে দেখা দেখি হ'বলগীয়াত পৰিল।

সঁচাকৈ সাধনাৰ মনত যেন কিবা এক অন্য উত্তেজনা। যেন অনতি পলমে সাংঘাতিক কিবা এটা আৱিষ্কাৰ হৈ যাব। এক সমস্যা সমাধান সূত্ৰৰ আৱিষ্কাৰ। মানে যদি প্ৰতীমাই ডেকাজনৰ প্ৰেমতেই পৰিছে তেনেহ'লে ইয়াতকৈ বেছি আনন্দৰ কথা প্ৰতিমাৰ বাবে আৰু একো হ'ব নোৱাৰে। এতিয়া গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্ন হ'ল— ডেকাজন কোন বাক?

ডেকাজনৰ দূৰৰ এখন গাৱঁৰ পৰা অহা এজন সাধাৰণ কৃষকৰ ল'ৰা। প্ৰতিমাইতৰ কাষৰ ঘৰটোত আজি কেইদিনমান আগতে আহি এটা কোঠালী ভাড়াত লৈছে। ওচৰৰ চহৰখনত কোনো এটা কোম্পানীৰ সৰু চাকৰি এটা কৰে। পিছনত পিৰণ পায়জামাই বেছি। কথা-বতৰাত যেন প্ৰয়োজনতকৈও গহীন। আচৰণত সাংঘাতিক নহয়।

সাধনাৰ ডেকাজনক বৰ ভাল লাগি গৈছে। কোনো নথকাৰ সুযোগত দুই এদিন ডেকাজনক মাত বোলো কৰিছে। অৱশ্যে প্ৰতীমাৰ প্ৰতি তাৰ ধাৰণা সম্পৰ্কে এতিয়ালৈকে একো সুধিব পৰা নাই। সেই কাৰণেই সাধনাই ডেকাজনক এদিন তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ আহিবলৈ মাতিছে। সাধাৰণ আত্মীয়তা প্ৰকাশ কৰি এবাৰ আহিবলৈ কোৱাতো এটা সৌজন্যতা। প্ৰতিবেশী বুলি সেইখিনি সৌজন্যতা থাকিবও লাগে।

এদিন গোবিন্দৰ মনটো চাপ বুলি সাধনাই কথাটো লাহেকৈ উলিয়ালে—“হেৰা লাহেকৈ প্ৰতীমাৰ বিয়াৰ চিন্তা কৰিবৰ হ'ল। আজি কিছুদিনৰ পৰা মই অনুমান কৰিছো—তাই বোধ হয় ডেকা ল'ৰা এজনক ভাল পায়।”

“কি ক'লা? কি ক'লা তুমি? কোন ডেকা ল'ৰা? গোবিন্দই গৰ্জি উঠিল।

“মই অনুমান কৰা বুলিহে কৈছো, কথাটো তেনেকুৱা নহ'বওতো পাৰে।”

“মই জানো, প্ৰতিমা তেনে নহয়, প্ৰতিমাই তেনে নকৰে।”

“কি হৈছে দেউতা?” পৰ্দাৰ সিপাৰৰ পৰা প্ৰতিমাই মাত লগালে।

“নাই, একো হোৱা নাই মাজনী। তই কলেজৰ পৰা আহিলি?”

“নহয় নহয় দেউতা, কিবা এটা হৈছে। কোৱাচোন কোৱা।” গোবিন্দ মৌন।

“কোৱাচোন দেউতা, শ্লিজ।”

“মাজনী, তোৰ মাৰ এবাৰ কথা মই ৰাখিব খুজিছো।”

“তাৰ মানে?”

“তই প্ৰেমত পৰি বিয়া হোৱাটো মাৰই মুঠেই কামনা কৰা নাছিল। সেই কাৰণেই তেওঁ মৃত্যুৰ আগতে মোক কৈছিল.....।”

“দেউতা, এইবিলাক এৰা। মই তোমাক কথা দিছো—মই কাৰো প্ৰেমত পৰা নাই আৰু তোমাৰ ইচ্ছাৰ বীপৰীতে মই তেনেকুৱা একো নকৰো।”

প্ৰতীমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিটোৱে সাধনাৰ আশাৰ বাটত বাধা হৈ থিয় দিছে। কিন্তু সাধনাই চেষ্টা এৰি দিয়া নাই।

ডেকাজনে এদিন সন্ধিয়াৰ সময়ত প্ৰতীমাহঁতৰ ঘৰলৈ সঁচাকৈ আহিয়েই গ'ল। গোবিন্দ গোস্বামী তেতিয়া ঘৰত নাই। ডেকাই ড্ৰইংকামত বহিছে। তেওঁ অলপ লাজ লাজ কৰিছে বাবে সাধনাই ইটো-সিটো কথা পাতি পৰিৱেশটো সহজ কৰি তুলিবৰ চেষ্টা কৰিছে। ডেকাইয়ো কও নকওকৈ ক'বলৈ ধৰিলে। এশিৱনাথ গোহাঁই দেউতাৰ দিনত আপোনালোকৰ পৰিয়ালৰ সৈতে আমাৰ পৰিয়ালৰ বৰ ভাল সম্পৰ্ক এটা আছিল। তেখেতে আমাৰ ককাক মৰমতে খেতি কৰিবলৈ বিশ বিঘা মাটি দিছিল। সৰুকালতে ককাক সৈতে গৰু গাড়ীত উঠি আপোনালোকৰ ঘৰলৈ অহা মোৰ এতিয়াও মনত আছে। মনত আছে—চোতালত পীৰাত বহি কলপাতত ভাত খোৱাৰ কথা।” “বাঃ বৰ বঢ়িয়া কথা, তেনেহ'লে তুমি আমাৰ ঘৰলৈ আগতেই আহিছা? “মাননীয় গোবিন্দ দেউৱে দীক্ষা বা শৰণ দিবলৈ গাৱলৈ নাযায় বুলিছে, নহ'লে আগৰ দৰে সম্পৰ্ক আজিও থাকি গ'লহেঁতেন। ” “হয় তুমি ঠিকেই কৈছা। যাবলৈ ইমান কওঁ, নাযায়। কিমান ভাল ভাল বস্তু শিষ্যবিলাকে দিয়ে।”

“ককাই আমাক এটা কথা সদায় কৈছিল—গোস্বামী দেউৰ মহৎ উপকাৰৰ কথা আমি পাহৰিব নালাগিব, তেখেতৰ বা তেখেতৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতি আমি যি কোনো সেৱাৰ বাবে সাজু থাকিব লাগিব।”

“সঁচা দেই। তোমালোকৰ ককাও বৰ ভাল মানুহ আছিল। বাৰু আজিকালি ধান দিবলৈ তোমালোকৰ কোনো নাহে নেকি?”

“আহে, খুড়াহঁতে আহে।”

ডেকাজনৰ কথাত সাধনা বৰ সন্তুষ্ট। প্ৰতীমাৰ লগত বিয়াখন পাতিব পৰা যাব যেন লাগিছে কাৰণ ডেকাজন বৰ সৰল চিত্তীয়া। অৱশ্যে সাধনাৰ বিশেষ উদ্দেশ্য এটা আছে—যদি প্ৰতীমাই ডেকাজনৰ লগত প্ৰেমত পৰি বিয়া হৈ যায় তেনেহ'লে সমস্যাটো সমাধান হৈ যায়। গোবিন্দই তাইৰ ওপৰত সাংঘাতিক ধৰণে নাৰাজ হৈ যাব যাৰ ফলত দেউতাকৰ সম্পত্তিৰ পৰা বঞ্চিত হ'ব আৰু দীপ হ'ব সমস্ত সম্পত্তিৰ অধিকাৰী।

“তেনেহ'লে মই এতিয়া আহো।” ডেকাই যাবলৈ ওলাল। “ইচ ৰাম, নহ'ব নহ'ব, বহাচোন বহা। চাহ একাপ খাব

লাগিব। “—সাধনাই খৰধৰ লগাই দি প্ৰতীমাক মাতিলে।” — “প্ৰতীমা প্ৰতীমা চাহ।” সাধনাই পৰ্দাখন গুচাই ভিতৰলৈ যাব খোজোতেই দেখিলে প্ৰতীমাই মনে মনে ডেকাৰ কথাবোৰ শুনি আছে। সাধনাই পুনৰ আহি ডেকাৰ লগত বহিলে।

চাহ কিন্তু প্ৰতিমাই নিদিলে। ল'ৰা এজনেহে দি থৈ গ'ল। লগে লগে সাধনাৰ মুখখন অলপ ক'লা পৰিল। তথাপি নিজকে চম্ভালি ডেকাৰ সান্ধনাৰ বাবে ক'লে, “আচলতে প্ৰতিমা অলপ লাজকুৰীয়াতো.....।”

ডেকাই সাধনাৰ কথাষাৰ শেষ হ'ব নিদিলেই। কাপটোৰ আধাখিনি মান চাহ খাই যাবলৈ ওলাল। সাধনা অলপ অপ্ৰস্তুত হৈ পৰিল কাৰণ বহুত কথাই পাতিবলৈ ৰৈ গ'ল। যাবলৈ ওলাল মানে ডেকাই গ'লেই।

ৰাতি ভাত পানী খাই বিছনালৈ যোৱাৰ লগে লগে সাধনাই গোবিন্দৰ কাণত পেলালে কথাষাৰ।

“আজিকালিনো জাতিভেদ বা বৰ্ণভেদ বুলি ইমান কটকটীয়া বেৰখন ক'ত আছে। গতিকে ডেকাজনৰ আৰু প্ৰতীমাৰ প্ৰেমক স্বীকাৰ কৰি বিয়াখনৰ কথা ভাবিব লাগে।”

লগে লগে গোবিন্দৰ গাত যে কি ভূতে লগিলে, মূৰত যেন একুৰা জুইহে জ্বলি উঠিল। সাউত কৰি উঠি গৈ কৰ্কশ ভাষাৰে চিঞৰি চিঞৰি প্ৰতীমাক কিবাকিবি বকিবলৈ আৰম্ভ কৰি দিলে। প্ৰতীমাই যে কিবা ক'ব সেইবোৰ শুনাৰ তেওঁৰ ধৈৰ্য্য নাই। বিবেকশূন্য হৈ তীব্ৰ বেগে আক্ৰমণৰ ভঙ্গীৰে হাতত লাঠি এডাল লৈ চোচা ল'লে কাষৰ মানুহ ঘৰলৈ। এটা মুহূৰ্ততে যেন এক প্ৰচণ্ড বা মাৰিলি। পিছে পিছে দৌৰ দিলে সাধনাই। ৰক্ষী, প্ৰহৰী, চাকৰ-বাকৰ সকলোৰে পিছে পিছে দৌৰ দিলে।

গোবিন্দই চিঞৰি চিঞৰি ডেকাজনক দুৱাৰখন খুলিবলৈ ক'লে। ঘৰৰ মালিকেও ওলাই আহিল। গোবিন্দৰ গাত ধৈৰ্য্য নাহ ভৰিৰে গোৰ মাৰি দুৱাৰখন খুলি পেলালে। ডেকাজনৰ মুখামুখি হোৱাৰ লগে লগে গোবিন্দই কিবা অদ্ভুত প্ৰাণী দেখাৰ দৰে কিছু সময় থৰ হৈ ৰ'ল। ডেকাজনেও একেখিৰে ভেবা লাগি গোবিন্দৰ পিনে চাই ৰ'ল। গোবিন্দৰ বোধহয় পাতলকৈ হ'লেও মনত পৰিছে অতীতত কেতিয়াবা এই ল'ৰাজনক ক'ৰবাত তেওঁ দেখা পাইছিল।

ডেকাই আচৰিত হৈছে—মনতে প্ৰশ্ন হৈছে ধীৰ গভীৰ প্ৰতিপত্তিশীল জমিদাৰ গোবিন্দ দেউৰ আজি কি হৈছে। সৰুকতে যেতিয়া গৰু গাড়ীত উঠি ককাকৰ লগত আহিছিল তেতিয়া গোবিন্দই প্ৰথমা পত্নী জয়াৰ মৃত্যুৰ কথা কৈ কৈ কেনেদৰে কান্দি পেলাইছিল, কেঁচুৱা প্ৰতিমাই যে হুৰু মাকৰ মুখখন কাঢ়ি লৈছিল। সেইবোৰ কথা কৈ কৈ গোবিন্দই যে অস্থিৰ হৈ পৰিছিল—কথাবোৰ এটাৰ পিছত এটাকৈ মনত পৰিবলৈ ধৰিলে ডেকাৰ।

লাহেকৈ গোবিন্দৰ চকুত পৰিল টেবুলৰ ওপৰত থকা ফটো এখনলৈ। থিয়কৈ বখা আছে লাইফ চাইজ ফটো এটা। প্ৰতিমাৰ ফটো। ফটো নহয় যেন সাইলাখ প্ৰতিমাজনীয়েই। টেবুল খনৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে।

“কি সাহসত তই আকিছ মোৰ ছোৱালীৰ ফটো? কোনে দিলে তোক এই অধিকাৰ? তোক মই.....।

“গোহাঁই দেউতা; আপুনি ইমান উত্তেজিত হৈছে, শুনক শুনকচোন.....। মোৰ মান মৰ্যাদাৰ প্ৰশ্ন আছে, আভিজাত্যৰ প্ৰশ্ন আছে, খবৰদাৰ।” “গোহাঁই দেউতা, আপোনাৰ কিবা ভুল হৈছে। ভালকৈ চাওঁকচোন, মই আপোনাৰ প্ৰথমা পত্নী জয়াৰ ফটোখনহে আকিছো।

অ’ হয়তো। জয়াৰ ফটো। এৰা একেবাৰে নিখুঁত জয়া, জীয়েক প্ৰতীমাৰ লগত অভিন্ন জয়া। সেই একেই অভিন্ন ভঙ্গীত প্ৰতীমাৰ দৰেই টেবুলখনৰ ওপৰত থিয় দি আছে। নিজৰ মৃত পত্নীক ক্ষন্তেকৰ বাবে হ’লেও পাহৰি পেলোৱাৰ বাবে গোবিন্দই লাজেই পালে। মুখখন অলপ ৰঙা পৰিছে।

“তই কিয় আকিবি মোৰ পত্নীৰ ফটো? তোৰ উদ্দেশ্য কি? তই কি বুলি ভাবিছ?” আকৌ আভিজাত্যৰ চেতনাৰে গৰ্জি উঠিল।

“নহয় গোহাঁই দেউতা, ফটোখন মই মোৰ বাবে অঁকা নাই। আপোনাৰ বাবেই অঁকিছো। এদিন যিদিনা মই সৰুতে ককাৰ লগত আপোনালোকৰ ঘৰলৈ আহিছিলো তেতিয়া আপোনাৰ প্ৰথমা পত্নীৰ বিয়োগৰ কথা কৈ কৈ আপুনি কান্দি কান্দি যে ভাঙি পৰিছিল তেতিয়া মোৰো বৰ দুঃখ লাগিছিল। আপোনাৰ লগতেই কান্দি দিবৰ মন গৈছিল। গোহাঁই দেউতা, আপোনাৰ পত্নী জয়াৰ লগত প্ৰতীমাৰ অভূতপূৰ্ব শাৰীৰিক সাদৃশ্য থকা বুলি কোৱা কথাষাৰ মোৰ মনত আছে। সিদিনাই ককাই যেতিয়া মোক কৈছিল—গোস্বামীদেউ বা তেওঁৰ পৰিয়ালৰ যিকোনো ব্যক্তিৰ

সেৱাৰ বাবে আমি সাজু হৈ থাকিব লাগে, তেতিয়াই আপোনাৰ বাবে কিবা এটা কৰাৰ দায়িত্ব এটা মই নৈতিকভাৱে স্বীকাৰ কৰি লৈছিলো।”

ডেকাই কথাখিনি কৈ ফটোখন গোবিন্দৰ পিনে আঙুৱাই দি আকৌ ক’বলৈ ধৰিলে।

‘ফটোখনৰ কাম আজি সম্পূৰ্ণ হৈছে। মই ফটোখন আপোনাৰ হাতত তুলি দিবলৈ পাই বৰ আনন্দিত হৈছো গোহাঁই দেউতা। মই ভাবিছো—ফটোখনে আপোনাৰ অন্তৰৰ শূন্যতা কিছু হ’লেও, পূৰাব, আপোনাৰ অন্তৰৰ দাবানল কিছু হ’লেও প্ৰশমিত কৰিব।”

গোবিন্দৰ হাতৰ পৰা লাঠিডাল মাটিত সৰি পৰিল। মূৰৰ পৰা ভৰিলৈকে মানুহজনে ঘামি উঠিছে। বাহিৰত জুম হৈ থকা মানুহখিনিৰ মাজৰ পৰা দীঘল দীঘল ছমুনিয়াহ কেইটামান শুনিব পোৱা গ’ল। পৰিস্থিতিৰ গভীৰতা ভাঙি প্ৰতীমাই লাহে লাহে আঙুৱাই আহি ডেকাৰ ওচৰ পালে।

“দেউতা, মা, হুবহু মোৰ দৰে আছিল নেকি? এৰাতো, মোৰ ফটোখনৰ লগত মাৰ ফটোখনৰ চুলি এডালৰ সমানো পাৰ্থক্য নাই।” গোবিন্দৰ চকুদুটি চকুপানীৰে চলচলীয়া হৈ উঠিছে। গোবিন্দই কিবা কোৱাৰ আগতেই ডেকাজনে মাত লগালে—

“তোমাৰ আৰু তোমাৰ মাৰাৰ ফটোখনৰ মাজত সামান্য পাৰ্থক্য এটা আছে। তোমাৰ মাৰাৰ ফটোখনৰ চকু দুটাত মই আকিছো অলপ মান সঁচা, অকৃত্ৰিম প্ৰেম, যিটো সঁচাকৈয়ে হয়তো তেওঁৰ চকুত আছিল।”

প্ৰতীমাই কিছু সময় ডেকাৰ মুখলৈ চাই থিয় হৈ ৰ’ল। ভিতৰি ভিতৰি অনুভৱ কৰিছে এক প্ৰচণ্ড জোকাৰণি। কিহবাৰ জোকাৰণি। চকু দুটা ক্ৰমে সেমেকি উঠিছে। হঠাৎ আবেগিক ভাবে তাই ডেকাজনৰ হাত দুখন খামোচ মাৰি ধৰি কান্দি পেলাইছে।□

(লেখক এগৰাকী নাট্যকাৰ তথা পৰিচালক। নুনমাটি নাট্যগোষ্ঠীৰ একনিষ্ঠ সেৱক গল্পকাৰ হিচাপেও খ্যাত।)

অস্তৰাগ

শ্ৰী দেৱজিৎ দাস
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

অস্তাচলত সূৰ্যটোৱে লুকা-ভাকু খেলিছে। মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰ যেন দিনমণিয়ে এই সময়খিনিত হেঙুলী বহন সানিছে। চৰাই-চিৰিকতিবোৰে আনন্দ মনেৰে কিৰিলী পাৰি নিজৰ বাঁহলৈ উৰি গৈছে। ষাওঁতে সেই চৰাইবোৰৰ মাজত কোন আগতে গৈ পায় তাৰে প্ৰতিযোগিতা চলিছে। এনেকুৱা এক সুন্দৰ পৰিৱেশত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বালিচৰত বহি লৈ দুই যুৱক-যুৱতী কথাত মচপুল হৈ আছে।

ঃ এনেকুৱা সুন্দৰ পৰিৱেশ সঁচাকৈ মই বৰ ভাল পাওঁ। তাৰোপৰি তোমাৰ দৰে সুন্দৰী এজনী কাষত আছে যেতিয়া ভালনো নালাগিব কিয়?

—অন্যৰ কথাৰ মাজতে, প্ৰকৃতিৰ এই মনমোহা ৰূপ দেখি সোনে জেনিলে চাই ক'লে।

ঃ হৈছে, হৈছে, প্ৰশংসা এৰা। মোৰ পিছে এনেকুৱা পৰিৱেশ সিমান ভাল নালাগে। নিজকে কিবা লিখক-দাৰ্শনিক যেন লাগে। —জেনিয়ে সোনৰ মুখলৈ চাই ক'লে।

ঃ অৱশ্যে, তোমালোক হৈছা চহৰত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা ছোৱালী। মই হৈছো এজন গাঁৱলীয়া ল'ৰা। প্ৰকৃতিৰ মাজতে ডাঙৰ-দীঘল হৈছো মই। গতিকে মোৰটো এনেকুৱা পৰিৱেশ ভাল লাগিবই। তোমালোকৰটো চিনেমা, মেলা আদিহে ভাল লাগে। হয়নে নাই?—জেনিলে চাই সোনে সুধিলে।

ঃ অ' অ' মনত পৰিছে। তুমি চিনেমাৰ কথা কৈ ভালৈই কৰিলা। মোৰ এতিয়াহে মনত পৰিছে। —উৎফুল্লিত হৈ জেনিয়ে ক'লে।

ঃ কিনো হ'ল? ইচ্ছুকতাৰে সোনে সুধিলে। জেনিয়ে এখন হাত সোনৰ কান্ধত থৈ ক'লে—

ঃ জানা সোন, উৰশীত এখন ধুনীয়া চিনেমা লাগিছে। ব'লানা এদিন যাওঁ। যাবানে?

সোনৰ চকুৰ আগত এহাল আধাবয়সীয়া মানুহৰ প্ৰতিচ্ছবি ভাৰি উঠিল। কিন্তু সি মুখকেইখন ভালদৰে ধৰিব নোৱাৰিলে।

ঃ এ সোন, তুমি চোন একেবাৰে খৰ হৈ গ'লা। মই কিবা নকৰিবলগীয়া কথা ক'লো নেকি?

সোনৰ গাত হেচুকি দি জেনিয়ে ক'লে।

ঃ নাই, নাই। এনেয়ে আৰু অকমান.....? তুমি চিনেমাৰ কথা কৈছিল ন। ব'লা এদিন। কেতিয়া যাবা?—টোপনিৰ পৰা সাৰ পোৱা মানুহৰ নিচিনা সোনে ক'লে।

ঃ ব'লা তেওঁ কাইলৈয়ে যাওঁ। Ok.....?

ঃ Ok. —সোনে ক'লে। একাৰো হ'লহি। ব'লা ঘৰা-ঘৰি যাওঁগৈ। তোমাক ঘৰৰ সন্মুখত থৈ মই হোষ্টেললৈ যাম।

ঃ ব'লা। —জেনিয়ে ক'লে।

হাতত ধৰা-ধৰি কৰি দুয়ো যুৱক-যুৱতী বাছ ষ্টপেজলৈ আহিল। মহানগৰীৰ ভিৰৰ মাজত দুয়ো হেৰাই গ'ল।

দুই

ফুটফুটীয়া জোনাক। নিশা ন মান বাজিছে। নলবাৰীৰ এখন অখ্যাত গাঁও। নিবাৰণ হাজৰিকাই যৈণীয়েক ৰমলাৰ স'তে চোতালত বহি আছে। এইখিনি সময়ত তেওঁ যৈণীয়েকৰ স'তে সদায় এখন্তেক বহে; সুখ-দুখৰ কথা পাতে। একমাত্ৰ পুতেকক লৈ সপোন ৰচে।

ঃ ৰমলা, মনত নাইনে, সোন সৰু থাকোতে যে আমি এনেদৰে চোতালত বহি তাক 'অ-আ', 'ক-খ' শিকাইছিলো?

ঃ কিয় নাথাকিব? বয়স বাঢ়ি গ'ল বুলিয়েই যে সেইবোৰ পাহৰণিৰ গৰ্ভত লীন যাব এইটো কিবা কথা হ'লনে?

ঃ বাঃ বাঃ, তুমি যে ইমপ্ৰেচ কৰিলা তাৰবাবে ধন্যবাদ। — হাজৰিকাই ৰমলাক টপকৈ চুমা এটা খালে। ৰমলাই উচাং মাৰি আঁতৰি গৈ ক'লে—

ঃ চিঃ আপুনিও যে আৰু! লাজ-চৰম একেবাৰে নোহোৱা হৈছে দেই।

ঃ উৱা, এইটো কিবা লাজৰ কথা হ'লনে? বাৰু, সেইবোৰ বাদ দিয়া। জানানে ৰমলা, সোনক চহৰলৈ পঠোৱাৰে পৰা সঁচাকৈয়ে ঘৰখন উকা-উকা হৈছে।

ঃ হৈছে, হৈছে। তাকটো আমি চহৰলৈ এনেয়ে পঠোৱা নাই, পঢ়িবলৈহে পঠাইছো। পঢ়ি শুনি ডাঙৰ মানুহ হৈ মোৰ পোনা কণে বংশৰ তথা গাঁওখনলৈ গৌৱৰ কঢ়িয়াই আনিব বুলি মোৰ বিশ্বাস আছে।

ঃ ল'ৰা-ছোৱালীক লৈ মাক-দেউতাকৰ আশা থাকেই। তাৰে কিছুমান ল'ৰা-ছোৱালীয়ে হয়তো সেই আশাবিলাক পূৰণ কৰিব পাৰে আৰু কিছুমানে নোৱাৰে।

ঃ আমাৰ সোনে কিন্তু পাৰিবদেই। কোনোবাই যদি তাক বেয়া বুলি কয় নহয়, মই কিন্তু একদম সহ্য নকৰিম দেই। — ৰমলাই গিৰিয়েক নিবাৰণ হাজৰিকাক ক'লে।

ঃ হ'ব, হ'ব। সেইবোৰ এৰা। এই ৰবাচোন, আমাৰ সোনো কেতিয়াৰ পৰা ঘৰলৈ অহা নাইহে?— হাজৰিকাই বৈণীয়েকক সুধিলে।

ঃ কিয় এডমিচনৰ পিছত চোন দুবাৰ আহিছিল।

এনেদৰে কথা-বতৰা পাতি তেওঁলোকে কিছু সময় নিৰৱতা অৱলম্বন কৰিলে। চাৰিওফালে যেন নিঃশব্দই ছানি ধৰিছে। মাত্ৰ জিলাৰ জি জি মাতটোহে শুনা গ'ল। নীৰৱতা ভেদ কৰি হাজৰিকাই ক'লে—

ঃ ৰমলা, ৰাতিও বহুতেই হ'ল যেন পাওঁ। বলা খাই লৈ শুই থাকোঁগৈ।

ঃ ব'লক। — ৰমলাই সন্মতি জনালে।

ফুটফুটীয়া জোনাকখিনিক অকলশৰীয়া কৰি থৈ হাজৰিকাই দম্পতি ঘৰৰ ভিতৰলৈ গ'ল। মাথো বৈ গ'ল জোনাকী পৰুৱা কেইটা।

তিনি

সন্ধিয়া ছয় বাজিছে। নানান ধৰণৰ পোহৰৰ সমাবেশে যেন মহানগৰীখনক একক অপূৰ্ব সুন্দৰীলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিছে। জনে আজি 'পাৰ্টি' দিছে মহানগৰীৰ এখন 'ফাইভ ষ্টাৰ' হোটেলত। পাৰ্টিলৈ সোনো নিমন্ত্ৰিত হৈছে। আব্রাহামে সোনৰ হোষ্টেললৈ আহি ক'লে—

ঃ ঐ সোন, তোৰ মনত নাই, আজি যে জনে পাৰ্টি দিছে?

ঃ আছে। — সোনে চমুকৈ ক'লে।

ঃ তেন্তে তই এতিয়ালৈ ৰেডি হোৱা নাই কিয়?

ঃ মই নাযাওঁ বুলি ভাবিছোঁ।

ঃ কিয়? — আব্রাহামৰ আচৰিত কণ্ঠ।

ঃ চা আব্রাহাম, মা-দেউতাই নানান কষ্ট কৰি মোক গাঁৱৰ পৰা চহৰলৈ পঢ়িব পঠাইছে। তেওঁলোকে মোক লৈ বহুত আশা কৰিছে। কিন্তু মই যদি এনেদৰে পঢ়া-শুনা বাদ দি পাৰ্টি কৰি ঘূৰি

ফুৰো, তেন্তে মোৰ পঢ়া-শুনাত ক্ষতি নহ'বনে? মা-দেউতাৰ আশাত চোঁচা পানী নপৰিবনে?

ঃ কিয়, তোকেটো আমি পঢ়া-শুনা বাদ দিব দিয়া নাই। তাৰোপৰি পাৰ্টিটো এদিনহে, সদায়টো নহয়। কিন্তু 'পঢ়া-শুনা'— এই ব্যাধিটোৱে বছৰটোৰ গোটেইকেইটা দিন আমাৰ পিছত লাগি থাকে। তইটো এনেও বহুত ব্ৰিলিয়েন্ট, গতিকে আজিৰ পঢ়াখিনি

তই কাইলৈ catch কৰি ল'ব পাৰিব। নিজৰ বন্ধুৰ কাৰণে যদি তই এইখিনি ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰ, তেন্তে তই কিহৰ বন্ধু হ'লি অ'? সেইবিলাক বাদ দে, এতিয়াই ৰেডি হ।

দোখোৰ-মোখোৰ মন এটা লৈ সোনে ড্ৰেচ কৰিলে। মাক-দেউতাকৰ মুখখন তাক চকুৰ আগত ভাহি উঠিল।

ঃ ব'ল ব'ল, এতিয়া আৰু দেৰি কৰি লাভ নাই। পাৰ্টি চাগে আৰম্ভ হ'লেই।

— এইবুলি কৈ আব্রাহামে বাইক ষ্টাৰ্ট কৰিলে। সোনে পিছৰ চিটটোত বহি ল'লে। অতি সোনকালে সোনহঁত

হেৰাই গ'ল সন্ধিয়াৰ মহানগৰীৰ ভিৰৰ মাজত।

চাৰি

ঃ জেনি, চা চোন এতিয়া সন্ধিয়া সাত বাজিলে। সোন আৰু আব্রাহামৰ চোন দেখা-দেখিয়েই নাই। অস্বস্তিকৰ ভাৱে জনে ভনীয়েক জেনিক সুধিলে।

ঃ তাকেইটো মইও ভাৱিছোঁ দাদা। ইহঁতচোন আহি পাবই লাগিছিল। পূজা, ৰাগন, নীলাহঁতটো আহিছেই।

অলপ সময় দুয়োৰে মনে মনে ৰ'ল। তলৰ ফালে চাই জেনিয়ে উৎসাহেৰে ক'লে—

ঃ ঐ দাদা, চা চোন চা, ইহঁত আহিছে।

ঃ জেনি, তই ভিতৰলৈ যা। চাৰি, সোণক কিন্তু আমাৰ দৰে নিচাসক্ত কৰিবই লাগিব। মই সিহঁতক Wel come কৰোঁ।

— জন ষ্টেপ্‌চৰ ওচৰলৈ আগবাঢ়ি গ'ল। জেনিও ভিতৰলৈ সোমায় গ'ল। জনে সোনক উদ্দেশ্য ক'লে—

ঃ ঐ সোন, এতিয়াহে আহিব সময় পালিনে? কিতাপৰ পোকটো চালা। আহ আহ। আব্রাহাম, আহ।

ভিতৰত সোমায়ই সোনে দেখিলে এক অনুজুল নীলা। পোহৰত পূজা, ৰাগন, ৰাজ, লিজাইতে ডান্স কৰি আছে। হাতত একোটা শীতল পানীৰ বটল। জীৱনত কাহানিও পাৰ্টি কৰি

নোপোৱা ল'ৰাজন সঁচাকৈয়ে এনেকুৱা পৰিস্থিতিত বৰ অস্বস্তি অনুভৱ কৰিলে। তাৰ চাৰিওফালে যেন কুম্ভজেলেকুৱা কিছুমানে পিল্ পিলাই আছে। —তাৰ এনেকুৱা লাগিল।

: সোন, এনেদৰে থৰ হৈ আছা যে? আহা, অকণমান ডাঙ্গ কৰো। —জেনিয়ে তাৰ হাতত ধৰি টানিলে।

: Sorry দেই। মোৰ এইবিলাক অভ্যাস নাই।

: Oh God, তুমি কি কৈছা এইবোৰ। পাৰ্টী মানেইটো ডাঞ্চ, ফুৰ্তি, হুইস্কি, ব্ৰাণ্ডি—এইবিলাক। কোৱা, কি ল'ৰা? হুইস্কি, ৰাম, বিয়েৰ?

: জেনি, তুমি কি কৈছা? মই সেই কাৰণে আহিব খোজা নাছিলো। মোৰ এইবোৰ লোৱাৰ অভ্যাস নাই। Please মোক এইবোৰ লোৱাৰ কথা নকবা।—অধৈৰ্য্য ভাৱে সোনে কথাখিনি ক'লে।

: ঐ দোষ্ট, কি অ' তাই চোন একেবাৰে ৰুদ্ৰ মূৰ্তি ধৰি আছে? তই একো নলৱ?

আৱাহামে আহি ক'লে।

:.....।

: চা, সোন প্ৰথম অৱস্থাত আমাৰো এনেকুৱা হৈছিল। কিন্তু এতিয়া চব ঠিক হৈ গৈছে। অকণমান খা, বেছি খাব নালাগে। দেখিছ, তোক বাদ দি ইয়াত থকা চৰেই লৈছে। তাৰোপৰি, অকণমান খাই ল'ব পাৰিলে নহয় আৰু চিন্তাই নাই। একদম ফুৰ্তিয়েই ফুৰ্তি। ফুৰ্তিৰ ওৰেই নপৰিব। তইটো জানই, Life is joyful। গতিকে, যিকেইদিন এই পৃথিৱীত থাকো, সেইকেইদিনো কিয় এনেয়ে যাব দিও? এইটোৱেইটো আমাৰ enjoy কৰাৰ বয়স। হ'ল। এক পেগ খা মাত্ৰ। Please.

: হয়, আৱাহাম, মইও সোনক সেই একেই কথাকে কৈছো। —জেনিয়ে আৱাহামক সমৰ্থন কৰিলে।

: সোন তই ল'ৰা। তই দেখিছনে, পূজা ৰাগনহঁতে কেনেদৰে ডাঞ্চ কৰি আছে? তোৰ বাক বেয়া নালাগেনে? জেনিয়েওটো খাইছে। তাৰোপৰি তই যদি এনেকুৱা কৰ, জনে বাক ভাল পাবনে? —আৱাহামে ক'লে।

: দে তেস্তে এপেগ। —সোনে আৱাহামক উদ্দেশ্য ক'লে।

: Very good young boy— লগে লগে হাত চাপৰিৰে কেবিনটো ৰজনজনাই উঠিলে। চাউণ্ড বক্তত western song এটা অলপ ডাঙৰকৈ বাজি উঠিল।

জনে সোনক এপেগ হুইস্কি ঢালি দিলে। সোনৰ দেউতাকেই নহয়, সোনৰ ককাইদেউতাকেও জীৱনত কেতিয়াও হাত দি নোপোৱা বস্তুটোত সোনে পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে হাত দিলে। সেইখিনি সি কোৎ কোৎকৈ গিলি পেলালে।

সন্ধিয়া সাত বাজিছে। সন্ধিয়াৰ মহানগৰীখন বিভিন্ন ৰঙৰ পোহৰেৰে জিলিকি উঠিছে। সোনে পঢ়া টেবুলত এখন কিতাপ মেলি লৈ এনেয়ে পাতবোৰ লুটিয়াই আছে। তাৰ কমমেট জনে সন্ধিয়াৰ এই সময়খিনি উপভোগ কৰিবলৈ বাহিৰলৈ ওলাই গৈছে।

যদিও সোনে কিতাপখন মেলি লৈছে, তথাপি তাৰ মনটো আছে কালি ঘটি যোৱা অপ্ৰিয় সত্য ঘটনাটোত। কি যে এটা অদ্ভুত কাণ্ড কৰি পেলালে, সি ক'বই নোৱাৰিলে। সি নিচা লৈ কি যে এটা অক্ষমণীয় ভুল কৰিলে। এইবোৰ ভাবি থাকোতে তাৰ কাষত আৱাহাম কেতিয়া যে উপস্থিত হ'ল গমেই নাপালে।

: এই সোন, একেবাৰে চোন Scientist-ৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিছ। মই তোৰ ওচৰত কেতিয়াৰে পৰা থিয় দি আছো তই গমেই পোৱা নাই?—সোনৰ গাত হেচুকি দি আৱাহামে ক'লে। বেয়া সপোন দেখি চক খাই উঠাৰ দৰে সোনে চক খাই উঠিল। ক'লে—

: অ' তই আহিছ? বহ।

কিছু সময় দুয়ো নিৰৱতা অৱলম্বন কৰিলে। নিৰৱতাক এটি গধুৰ হাতুৰিৰে কোব মাৰি আৱাহামে ক'লে—

: জীৱনত কেতিয়াবা এনেকুৱা হয় সোন, যিবিলাক নিজৰ অলক্ষিতে ঘটি যায়। সেইটো অপ্ৰিয় হ'ব পাৰে, কিন্তু তই সেইটোক দুৰ্ঘটনা বুলি ধৰিব নোৱাৰা। তই আজি যেনেদৰে মানসিক দ্বন্দ ভোগ কৰি আছ, ঠিক সেই দ্বন্দ প্ৰথম অৱস্থাত আমিও ভোগ কৰিছিলো। কিন্তু এতিয়া সকলো ঠিক হৈ গৈছে। মই জানো, তই যে কালিৰ কথাটোকে ভাৱি আছ। মই ভাবি আচৰিত হৈছো, কিয় তই সৰু সৰু কথা একোটা লৈ মূৰ ঘমাই থাক? নিজৰ জীৱনটোক ন-ৰূপেৰে সজাবলৈ শিকচোন, দেখিবি গোটেই পৃথিৱীখন তোৰ চকুৰ আগত ধুনীয়াহৈ পৰিছে।

:। —সোন নিৰুত্তৰ।

: ঐ সোন, পাহৰিছোৱেই। তোক কালি আবেলি জেনিয়ে যেনেতেনে লগ কৰিব দিছে।

: কিয়?

: জানো! ঐ সোন তইটো পুৰা পঢ়া ষ্টাৰ্ট কৰি দিছই, মোক BOCP ৰ নোট অলপ দিবিচোন। নহ'লে কিন্তু মই নিৰ্ঘাট ফেল কৰিম।

কিছু সময় কথা-বতৰা পাতি আৱাহাম আহিবলৈ ওলাল। সোনে তাক গেটলৈ আগবঢ়াই দিলে। মছৰ গতিৰে সোন তাৰ ৰুমলৈ আহিল। মনটো কিছু ফৰকাল যেন লাগিল। ঠিক সন্ধিয়া ধাৰাধাৰ বৰষুণৰ পিছত আকাশত ওলোৱা তৰাৰ চিকমিকনিৰ দৰেই।

ছয়

ঃ কিয় ?

ঃ জেনি, কিয় মাতিছিলো কোৱা। —সোনে জেনিৰ হাত এখন নিজৰ হাত দুখনৰ মাজত সোমাই লৈ সুধিলে।

বাৰখনৰ সন্ধিয়াৰ একাৰখিনি অনুজুল নীলা ৰঙৰ পোহৰখিনিয়ে কিছু পৰিমাণে হ'লেও আঁতৰাই পেলাইছে। ল' ভয়চত ৰেচ্টাৰ্ন Song এটা বাজি উঠিছে।

ঃ কম ৰ'বানা। আগত এপেগ কৰি খাই লওঁ। তুমি ল'বানে সোন ?

সোনৰ মনত এপেগ খোৱাৰ লোভে কলমলাই উঠিলে। জীৱনত দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে হাত নিদিওঁ বুলি প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হোৱা সোনে পাহৰি গ'ল তাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ কথা, মাক-দেউতাকৰ কথা। সি জেনিক ক'লে—

ঃ নিশ্চয়, কিয় নলওঁ।

.....হুইস্কিৰ গ্লাছত ওঠেৰে চুমুক মাৰি সোনে জেনিক ক'লে—

ঃ ও কোৱা এতিয়া।

ঃ হিন্দী চিনেমাৰ নায়িকাৰ ভংগীত জেনিয়ে আৰম্ভ কৰিলে—

ঃ সোন, মোৰ বাৰ্থদে' কেতিয়া মনত আছেনে ?

ঃ নিশ্চয়, 8th October নহয়নে ?

ঃ ও, শুনা, সেইদিনা এটা পাৰ্টিৰ আয়োজন কৰিছো তুমি কিন্তু এটেও কৰিবই লাগিব।

ঃ ঠিক আছে, চাই লওঁ।

ঃ এই কাৰণে তোমালৈ মোৰ খং উঠে জানা। চোৱা, পূজা-বাগনহঁতৰ বয়ফ্ৰেণ্ডবোৰে সিহঁতক কিদৰে চব কামতে উৎসাহ যোগায়। কিন্তু, তুমি একেবাৰে সিহঁতৰ বিপৰীত।

ঃ Oh my darling, কি কোৱা তুমি?—এই বুলি সোনে জেনিক এটা চুমা খাই দিলে। তাৰ চাগে অলপ বেছিকে নিচা হৈছিল।

মধুৰ মুহূৰ্ত কেইটামান জেনিৰ লগত কটোৱাৰ পিছত সোনে ঢলং পলং খোজেৰে হোষ্টেলত সোমাল। জেনিৰ গুঁঠ যুগলেৰে এটা ক্ৰুৰ হাঁহি বাগৰি গ'ল।

সাত

ঃ হেৰি, বোলো শুনিছেনে? চাহ একাপ দিম নেকি? — ভিতৰৰ পৰা ৰমলাই গিৰিয়েক নিবাৰণ হাজৰিকাক উদ্দেশ্যি সুধিলে।

ঃ আনা, আনা। অকল মোৰ কাৰণেই নহয় তোমাৰ কাৰণেও একাপ লৈ আনা। —চোতালত বহি থকা হাজৰিকাই ৰমলাক ক'লে।

হাজৰিকাই সোনৰ কথাকে ভাৰি আছিল। সি পঢ়ি-শুনি ডাঙৰ মানুহ হ'ব, ডাঙৰ চাকৰি পাব!—কিমান যে আশা সন্তানৰ প্ৰতি মাক-দেউতাকৰ।

ঃ হেৰি, কিনো ভাৰি আছে ইমানকৈ?—চাহৰ কাপ দুটা থৈ ৰমলাই সুধিলে।

ঃ কিনো ভাবিমহে? সোনৰ কথাকে ভাৰিছো ৰ'বা।

ঃ এৰা, বেচেৰাই বা এতিয়া কি কৰি আছে!—হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ৰমলাই ক'লে।

ঃ হেৰা, তুমি এটা কথা লক্ষ্য কৰিছানে?

ঃ কিনো?

ঃ মানে আমাৰ সোন আজিকালি ঘৰলৈ অহাটো কমি যোৱা নাইনে? তাৰোপৰি ডাঙৰ কথাটো হ'ল—তাক আজিকালি বেছিকে টকা-পইছাৰ দৰকাৰ হোৱা হৈছে। চোৱাচোন যোৱা মাহত টিউচন আৰু হোষ্টেলৰ বাদে ৫০০ শ টকা দি পঠালো। কিন্তু আজিচোন ২৫ তাৰিখহে, তাৰ কালিয়েই চিঠি আহি পালে, টকা অলপ পঠাব লাগে। মোৰ জানা সন্দেহেই হৈছে।

ঃ আপুনি সন্দেহ কৰাৰ দৰে সন্দেহৰ কাৰণটো নহ'বও পাৰে। ধৰি লওঁক কলেজত নাইবা হোষ্টেলত কিবা ফাংকচন পাতিছে, গতিকে তাতেই হ'বলা দিব লগা হৈছে।

ঃ জানো!—এটি হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে হাজৰিকাই।

ঃ হেৰি, এটা কাম কৰিলে কেনেকুৱা হয়?

ঃ কি কাম?

ঃ তাক যদি ঘৰলৈ মাতি পঠাওঁ। এনেয়ে আৰু দুই-চাৰিদিন থাকি যাবগৈ।

ঃ কিন্তু তাৰ যে পৰীক্ষা পালেহি। পঢ়াত ক্ষতি নহ'ব জানো?

ঃ তেস্তে নালাগে দিয়ক। আপুনি এদিন গৈ খবৰ লৈ আহিব।

দোধোৰ-মোধোৰ মন এটা লৈ হাজৰিকা দম্পতি বহি ৰ'ল সেই একেখন চোতালতে য'ত আগতেওঁ তেওঁলোকে কিছুমান নিবিড় মুহূৰ্ত অতিবাহিত কৰিছিল।

আঠ

ঃ শুন সোন, সদায় কিয় বাৰু দাইল ভাতৰ সোৱাদ ল'ব? এদিন মাছ-মাংসকে খা চোন। —আব্ৰাহামে সোনক উদ্দেশ্যি ক'লে।

ঃ। সোন নিৰুত্তৰ।

আব্ৰাহামে এইবাৰ জেনিলৈ চাই পুনৰ সোনক ক'লে—

ঃ চা সোন, আমি সদায় হুইস্কি, ব্ৰাণ্ডি আদি লৈ আহিছো। গতিকে আহচোন এবাৰ ড্ৰাগছ লওঁ।

ঃ হয় সোন। ‘Abraham is Correct’. মইও সেইটোৱেই বিছাৰো। —জেনিয়ে আব্রাহামক সমৰ্থন কৰি ক’লে।

এইবাৰ সোনক অলপ উত্তেজিত দেখা গ’ল। জালুকবাৰীৰ বতাহে পাৰ্কখনত থকা গছ-গছনিবোৰক এক মৃদু কঁপনি তুলিছে। সন্মুখেৰে পাৰ হৈ যোৱা এখন ৰেল গাড়ীত দৃষ্টি নিবদ্ধ কৰি সোনে ক’লে—

ঃ জেনি, তোমালোকে মোক কি বুলি ভাবিছা?

কিমান কষ্ট কৰি মা-দেউতাই চহৰলৈ পঠাইছে সু-শিক্ষাৰে শিক্ষিত হ’বলৈ, বংশৰ নাম উজ্বল কৰিবলৈ, কিন্তু মই ইয়াত কি কৰি আছো? নিজৰ লগতে মা-দেউতাকো ফাকি দি থকা নাইনে মই? কালি দেউতাৰ পৰা চিঠি আহিছে মোক কিয় ইমান টকা-পইছাৰ প্ৰয়োজন? দেউতাৰ যেনেদৰে নিজৰ আশা-আকাঙ্ক্ষাবোৰ বৰ্ণাই লিখিছে মই তহঁতক ভাষাৰে বুজাব নোৱাৰিম আব্রাহাম। —শেষৰ ফালে সোনৰ মাতটো থোকাথুকি হৈ আহিল।

চিগাৰেটৰ ধোৱা এমোকোৰা উলিয়াই দি আব্রাহামে ক’লে—

ঃ সোন তোকেটো আমি পঢ়া-শুনা বাদ দিব দিয়া নাই। মাত্ৰ তোকে নতুন সোৱাদ ল’বহে দিছো। জীৱনটোক অন্য চকুৰে চাবলৈ শিক সোন। দুৰণিৰ পৰা পাহাৰৰ সৌন্দৰ্য উপভোগ কৰাৰ দৰে তইও তোৰ জীৱনটোক দূৰৰ পৰা চা। তেহে তই নতুন কিবা দেখিবলৈ পাবি। অন্যথা.....।

ঃ হয় সোন, আমাক লৈও মা-দেউতাই বহুত আশা কৰিছে। কিন্তু সেই আশাৰ লগত জানো এইবোৰৰ কিবা সম্পৰ্ক আছে? —আব্রাহামৰ কথাৰ ওপৰত জেনিয়ে ক’লে।

ঃ জীৱনটো হ’ল কচু পাতৰ পানীৰ দৰে। এই আছে এই নাই। গতিকে, যিকেইদিন মানুহে এই পৃথিৱীত থাকে, সেই কেইদিনতে সকলো কাম কৰা সম্ভৱ নহয়। জীয়াই থকা কেইদিনে যদি আমি Enjoy নকৰো কৰিম কেতিয়া? গতিকে আহচোন আমি আটায়ে মিলি একো একোটা ‘এনজয়ফুল লাইফ’ গঢ়ো।— আব্রাহামে পুনৰ ক’লে।

পাৰ্কখনত জুলি উঠা ৰঙা-নীলা ৰঙৰ লাইটবোৰে এক্সাৰ হোৱাৰ বতৰা দিছে। দুৰণিৰ পৰা অহা এচাটি মলয়া বতাহে আটাইকে চুই গৈছে। তিনিওজন যুৱক-যুৱতীয়ে লাহে লাহে পাৰ্কখনৰ পৰা ওলাই আহিছে।

ন

নিলৰ পঢ়া কোঠালীটোত আজি আব্রাহাম, জেনি, সোন, পূজাহঁত একেলগ হৈছে। নিলহঁতৰ ঘৰত আজি কোনো নাই। জেঠীয়েকৰ ছোৱালীৰ বিয়া উপলক্ষে মাক-দেউতাক আৰু

ভনীয়েক শিৱসাগৰলৈ গৈছে। নিলৰ সৰু টেপটোত ‘একবাৰ আজা আজা’ গানটো ল’ ভয়চত বাজি আছে।

ঃ ঐ নিল ষ্টাৰ্ট নকৰ কিয়? —আব্রাহামে নিলক ক’লে।

ঃ মই আগতে নলওঁ ভাই। কোনোদিনে এইবিলাক লৈ পোৱা নাই। ভয় লাগে পায়। —নিলে ভয় মিহলি কঠেৰে ক’লে।

ঃ বাৰু মইয়েই আগতে লওঁ। নিল, এই ইনজেকচনটো তই মোৰ তাত পুচ কৰচোন।

নিলে আব্রাহামৰ হাতত ইনজেকচনটো ‘পুচ’ কৰিলে। তাৰ পিছত মাত্ৰ দুটা ইনজেকচনেৰে পূজা, জেনি, নিলহঁতেও ল’লে। একেবাৰে শেষত সোনৰ পাল পৰিল। তাৰ চকুৰ আগত ভাহি উঠিল বাল্যকালৰ টুকুৰা-টুকুৰ ছবি কিছুমান।

সৰুতে কেতিয়াবা সোনে মাকৰ লগত ওচৰৰে উপ স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰটোত পলিঅ’ খাবলৈ গৈছিল। আঃ দশমী পেহীয়ে তাৰ মুখত সেই দুটোপাল পলিঅ’ দিওতে সি কিমান যে নিচিঞৰিছিল। পিছত মাকে চাদৰৰ আচলত বান্ধি নিয়া পইচা কেইটাৰে তাক দুটা চকলেট কিনি দিয়াতহে সি শান্ত হৈছিল।

.....আৰু এবাৰ। তাৰ এতিয়াও মনত আছে সেই নষ্টালজিক কথাবোৰ। তাৰ একেৰাহে এসপ্তাহ জুৰ হৈ থকাত দেউতাকে তাক চাইকেলৰ পিছফালে বহুৱাই প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰটোলৈ লৈ গৈছিল। ডাক্তৰজনে দেখিয়েই ‘মাষ্টৰ বাবু আহক, আহক’ বুলি সম্বোধন কৰি কিয়নো আহিলে প্ৰশ্ন কৰিছিল। দেউতাকে সোনৰ জ্বৰৰ বিষয়ে ভাঙি পাতি কৈছিল। ডাক্তৰজনে সোনক চকু, জিভা আৰু শৰীৰৰ উত্তাপ চাই বেজি ল’ব লাগিব বুলি কৈছিল। বেজিৰ কথা শুনি সোনে ভে ভে কৈ কন্দা আৰম্ভ কৰি দিছিল। দেউতাকে আৰু ডাক্তৰজনে বুজোৱাৰ পিছতো যেতিয়া শান্ত হোৱা নাছিল, তেতিয়া ডাক্তৰে তাৰ নাম কি, কিমানত পঢ়ে আদি সুধি ফুচুলাই বেজি দিবলৈ আহিল। কিন্তু লগে লগে সি তাৰ সমস্ত শক্তিৰে ডাক্তৰজনক এটা গোৰ মাৰি দিলে। কিন্তু তথাপি.....ডাক্তৰজনে তাক অলপো বেয়া ব্যৱহাৰ নকৰি বেজি দিলে।

.....আৰু আজি সেইজন সোনেই ইনজেকচনেৰে ড্ৰাগ্‌চ ল’বলৈ ওলাইছে।

ঃ ঐ সোন একেবাৰে চোন ভেৰা লাগিলি? কি সপোন দেখিছনো?—জেনিয়ে সোনক ঠাট্টাৰ সুৰত ক’লে। এইবাৰ যে তাৰ পাল জাননে নাই?

ঃ নাই নাই একো সপোন দেখা নাই। এইবাৰ মোৰ তাত অপাৰেচন ষ্টাৰ্ট কৰ।

আব্রাহামে সোনৰ তাতে ইনজেকচনটো পুচ কৰি দিলে.....। সকলোৰে মনবোৰ আনন্দেৰে ভৰি পৰিল। অত্যাধিক ৰোমাঞ্চত সকলোৱে ফুৰ্তিবাজ হৈ পৰিল। জেনিয়ে টেপৰ ভলিমটো বঢ়াই

দিলে। জোৰেৰে বাজিবলৈ ধৰিলে সেই গানটো “একবাৰ আজা, আজা.....।” লগে লগে আটায়ে জপিয়াই জপিয়াই গীতৰ তালে তালে বিভিন্ন ভঙ্গিমাৰে নাচিবলৈ ধৰিলে।

দহ

চাওঁতে চাওঁতে সোনৰ পঢ়া টেবুলৰ আগফালে থকা কেলেণ্ডাৰখনৰ পৰা তিনিটা পাত আঁতৰি গ’ল। আজিকালি সোনৰ ভীষণ পৰিৱৰ্তন হৈছে। প্ৰায়ে ব্যস্ত থাকে পাৰ্টি, ডান্স আদিক লৈ। চহৰলৈ অহাৰ আগতে সোনৰ ‘মতিভ’ আছিল ‘Study’, কিন্তু এতিয়া সেই ‘মতিভ’টোৰ পৰিৱৰ্তন হৈ হ’লগৈ ‘Enjoy’। আজি এবছৰৰ ভিতৰত কেনেকৈকো চব সলনি হৈ গ’ল সোনে গমেই নাপালে।

সোনৰ কামমেট জন কেতিয়াবাই গুচি গ’ল। নাজানো কিয়? যেতিয়া সোনে প্ৰায়ে নিচাসক্ত হৈ কামত সোমায়, তেতিয়া সি সোনক প্ৰায়ে বুজাইছিল। কিন্তু যেতিয়া সোনে তাক ওলোটাই ধমক দিছিল, তেতিয়া সি সেই হোষ্টেলেই এৰি গুচি গৈছিল।

এঘাৰ

: সোন তই ইমান অধৈৰ্য হৈছে কিয়? তই এনেদৰে বিছনাত বাগৰি বাগৰি চিঞৰি থাকিলে আমি শান্তিৰে থাকো কেনেকৈ কচোন।—আব্ৰাহামে সোনৰ পেটত হাতখন থৈ গ’ল।

: নাই আব্ৰাহাম, মই আৰু নোৱাৰো। অসহ্য। পেটটো ইমান বিষায়নে।—সোনে সেহাই সেহাই ক’লে।

: কিন্তু তইটো ইমান ভাগি পৰিলে নহ’ব? নহয়, আব্ৰাহাম, মোৰ আজিয়েই বিষোৱা নাই। আজি এসপ্তাহ মানৰ পৰা এই বিষ আৰম্ভ হৈছে। চা আব্ৰাহাম, সোঁ সিদিনা ৰাস্তাত উজুটি খাই পৰি চাল এৰাই গ’ল। প্ৰায় এসপ্তাহ হ’ল। এণ্টিবায়’টিক খালো, ইনজেকচন ল’লো, মলম লগালো—তথাপিচোন ঘা-ডোখৰ শুকাই নগ’ল বৰঞ্চ বহল হৈছে গৈছে। চা-চোন আঁঠুৰ বিষে সহ্য কৰিমনে পেটৰ বিষে সহ্য কৰিম?—সোনে কান্দি পেলালে।

: সোন, তই আৰু এসপ্তাহ চা। ডাক্তৰে দিয়া ঔষধ পাতিবোৰ খা। ঘৰলৈটো খবৰ দিয়া হোৱা নাই। এই সপ্তাহত যদি নকমে তেস্তে ঘৰলৈ খবৰ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিম।

আব্ৰাহামে ক’লে।

: আব্ৰাহাম জেনিয়োটো আহিব পাৰিলেহেঁতেন।

: অ’ তোক ক’বই পাহৰিছো। তাইৰ জ্বৰ। আজি দুসপ্তাহমান হ’লেই, ভাল পোৱা নাই। ডাক্তৰে তেজ পৰীক্ষা কৰিব লাগিব বুলি কৈছে। নাজানো, তহঁত দুটাকনো একেলগে কিহে পালে।

আব্ৰাহামে বিদায় ল’লে। সোনৰ পেটৰ বিষটো অলপ সাম কাটিছে। তাৰ মনটো দুচিন্তাই আৱৰি ধৰিলে।

বাৰ

টিলিং.....টিলিং.....। বাহিৰত চাইকেলৰ বেলৰ মাত শুনি হাজৰিকাই পঢ়ি থকা খবৰ কাগজখনৰ পৰা মূৰ তুলি বাহিৰলৈ চালে। বাহিৰত সদা পৰিচিত পিয়নটোক দেখি হাজৰিকাই বাৰাণ্ডাৰ পৰা নঙলা মুখলৈ আগবাঢ়ি গ’ল। পিয়নেও মাষ্টৰক দেখি মাত লগালে—

: অ’ মাষ্টাৰ বাবু, কি খবৰ?

হাজৰিকাই যেন বিৰক্তি অনুভৱ কৰিলে। পিয়নজন আহিছে যেতিয়া নিশ্চয় সোনেই কিবা চিঠি পত্ৰ পঠিয়াইছে। তাৰ এই কেইদিন বৰ কষ্ট হৈছে চাগৈ। পৰীক্ষা আহি পালেই। সি চাগৈ কিমান যে কষ্ট নকৰিছে। গতিকে পিয়নজনে আগতে চিঠিখনহে দিব লাগে।—বৰুৱাই ভাবিলে। তথাপি বিৰক্তি ভাৱ আঁতৰাই ক’লে—

: এ, চিঠি নহয়, টেলিগ্ৰামহে। আপুনি ইয়াত চহী এটা কৰক।—কাগজ এখিলা উলিয়াই পিয়নজনে ক’লে।

হাজৰিকাই খপ্জপ্কে চহী এটা কৰিলে। এইফালে পিয়নজনো গ’লগৈ। খবৰৰকৈ খামটো ফালি টেলিগ্ৰামখনত চকু ফুৰাবলৈ ধৰিলে। ইফালে হাজৰিকানীও কাষত উপস্থিত হ’লহি।

: হেৰি, সোনে কি লিখিছে নকয় কিয়? বেচেৰাৰ চাগে’ পঢ়া-শুনাত বৰ কষ্ট হৈছে। ৰমলাই হাজৰিকাৰ বাহুত হেচুকি দি সুধিলে।

: হেৰা, সৰ্বনাশ হ’ল, সৰ্বনাশ। সোনৰ অসুখ। তাক হস্পিটেলত ভৰ্তি কৰিছে। ডাক্তৰে হেনো অভিভাৱকৰ লগত কথা পাতিব বিচাৰিছে। আমি যিমান সোনকালেই পাৰো সিমান সোনকালেই যাব লাগে। হেৰা পলম নকৰিবা ওলোৱা, ওলোৱা।—হাজৰিকাই প্ৰায় চিঞৰাৰ দৰে কথাকেইয়াৰ ক’লে।

ৰমলাইটো কান্দিয়েই পেলালে—

: হে ভগৱান! একমাত্ৰ ল’ৰা, তাৰো কি হ’ল বেচেৰা সোনে এতিয়া হস্পিটেলৰ বিছনাত বাগৰি আছে।

: হেৰা, নাকান্দিবাচোন। আগতে কি হৈছে জানি লোৱা। পিছত যি কৰিবলগীয়া আছে কৰিম।

ব’লা ব’লা সোনকালে ওলোৱা।—হাজৰিকাই বুজনিৰ সুৰত ঘৈণীয়েক ৰমলাক ক’লে।

লাগতীয়াল সা-সামগ্ৰীখিনি লৈ হাজৰিকা দম্পতি চহৰলৈ উধাও হ’ল।

তেৰ

১২ নম্বৰ ৰামৰ এখন বিছনাত শুই আছে সোনে। হাতত চেলাইন। ডাক্তৰে পৰহিয়েই তাৰ তেজ পৰীক্ষাৰ কাৰণ লৈ গৈছে। কিন্তু তাক ৰিপ’ৰ্টো দিয়া নাই। ঘৰত বা মাকহঁতে গম পালেনে নাই। নানান ধৰণৰ কথাভাৱি সোন শুই আছে সেই

একেখন বিছনাত। হঠাৎ দুৱাৰমুখত মাকক দেখি সোনে আবেগতে চিঞৰি দিলে। মাকেও সোনৰ অৱস্থা দেখি ব'ব নোৱাৰিলে। সোনৰ ডিঙিত ধৰি চিঞৰি চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। পিছত সকলোৱে বুজোৱাতহে যেনিবা অলপ শান্ত হ'ল।

হাজৰিকা আৰু হাজৰিকানী ইতিমধ্যে ডাঃ বৰুৱাৰ চেম্বাৰত সোমাইছে। ডাক্তৰৰ আগত দুয়োৱে নিজৰ চিনাকী দি সন্মুখত থকা চকী দুখনত বহি পৰিল। হাজৰিকাই আৰম্ভ কৰিলে—

ঃ ডাক্তৰ, কওঁকচোন সোনৰ কি হৈছে? বেচেৰা, সিয়ে আমাৰ একমাত্ৰ সন্তান, তাকো সিয়ে এতিয়া হস্পিটেলত পৰি আছে।

ডাঃ বৰুৱাই লগে লগে একো নকলে খণ্ডেক সময় নীৰৱতাই কোঠাটো চানি ধৰিলে। কিছু সময় নীৰৱতা অৱলম্বন কৰি বৰুৱাই আৰম্ভ কৰিলে—

ঃ সোনৰ কি হৈছে মই ক'বলৈ অলপ টান পাইছো। তথাপি ক'বলৈ হ'লে মই অলপ আগৰ পৰাই আৰম্ভ কৰিব লাগিব।

ঃ কওঁক ডাক্তৰ, আমি শুনিবলৈ সাজু আছো। —উত্তেজিত হৈ সদানন্দ হাজৰিকাই ক'লে। তেওঁৰ চকুত আতংকৰ চিন স্পষ্ট।

ঃ চাওঁক হাজৰিকা, সোন আপোনালোকৰ একমাত্ৰ ল'ৰা। নানা ধৰণৰ কষ্ট স্বীকাৰ কৰি এজন সু-পুৰুষ কৰি গঢ়ি তুলিবৰ কাৰণে আৰু পঢ়ি শুনি ডাঙৰ মানুহ হ'বৰ কাৰণে আপোনালোকে তাক চহৰলৈ পঠাইছে।

ঃ হয় ডাক্তৰ। হাজৰিকানীয়ে মূৰ দুপিয়ালে।

ঃ বাৰু হাজৰিকা, আপোনাক মই এটা কথা সোধো।

ঃ সোধক।

ঃ চহৰলৈ অহাৰে পৰা বাৰু আপুনি সোনৰ কিবা স্বভাৱৰ পৰিৱৰ্তন দেখা পাইছেনে?

ঃ অ' সি সিমান ঘনকৈ ঘৰলৈ যোৱা নাই। মাত্ৰ তিনিবাৰ নে চাৰিবাৰ গৈছে। গতিকে তাৰ স্বভাৱৰ কিবা পৰিৱৰ্তন হ'লেও মই সিমান লক্ষ্য কৰা নাছিলো।

ঃ চাওঁক হাজৰিকা, অপ্ৰিয় হ'লেও এইটো সত্য যে আপোনাৰ ল'ৰা সোনে চহৰলৈ আহি কু-সঙ্গত পৰি নিচাসক্ত হয়। পৰিস্থিতিয়ে এনেকুৱা ৰূপ লয় যে সোনে নিচা নোহোৱাকৈ এদিনো থাকিব নোৱাৰে। চাধা, চিগাৰেটৰ পৰা গৈ মদ আৰু পিছত সোনে ইনজেকচনেৰে ড্ৰাগছ ল'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

ঃ হোৱাট? হাজৰিকাই চিঞৰি উঠিল।

ঃ হয় হাজৰিকা। I am sorry to say that সোন 'এইড্‌ছ' নামৰ মাৰাত্মক ব্যধিৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত।

ঃ কি? এয়া আমি কি শুনিছো? —সমস্বৰে চিঞৰি উঠিল হাজৰিকা দম্পতি।

ঃ হে ভগৱান, আমাৰ একমাত্ৰ সন্তানক চহৰলৈ পঠাই এয়াহে কৰিলোনে? তুমি ৰক্ষা কৰা প্ৰভু তুমি ৰক্ষা কৰা। ৰমলাই চিঞৰি চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। ডাঃ বৰুৱাৰ চেম্বাৰত ফ্ৰন্দনৰ বোল উঠিল। এপাকত ৰমলাই পুত্ৰৰ ওচৰলৈ দৌৰি গৈ ছৰাওৰাৰে কান্দিবলৈ ধৰিলে। সোনে যেতিয়া বুজি পালে যে সি এইচ, আই. ভি. ৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত, তেতিয়া সি আৰু ব'ব নোৱাৰিলে। কান্দি কান্দি মূৰ্চা গ'ল।

চৈধ্য

সোনৰ দেহৰ দিনে দিনে অৱনতি ঘটি গৈছে। আজি ছমাহ হ'ল সোনৰ কিন্তু অৱস্থা ভাললৈ অহা নাই। একমাত্ৰ পুত্ৰৰ চিন্তাত মাক-দেউতাকো বেছি ভাগৰুৱা হৈ পৰিছে। একমাত্ৰ পুত্ৰৰ স্বার্থত মাক-দেউতাকে সকলো ত্যাগ কৰিছে। ওচৰ-চুবুৰীয়াই হাজৰিকা হাঁতৰ ঘৰলৈ অহাটো পাতলাই দিছে। গাঁৱৰ হোজা মানুহ! টো টোকে ৰোঁটো কৰি কোনোবাই চাগে তেওঁলোকক কৈছে যে এইবিলাক বেমাৰ এজনৰ দেহৰ পৰা আন এজনৰ দেহলৈ অতি সহজে সংক্ৰামিত হ'ব পাৰে।

চ'ত মাহ হোৱা স্বত্বেও যেন কুলিটিয়ে আজি সোনহাঁতৰ বাৰীৰ পিছফালে বিনোৱা নাই। চোতালত মেলি দিয়া ধানকেইটা খাবলৈও যেন আজি ঘৰচিৰিকা জাক অহা নাই।

সোন আজি বেছি ভাগৰুৱা হৈ পৰিছে। আজি ছমাহে মাথো সি কান্দিছে। সি কৰা অক্ষমণীয় ভুলৰ বাবে তাৰ নিজৰ ওপৰতে ধিক্কাৰ জন্মিছে। যিবিলাকক সি নিজৰ অন্তৰঙ্গ বন্ধু বুলি ভাবি সিহঁতৰ দ্বাৰা পৰিচালিত এখন অন্ধকাৰ জগতত প্ৰৱেশ কৰিছিল, সেই বন্ধুবোৰে আজি তাৰ খবৰ ৰখা নাই। আনকি জেনি.....। তাৰমানে জেনিয়ে খলনায়িকাৰ ৰূপত অভিনয়হে কৰিছিল নেকি? সোনৰ নয়ন যুগলেৰে দুধাৰি চকুলো বৈ আহিল। সি অনুভৱ কৰিলে সি যেন উশাহ-নিশাহ লোৱাত অলপ কষ্ট পাইছে।

ঃ বাবা, “এই আপেলখিনি খা চোন। তই পুৱাও একো নাখালি। তাৰোপৰি তই যদি এনেদৰে মন মাৰি থাক আমি কি শাস্তিত থাকিম কচোন বাচা।” —মাকে আলফুলে সোনৰ মুখখন পিহি দিলে।

সোনে মাকৰ মুখখন ভালদৰে নিৰীক্ষণ কৰিবলৈ ধৰিলে। তাৰ মাক আৰু সেই আগৰ বাংতালী মাকজনী হৈ থকা নাই। মাকৰ চকুযুৰী ভিতৰত সোমাই গৈছে। চকুৰ গুৰিবোৰ ক'লা পৰিছে। মুখখন শেতা পৰি গৈছে। খীনাই যোৱা মাকজনীলৈ চাই সোনে ভাবিলে—আগতে ক'ত মাহ পৰিলেই মাকৰ গাত তত নাছিল। তাঁতত গামোচা লগাইছিল, বিছৱানৰ বাবে। বিছৰ

সেইকেইদিন মাকক আৰু কোনে পাই, একেবাৰে পিঠা-পনাৰে ঘৰ ভৰাই পেলাইছিল। কিন্তু আজি যেন মাক সম্পূৰ্ণ বিপৰীত।

ঃ বাবা কিনো চাইছ ইমানকৈ?—মাকে তাৰ গাত হেচুকি দিয়াতহে তাৰ সন্মিত ঘূৰি আহিল।

ঃ তোলৈকে চাইছো অ' মা। —সোনে মাকৰ চাদৰৰ আচলত মুখন লুকাই ক'লে।

ঃ তোৰ গা ভাল নহয় নেকি বাবা?

ঃ অইনদিনাতকৈ আজি অলপ বেছি বেয়া লাগিছে অ' মা।

ঃ চাওঁ, তই অলপ ভালদৰে শুই লচোন। দেউতাৰা বাৰীতে আছে। মই দেউতাৰাক মাতোঁগৈ। —হাজৰিকাক মাতিবলৈ বমলা ওলাই গ'ল। তেওঁৰ চকু হাল সেমেকি উঠিল। সোনে বিছনাখনত এটুকুৰা কাঠৰ দৰে পৰি ব'ল।

ঃ বাবা, মই দেউতাৰাক মাতি আহিছো। তই এই গাখীৰখিনি খাই লচোন। —মাকে সোনলৈ এগিলাচ গাখীৰ আগবঢ়াই দিলে। হঠাৎ সোনৰ পেটত ভোকটোৱে কলমলাই উঠিলে। সি নিজেই আচৰিত হ'ল। আগতে তাৰ খোৱাবস্তু দেখিলে ওকতিহে আহিছিল। মাকৰ হাতৰ পৰা গাখীৰ গিলাচ লৈ সোনে কোৎ কোৎ কৈ পি পেলালে। মাকৰ মুখত অলপ হাঁহি বিৰিঙি উঠিল। একেবাৰে কেবাদিনো বৰষুণ দিয়াৰ পিছত ব'দ অকমান ওলালে যেনেকুৱা লাগে, ঠিক তেনেকুৱা লাগিল বমলাৰ।

ঃ মা, কথা এটা সোধো?

ঃ কি সোন, সোধ।

ঃ মা, মোক বাৰু তহঁতে ক্ষমা কৰি দিব পাৰিবিনে? মই যে কিমান ভুল কৰিছো নহয়নে মা?

—ঠিক এই সময়তে হাজৰিকাও সোমাই আহিল।

ঃ সোন কি হৈছে তোৰ? কোমল স্বৰেৰে হাজৰিকাই সুধিলে।

ঃ দেউতা মই তোমালোকক কিমান কষ্ট দিছো নহয়নে? যিটো সময়ত তোমালোকে ফূৰ্তি কৰিব লাগিছিল, সেই সময়ত মই তোমালোকক দুখ দিছো। কিমান নিৰ্দয় মই নহয়নে?

ঃ বাবা, তই কি কৈছ এইবিলাক?—সোনৰ গাত খামোচি ধৰি মাকে ক'লে।

ঃ মা, মোক যদি তহঁতে.....। সোনে কান্দি পেলালে। লগে লগে মাকহঁতেও কান্দিবলৈ ধৰিলে। ওচৰ-চুবুৰীয়াৰে ঘৰ ভৰি পৰিল।

ঃ মা, মোৰ আয়ুস চুটি হৈ আহিছে। এবাৰ তহঁতৰ ভৰি কেইখন চুব দিবিনে? তেতিয়াহে কিজানি মই শান্তি পাম।

ঃ সোন.....। হাজৰিকাই সোনৰ বাউসীত ধৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। সোনে মাক-দেউতাকৰ পদ যুগল সক্ষম অনুসৰি স্পৰ্শ কৰিলে। অপৰাধীৰ দৰে সোনে মাক-দেউতাকৰ নিস্পাপ মুখ দুখনিলৈ চাই থাকিল। তাৰ পিছত সোনৰ ডিঙিটো বেঁকা হৈ গ'ল। তাৰ গোটেই শৰীৰটো নিথৰ হৈ পৰি ব'ল। □

কৌতুক

সংগ্ৰাহক : ধন গৌৰিন্দ বৰুৱা

স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

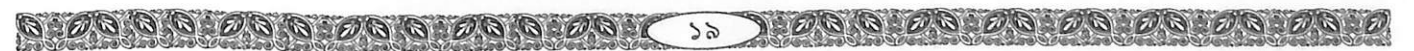
১। এটা দীঘলীয়া দূৰ ভ্ৰমণত এজনী বুঢ়ী মানুহে বাছৰ ড্ৰাইভাৰৰ কাষৰ চিটত বহি গৈছিল আৰু ড্ৰাইভাৰৰ কাৰ্যকলাপ লক্ষ্য কৰি আছিল। দুপৰীয়া মধ্যাহ্ন ভোজনৰ সময়ত হোটেলৰ সমুখত গাড়ী ৰখাত সকলো মানুহে খাবলৈ গ'ল। আহাৰ খাই আহি ড্ৰাইভাৰে গাড়ী চলাবলৈ আহি দেখে যে বুঢ়ীজনীয়ে গাড়ীখনৰ গ্যাৰডাল দুয়োখন হাতেৰে ধৰি গাৰ বলেৰে সৈতে ইফালে সিফালে টানিবলৈ ধৰিছে। অৰাক হৈ ড্ৰাইভাৰজনে বুঢ়ীমানুহজনীক সুধিলে; আইতা আপুনি কি কৰিছে? বাপা, তই দেখোন গাড়ী চলোৱাৰ পৰাই ইমান সময়ে ধৰি ইডাল ওঘালিবা খুজিও ওঘালিবা (ওঘালিব) নৰলি (নোৱাৰিলি)। গতিকে ময়ে ওঘালি (নিব) পাৰো নেকি, চেপ্টা কৰছো (কৰিছো) ব'।

২। দুজন ভদ্ৰলোকে বাছলৈ অপেক্ষা কৰি বাছ অহালৈকে দুয়োজনে বিভিন্ন কথা যেনে—আজি বৰ গৰম, গৰমত চুলি চুটিকে কাটিলেই ভাল ইত্যাদি কথা পাতি আছিল। এবাৰ প্ৰথম জনে দ্বিতীয়জনক হঠাতে সুধিলে, আপুনি বছৰত চুলি কেইবাৰ কাটে?

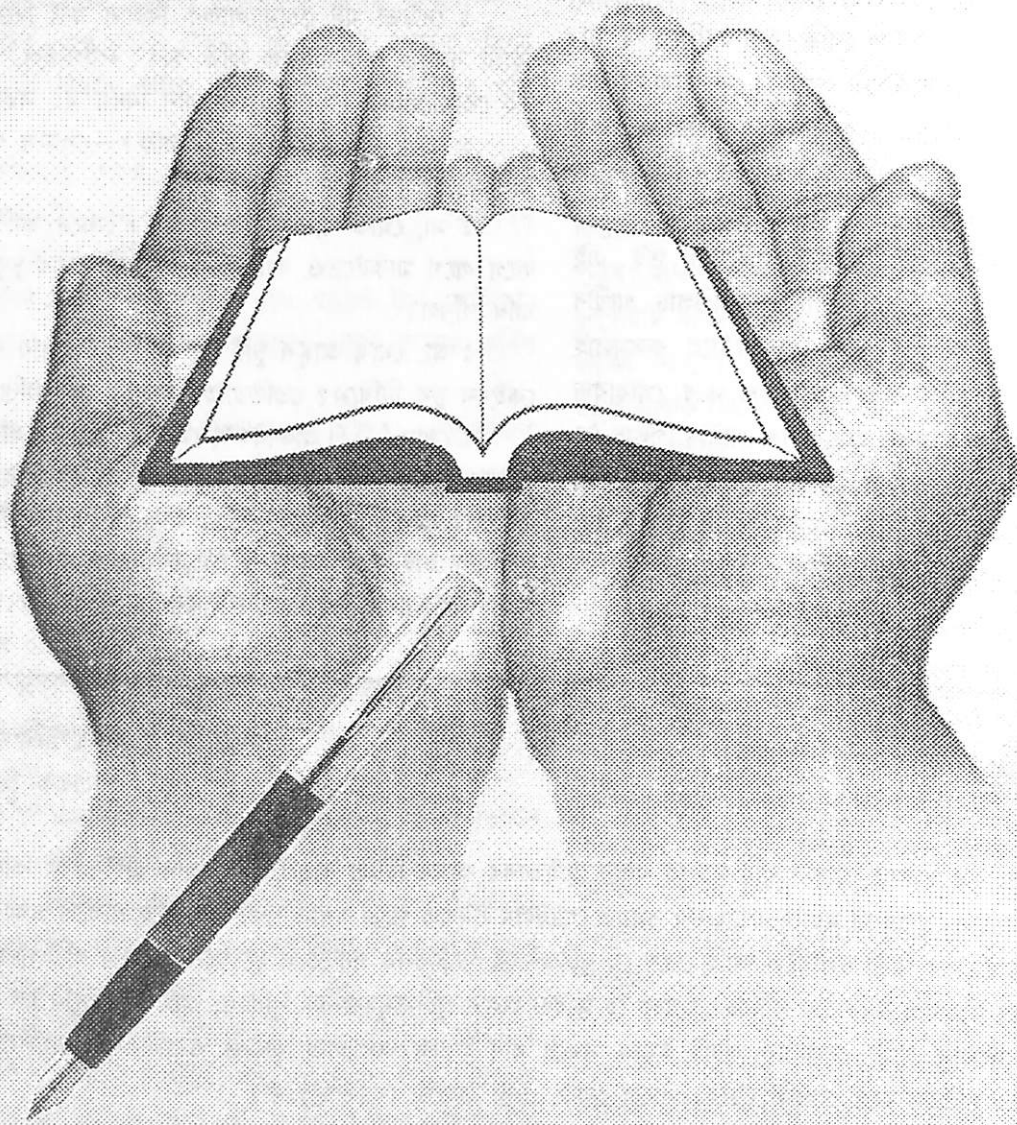
২য় ব্যক্তিৰ উত্তৰ : বছৰত কিমান বাৰ হিচাপ নাই। দিনতেই প্ৰায় ৩০ বাৰ।

১ম ব্যক্তিয়ে আচৰিত হৈ ক'লে,— আপুনি পাগল হৈ, ফাতেকলৈ যাব ওলাইছে নেকি?

২য় ব্যক্তিৰ উত্তৰ : নহয়, মই নাপিতহে, এতিয়া মই মোৰ চেলুনলৈহে যাব ওলাইছো।

প্ৰবন্ধ

সাহিত্য এক সংস্কৃতি। কাৰণ সাহিত্যই আৱিষ্কাৰ কৰে সংস্কাৰ বা প্ৰগতিৰ নতুন চিন্তা,
নতুন ধ্যান-ধাৰণা আৰু আদৰ্শ। সাহিত্য সমাজৰ দাপোন; যিহেতু সাহিত্যত
সমাজৰ ছবি প্ৰতিবিম্বিত হয়। যি সাহিত্যই মানৱ জীৱনৰ দিশ
নিৰ্ণয়ত ইন্ধন যোগাব পাৰে, সেয়েই সৃষ্টিশীল সাহিত্য।
সেয়েই সাহিত্যিক। সৃষ্টিশীল সাহিত্য
চিৰ আধুনিক, চিৰ বাস্তৱ।

আলফ্ৰেড বাৰ্ণহাৰ্ড নোবেল (১৮৩৩-১৮৯৬) আৰু নোবেল পুৰস্কাৰ

শ্ৰী সত্যজিত শৰ্মা
প্ৰবক্তা, বিত্ত বিভাগ

“এটা পদ্ধতি উদ্ভাৱন কৰা উচিত যাৰ সহায়ত
সুগন্ধি দ্ৰব্যৰ দৰে স্মৃতিবোৰ বটলত ঠিলা মাৰি
সংৰক্ষণ কৰিব পাৰিম, যাতে স্মৃতিবোৰ
কেতিয়াও বিবৰ্ণ বা পুৰাতন নহয় আৰু
মোৰ যেতিয়াই মন যায় তেতিয়াই বটলৰ
ঠিলা খুলি স্মৃতিবোৰৰ সুবাস লৈ সেইবোৰক
আকৌ জীয়াই তুলিব পাৰো।”

—ডি. ডি. ম'ৰিয়াৰ (১৯০৭-৮৯)

সমগ্ৰ বিশ্বত বৰ্তমান প্ৰচলিত পুৰস্কাৰসমূহৰ ভিতৰত
ন'বেল বঁটা শ্ৰেষ্ঠ বুলি পৰিগণিত হৈ আহিছে। চুইডিছ বিজ্ঞানী
আলফ্ৰেড নোবেলৰ স্মৃতিত এই বঁটা পাঁচটা বিষয়ত ১৯০১
খৃষ্টাব্দৰ পৰা দি অহা হৈছে। বিষয় কেইটা হ'ল পদাৰ্থ বিজ্ঞান,
ৰসায়ন বিজ্ঞান, শৰীৰতত্ত্ব আৰু চিকিৎসা বিজ্ঞান, সাহিত্য আৰু
শান্তি।

আলফ্ৰেড বাৰ্ণহাৰ্ড নোবেলৰ জন্ম হয় চুইডেনত ১৮৩৩
খৃষ্টাব্দত। তেওঁৰ দেউতাকেও উদ্ভাৱক হিচাপে বিখ্যাত আছিল।
তেওঁ পুতেকক নিজৰ ইচ্ছা অনুসৰি গঢ় দিবলৈ বিচাৰিছিল; কিন্তু
আলফ্ৰেডৰ স্বাস্থ্যই তাৰ বাটত বাধা হৈ পৰিল। সেইবাবে
দেউতাকে গৃহশিক্ষকৰ হতুৱাই পুতেক আলফ্ৰেডক ঘৰতে পঢ়ুৱাৰ
ব্যৱস্থা কৰিলে। তাৰ পাছত আলফ্ৰেডে ইঞ্জিনিয়াৰিঙ বিষয়ত
অধ্যয়ন কৰে ৰাছিয়াৰ চেণ্ট পিটাৰ্চবাৰ্গত আৰু শেষত মাৰ্কিন
যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ বিখ্যাত প্ৰযুক্তি বিজ্ঞানী জন এৰিকচনৰ অধীনত।

আলফ্ৰেডৰ দেউতাকৰ এটা ডাইনামাইটৰ কাৰখানা
আছিল। ডাইনামাইটত বিস্ফোৰক হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল
নাইট্ৰো-গ্লিচাৰিন নামে এক প্ৰকাৰ ৰাসায়নিক যৌগিক পদাৰ্থ।
আলফ্ৰেডে লক্ষ্য কৰিলে, অত্যন্ত বিস্ফোৰক এই পদাৰ্থবিধ
কঢ়িয়াই নিয়াটোৱে ডাঙৰ সমস্যা। অকণমান অসাৱধান হ'লে
নাইট্ৰোগ্লিচাৰিন পূৰ্ণ ডাইনামাইট প্ৰায়ে বিস্ফোৰিত হৈছিল। এই
সমস্যাটো দূৰ কৰিবৰ কাৰণে আলফ্ৰেডে গৱেষণা আৰম্ভ কৰিলে।
শেষত তেওঁ উদ্ভাৱন কৰিলে যে যদি পদাৰ্থ বিধ সজাটোত (মাটিৰ
সজাত) বা কাঠৰ মণ্ডৰ সৈতে মিহলাই ৰখা হয় বিস্ফোৰণৰ

সম্ভাৱনা কম থাকে। পাহাৰ-পৰ্বত ভাঙি বাট-পথ সজাওঁতে
অথবা খনিৰ কাম-কাজ চলাবলৈ আৱশ্যক হয় ডাইনামাইটৰ।
ডাইনামাইটৰ বিস্ফোৰণত ইমান দিনে বহু শ্ৰমিকৰ মৃত্যু হৈছিল।
আলফ্ৰেডৰ আৱিষ্কাৰে এই সমস্যাটো দূৰ কৰিলে। মানৱ কল্যাণত
তেওঁৰ এই অৱদানে পৃথিৱীত কম দিনৰ ভিতৰতে তেওঁৰ খ্যাতি
বিস্তাৰ কৰিলে। পৰৱৰ্তী কালত তেওঁ নানা প্ৰকাৰৰ বিস্ফোৰক
আৰু বিস্ফোৰকৰ সজা আৱিষ্কাৰ কৰে।

বিস্ফোৰক আৰু বাকুৰ তেলৰ পুণ্ডে প্ৰচুৰ অৰ্থ আনি দিলে
আলফ্ৰেডৰ হাতত। টকা-পইচা আহিল ঠিকেই; কিন্তু জীৱনত
তেওঁ হৈ পৰিল একেবাৰেই নিঃসঙ্গ। তেওঁ বিয়া-বাক কৰোৱা
নাছিল; তেওঁৰ কোনো অন্তৰঙ্গ বন্ধু-বান্ধবো নাছিল। তাৰ ফলত
তেওঁৰ মানসিকতাত এক অদ্ভুত বৈপৰীত্যই গা কৰি উঠিল। তেওঁ
ওচৰ-চুবুৰীয়াক ঘৃণা আৰু ব্যঙ্গৰ চকুৰে চাবলৈ ধৰিলে। কিন্তু
মনে মনে ভৱিষ্যৎ মানুহৰ কল্যাণৰ কথা ভাবিবলৈ ধৰিলে।

আলফ্ৰেডে মৃত্যুৰ আগতে নব্বৈ লাখ ডলাৰৰ এটি তহবিল
প্ৰস্তুত কৰিলে। তাৰ লগতে তেওঁ এখন দলিলো তৈয়াৰ কৰিলে।
সেই দলিলত এইটো সন্নিবিষ্ট কৰা হ'ল যে উক্ত অৰ্থৰ পৰা যি
সুত পোৱা যাব তাৰে প্ৰতি বছৰ মানৱ কল্যাণত যি সকলে শ্ৰেষ্ঠ
সহযোগিতা আৰু অৱদানৰ নিদৰ্শন দাঙি ধৰিব তেওঁলোকক
পুৰস্কৃত কৰা হ'ব। গচ্ছিত ধনৰ পৰা বছৰে বছৰে যি সুদৰ ধন
ওলাব তাক সমানে পাঁচ ভাগত ভাগ কৰি তাৰে পাঁচটা বিষয়ত
পুৰস্কাৰ দিয়া হ'ব। পদাৰ্থবিজ্ঞান, ৰসায়ন, চিকিৎসা আৰু শৰীৰ
বিজ্ঞান, মানৱতাবোধ উদ্ৰেক কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা শ্ৰেষ্ঠ
সৃজনশীল সাহিত্য কৃতি আৰু শান্তি—এইবোৰ হ'ল পুৰস্কাৰৰ
বিষয়। এই পুৰস্কাৰেই এই বিশাল বিশ্বত নোবেল পুৰস্কাৰ ৰূপে
পৰিগণিত হ'ল।

লগতে এইটোও ঠিক হ'ল যে পদাৰ্থ বিজ্ঞান আৰু ৰসায়নৰ
পুৰস্কাৰ দুটাৰ বাচনি কৰিব চুইডিচ একাডেমী অৱ চায়েন্সে, শৰীৰ
আৰু চিকিৎসাবিজ্ঞানত পুৰস্কাৰ দিয়াৰ দায়িত্ব বহন কৰিব
ষ্টকহোমৰ ক্যাৰোলিনস্কা ইনষ্টিটিউটে, সাহিত্য পুৰস্কাৰৰ বাবে
প্ৰাৰ্থী বাচনিৰ দায়িত্বত থাকিব ষ্টকহোমৰ একাডেমী আৰু শান্তিৰ

বাবে প্ৰাৰ্থী বাচিব নৰওৱেৰ লোক সভাই বাচি দিয়া পাঁচজন সদস্যই।

১৮৯৬ খৃষ্টাব্দত আলফ্ৰেড নোবেলৰ মৃত্যু হয়। ১৮৯৭ খৃষ্টাব্দৰ জানুৱাৰী মাহত নোবেলৰ দলিলখন প্ৰকাশিত হয়। তাকে দেখি নোবেলৰ আত্মীয়-স্বজনসকল ফুক হৈ পৰিল। এই লৈ নানান বাক্বিতগু আৰু মোকদ্দমাও অনুষ্ঠিত হ'ল। শেষত এইসকল পৰাজিত হ'ল। ১৯০০ খৃষ্টাব্দৰ জুন মাহত স্থাপিত হ'ল নোবেল ফাউণ্ডেচন আৰু ১৯০১ চনৰ পৰা ন'বেল পুৰস্কাৰৰ প্ৰৱৰ্তন হ'ল। এইটোও ঠিক হ'ল যে প্ৰতিবছৰে আলফ্ৰেড নোবেলৰ মৃত্যুৰ দিন ১০ ডিচেম্বৰত নোবেল বঁটা বিজয়ীসকলক পুৰস্কৃত কৰা হ'ব। তেতিয়াৰ পৰাই নোবেল বঁটাৰ নীতি-নিৰ্দেশনা আজি পৰ্যন্ত বজাই ৰখা হৈছে। উল্লেখযোগ্য যে, ১৯০১ চনত পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ প্ৰথম নোবেল পুৰস্কাৰটি পাইছিল এক্স ৰশ্মিৰ আৱিষ্কাৰক ভিলহেল্ম কনৰাড ৰয়েণ্টগেনে।

নোবেলৰ উইলত কোৱা হৈছে, একমাত্ৰ জীৱিত কৃতীজনৰ হাততে নোবেল বঁটা তুলি দিয়া হয়। একে বিষয়ৰ ওপৰত এই পুৰস্কাৰ তিনিজনৰ বেছি লোকক দিয়া নহয়। পুৰস্কাৰ ঘোষণাৰ আগতে প্ৰতিবছৰে শৰৎকালত পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশৰ ৬৫০ জন বিশেষজ্ঞৰ ওচৰলৈ গঠোৱা হয় অনুৰোধ পত্ৰ। তাৰ মাজত থাকে ৰয়েল চুইডিচ একাডেমী অৱ চায়েন্সৰ সদস্যসকল, নোবেল কমিটিৰ পদাৰ্থবিজ্ঞান আৰু ৰসায়ন শাখাৰ সদস্যবৃন্দ; অতীতত পদাৰ্থবিজ্ঞান আৰু ৰসায়নত যিসকলে নোবেল বঁটা পাইছে তেওঁলোক, চুইডেনৰ আঠখন বিশ্ববিদ্যালয়/গৱেষণাগাৰৰ বিশিষ্ট বিজ্ঞানী। তেওঁলোকৰ মনোনীত প্ৰাৰ্থীসকলৰ মাজৰপৰা পুৰস্কাৰৰ বাবে নিৰ্বাচনৰ তাৰ গ্ৰহণ কৰে 'নোবেল কমিটি'য়ে এনেদৰেই ১৯০১ চনত আৰম্ভ হোৱা 'নোবেল বঁটা'ই আজিও মানুহৰ মাজত আলফ্ৰেড নোবেলৰ স্মৃতিক জীয়াই ৰাখিবলৈ সক্ষম হৈছে। □

সাঁথৰ

- ☞ বেচোতাই বেচে, কিনোতাই কিনে, ৰান্ধোতা ৰান্ধে আৰু খাওঁতাই পেলাই দিয়ে।
 - ◆ তেজপাত।
- ☞ দীঘলকৈ পুখুৰী, চুটিকৈ ঘাট, বত্ৰিছ জোপা কলগছ আছে এখনহে পাত।
 - ◆ জিভা।
- ☞ ভোঁ ভোঁ কৰে ভোমোৰা নহয়, লগুণ পিন্ধে বামুণ নহয়।
 - ◆ যতঁৰ।
- ☞ তিবোতা নহয় মেখেলা পিন্ধে, ছাগলী নহয় দাড়ি আছে, বাঘ নহয় গৰু খায়।
 - ◆ মিঞা (মুছলমান লোক)
- ☞ জলত জন্ম, স্থলত বাস, মাকে চুলে হয় নাশ।
 - ◆ নিমখ।
- ☞ চিৰিলি পাত, তাতে নাখায় ভাত, ঘন ঘন গুটি, আঞ্জা খাবৰ জুতি।
 - ◆ অমিতা।
- ☞ তই ক'লে যা, মোকো লগত লৈ যা।
 - ◆ (মানুহৰ) ছাঁ।
- ☞ যদিও নপৰো মই ফুলৰ শাৰীত তথাপিও লাগে মোক পূজাৰ বেদীত, শংখ আছে গাত কিন্তু শামুক নহয় সেইটোনো কি?
 - ◆ নাৰিকল।
- ☞ উৰিলেও নজপায়, পৰিলেও নজপায় পাখী, ই কিনো অদ্ভুত পক্ষী?
 - ◆ উৰাজাহাজ।
- ☞ বাঘ নহয় জপিয়ায়, কুকুৰ নহয় বহে, পুঙা নহয় ওপঙে, মাছ নহয় ডুবে।
 - ◆ ভেকুলী।

সংগ্ৰাহক : খন গোৱিন্দ বৰুৱা
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

বহনক্ষম বিকাশ আৰু পৰিৱেশ সংৰক্ষণ

শ্ৰী সমৰ ভট্টাচাৰ্য

প্ৰবক্তা, ইংৰাজী বিভাগ

আমাৰ চাৰিওফালে বিয়পি থকা বায়ু-পানী-মাটি আৰু সমস্ত জীৱজগতৰ এক সামগ্ৰিক ৰূপেই হ'ল পৰিৱেশ। মানৱজাতিৰ বিকাশৰ ইতিহাসত পৰিৱেশৰ অৱদান অন্যতম। অতীতত মানুহেও জীৱ-জগতৰ অইন প্ৰজাতিবোৰৰ নিচিনাকৈয়ে পৰিৱেশৰ লগত সহ-অৱস্থানৰ মাধ্যমেৰে জীৱন-নিৰ্বাহ কৰিছিল। প্ৰকৃতিৰ প্ৰতি মানুহৰ আবেগিক টানৰ অন্তৰালত জ্ঞানী-গুণী মনীষীবিলাকৰ গভীৰ প্ৰজ্ঞাৰ প্ৰভাৱ আছিল। তাহানিৰ বেদ আৰু উপনিষদতে পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ প্ৰয়োজনীয়তাক দোহৰা হৈছিল। ঈশা-উপনিষদত লিখা হৈছে যে—“সমস্ত জীৱকূলসহিত সমগ্ৰ

ব্ৰহ্মাণ্ড ঈশ্বৰৰ সৃষ্টি। সেয়েহে কোনো এটা প্ৰজাতি আন এটা প্ৰজাতিৰ অধিকাৰৰ ওপৰত হস্তক্ষেপ কৰাটো বৰ্জনীয়।”

সভ্যতাৰ অগ্ৰগতিৰ লগে লগে ক্ৰমাৎ মানুহে প্ৰকৃতিৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতাক পাহৰি যাবলৈ ধৰিলে। বিশেষভাৱে শিল্প বিপ্লৱৰ পিছৰ পৰ্যায়ত প্ৰকৃতিৰ ওপৰত সংঘবদ্ধ অত্যাচাৰ আৰম্ভ হ'ল। জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ হেতু নতুন বাসভূমি তথা কৃষিভূমিৰ বাবে বিপুল পৰিমাণে গছ-গছনি কাটিব লগা হ'ল; এসময়ৰ ঘন অৰণ্য থকা ঠাইবিলাকত আধুনিক নগৰ-চহৰ গঢ়ি উঠিল, শিল্পনগৰী গঢ়ি উঠিল। ইয়াৰ ফলত যিদৰে বহু ভাল হ'ল, তাতকৈও বহু বেছি সমস্যাৰ সৃষ্টি হ'ল। জলবায়ুৰ পৰিৱৰ্তন, গোলকীয় উত্তাপ বৃদ্ধি, এচিড বৰষুণ, ষ্ট্ৰেট'স্কেয়ৰৰ অ'জন হ্রাস আদি নিত্য নতুন পৰিৱেশ-জনিত সমস্যা গা কৰি উঠিল।

পৰিৱেশৰ ক্ষতিৰ ফলত হোৱা কু-প্ৰভাৱ বিলাকে যেতিয়া মানৱ সমাজক লাহে লাহে স্পৰ্শ কৰিলে তেতিয়াৰ পৰাহে পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াৰ প্ৰয়াস কৰা দেখা গৈছে। ইয়াৰ মাজতে বহনক্ষম বিকাশ আৰু অবহনক্ষম বিকাশৰ ধাৰণাটিৰ সৃষ্টি হৈছে। খোৰতে ক'বলৈ হ'লে যি ধৰণৰ বিকাশৰ ফলত প্ৰকৃতিৰ ওপৰত বিৰূপ প্ৰভাৱ নপৰে

সভ্যতাৰ অগ্ৰগতিৰ লগে লগে ক্ৰমাৎ মানুহে প্ৰকৃতিৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতাক পাহৰি যাবলৈ ধৰিলে। বিশেষভাৱে শিল্প বিপ্লৱৰ পিছৰ পৰ্যায়ত প্ৰকৃতিৰ ওপৰত সংঘবদ্ধ অত্যাচাৰ আৰম্ভ হ'ল। জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ হেতু নতুন বাসভূমি তথা কৃষিভূমিৰ বাবে বিপুল পৰিমাণে গছ-গছনি কাটিব লগা হ'ল; এসময়ৰ ঘন অৰণ্য থকা ঠাইবিলাকত আধুনিক নগৰ-চহৰ গঢ়ি উঠিল, শিল্পনগৰী গঢ়ি উঠিল। ইয়াৰ ফলত যিদৰে বহু ভাল হ'ল, তাতকৈও বহু বেছি সমস্যাৰ সৃষ্টি হ'ল।

তাকে বহনক্ষম বিকাশ (sustainable development) বোলে। আনহাতে দেশৰ বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত খৰতকীয়া বিকাশ সাধিবলৈ যাওঁতে প্ৰাকৃতিক সম্পদসমূহৰ অতিৰিক্তভাৱে কৰা আহৰণে পাৰিপাৰ্শ্বিকতাৰ আন্তঃসম্বন্ধত বিশৃংখলৰ সৃষ্টি কৰিলে তেনেকুৱা বিকাশ ব্যৱস্থাক অবহনক্ষম বিকাশ (unsustainable development) বোলা হয়। সত্তৰৰ দশকৰ পৰাই অবহনক্ষম বিকাশৰ কু-প্ৰভাৱৰ আশংকা কৰা হৈছিল যদিও আন্তৰ্জাতিক পৰ্যায়ত ১৯৯২ চনতহে ইয়াৰ বিষয়ে সবিশেষ আলোচনা কৰা হয়। ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ পৰিৱেশ আৰু বিকাশ সন্মিলনৰ (United Na-

tions Conference on Environment and Development : UNCED) আহ্বানক্ৰমে ১৯৯২ চনত ব্ৰাজিলৰ ৰি'অডি জেনেৰিঅ'ত অনুষ্ঠিত হোৱা ভূমি শীৰ্ষ সন্মিলন (The Earth Summit) ত সমগ্ৰ বিশ্বৰ পৰিৱেশ সন্মুক্তীয় জটিল সমস্যাসমূহৰ ওপৰত আলোকপাত আৰু চৰ্চা কৰা হয়।

ভূমি শীৰ্ষ সন্মিলনৰ পিছত বহনক্ষম বিকাশৰ বাবে বিভিন্ন উপায় উদ্ভাৱন কৰা হ'ল। বহনক্ষম বিকাশৰ দুটা উল্লেখযোগ্য দিশ

হ'ল—

(ক) আন্তঃ প্ৰজন্ম সমতা (Inter-generation equity)

(খ) অন্তঃ প্ৰজন্ম সমতা (Intra-generation equity)

আন্তঃ প্ৰজন্ম সমতাই উত্তৰৰ পুৰুষৰ প্ৰতি থকা আমাৰ দায়বদ্ধতাক সূচায়। এই সমতা ৰক্ষা কৰিবলৈ হ'লে সম্পদৰ অতিমাত্ৰা আহৰণ ৰোধ আৰু প্ৰদূষিত পদাৰ্থৰ নিৰ্গমনৰ মাত্ৰা হ্রাস কৰিব লাগিব। উদাহৰণস্বৰূপে এজন ব্যক্তিয়ে খোজকাটি অতিক্ৰম কৰিব পৰা দূৰত্বখিনি খোজকাটি যোৱাই উচিত। তাৰ বাবে পেট্ৰল বা ডিজেল চালিত বাহন ব্যৱহাৰৰ ফলত এপিনে পেট্ৰল বা ডিজেলৰ সঞ্চিত ভাণ্ডাৰ টুটি অহাত ই সহায় কৰিব আৰু প্ৰদূষিত গেছ বায়ুমণ্ডললৈ এৰি দিব। ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মক এটি

নিৰাপদ, স্বাস্থ্যসন্মত আৰু সম্পদেৰে ভৰপূৰ পৰিৱেশৰ উদ্ভাৱিকাৰী কৰিবলৈ আমি সকলোৱে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ পৰিচয় দিব লাগিব। বহনক্ষম বিকাশৰ বাবে প্ৰাকৃতিক সম্পদ বিশেষকৈ জীৱাশ্ম ইন্ধন সহিত সকলো ধৰণৰ অনৱীকৰণযোগ্য সম্পদৰ ব্যৱহাৰ কমাই অনা উচিত। লগতে আৱৰ্জনা আৰু প্ৰদূষণ সৃষ্টি কৰাৰ পৰিৱৰ্তে সম্পদসমূহৰ পুনৰ ব্যৱহাৰৰ যোগেদি বৰ্তমানৰ মজুত প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ ওপৰত পৰা অত্যধিক চাপ হ্ৰাস কৰাৰ বাবে ফলপ্ৰসূ কাৰ্যব্যৱস্থা হাতত লোৱা উচিত।

আন্তঃপ্ৰজন্ম সমতাই পৰিৱেশীয় নৈতিকতাৰ জন্ম দিয়ে। পৰিৱেশীক নীতি অনুযায়ী আমি সকলোৱে পৃথিৱীখনক ভাল পাবলৈ আৰু সন্মান কৰিবলৈ শিকা উচিত। সকলো জীৱই অতুলনীয়, মানৱজাতি জন্মগত ভাৱে আন জীৱতকৈ উচ্চস্তৰৰ নহয় আৰু যিহেতু গছ-গছনি তথা জীৱ-জন্তুৱে আমাৰ দৈনন্দিন চাহিদাৰ যোগান ধৰে আমি জীৱজগত আৰু উদ্ভিদজগতৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞ হোৱা উচিত; লগতে যিকোনো প্ৰাকৃতিক সম্পদ ধ্বংসৰ পৰা বিৰত থাকি পৰিৱেশ তন্ত্ৰৰ স্বাভাৱিক অৱস্থা বৰ্তাই ৰখাত সহায় কৰা উচিত।

পৰিৱেশ ৰক্ষাৰ বাবে সময়ে সময়ে বিভিন্ন আইন প্ৰণয়ন কৰা হৈছে যদিও এইবোৰত থকা ভিন্ন আঁসোৱাহৰ বাবে আইনসমূহ আংশিকভাৱে ফলপ্ৰসূ হৈছে। সম্পূৰ্ণভাৱে পৰিৱেশ সংৰক্ষণ সম্ভৱ হ'ব যদিহে জনসাধাৰণক পৰিৱেশ সম্বন্ধে সচেতন কৰিব পৰা যায়। ইয়াৰ বাবে ইতিমধ্যেই স্কুল পৰ্যায়ৰ পৰাই পৰিৱেশ শিক্ষা বাধ্যতামূলক কৰা হৈছে। জনসংযোগৰ বিভিন্ন মাধ্যম—বাতৰি কাকত, অনাতাঁৰ, দূৰদৰ্শন, তথ্যচিত্ৰ, চলচিত্ৰ আদিৰ যোগেদিও পৰিৱেশ সম্বন্ধীয় জ্ঞানৰ প্ৰচাৰ সম্ভৱ। পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত বেচৰকাৰী সংগঠনবিলাকে তৃণমূল পৰ্যায়ৰ পৰাই জনসাধাৰণক পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ সম্যক জ্ঞান প্ৰদানৰ ব্যৱস্থা কৰি এই ক্ষেত্ৰত দৃঢ় ভূমিকা ল'ব পাৰে। 'চিপ্‌কো আন্দোলন', 'নৰ্মদা বচাৰ আন্দোলন' আদিয়ে প্ৰমাণ কৰে যে পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত স্বেচ্ছাসেৱী সংগঠন একোটা কিমান বলিষ্ঠ ভূমিকা ল'ব পাৰে। পৰিৱেশ ৰক্ষাৰ বাবে প্ৰতিজন ব্যক্তি পৰিৱেশ শিক্ষাৰে শিক্ষিত হোৱা প্ৰয়োজন। পৰিৱেশ শিক্ষাইহে এজন ব্যক্তিক পৰিৱেশৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ শিকায়, যিহেতু কোৱা হয়—“If you want to act green, first think green.”□

মহৎ লোকৰ বাণী

- ভুল বা দোষ স্বীকাৰ ঠিক বাঢ়নীৰে মলি সাৰি নিয়াৰ নিচিনা আৰু আগতকৈ বেছি পৰিষ্কাৰকৈ সৰা ঠাই ডোখৰৰ দৰেহে হয়।
—মহাত্মা গান্ধী
- মানুহৰ জীৱনটো এক ক্ষমাহীন নিৰ্মম সংগ্ৰামৰ বাহিৰে আন একো নহয়, এই সংগ্ৰামত মানুহক সহায় কৰিবলৈ কোনো অতি প্ৰাকৃতিক বা ঐশ্বৰিক শক্তি নাই। মানুহ সম্পূৰ্ণ অকলশৰীয়া। তেওঁৰ একমাত্ৰ সাৰথি হ'ল তেওঁৰ সাহস।
—ছিগমুণ্ড ফ্ৰয়েড
- জীয়াই থাকিবৰ কাৰণে খাবা, খাবৰ কাৰণে জীয়াই নাথাকিব।
—স্বামী বিবেকানন্দ
- তিনিটা সৰল অথচ আৱেগিকভাৱে প্ৰচণ্ড অনুভূতিয়ে মোৰ সমগ্ৰ জীৱন পৰিচালিত কৰিছে। সেয়া হ'ল : প্ৰেমৰ প্ৰতি দুৰ্বাৰ আকাংক্ষা, জ্ঞানৰ প্ৰতি অসীম হেঁপাহ আৰু নিপীড়িত জনগণৰ প্ৰতি গভীৰ বেদনা।
—বট্টোণ্ড ৰাছেল
- অসমীয়াক হাৰাথুৰি খাই বিচাৰি ফুৰা আলহীজন যেতিয়া পদুলীমূৰত আহি ওৰে দিনটোও বীণ বজাই থাকেহি তেতিয়া তাক চিনি নোপোৱাটো তেওঁৰ দুৰ্ভাগ্য নে গৃহস্থৰ দুৰ্ভাগ্য তাক কোৱা টান।—জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালা
- এখন কিতাপ নষ্ট কৰাতকৈ এজন দুষ্ট মানুহক হত্যা কৰা উচিত।
—স্বামী বিবেকানন্দ
- বাই-ভনীৰ প্ৰীতি, মাতৃৰ স্নেহ, ৰমণীৰ প্ৰেম মনুষ্যত্ব বিকাশৰ প্ৰধান উপাদান।
—তৰুণৰাম ফুকন
- আনক সমালোচনা কৰাৰ আগতে নিজকে সমালোচনা কৰা, নিজে পৱিত্ৰ হ'ব পাৰিলেহে আনৰ বিষয়ে মতামত দিয়া।
—চক্ৰৱৰ্তী

আৰক্ষীৰ তালাচী আৰু কিছু ব্যক্তিগত অনুভৱ

শ্ৰী পৰশমণি দাস
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

স্বাৰ্থ। এই শব্দটোত লুকাই থাকে ভিন্ন ধনাত্মক আৰু ঋণাত্মক আকাঙ্ক্ষা। কিয়নো ই কেতিয়াবা দেশৰ স্বাৰ্থ সমাজৰ স্বাৰ্থ আদিৰ ৰূপত এক চিৰযুগমীয়া বিৰল চানেকী বহন কৰে আৰু এই স্বাৰ্থয়েই বহু ক্ষেত্ৰত ব্যক্তিগত ৰূপত প্ৰতিফলিত হৈ মানুহ জাতিক জীৱৰ পৰা জন্তুলৈ, মানৱৰ পৰা দানবলৈ অবনমিত কৰে। কিন্তু এই স্বাৰ্থৰ ফলতেই ভুক্তভোগী হয় এচাম দ্বিতীয় ব্যক্তি যাৰ হয়তো এই স্বাৰ্থত প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষভাৱে কোনো যোগাযোগেই নাথাকে।

১৫ আগষ্টত স্বাধীনতা দিৱসৰ প্ৰাক্-মুহূৰ্তত কোনো কূটাঘাটমূলক কাৰ্যৰ আশংকা কৰি গোটেই গুৱাহাটীখনতেই ব্যাপক তালাচী চলিব ধৰিছে। খুব ভাল কথা, কিয়নো গোটেই বছৰটোত নহ'লেও অন্ততঃ এই কেইদিন গুৱাহাটীৰ ৰাইজে নিৰাপত্তাৰ খাতিৰত কিছু আশাবাদী হৈ পৰিছে। কিন্তু বাস্তৱত সেয়া হৈছেনে? দেশৰ ৰাইজৰ নিৰাপত্তাৰ স্বাৰ্থত কিছুমান আৰক্ষীয়ে দেহ-মন এক কৰি পৰিশ্ৰম কৰিছে। কিন্তু এচাম আৰক্ষীয়ে এই স্বাৰ্থক অতি কৌশলেৰে ৰূপান্তৰিত কৰিছে নিজৰ ব্যক্তিগত স্বাৰ্থলৈ। কিন্তু কেনেকৈ?

১২ আগষ্টৰ আবেলিৰ কথা। গোটেই চহৰখনতে অহৰহ তালাচী অভিযান চলি আছে। মই আৰু এজন গাড়ীৰ মেকানিক বাইকেৰে ছাত্ৰীবাৰীৰ পৰা চেৰাবভাটিলৈ গৈ আছো। এনেতে আঠগাঁও কবৰস্থানৰ সন্মুখত আৰক্ষীয়ে আমাক ৰ'বলৈ চিগনেল দিলে। মই কাষতে বাইকখন ৰখাই ভাবিলো, এয়াতো আৰক্ষীৰ চেকিং পোষ্ট নহয় আৰু ইয়াত অইন চেকিং পোষ্টৰ দৰে ১০, ১২ জনমান আৰক্ষীয়ো নাই। আছিল মাথো দুজন চিপাহী, ড্ৰাইভাৰৰ সৈতে এখন টাটা চুমো আৰু গাড়ীখনৰ ভিতৰত আছিল শান্ত-শিষ্টকৈ অতি ভদ্ৰভাৱে বহি থকা এজন পুলিচ অফিচাৰ।

বাইকখন ৰখাব লগা হোৱাত অকণমান বিৰক্ত হৈছিলো যদিও অতি গৰমত কষ্টেৰে মাথো দুজন আৰক্ষীয়ে মাজবাটত আকস্মিক তালাচীৰে তেওঁলোকে নিজৰ কৰ্তব্য পালন কৰি থকা বাবে এজন গুৱাহাটীৰ নাগৰিক হিচাপে আনন্দিতও হৈছিলো। সঁচাকৈয়ে ৰাজ্য প্ৰগতিৰ পথত। কিন্তু তেওঁলোকৰ এই কৰ্তব্য পালনত প্ৰকৃতভাৱত দেশ আৰু ৰাইজৰ প্ৰতি থকা স্বাৰ্থই নিহিত হৈ আছিলনে?

এনেতে চিপাহী দুজন আমাৰফালে আঙুৰাই আহিল। সেই সময়ত মোৰ মনত কিন্তু অকণো চিন্তা বা ভয়ৰ ভাৱৰ উদ্বেগ হোৱা নাছিল। কিয়নো, তেওঁলোকে বাইকৰ কাগজ-পত্ৰ বিচাৰিলে মোৰ লগত সকলো সঠিক ভাৱে আছিল। আনহাতে অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰ সন্ধানত যদি আমাৰ পকেট খোচৰে তেনেহ'লে আমাৰ তাত অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ বুলিবলৈ আলপিন এটাও নাছিল। হেলমেটটোও পিন্ধি আছিলো। ইয়াৰ উপৰিও মই আৰু মেকানিকজন গেৰেজৰ পৰা আহিছিলো বাবে আমাৰ কাপোৰবোৰ গাড়ীৰ কামৰ পৰা অহা বুলি গম পোৱা যেন হৈ আছিল। সেয়েহে এইবোৰ বিষয়ত মোৰ কোনো ধৰণৰ চিন্তা হোৱা নাছিল। মাথো চিন্তা আছিল যদি কেৱল মোৰ বাইকৰ পিছফালে লৈ অহা ডাঙৰ টোপোলা দুটাৰ বাবেহে। টোপোলা দুটাৰ এটাত আছিল কিছু কাপোৰ আৰু আনটোত আছিল গাড়ীৰ কাম কৰা কিছুসংখ্যক লোহাৰ সামগ্ৰী। সেয়েহে এই সকলোবোৰ খুচৰিব লাগিলে বাস্তাৰ মাজতেই গোটেই বস্ত্ৰবোৰ ওলাব লাগিব বুলি কিছু পৰিমাণে বিব্ৰত হৈছিলো যদিও গুৱাহাটীৰ ৰাইজৰ নিৰাপত্তাৰ স্বাৰ্থৰ প্ৰতি তেওঁলোকে পালন কৰিব লগা কৰ্তব্যৰ লগত সহযোগ কৰিব বুলি সংকল্পবদ্ধ হ'লো।

চিপাহী দুজনে মোৰ সম্মুখলৈ আহি সোধা প্ৰথম প্ৰশ্নটোতেই মই থতমত খালো। কিয়নো তেওঁলোকে মোক গাড়ীৰ কাগজ বিচৰা, জেপৰ আৰু লগত তথা বেগ দুটাৰ তালাচী বা ক'ৰপৰা আহিছো ক'লৈ যাম ইত্যাদি প্ৰশ্ন নকৰি পোনছাটেই সুধিছিল, “আপোনাৰ বাইকত দুজন কিয় বহি আহিছে।” মই তেতিয়া অনুমান কৰিলো যে হয়তো ১৫ আগষ্টৰ আগত কেইদিনমানৰ বাবে বাইকত দুজন উঠাটো নিষিদ্ধ কৰিছে। কিন্তু এটা বিষয়ত মই প্ৰায় নিশ্চিত যে এই নিয়মতো বলবৎ হ'বলৈ ২ বা ৩ দিনৰ বেছি হোৱা নাই। তথাপি মই নিজৰ ভুল স্বীকাৰ কৰি তেখেতসকলক ক'লো যে মই এই বিষয়ত অজ্ঞ। আচলতে হঠাৎ আমাৰ গাড়ী এখন বেয়া হোৱা বাবে মেকানিকজনৰ হতুৱাই গাড়ীখন ভাল কৰিবলৈ গৈছিলো আৰু মোৰ কথাৰ বিশ্বাসৰ বাবে মেকানিকজনক আৰু মোনাত থকা সা-সঁজুলিবোৰ চাবলৈ ক'লো।

কিন্তু তেওঁলোকেতো এটা মোনাও খুলি নাচালেই বৰঞ্চ মোক ওলোটাই ক'লে, “আমি সেইবোৰ নাজানো। আমি এই গৰমত এনেয়ে থিয় হৈ তালাচী কৰি আছো নেকি? নিয়ম মতে ফাইন ১০০০ টকা হয়। কিন্তু আমি ফাইনৰ কোনো ৰচিদ দিব নোৱাৰো। সেয়েহে আমাৰ চাৰক চাহ-পানী খাবলৈ কিবা এটি দিয়ক।”

মোৰ বাইকত দুজন উঠিবলগীয়া পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে তেওঁলোকক অবগত কৰিলো যদিও তেওঁলোকে মোৰ কথাত কোনোমতে মান্তি নহ'ল। এনেতে এজন চিপাহীয়ে মোৰ গাড়ী চলোৱা অনুজ্ঞা পত্ৰখন বিচাৰিলে। মই ভাবিছিলো সেইখন হয়তো পৰীক্ষা কৰিব আৰু তাৰ পিছত বাকী কাগজ-পত্ৰবোৰ চাব। কিন্তু মোৰ সকলো অনুমানক ভুল কৰি তেখেতে ক'লে যে আপুনি সোনকালে মোক অনুজ্ঞা পত্ৰখন দিয়ক আৰু কাইলৈ থানাত গৈ এইখন লৈ আহিব। নহ'লে সোনকালে আমাক পইচা দিয়ক। মই ভাবিলো এওঁলোক ৰাস্তাতেই যিখন কৰিছে, থানালৈ গ'লে কি নগুৰ নাকটি কৰে ঠিক নাই। মই ক'লো, “মই বাক ফাইন দিম। কিন্তু মোক ফাইনৰ ৰচিদ লাগিব।”

এনেতে চিপাহী দুজনৰ এজনে চুমোখনৰ ভিতৰত বহি থকা অফিচাৰজনৰ লগত কথা পাতি পুনৰ উভতি আহিল। তেখেতে ক'লে চাৰৰ খং উঠিছে। তেওঁৰ ৰ'বলৈ সময় নাই আৰু তেওঁ কোনোধৰণৰ ৰচিদ দিব নোৱাৰে। এইবুলি কেয়েই চিপাহী দুজনে মোৰ লগত মাছৰ বজাৰৰ দৰ-দাম কৰাৰ নিচিনাকৈ ক্ৰমান্বয়ে ৪০০ পৰা ৩০০, ২০০, ১০০ শেষত ৫০ টকালৈ নামিল। চাক্ষুস দৃষ্টিত মই চিপাহী দুজনৰ লগত দৰদাম কৰি আছিলো যদিও এই সমগ্ৰ নাটকখনৰ নেপথ্যৰ নায়কজন আছিল, শাস্ত-শিষ্ট, ভদ্ৰভাৱে গাড়ীৰ ভিতৰত বহি থকা পুলিচ অফিচাৰজন আৰু এই কথাৰ উমান পাবলৈ মোৰ বেছি দেৰি নালাগিল।

দৰদামৰ অন্তত মই যেতিয়া ৫০ টকাতকৈও তলত নামিবলৈ ধৰিলো আৰু অনুজ্ঞা পত্ৰখনো নিদিও বুলি ক'লো, তাৰ পিছত চিপাহী দুজনৰ কথাত আদেশৰ সুৰৰ সলনি অনুৰোধৰ সুৰৰ ধ্বনিহে শুনিবলৈ পালো। তেওঁলোকে মোক ক'লে, “দাদা দৰাচলতে আমি আপোনাৰ কথাটো বুজি পাইছো। কিন্তু প্ৰকৃত কথাটো হ'ল গাড়ীৰ ভিতৰত বহি থকা চাৰে কথাটো মানি নলয়, আনহাতে তেওঁ অফিচাৰ বাবে গাড়ীৰ ভিতৰৰ পৰা নামি আহিবলৈও টান পাইছে। সেয়ে দৰ-দাম কৰিবলৈ আমাক পঠাই দিছে। আমি আপোনাক এই সকলোখিনি কথা কোৱাৰ উদ্দেশ্যটো হ'ল, আমি আপোনাৰ পৰা চাৰৰ চাহ-পানী খোৱাৰ নামত যদি অতি কমেও ৫০ টকা লৈ নাযাওঁ, তেনেহ'লে তেওঁ আমাক গালি পাৰিব আৰু ওলোতাই আমাক অকৰ্মণ্য বুলি কৈ আমাৰ পৰাহে টকা বিচাৰিব। সেয়েহে আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি এবাৰ আমাৰ কথাও ভাবক।

হঠাৎ চিপাহী দুজনৰ মাত কথাত হোৱা এনে আকস্মিক পৰিৱৰ্তনত মই হতবশ হৈ পৰিলো। লগে লগে মোৰ ভাৱ হ'ল যে সঁচাকৈয়ে, লংকাত যিয়ে যায় ৰাৱণ সিয়ে হয় আৰু তাৰ মাজত যদি কোনোবাই ৰাম হ'ব বিচাৰে তেতিয়া সি শাস্তিৰ বলি হয়।

মই চিপাহী দুজনৰ প্ৰতি এক প্ৰকাৰ সহানুভূতিশীল হৈ তেওঁলোকক ৫০ টকা যাচিবলৈ ওলালো। কিন্তু এইখিনিতে মই মন কৰিলো যে চিপাহী দুজনে টকাটো ল'বলৈ খুব খৰখেদা ধৰিছে। মোৰ এনে লাগিছিল যেন টকাখিনি তেওঁলোকে পকেটৰ পৰা থাপ মাৰিহে লৈ যাব। তেওঁলোকে মোৰ টকাখিনি যিমান পাৰি তৎক্ষণাত দিবলৈ বাৰম্বাৰ অনুৰোধ জনালে আৰু অতি সোনকালে তাৰপৰা যাব বিচাৰিলে। ইতিমধ্যে মই গাড়ীত বহি থকা অফিচাৰজনৰ চকুতো সেই ঠাইখিনি শীঘ্ৰে পৰিত্যাগ কৰাৰ তীব্ৰ মানসিকতা দেখিবলৈ পাইছিলো। তেওঁলোকৰ এই আচৰণত মই সঁচাকৈ খুব আচৰিত হৈছিলো আৰু ভাবিবলৈ বাধ্য হৈছিলো যে তেওঁলোক বাক সেই অঞ্চলখিনিৰ অন্তৰ্গত থানাখনৰ পুলিচ হয়নে বাক?

তেওঁলোকে মোৰ পৰা টকাখিনি লৈ তৎক্ষণাত তাৰপৰা আঁতৰি গৈছিল। কিন্তু যোৱাৰ আগমুহূৰ্তত মই দিয়া ৫০ টকাৰ বিনিময়ত তেখেতসকলে গাড়ীৰ ভিতৰৰ পৰা মোক কথা এটি কৈ উপকাৰ কৰি গৈছিল। তেওঁলোকে কৈছিল যে ইয়াৰ পৰা দুখোজ আঁতৰতে এটা তালাচী চকিত তালাচী চলি আছে, সেয়েহে আপোনালোকৰ এজন ইয়াৰ পৰা ৰিস্তা বা বাছত যাওঁকগৈ।

তেতিয়াহে মই স্পষ্ট ভাৱে বুজি পালো যে পুলিচকেইজনে খৰখেদা কৰাৰ কাৰণটো হ'ল, প্ৰকৃত তালাচী চকীটো ১০-১২ জন আৰক্ষীসহ দুখোজমান আঁতৰতহে আছে। তেওঁলোকে মাথো স্বাধীনতা দিৱসৰ বাবে বাইকত দুজন উঠিব নোৱাৰা নিয়মটোৰ সুযোগ গ্ৰহণ কৰি গাড়ীত ঘূৰি থাকি যতে ত'তে কিছুসময়ৰ বাবে গাড়ী ৰখাই কিছু টকা গোটাই তৎক্ষণাত তাৰপৰা আঁতৰি যায়। ইয়াৰ কেইটামান প্ৰমাণ হ'ল প্ৰথমতে, তেওঁলোকে মোৰ কোনোধৰণৰ কাগজ-পাতি, পকেটৰ টোপোলা আদিৰ তালাচী লোৱা নাছিল আৰু সেইবোৰৰ বিষয়ে শুধাও নাছিল। দ্বিতীয়তে, তেওঁলোকে টকাখিনি লৈ আঁতৰি যাবৰ বাবে খুব খৰখেদা কৰিছিল আৰু তৃতীয়তে, সেই একে কেইজন পুলিচকে কিছুসময় পিছত একেখন চুমোতে একে পদ্ধতিৰে পুনৰ এটা ভিতৰুৱা গলিত টকা উঠাই থকা মই নিজ চকুৰে দেখিছিলো।

পিচে, এটা কথাত পেটে পেটে মোৰ খুব হাঁহিও উঠিছিল। কথাটো হ'ল, তেওঁলোকে টকাখিনি লৈ খৰখেদাকৈ গাড়ীৰে আঁতৰি যোৱা দৃশ্যটোতে এনে লাগিছিল যে মই অপৰাধী তেখেত পুলিচ নহয় বৰঞ্চ মই এজন পুলিচ আৰু মোৰ ভয়ত ভীতিগ্ৰস্ত হৈ পলোৱা তেখেতসকল একো একোজন অপৰাধী। কিন্তু মই তেওঁলোকক চোৰ নে ডকাইত বুলি সংজ্ঞা দিম সেয়াহে ভাবি

ওলাব নোৱাৰিলো। কিয়নো তেওঁলোকে ডকাইতৰ নিচিনাকৈ টকা বিচাৰে আৰু গভাইত চোৰে নিজক কেতিয়াও দেখা নিদিয়াৰ নিচিনা অফিচাৰবোৰে গাড়ীৰ ভিতৰৰ পৰা ওলাই নাহে। তথাপিও, শেষৰফালে তেওঁলোকে কৰা অনুৰোধ চাই তেনেকুৱা অফিচাৰবোৰক ভিক্ষাৰীৰ লগতহে যথেষ্ট সাদৃশ্য থকা দেখা পালে। কিন্তু তেওঁলোকক মানসিকভাৱে ভিক্ষাৰী এজনতকৈও বহুত নিম্নখাপৰ। কিয়নো ভিক্ষাৰী এজনে ভিক্ষা বৃত্তিত নিজে ভিক্ষা খুজিবলৈ কেতিয়াও লাজ নকৰে, আনহাতে এইচাম শিক্ষিত ভিক্ষাৰীয়ে ভিক্ষা বৃত্তি অবলম্বন কৰিও নিজে ভিক্ষা খুজিবলৈ লাজ কৰি লোক-দৃষ্টিৰ আঁৰত গাড়ীৰ ভিতৰত লুকাই থাকি চিপাহীকেইজনে তোলা ভিক্ষাখিনিলৈ বাট চাই থাকে। তেনেস্থলত এই অফিচাৰবোৰক পৰমুখাপেক্ষী কাপুৰুষ বুলিও গণ্য কৰিব পাৰি।

কিন্তু এনেকুৱা পুলিচবোৰৰ সকলোতকৈ বেছি সাদৃশ্য দেখা যায়, কেতিয়াবা কেতিয়াবা ৰাস্তাত দেখা আৰু সচৰাচৰ ভাৱে ট্ৰেইনত দেখা পোৱা হিজৰাবোৰৰ লগত। কিয়নো হিজৰাবোৰে আজিৰ দিনৰ কিছুমান পুলিচৰ নিচিনাকৈ মানুহৰ পৰা প্ৰথমতে বেছিকৈ টকা বিচাৰে, পিছলৈ সেই পৰিমাণ ক্ৰমান্বয়ে কমিবলৈ ধৰে। শেষত হিজৰাবোৰে অলপ হ'লেও পইচা লয়। কিন্তু তাৰ বাবে মানুহক বহু দেৰি অতিষ্ঠ কৰি তোলে আৰু পইচা নিদিয়ালৈকে অকণো লৰচৰ কৰিব নিদিয়ৈ। সঁচাকৈয়ে হিজৰাৰ লগত পুলিচৰ কি যে অদ্ভুত মিল।

আনহাতে মাজে মাজে আৰক্ষীৰ কিছুমান অদ্ভুত কাণ্ডকাৰখানাই ৰাস্তাত বাহন চালকক বিশেষকৈ বাইক চলোৱাসকলক বাৰুকৈয়ে হতবশ কৰি পেলায়। তাৰেই কেইটামান নিদৰ্শন পাঠকসকলৰ জ্ঞাতাৰ্থে তলত উল্লেখ কৰিলো।

সাধাৰণতে দেখা যায় তালাটী চকীত আৰক্ষীয়ে ১০০ খনৰ ভিতৰত ৮ বা ১০ খনমানহে গাড়ী চেকিং কৰি বাকী ৯০ খন কেৱল বাইকৰহে চেকিং কৰে। এই কথা সম্ভৱতঃ বহুতো বাইজৰেই জ্ঞাত। কিন্তু আৰক্ষীলৈ মোৰ প্ৰশ্ন হ'ল যে উগ্ৰপন্থী বা কুটাঘাতকাৰী অপৰাধীসকল কেৱল বাইকতেই ঘূৰে নেকি? তেওঁলোকে কেতিয়াও গাড়ী ব্যৱহাৰ নকৰে নেকি? আকৌ দেখা যায় যে বাইক চলোৱাজন যদি ডেকা ল'ৰা হয় তেন্তে তেওঁক দূৰৰ পৰাই ছইচেল মাৰি বাইক ৰখাবলৈ চিগনেল দিয়ে। কিন্তু বাইকচলোজন যদি প্ৰৌঢ় অকণমান বয়সিয়াল হয়, তেন্তে সচৰাচৰ তেনেকুৱা বয়সৰ ব্যক্তিক কাচিৎহে চেকিং কৰা পৰিলক্ষিত হয়। এইখিনিতে মোৰ মনত পুনৰ আৰক্ষীলৈ এটা প্ৰশ্নৰ সৃষ্টি হয় যে, অধিকাংশ অপৰাধী সংঘটিত কৰা সংগঠন বিলাকৰ মূল বিষয়বাব পৰিচালনা কৰা সৰহভাগেই হৈছে প্ৰৌঢ় তেনেস্থলত প্ৰৌঢ় বয়সৰ মানুহক অবজ্ঞা কৰি অকল ডেকা ল'ৰাবোৰক চেকিং কৰি থাকিলে অপৰাধবোৰ সমূলি বিনাশ কেতিয়াও হ'ব নোৱাৰে। কিয়নো বিষ মিহলি হৈ থকা ফলৰ গছ

এডালৰ দুডালমান ঠাল-ঠেঙুলি ভাঙি দিলে গছডালৰ বিশেষ কোনো ক্ষতি নহয়। তেনেধৰণৰ ফল দিয়া গছ নোহোৱা কৰিবলৈ হ'লে গছডাল শিপাৰ পৰা উঘালি টানি মাৰি পেলাব লাগিব।

আকৌ বাইকৰ পিছফালে মহিলা আৰোহী থাকিলে পুলিচ চেকিঙৰ সমীকৰণটো সমূলি পৰিৱৰ্তন হৈ যায়। পিছফালে মহিলা থাকিলে চালকজনে হেলমেট নিপিন্ধিলেও কোনো চিন্তা নাই। কিয়নো, লগত মহিলা থাকিলে বাইক কেতিয়াও চেকিং নকৰে। কিন্তু আমি বাতৰি কাকত, দূৰদৰ্শন আদিৰ পৰা পোৱা খবৰৰ অনুসৰি জানো যে অসমত বিভিন্ন অপৰাধী সংগঠনবোৰত একাধিক মহিলা উগ্ৰপন্থী, কেডাৰ আদি আছে। তেনেস্থলত আৰক্ষীৰ মহিলাৰ প্ৰতি থকা পৃথক দৃষ্টিভংগীৰ অৰ্থ মই আজিলৈ বুজি নাপালো। কিন্তু কেতিয়াবা কিছুমান আৰক্ষীয়ে কোনোধৰণৰ শালিনতা ভঙ্গ নকৰাকৈ যোৱা বিশেষকৈ বাইকৰ পিছফালে ধুনীয়া ছোৱালী লৈ যোৱা ল'ৰাৰ বাইক দেখিলে, তেনে বাইকচালকক বহুত হাৰহাস্তি কৰা দেখা যায়। আৰক্ষীয়ে বাইক ৰখাই পোনছাটেই বাইকচালকজনক ছোৱালীজনী কোন বুলি প্ৰশ্ন কৰে। ছোৱালীজনী নিজৰ ভনীয়েক বা বায়েক বুলি ক'লেও আৰক্ষীয়ে বিশ্বাস নকৰে আৰু ছোৱালীজনীক লৈ এনে কিছুমান ভিত্তিহীন (কেতিয়াবা অশ্লীল) কথা সুধে যে তাৰ উত্তৰ নিজ মুখেৰে দিবলৈ হ'লে নিজেই লজ্জিত হ'বলগীয়াত পৰে। তেনেস্থলত এনেবোৰ আৰক্ষীৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ হ'লে বাইক চালকজনে নিজৰ আপোন ভনীয়েক বা বায়েকজনীৰ মাজত থকা মৰমৰ সম্বন্ধৰ কিবা চাৰ্টিফিকেট বা লাইচেন্স লৈ ফুৰিব লাগিব নেকি?

যিজন আৰক্ষীয়ে দেশ আৰু ৰাইজৰ নিৰাপত্তা স্বার্থত ভগৱানৰ নামত শপত লৈ আৰু আইনে বিশেষ পৰিস্থিতিত সৃষ্টি কৰা বিশেষ নিয়মৰ গইনা লৈ নিজৰ ব্যক্তিগত স্বার্থে সিদ্ধি কৰে আৰু কিছু টকাৰ বাবে নিজৰ ভাবমূৰ্তিক নিমিষতে সম্পূৰ্ণ লান কৰি পেলাব পাৰে, তেনে আপোনকেন্দ্ৰিক আৰক্ষীৰ পৰা ভৱিষ্যতে ৰাইজে কোনোধৰণৰ সহায়-সহযোগ আৰু নিৰাপত্তাৰ আশা কৰিব পাৰেনে? সকলো ৰাইজৰ সংঘবদ্ধ প্ৰচেষ্টাৰে জনমত গঢ়ি এইবোৰ সমূলি নাশ কৰিব নোৱাৰিনে? এই কথা সকলো ৰাইজৰ উপৰিও জ্যেষ্ঠ কৰ্তব্যবত আৰক্ষী বিষয়াসকলেও দকৈ বিবেচনা কৰি চোৱা উচিত। নহ'লে আৰক্ষী জাতিৰ স্বকীয় মৰ্যাদাৰ অস্তিত্ব ভৱিষ্যতে ক্ৰমে লুপ্ত হৈ পৰিব। কাৰণ, ধনী শ্ৰেণীৰ মানুহে টকাৰে আৰক্ষীক হাতৰ মুঠিত পুতলা কৰি ৰাখি, এটাৰ পিছত এটাকৈ অপৰাধ সংঘটিত কৰিব আৰু দুখীয়া শ্ৰেণীৰ ৰাইজে টকা নহ'লে কাম নকৰা আৰক্ষীৰ ওপৰত আস্থা হেৰুৱাই, বিচাৰৰ বাবে আইন নিজৰ হাতত তুলি ল'ব আৰু ভৱিষ্যতৰ এনে সান্ত্বনা পৰিস্থিতিৰ বাবে দায়ী হ'ব বৰ্তমানৰ এই সুপ্ত জনগণ। □

এৰি-মুগাৰ কিছু সম্পৰ্কীয়

শ্ৰী হামিদূৰ বহমান
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

এৰি : অসমৰ ঐতিহ্য আৰু সাংস্কৃতিৰ লগত এৰি অতি ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্কীয়। এৰি এবিধ পাট-সূতা। এই পাট সূতা বিভিন্ন ধৰণৰ পাট সূতাৰ ভিতৰত আটাইতকৈ পুৰণি পাট সূতা। সমগ্ৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ ভিতৰত অসমত এৰিৰ উৎপাদন যথেষ্ট। বৰ্তমান এই এৰি পাট-সূতা ৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰায় কেইখন ৰাজ্যত উৎপাদিত হয়। অসমৰ এৰিয়ে ভাৰতত নিজৰ আকাৰ স্থান বৃদ্ধি কৰাৰ উপৰিও বৰ্তমান পৃথিৱীৰ প্ৰায়বোৰ ঠাইত এক বহলভাৱে নিজৰ সজাগতা আনিছে। এৰিৰ ব্যৱসায় অসমক এখন উন্নত ৰাজ্য বুলি চিনাকি দিয়াৰ উপৰিও ভাৰতক এখন ধনী দেশ হিচাপে চিনাকি দাঙি ধৰাত যথেষ্ট অৰিহণা যোগাইছে।

এইটো জনপ্ৰিয় বিশ্বাস যে প্ৰায়বোৰ খাপৰ মানুহে পাট-সূতাৰ ওপৰত নিজৰ জীৱিকা আয়োজন কৰে। কিন্তু সকলোবোৰ খাপৰ মানুহৰ বাবে জীৱিকা নহ'বও পাৰে। কিছুমান মানুহৰ কাৰণে এইটো ঘৰৰ শাস্ত্ৰবিহিত।

এৰিৰ উৎপাদনৰ ভূমিকা : উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ ভিতৰত অসম এৰি পাটৰ উৎপাদনত বৃহৎ উৎপাদনকাৰী। আজি যি এৰি পাটক লৈ গৌৰৱিত সেই এৰি-পাট সূতাৰ উৎপাদনৰ ওপৰত আগেয়ে সিমান গুৰুত্ব দিয়া হোৱা নাছিল। প্ৰায় ৩৫ বছৰ আগতে অৰ্থাৎ ১৯৭১-৭২-ৰ ভিতৰৰ পৰাই ইয়াৰ ওপৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। ১৯৭১ চনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ১৯৭২ ৰ ভিতৰত ১৬৮ টন উৎপাদন কৰা হৈছিল। ১৯৭১-ৰ পৰা বৰ্তমান সময়লৈ ইয়াৰ উৎপাদন ১০৮ টনৰ পৰা হাজাৰৰ ঘৰত। ৩৫ বছৰ আগত যদিও ইয়াৰ ওপৰত সিমান গুৰুত্ব দিয়া হোৱা নাছিল, কিন্তু এতিয়া ৩৫ শতাংশ লোকে এৰি-পাটৰ ওপৰত ব্যৱসায় চলায়। অন্য পাট সূতাৰ ওপৰত ১০ শতাংশ লোকেহে জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰা দেখা যায়। অন্য পাট-সূতাৰ তুলনাত এৰিৰ দাম কম গতিকে কম মূল্য হিচাপে ইয়াক বেছি সংখ্যক মানুহে ব্যৱহাৰ কৰে। মূল্য কম থকাৰ বাবেহে ইয়াৰ ব্যৱসায় কাৰ্য বহুল। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ আঞ্চলিক ঠাইবোৰত এই পাটৰ ওপৰত দুইধৰণৰ উৎপাদন কৰা হয়। এৰি সংস্কৃতিৰ ওপৰত ব্যৱসায় চলোৱা আৰম্ভ কৰিছিল। পাহাৰীয়া বাসী (ট্ৰাইবেল সম্প্ৰদায়) আৰু অন্য পিছপৰা সম্প্ৰদায়বোৰে এতিয়া

ইয়াৰ ব্যৱসায় সকলো সম্প্ৰদায়ৰ ভিতৰত কৰা দেখা যায়। অসমত ৰেচমী সূতাৰ ওপৰত চাৰি ধৰণৰ পাট সূতাৰ কাৰ্য চলোৱা দেখা যায়। সেইবোৰ হ'ল—এৰি, মুগা, নুনী আৰু টাছাৰ। এই কেইটাৰ ভিতৰত এৰি হৈছে এক বহল ভাৱে বিস্তৃত আৰু লগতে মুগা-এৰিৰ উৎপাদন কৰিবলৈ হ'লে এৰি পলুৰ দৰকাৰ। এই এৰি পলু হয় মুনী গছৰ পৰা। ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত অসমে ৪৫ শতাংশ এৰি পলু খোলাৰ উৎপাদন কৰে। বেছি সংখ্যক পৰিয়ালে এৰিৰ ওপৰত কাৰ্য চলায়। পাহাৰীয়া আৰু সমতল দুয়ো ঠাইৰ লোকসকলে এৰিৰ কাৰ্যক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভাৱে লয়।

এৰি পলুবিলাকৰ মূল খাদ্য হ'ল এৰা উদ্ভিদ। এই উদ্ভিদ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উপত্যকা অঞ্চলত উৎপাদন হয়। এই উদ্ভিদৰ গুটিৰ পৰা অন্য ৰাজ্যবিলাকত এৰা তেল বনায়। এৰা উদ্ভিদৰ বাহিৰে এৰি পলুৰ খাদ্য অন্য শস্যত আছে। এই আটাইবিলাক ভিন্ন ভিন্ন ঠাইত পোৱা যায়। বেছিভাগ লোকে অন্য খাদ্যতকৈ এৰা গছৰ ব্যৱহাৰত গুৰুত্ব দিয়ে। এই এৰিৰ উৎপাদন বঢ়াবলৈ এৰিৰ খোলাবিলাকৰ উৎপাদন বেছিকৈ কৰা হয়। 'চাৰখাদ' বুলি এবিধ যঁতৰ যন্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। যিটো যন্ত্ৰই নেকি এৰি-পাটৰ উৎপাদনৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি কৰে। বৰ্তমান ৪২ লাখতকৈ অধিক এৰি উৎপাদনৰ যন্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। ৰাজ্যখনৰ ভিতৰত ব্যক্তিগত ২০ লাখ যন্ত্ৰতকৈ এই 'ছাৰখাদ' যঁতৰ যন্ত্ৰই উৎপাদন আৰু যোগানত বেছি অৰিহণা যোগায়। বছৰি ৫ লাখতকৈ অধিক এৰি খোলাৰ যোগান ধৰা হয়। ৰাজ্যিক বিভাগীয় সাংগঠনবোৰে এৰি পলুৰ বংশ বৃদ্ধিৰ বাবে এৰি শস্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰে। গাঁৱলীয়া ঠাইবোৰত অন্য খাদ্য শস্যতকৈ এৰিৰ উৎপাদনত গাওঁবাসী ঘনিষ্ঠভাৱে জড়িত। বৰ্তমান এৰি শস্যৰ ক্ষেত্ৰ ৭৫ তাতকৈ অধিক আৰু এৰি কেন্দ্ৰ ১৫০ তকৈ অধিক।

মুগা : মুগা হৈছে আন এবিধ ৰেচম সূতা। এইবিধ সূতা নুনী গছত হোৱা পলুৰ পৰা সৃষ্টি এবিধ পাট। অসমত মুগাৰ গুৰুত্ব যথেষ্ট। অসম আৰু মেঘালয়ৰ আকৰ্ষণীয় এই পাট সূতা এতিয়া বিশ্বৰ প্ৰায় সকলো ঠাইতে উৎপাদিত হ'বলৈ ধৰিছে। মুগা উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত অতীতত তেনে কোনোধৰণৰ গুৰুত্ব দিয়া

হোৱা নাছিল। মুগাৰ নিম্নগামী উৎপাদনৰ কাৰণবোৰ যথেষ্ট। যিহেতু মুগাৰ খাদ্য উৎপাদন কমকৈ আছিল। শস্য ছপোৱাৰ কোনো ঋতুগত সময় নাছিল। আৰ্থিক গোলমাল, প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা আদি নাছিল, মুগাৰ উৎপাদন কম হৈ আছিল। কিছু বছৰ পিছত ইয়াৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰি জীৱিকা হিচাপে ল'বলৈ ধৰিলে। মুগা-পাট পলুৰ খাদ্যশস্য কেন্দ্ৰ ৫৩টা ১৯৮৫ চনলৈ আৰম্ভ কৰা হ'ল। অসম সীমাৰ পাহৰুৱা ঠাইত এৰি পলুৰ খাদ্যশস্যৰ খেতি যিদৰে কৰিবলৈ ধৰিছিল ঠিক তেনেদৰে এই ঠাইত মুগা পলুবোৰৰ বাবে খাদ্যশস্যৰ খেতি আৰম্ভ কৰিলে। এই গছ-গছনি বিলাকে কাটি উদ্দেশ্য লৈ মুগা-পাটৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ ধৰিলে।

মুগা পলুবিলাক জীয়াই ৰাখি তাৰ পৰা খোলা বৃদ্ধিৰ বাবে দিনে দিনে খাদ্য শস্যৰ পৰিমাণ বঢ়াই দিলে আৰু ইয়াৰ ফলত মুগাৰ উৎপাদন বৃদ্ধি হ'বলৈ ধৰে।

উৎপাদন কাৰ্য :

মুগাৰ পলুৰ মুখত এবিধ বগা আঠলীয়া ধৰণৰ সূতা থাকে। এই সূতা বিধ ওলাই তাক ভাপত সিজাই সেই বগা পদাৰ্থ বিধ তাপৰ সহায়ত শুকাই যন্ত্ৰৰ দ্বাৰা ইয়াক প্ৰথম অৱস্থাত সূতাত পৰিণত কৰে আৰু ইয়াৰ পাছত ইয়াক পাট কাপোৰ ৰূপত তৈয়াৰ কৰি বিভিন্ন ধৰণৰ ৰং-বিৰঙৰ কাপোৰ প্ৰস্তুত কৰা হয়। উৎপাদনৰ প্ৰথম অৱস্থাত কাপোৰ বিধত কোনো ধৰণৰ ৰং নাথাকে। সূতা অৱস্থাত ইয়াক ৰং দি বিভিন্ন ধৰণৰ কৰা হয়।

মুগা উৎপাদনত অসমৰ ভূমিকা :

সোণৰ হালধীয়া ৰঙৰ মুগা-পাট, মুগা পলুৰ পৰা উৎপাদিত হয়। এই বিধ পাট সূতা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উপত্যকা অঞ্চলত বিয়পি আছে আৰু অসম, নাগালেণ্ড, মেঘালয় আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ সীমাত বিস্তৃত আছে। বাণিজ্যিক মুগা উৎপাদন অসমত এসময়ত সীমিত আছিল। মুগাৰ খোলাবিলাকৰ উৎপাদন হয় খাচী, গাৰো, কাছাৰ আৰু নাগা পাহাৰত। এইবোৰ ঠাইত গ্ৰীষ্ম আৰু শীতকালত এই মুগা খোলাবিলাক প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। মুগা-পাটৰ শস্য সাধাৰণতে নামনি অসমত আৰু মেঘালয়ত কৰা হৈছিল। 'জেরুৱা' আৰু 'কাচিয়া' বিশেষকৈ উজনি অসমত পোৱা যায়। মুগা সংস্কৃতিৰ এইবোৰ সাধাৰণ ব্যৱসায়। মুগা অৰ্থনীতিৰ ওপৰত কোনো ধৰণৰ বিৱৰণ পোৱা নাযায়। কাৰণ মুগাৰ প্ৰদৰ্শনৰ ওপৰত মুগাৰ অৰ্থনীতি নিৰ্ভৰ কৰে। অসম আৰু মেঘালয়ৰ মুগাৰ উৎপাদনে মুগাৰ সঠিক অৰ্থনীতি জনায়। মেঘালয়তকৈ অসমত ৪৫% ৰ পৰা ৫৫% লৈকে মুগা-পাটৰ উৎপাদন আৰু ব্যৱসায় কাৰ্য চলোৱা হ'ল। আৰু মেঘালয়ত ৪২% শতাংশ চলোৱা হয়। অসম নিৰ্ভৰ কৰে মেঘালয়ৰ ওপৰত আৰু মেঘালয় নিৰ্ভৰ কৰে অসমৰ ওপৰত। আকৌ যেতিয়া অসমৰ উৎপাদন ৪০% ৰ পৰা ৫০% লৈকে হয় তেতিয়া মেঘালয়ৰ ৩৮% ৰ পৰা ৪০% লৈ হয়।

বেচম বা পাট-সূতাৰ স্থাপিত উপবিভাগবোৰ—

District Establishment

Road Distance From Guwahati

1. Asst. Director of Sericulture Kamrup, Guwahati-22	5 K.M.
2. Asst. Director of Sericulture, Nalbari	71 K.M.
3. Asst. Director of Sericulture, Barpeta	140 K.M.
4. Asst. Director of Sericulture, Kokrajhar	236 K.M.
5. Asst. Director of Sericulture, Dhubri	290 K.M.
6. Asst. Director of Sericulture, Goalpara	150 K.M.
7. Asst. Director of Sericulture, Darang (Mangaldai)	68 K.M. 181 K.M.
8. Asst. Director of Sericulture, Sonitpur (Tezpur)	369 K.M.
9. Asst. Director of Sericulture, North-Lakhimpur	443 K.M.
10. Asst. Director of Sericulture, Dibrugarh	363 K.M.
11. Asst. Director of Sericulture, Sivasagar	383 K.M.
12. Asst. Director of Sericulture, Jorhat	308 K.M.
13. Asst. Director of Sericulture, Nagaon	123 K.M.

14. Asst. Director of Sericulture, Dihu	371 K.M.
15. Asst. Director of Sericulture, Haflong	368 K.M.
16. Asst. Director of Sericulture, Karimganj	333 K.M.
17. Asst. Director of Sericulture, Cachar/Silchar	343 K.M.

বৰ্তমান অসমৰ পাট-মুগা কাপোৰ পৃথিৱীৰ প্ৰায়বোৰ ঠাইত চলিবলৈ ধৰিছে। নতুন সাজ-সজ্জা বিলাকৰ প্ৰায়বিলাক, প্ৰায়ভাগ বেচম সূতাৰ পৰা কৰা। বেচম সূতাৰ এৰি আৰু মুগাৰ প্ৰভাৱ মানুহৰ ওপৰত যথেষ্ট পৰিছে। এৰিৰে তৈয়াৰী কাপোৰৰ প্ৰতি যিদৰে মানুহ আকৃষ্ট হৈছে সেইদৰে মুগাৰ উজ্জলতাই আকৰ্ষণীয় ভাব জগাই তুলিছে। অসমক দেখি বহিঃ দেশবিলাকেও এৰি-মুগাৰ উৎপাদনত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিয়া দেখা গৈছে। আমেৰিকা, ইটালী, জাপান, ছুইজাৰলেণ্ড, স্পেইন, অষ্ট্ৰেলিয়া, ফ্ৰান্স, দক্ষিণ কোৰিয়া, পশ্চিম জাৰ্মানী, অষ্ট্ৰিয়া, ইউ. এ. ই আদি দেশবোৰে এৰি মুগা তথা বেচম সূতাৰ উৎপাদনত অধিক গুৰুত্ব দিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। □

জানা নে ?

- ☞ কি চৰাইয়ে আটাইতকৈ ডাঙৰ বাঁহ সাজে?
 - মেগাপোদ চৰাইয়ে।
- ☞ কি চৰাইৰ জিভাত কাঁইট আছে?
 - কাঠখোলা চৰাইৰ।
- ☞ কি চৰায়ে আটাইতকৈ ভাল গীত গায়?
 - মেকিং চৰায়ে।
- ☞ কি দ্বীপত সাপ নাই?
 - হৱাই দ্বীপত।
- ☞ ১৯৫৯ চনত শান্তিৰ নোবেল বঁটা লাভ কৰা ব্যক্তিজন অলিম্পিক গেমছৰ পদক বিজয়ী আছিল। ব্ৰিটেইনৰ এই লোকজন কোন?
 - ফিলিপ নৱেল বেকাৰ।
- ☞ শান্তিৰ কাৰণে নোবেল বঁটা লাভ কৰা প্ৰথমজন ব্যক্তিয়ে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল আন্তৰ্জাতিক বেডক্ৰছৰ। তেওঁৰ নাম আপুনি জানেনে?
 - হেনৰী ডুনাণ্ট।

দেবাৰতী গাঙ্গুলী
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

আমাৰ প্ৰিয় নবী হজৰত মোহাম্মদ (ছাঃ) আৰু 'বদৰ'ৰ যুদ্ধৰ সেই কৰুণ বিজয় কাহিনীৰ এটি আভাস

শ্ৰী মোহাম্মদ হাচমত আলী
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

হজৰত মোহাম্মদে (ছাঃ) দেখিলে যে মদিনাত প্ৰধানতঃ তিনি শ্ৰেণীৰ লোক বাস কৰে—১। মদিনাৰ আদিম-পৌত্তলিক সম্প্ৰদায় ২। বিদেশী ইহুদী সম্প্ৰদায় ৩। নৱদীক্ষিত মুছলিম সম্প্ৰদায়। ইহুতৰ মাজত কাৰো লগত কাৰো আদৰ্শগত মিলতো নাছিলেই তাৰোপৰি আছিল দলগত হিংসা বিদ্বেষ। হজৰত যেতিয়া মদিনাত শুভাগমন কৰে তেতিয়া ইহুদী বিলাকে ভাৱিছিল যে তেওঁলোকৰ 'মচিহ' আহিছে। শিক্ষা-দীক্ষা আৰু ধনে-বলে তেওঁলোকৰ দলত দলভুক্ত কৰি ল'ব পাৰিব। (অৰ্থাৎ হজৰতকো বিদেশী ইহুদী ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰাবলৈ বাধ্য কৰাব)। কিন্তু ইছলাম ধৰ্মৰ ধ্যান-ধাৰণা বহুলৰ লগত যিমানেই বিদেশী ইহুদী সম্প্ৰদায়ৰ পৰিচিত হ'ব ধৰিলে সিমানেই বুজিব পাৰিলে যে তেওঁলোকৰ আশা ফলৱতী নহ'ব। ফলত হজৰতৰ ওপৰত সিহুতৰ ভক্তি শ্ৰদ্ধা ক্ৰমে হ্রাস হ'বলৈ ধৰিলে। পৌত্তলিক মদিনাবাসীয়ে কোনো মাত মতা নাছিল। কাৰণ তেওঁলোকৰ আত্মীয়জনৰ মাজতে বহুতে ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছে। কিন্তু ইছলামক এতিয়া এটা স্বতন্ত্ৰ ৰূপত দেখিবলৈ পাই মনে মনে তেওঁলোকেও হজৰতৰ ওপৰত ঈৰ্ষা পোষণ কৰিব ধৰিলে। তেতিয়া দেশবাসীৰ মনোভাৱ বুজিবৰ বাবে হজৰতৰ কষ্ট হ'ল। তেওঁ দেখিলে যে যিয়ে যি ধৰ্মত নাথাকক কিয় এই তিনি সম্প্ৰদায়ৰ মাজত সম্প্ৰীতি ও ঐক্যতা নাথাকিলে মদিনাৰ বিপদ আহিব পাৰে। “প্ৰত্যেক দেশৰ বৃহত্তৰ স্বাৰ্থ ও মঙ্গল নিৰ্ভৰ কৰে তাৰ অধিবাসীবোৰৰ সংহতি আৰু একাত্মবোধৰ ওপৰত। যি দেশ বিভিন্ন ধৰ্মাৱলম্বী লোকৰ বাসস্থান, সেই দেশত পৰম সহিষ্ণুতাৰ প্ৰয়োজন আটাইতকৈ বেছি।” “নিজে বাচি থাকা আৰু আনকো বাচি থাকিব দিয়া”— এয়ে হ'ল নাগৰিক জীৱনৰ সৰ্ব প্ৰথম নীতি। এই উদ্দেশ্যে হজৰত মোহাম্মদে (ছাঃ) সকলো সম্প্ৰদায়ৰ নেতৃস্থানীয় ব্যক্তি বিলাকক মাতি এখন বৈঠক আহ্বান কৰিলে আৰু তাত আশুঃ সাম্প্ৰদায়িক ঐক্য আৰু সম্প্ৰীতিৰ আৱশ্যকতা বহুলাই বুজাই দিলে আৰু এখন 'আন্তৰ্জাতিক সন্ধিপত্ৰ' (International Magna Charta) প্ৰস্তুত কৰিলে। সকলো এই সন্ধিপত্ৰ মানি লৈ চহী কৰিলে। ইয়াৰ মূলতত্ত্বখিনি হ'ল—“মদিনাৰ ইহুদী,

পৌত্তলিক আৰু মুছলিম এক দেশবাসী। কোনোৱে কাৰো ধৰ্মত হস্তক্ষেপ নকৰিব। কোনোৱে হজৰতৰ বিনা অনুমতিত শত্ৰুৰ লগত যুদ্ধ নকৰিব। নিজৰ মাজত কোনো বিৰোধ উপস্থিত হ'লে আল্লাহ আৰু বহুলৰ মীমাংসাত সকলোৱে নিৰ্ভৰ কৰিব। বাহিৰৰ কোনো শত্ৰুৰ লগত গুপ্ত ষড়যন্ত্ৰত লিপ্ত নহ'ব। মদিনা নগৰক পৱিত্ৰ বুলি ভাৱি ল'ব আৰু যাতে ই কোনো বহিঃ শত্ৰুৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত নহয় তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব? যদি কোনো শত্ৰু কেতিয়াবা মদিনা আক্ৰমণ কৰে তেনেহ'লে এই তিনি সম্প্ৰদায়ে সমবেত হৈ থাকি বাধা দিব। যুদ্ধৰ সময়ত প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ে নিজৰ খৰচ নিজে গ্ৰহণ কৰিব। নিজৰ মাজত যদি কোনো বিদ্বেহী হয় বা শত্ৰুৰ লগত ষড়যন্ত্ৰত লিপ্ত হয় তেনেহ'লে তাক সমুচিত শাস্তি বিধান কৰা হ'ব—যদি নিজৰ পুত্ৰও হয় ক্ষমা কৰা নহ'ব। এই চন্দ যিয়ে ভংগ কৰিব তাৰ ওপৰত আল্লাহৰ অভিশাপ”।

[বৰ্তমান বিশ্বত থকা (League of Nations, U.N.O., Atlantic charter, Declaration of Human Rights, and world, আদি চন্দবোৰও হ'ল এই এক ৰূপীয় চন্দ]

'আন্তৰ্জাতিক সন্ধিপত্ৰ' গঠন কৰি হজৰতে মদিনাত নিজকে বেছি নিৰাপদ অনুভৱ কৰি সত্য প্ৰচাৰৰ নতুন দিশৰ চিন্তাতমগ্ন থাকোঁতেই হঠাতে শুনা পালে যে কোৰেছ বিলাকৰ মদিনা অভিযানৰ প্ৰস্তুতিৰ কথা আৰু লগতে জানিব পাৰিলে সন্ধিপত্ৰৰ চুক্তি ভংগ কৰি গুপ্ত ভাৱে পৌত্তলিক আৰু ইহুদীবিলাকে মক্কাৰ কোৰেছসকলক মোহাম্মদ (ছাঃ)ক ধ্বংস কৰিবলৈ আহ্বান জনাইছে। আনহাতে ইহুদী বিলাক, যিবোৰে সুতৰ ব্যৱসায় কৰিয়ে ধনী হ'ব পাৰিছিল, কিন্তু ইছলাম প্ৰচাৰ হোৱাৰ লগে লগে এই ব্যৱসায় মানুহৰ মাজত বন্ধ হৈ যাব ধৰিলে। সেই কাৰণে ইহুদী সকলে মক্কাৰ কোৰেছবিলাকৰ লগত লগ লাগি মোহাম্মদ (ছাঃ) ক হত্যা কৰাৰ বাবে কৰিছিল গুপ্ত অভিযান। মদিনাত গৈ মোহাম্মদে ইছলাম ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰি যি হাৰত মুছলমানৰ সংখ্যা বঢ়াই আছে এদিন যে বৃহৎ সংযুক্ত মুছলমান শক্তিয়ে মক্কা জয় কৰিব নাহিব তাৰ কি নিশ্চয়তা আছে? গতিকে কোৰেছসকল সন্ত্ৰাসিত হৈ এখন ডাঙৰ সভা আহ্বান কৰিলে। সভাৰ পিছত

সকলোৱে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিলে যে মদিনাত এই অৱস্থাতে ইছলাম ধৰ্মস কৰিবই লাগিব। ইহঁত সকলোৰে মূল লক্ষ্য হৈছে মোহাম্মদ (ছাঃ)ক ধৰ্মস কৰা। সভাত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত সিহঁতে সকলোৰে পৰা চান্দা সংগ্ৰহ কৰিলে। এক বৃহৎ পৰিমাণৰ ধন সংগ্ৰহ হোৱাৰ পিছত যুদ্ধৰ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ আৰু ৰচদ-পত্ৰ কিনিবৰ বাবে এক হাজাৰ উট লৈ আবু ছুফিয়ানে চিৰিয়ালৈ যাত্ৰা কৰিলে।

কোৰেছসকলৰ এই অভিসন্ধিৰ বাৰ্তা পাই সকলো মুছলমানৰ মাজত এক আতংকৰ সৃষ্টি হ'ল। সকলোৱে উৱাদিহি লাগি গ'ল—কি কৰে, কি নকৰে? এতিয়া আশ্ৰয় ক'ত? তেতিয়া নবী মোহাম্মদে সকলোকে সাহস দি বুজাই ক'লে যে বিপদৰ সময়ত ভয়ে কোনো সহায় নকৰে। সেয়েহে সকলোকে ভয় নিবাৰণ কৰাৰ সাহস দান কৰিলে। লগতে মনত পেলাই দিলে যে সত্যবাদীৰ বাবে আল্লাহৰ সহায় অনিবাৰ্য। তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস স্থিৰ ৰাখিলে সত্যপ্ৰেমী আল্লাই কেতিয়াও তেওঁলোকক লজ্জিত নকৰে। গতিকে আল্লাহৰ সহায় তেওঁলোকৰ বাবে যথেষ্ট। নবীৰ সাহসত প্ৰদানত সকলোৱে অলপ সুস্থিৰ হ'ল। কিন্তু নবীয়ে বিপদত পৰিলে যে এতিয়ালৈকে কোনো শিষ্যই হাতত তৰোৱাল গ্ৰহণ কৰা নাই নৰ হত্যাৰ বাবে। এতিয়া শত্ৰুৱে আক্ৰমণ কৰিলে সিহঁতে কি কৰিব? সকলোৱে নবীৰ নিৰ্দেশলৈ অপেক্ষাৰত হৈ থাকিলে। নবীয়েও এই চিন্তাত ধ্যান মগ্ন হৈ থাকোঁতেই শিষ্যবোৰে শুনা পালে আকাশত গুম-গুমণি শব্দ। শিষ্যসকলে দেখিবলৈ পালে যে কঁপি কঁপি নবীয়ে চেতনাহীন হৈ পৰিল। চেতনা লাভ কৰি সকলোৰে আগত মাতি গ'ল আল্লাৰ পৰা অহা এই 'ওহী' (মন্তব্য) “আল্লাহৰ পথত সিহঁতৰ লগত যুদ্ধ কৰা যিবিলাকে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিব আছে; কিন্তু সীমা লঙ্ঘন নকৰিবা, কাৰণ আল্লাই সীমা লঙ্ঘনকাৰীক ভাল নাপায়। যুদ্ধগামী শত্ৰুবিলাকক হত্যা কৰা আৰু যব পৰা তোমাক সিহঁতে বিতাৰিত কৰিছে তুমিও তাৰ পৰা সিহঁতক বিতাৰিত কৰা।যদিও তোমাৰ ওচৰত ই অপ্ৰীতিকৰ বিবেচিত হ'ব তথাপি যুদ্ধ তোমাৰ কাৰণে জায়েজ কৰা হ'ল।”

আল্লাৰ পৰা নিৰ্দেশ পোৱাৰ লগে লগে সকলোৱে যুদ্ধ কৰিব লগাটো নিশ্চিত। নবী নিজে যুঁজাৰু বেশত সজ্জিত হৈ ওলাই আহিল আৰু শ্বহীদ হ'ব বিচৰা ভক্তবোৰেও পলম নকৰি ওলাই আহিল যুঁজাৰু বেশত। প্ৰস্তুত হৈ থাকিল কোৰেছ বিলাকৰ মদিনা আগমনলৈ।

ইতিমধ্যে আবুছুফিয়ান চিৰিয়াৰ পৰা যুদ্ধৰ যাবতীয় উপকৰণ সংগ্ৰহ কৰি মক্কালৈ ঘূৰি আহিল। মক্কাৰ চুকে-কোণে যুদ্ধৰ শিঙা বজাব ধৰিলে। সকলোৰে মন যুদ্ধমনা হৈ পৰিল। পলম নকৰি আবুজেহেলৰ নেতৃত্বত ১০০০ অধিক সুসজ্জিত পদাতিক আৰু অশ্বাৰোহী সৈন্যৰ এক বিপুল বাহিনী মদিনাৰ

পিনে অগ্ৰসৰ হ'ল। সকলোৰে মন দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ হৈ পৰিল যে এইবাৰ মোহাম্মদক ধৰ্মস নকৰি আৰু ফিৰি নাহিব।

ইপিনে কোৰেছী দলৰ অভিযানৰ খবৰ পাইয়ে মদিনাত নবীয়ে মুক্ত ভাৱে আহান জনালে ইচ্ছাকৃত হিচাপে সত্য পথত যুদ্ধকৰি শ্বহীদ হ'ব বিচৰা ভক্ত বিলাকক। সেই মুহূৰ্তত ভক্তবিলাকৰ মাজত মতভেদৰ সৃষ্টি হ'ল। এটা দলে মত দিলে যে কোৰেছী দল মদিনাত সোমালেহে যুদ্ধ কৰিব। আনটো দলে ক'লে যে যিহেতু মদিনাতে মুছলমানৰ ভিতৰতে মোনাকিক, বিদ্ৰোহী আৰু অবিশ্বাসী দ'ল ৰৈ আছে গতিকে বাহিৰত থাকোঁতেই অভিযান প্ৰতিৰোধ কৰাটো উত্তম। এই মতবোৰে ফলত মাত্ৰ ৩১৩ জন ভক্তই বাহিৰত যুদ্ধ কৰি শ্বহীদ হ'বলৈ ওলাই আহিল। তেতিয়া পলম নকৰি মোহাম্মদেও (ছাঃ) নিজকে সেনাপতি মনস্থ কৰি এটা ঘোঁৰাত উঠি আগবাঢ়ি আহিল যুঁজাৰু ৰূপত। সিদিনাখন আছিল দ্বিতীয় হিজৰীৰ ৰমজান মাহৰ ১৭ তাৰিখ মঙ্গলবাৰ। একহাতে তৰোৱাল আৰু আনটো হাতত পৱিত্ৰ আল্ কোৰ্আন এই ক্ষুদ্ৰ দ'লটোকে লৈ 'আল্লাহ আকবৰ' (আল্লাই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ) প্ৰতিধ্বনিৰে আকাশ মণ্ডল আলোৰিত কৰি মদিনাৰ বাহিৰ হ'ল নবীজীয়ে দলৰ সেনাপতি ৰূপে। দুই দিন পথ চলাৰ পিছত তৃতীয় দিন সন্ধিয়া বেলাত 'বদৰ' প্ৰান্তত কোৰেছ বিলাকক আগভেটি ধৰিলে মুছলমান এই ক্ষুদ্ৰ দ'লটোৱে।

'বদৰ' প্ৰান্তৰ তিনিপিনে আছিল সৰু সৰু পাহাৰ। পূৰ্বপিনৰ এটা পাহাৰৰ পৰা প্ৰৱাহিত হৈ সমতল ভূমিৰে প্ৰৱাহিত হৈছিল এটি নিজৰা। হজৰত মোহাম্মদে (ছাঃ) সেই নিজৰাৰ মুখটো আওৰাই লৈ তাৰ ঘাঁটি তৈয়াৰ কৰিলে। খেজুৰ শাখা আৰু পাতৰ দ্বাৰা হজৰতৰ কাৰণে এটা ছাউনী প্ৰস্তুত কৰা হ'ল। সেই ছাউনীৰ মাজত নবীয়ে ৰাতিটো কটাই দিলে। পোহৰ নহওঁতেই বিল্লালৰ আজানৰ সুৰ প্ৰতিধ্বনিত হৈ পৰিল। মুছলমান বিলাকে সৈনিক বেশতে শাৰী শাৰী হৈ নবীৰ পিছতে ফজৰৰ নামাজ আদায় কৰিলে। নামাজৰ শেষত হজৰতে সকলোকে যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত হোৱাৰ হুকুম দিলে। য'ত যিদৰে প্ৰয়োজন তাত সেইদৰে ব্যুহ ৰচনা কৰিলে। তাৰ পিছত সকলোকে উপদেশ দি ক'লে, “সাৱধান, কোনোৱে নিজৰ স্থান ত্যাগ নকৰিবা। মোৰ বিনা অনুমতিত কোনো আগে আগে আক্ৰমণ নকৰিবা। যদি অশ্বাৰোহী সেনাদলৰ দ্বাৰা শত্ৰুৱে আক্ৰমণ চলায় তেনেহ'লে দুৰৰ পৰা তীৰ মাৰি তাহাতৰ অগ্ৰগতি প্ৰতিহত কৰাৰ চেষ্টা কৰিবা।” এইখিনি কৈয়ে নবীজীয়ে নিজৰ শিৰিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে। তাত নবীয়ে ধ্যানমগ্ন হৈ পৰিল আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিলে—“হে মহান প্ৰভু! এই মুষ্টিমেয় সত্য পথৰ সৈনিক দলটোক তুমি কি বচাই নাৰাখিব নেকি? ইহঁতে যদি ইয়াতেই নিচ্ছিহ হৈ যায় তেনেহ'লে তোমাৰ মহিমা প্ৰচাৰ দুনিয়াত বন্ধ হৈ যাব।” এই বুলি কৈ কৈ হজৰত একেবাৰে ভাৱাবেশত তন্ময় হৈ পৰিল। এই মুহূৰ্ততে 'ওহী' অবতীৰ্ণ হ'ল—

“ন্যায়বান বিলাকক সু-সংবাদ দিয়া। নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱে বিশ্বাসী বিলাকৰ পৰা শত্ৰুক দূৰত ৰাখিব, কাৰণ আল্লাহে অবিশ্বাসকাৰী বিলাকক ভাল নাপায়।”

তেতিয়া হজৰত উৎফুল্লিত হৈ বাহিৰ ওলাই আহিল আৰু আবুবক্কৰ (ৰাঃ)ক নাম কাৰি মাতি ক’বলৈ ধৰিলে, “সু-সংবাদ! আল্লাই নিশ্চয় আমাক সহায় কৰিব ভয় নাই, যুদ্ধত আমাৰ জয় হ’ব।”

আন পিনে আবুজেহেল আজানৰ প্ৰতিধ্বনি শুনিযে ওমাইয়াৰ নেতৃত্বত এদল অশ্বাৰোহী সৈন্যক পঠিয়াই দিলে মুছলমান দলৰ সৈন্যৰ সংখ্যা নিৰ্ণয় কৰিবলৈ। ওমাইয়াই দ্ৰুত বেগত যোঁৱা চলাই মুছলমান দলটোৰ চাৰিওপিনে প্ৰদক্ষিণ কৰি আহি জনালে যে মুছলমানৰ সংখ্যা তিনিশৰ (৩০০)ৰ বেছি নহ’ব। খবৰটো শুনি আবুজেহেল নিশ্চিত বিজয়ৰ আশাত অস্থিৰ হৈ পৰিল আৰু পলম নকৰি হজৰত মোহাম্মদ (ছাঃ)ৰ ওপৰত আক্ৰমণ চলাই দিলে। সেই সময়ৰ যুদ্ধৰ ৰীতি মতে প্ৰথমে আৰম্ভ হ’ল মুষ্টি যুদ্ধৰ। কোৰেছৰ মাজৰ পৰা ‘ওৎবা’, তাৰ ভায়েক ‘চোয়েবা’ আৰু পুত্ৰ ‘অলদ’ ওলাই আহি চিঞৰিব ধৰিলে— “হে কাপুৰুষ মুছলমান বিলাক। কাৰ ইমান বুকুত সাহস আছে ওলাই আহাচোন দেখা যাওঁক শক্তি তহঁতৰ শক্তি তহঁতৰ।” এই চিঞৰ শুনিযে মদিনাৰ আনছাৰ বিলাকৰ মাজৰ পৰা ৩ জন বীৰ ওলাই আহিল। কিন্তু সূক্ষ্ম চিন্তা কৰিয়ে দূৰদৰ্শী মোহাম্মদে (ছাঃ) সেই বীৰ ৩ জনক যাব নিদি নিজৰ একেবাৰে আত্মীয় হামজা, ওবায়দা আৰু আলি (ৰাঃ)ক পঠাই দিয়ে। ৰীতি মতে তৎক্ষণাত যুদ্ধ আৰম্ভ হ’ল—ওৎবাৰ লগত হামজাৰ, চোয়েবাৰ লগত ওবায়দাৰ আৰু ‘আলিদ’ৰ লগত হজৰত আলি (ৰাঃ)ৰ মুষ্টিযুদ্ধ আৰম্ভ হ’ল। তৎক্ষণাত বীৰ কিশোৰ হজৰত আলিৰ এক আঘাতত কোৰেছ বীৰ আলিদৰ শিৰ (মূৰ) ছিঙি গ’ল। অলপ পিছতে হামজাই ওৎবাক ভূমিষ্ঠ কৰি পেলালে আৰু কিছু সময় যুদ্ধ কৰি ওবায়দাইও চোয়েবাক হত্যা কৰিলে যদিও তেওঁও কিছুসময় পিছত শ্বাহাদাত (মৃত্যু) লাভ কৰে।

মুষ্টিযুদ্ধ শেষ হোৱাৰ লগে লগে গোটেই কোৰেছী দ’লটোৱে জপিয়াই পৰিল মুছলমান দ’লটোৰ ওপৰত। মুছলমানৰ সংখ্যা মাত্ৰ ৩০০ জন কিছু কোৰেছী দ’লটোৰ সংখ্যা ১০০০ ৰো অধিক। কিন্তু তিনি গুণৰ বেছি দলটোৰ ওপৰত মুছলমান সৈন্য বিলাকেও তীব্ৰ ৰূপত জপিয়াই পৰিলে ‘শ্বহীদ’ হোৱাৰ প্ৰেৰণাৰে। প্ৰচণ্ড বেগেৰে যুদ্ধ চলিব ধৰিলে। দূৰৰ পৰা দেখিয়ে নবীয়ে স্থিৰেৰে থাকিব নোৱাৰিলে। পুনৰায় শিবিৰৰ ভিতৰত সোমাই কেৱল কাতৰ কঠেৰে আল্লাহক প্ৰাৰ্থনা কৰিব ধৰিলে— “হে আল্লাহ! মোৰ লগত তুমি যি ওৱাদা কৰিছা তাক পূৰ্ণ কৰা!” “হে আল্লাহ!! তুমি ৱাদা পূৰ্ণ কৰা.....।”

মুছলিম বীৰবিলাকে তেতিয়া প্ৰচণ্ড বেগত যুদ্ধ কৰি একোজনে চাৰি-পাঁচটাক হত্যা কৰি শ্বহীদ হৈছিল। সেই যুদ্ধৰ পৰিৱেশতে অকস্মাতে দুজন মুছলমান বীৰ বিদ্যুত বেগেৰে তৰোৱাল চলাই ব্যুহ ভেদ কৰি কোৰেছী সৈন্যবোৰৰ মাজেৰে সোমাই গৈ য’ত আবুজেহেল অৱস্থান কৰিছিল সেইখিনিত গৈ উপস্থিত হ’ল। মুছলমান মো’আজৰ এটা আঘাততে আবুজেহেলৰ এখন ভৰি ছিঙি গৈ ভুলুঠিত (মাটিত বাগৰি পৰা) হৈ পৰিল। পিতাৰ এই মাৰাত্মক অৱস্থা দেখি একৰামাই ওলাই আহি মো’আজক আক্ৰমণ কৰে। তেতিয়া মো’আজৰ হাত এখন তৰোৱালৰ আঘাতত ছিঙে ছিঙে হৈ ওলমিব ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ দেখিলে যে এই ওলমি থকা হাতখনে যুদ্ধত ব্যৰ্থত জন্মাইছে তেতিয়া তেওঁ নিজে সেই হাতখন ছিঙি পেলাই দিয়েই আকৌ তীব্ৰ ৰূপত যুদ্ধত নিৱন্ধ হৈ পৰিল। মো’আজৰ এই শোচনীয় অৱস্থা দেখি আব্দুল্লাহ তৎক্ষণাত তেওঁৰ কাষ চাপিল। সেই সময়ত আবুজেহেল জীৱিত আছিল, আব্দুল্লাহ তৰোৱালৰ এক আঘাতত তাৰ শিৰচ্ছেদ হৈ পৰিল। প্ৰতিজন মুছলমান সৈন্যৰ যুদ্ধৰ প্ৰকোপতা আৰু এনেকুৱা মধ্য স্থানত ব্যুহ বেষ্টিত অৱস্থাত থকা সেনাপতি আবুজেহেলৰ মৃত্যু হোৱা দেখি কোৰেছে সৈন্যবোৰ নিৰাশ হৈ পৰিল আৰু পলাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেতিয়া মুছলমান বিলাকে দ্বিগুণ উৎসাহেৰে যুদ্ধ চলাই কোৰেছী বিলাকক মাৰিব আৰু বন্দী কৰিব ধৰিলে। কিন্তু নবীৰ পৰা আদেশ আছিল— “সিহঁতক নামাৰিবা, বেচৰাসকলৰ অনেকেই অনিচ্ছা স্বত্বেও আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব আহিছে।” হজৰত মোহাম্মদ (ছাঃ) আদেশ শুনি হত্যা কাৰ্য বন্ধ কৰিলে। যুদ্ধত কোৰেছী বিলাকৰ ৭০ জন নিহত আৰু ৭০ জন বন্দী হ’ল। মুছলমান বিলাকৰ ১৬ জন শ্বহীদ হ’ল। বহু অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ আৰু ৰচদ-পাতি মুছলমানৰ হাতত আছিল। খবৰ শুনি মদিনাৰ মুছলমানসকল উৎফুল্লিত হৈ পৰিল আৰু সত্যৰ বিজয় মিথ্যাৰ পৰাজয় যে নিশ্চিত তাৰ ওপৰত গভীৰ আত্মবিশ্বাস গঢ়ি উঠিল।

এয়া হজৰত মোহাম্মদ (ছাঃ)ৰ প্ৰথম ধৰ্ম যুদ্ধ। এই বিজয়ৰ পিছত উৎফুল্লিত মনেৰে ঘূৰি যুদ্ধত আটাইতকৈ বীৰত্বৰ পৰিচয় দিব পৰা বীৰ আলি (ৰাঃ)ৰ লগত হজৰত মোহাম্মদৰ কন্যা ফাতিমাৰ বিবাহ সম্পন্ন কৰিছিল।

যুদ্ধত বন্দী হোৱা সৈন্যবিলাকৰ মুক্তিৰ বাবে হজৰত মোহাম্মদ (ছাঃ) য়ে এটি নিৰ্দিষ্ট পণ ধাৰ্য কৰিছিল। সেয়েহে বন্দীসকলৰ আত্মীয়বিলাকে সিহঁতক মুক্তি কৰি নিব পাৰিছিল। কিন্তু বন্দীৰ ভিতৰত যিবিলাক শিক্ষিত আছিল সিহঁতৰ মুক্তিৰ বাবে এটি সুন্দৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। শিক্ষিত বন্দীসকলৰ প্ৰত্যেককে মদিনাৰ ১০টি বালক-বালিকাক লিখা-পঢ়া শিকাই দিবলৈ কোৱা হৈছিল আৰু এইখিনি কৰা হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকক মুক্তি দিয়া হৈছিল। □

প্ৰাসঙ্গিক গ্ৰন্থ : শেষ নবী হজৰত মোহাম্মদ (ছাঃ)ৰ জীৱনী।

ৰংমন খেললৈ যায়

অনামিকা বৰ্মন
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়া। পুৰণি নাম ভাৰতীয় অলিম্পিক খেল। ১৯৪২ চনত পাঞ্জাবৰ পাটিয়ালাত প্ৰথমবাৰ অনুষ্ঠিত হোৱা খেলখনৰ বয়স আজি ৩৩ বছৰ। ২০০৫ চনতে অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া খেলখন বিভিন্ন অসুবিধাবশতঃ ২০০৭ চন ৯ ফেব্ৰুৱাৰীত অসমৰ সৰুসজাইব ইন্দিৰা গান্ধী ষ্টেডিয়ামত বৰ্ণবহুল কাৰ্যসূচীৰে সফল উদ্বোধনী কৰা হয়। এই খেলখনত ৩০৪৩ টা পুৰস্কাৰৰ বাবে ৬,৯৯৯ জন প্ৰতিযোগীয়ে প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিব। অসমৰ গৌৰৱৰ কাৰণ হৈ পৰা এই ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়াতে ৯০৪ জন অসমৰ প্ৰতিযোগীয়ে নিজৰ নিজৰ পাবদৰ্শিতা প্ৰদৰ্শন কৰাত সুযোগ পাইছে।

শুভংকৰ : এই প্ৰতিযোগিতাত ব্যৱহাৰ কৰা শুভংকৰ অথবা মেচকটটো হ'ল—ৰংমন। 'ৰংমন' হ'ল এটা এশিঙীয়া গড়। অসমৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ এশিঙীয়া গড়। এই এশিঙীয়া গড়ৰ বাবে অসম পৃথিৱীখ্যাত। 'ৰংমানে' অসমীয়া পৰম্পৰা, সংস্কৃতিৰ লগতে খেলুৱৈ মানসিকতাবো পৰিচয় দিয়ে। ৰংমন হ'ল শক্তি, উদ্যম আৰু শৃঙ্খলাৰ প্ৰতীক। হাঁহিমুখীয়া ৰংমানে শৰীৰত বিহুৰাৰ সাজত মুগাৰ চোলা, কঁকালত পৰম্পৰাগত অসমীয়া ধুতী আৰু টঙালিৰ সৈতে এটা পেঁপা আঁৰি লৈ সমগ্ৰ অসমীয়া জাতিটোৰ সংস্কৃতি বহন কৰিছে। মনিবন্ধনত বিহুৰাৰ বঙীন কমালখন আৰু সোঁহাতত অগ্নিশিখা লৈ খেলুৱৈ মানসিকতাক প্ৰতিপন্ন কৰিছে।

২০০৩ চনত অসম অলিম্পিক সংস্থাৰ যুটীয়া সম্পাদক অনুচ চৌধুৰীয়ে এক প্ৰস্তাৱমৰ্মে মেচকট অথবা শুভংকৰ সৃষ্টিৰ দায়িত্ব দিয়ে শিল্পী বাজু শৰ্মা, ৰবি দাস আৰু বাসুদেব বড়োক। শিল্পী তিনিগৰকীৰ যৌগিক প্ৰচেষ্টা আৰু একাগ্ৰতাৰ ফলতেই সৃষ্টি লাভ কৰে বিহুৰা ৰূপত অসমৰ এশিঙীয়া গড়ৰ চিত্ৰ ৰূপ 'ৰংমন'। এই 'ৰংমন'কেই অসম অলিম্পিক সংস্থাই ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰিয়াৰ শুভংকৰ প্ৰতীক হিচাপে আনুষ্ঠানিক স্বীকৃতি প্ৰদান কৰে।

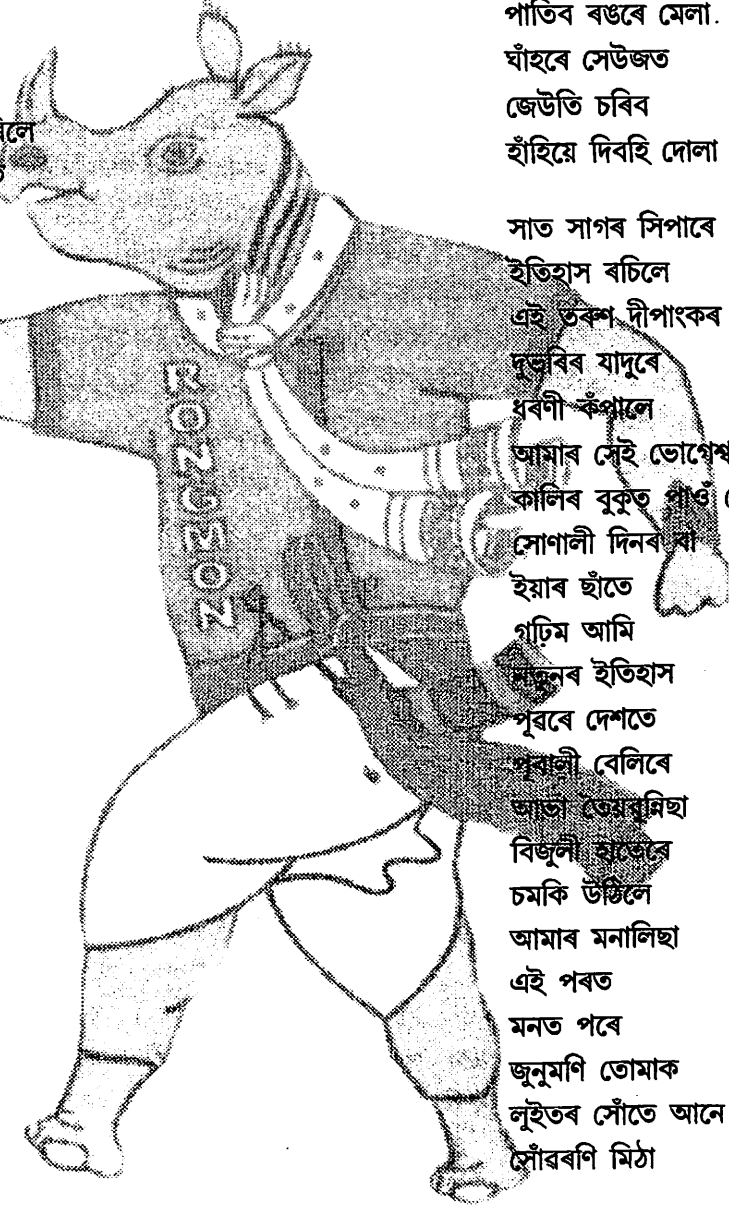
উদ্বোধনী অনুষ্ঠান : আবেলি চাৰিবজাৰ পৰা সৰুসজাইত নৱনিৰ্মিত ইন্দিৰা গান্ধী 'এথলেটিক ষ্টেডিয়ামত জাকজমকতাৰে অনুষ্ঠিত অনুষ্ঠানখন মুঠ আঢ়ৈ ঘণ্টাজুৰি অসমৰ বাবেবহনীয়া সংস্কৃতিয়ে উজলাই তোলে। এই অনুষ্ঠানত ড° ভূপেন

হাজৰিকাদেৱে লিখা উদ্বোধনী গীতটি অসমৰ ৫০ গৰাকী যশস্বী শিল্পীয়ে পৰিৱেশন কৰে। এই গীতটি হ'ল—

এই পৃথিৱী
এক ক্ৰীড়াংগন
ক্ৰীড়া হ'ল শান্তিৰ প্ৰাংগণ
এই পৃথিৱী
এক ক্ৰীড়াংগন, ক্ৰীড়াংগন
যৌৱন য'ত আজি
জ্যোতিৰ্ময় জ্যোতিৰ্ময়
অসুস্থ এলাহক এফলীয়া কৰি য'ত
জীৱনৰ গতি হয়
কৰ্মময় কৰ্মময়
এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াংগন
ক্ৰীড়া হ'ল শান্তিৰ প্ৰাংগণ
বিচ্ছিন্নতাৰ নীতি নালাগে
কাম্য সমন্বয়
ক্ৰীড়াবিদে নাজানে
একতা বিনে
একতাৰ ধ্যানতে তন্ময়
এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াংগন
ক্ৰীড়া হ'ল শান্তিৰ প্ৰাংগণ
ক্ৰীড়া মাথোঁ খেল-ধেমালি নহয়,
নহয় মাথোঁ প্ৰতিযোগিতা
এক সুন্দৰ-সবল জাতি গঠনত
ক্ৰীড়াই কৰে সহযোগিতা
এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াংগন
ক্ৰীড়া হ'ল শান্তিৰ প্ৰাংগণ
চৌদিশে য'ত ভাঙোনৰ চিন্তা
মূল্যবোধৰ অৱক্ষয়
নিয়মানৱতী ক্ৰীড়াবিদে কৰে
অনন্তজ্যোতিৰে অক্ষয়
এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াংগন
ক্ৰীড়া হ'ল শান্তিৰ প্ৰাংগণ।

ইয়াৰোপৰি স্কুলীয়া ল'ৰা-ছোৱালীক লৈ নৃত্য পৰিৱেশন কৰোৱা মানস-ৰবীন আৰু সংগীত কাকতি গীত দুটিয়ে দৰ্শক তথা ক্ৰীড়াবিদসকলক উৎফুল্লিত কৰে। গীত দুটি হ'ল—

ৰংমন ঐ
 ৰঙাই দে ঐ
 আটাইৰে বুকুবোৰ মিলাই দে ঐ।
 স্বৰ্গদেউ চুকাফাৰ
 এই দেশতে
 ম'হয়ুঁজ, হাতীযুঁজ
 অতীজতে
 গুৰু শংকৰদেৱে সাঁতুৰিলে
 বাৰিষাৰে ভৰা লুইততে
 নানা খেল-খেমালিৰ
 এই মহোৎসবে
 হেনোখন দেশতে
 উজলিছে।
 তুমি কোন কাকো
 ক'ব নালাগে
 জানিব তোমাক
 এদিন তোমাক
 এদিন জগতে
 লক্ষ্য স্থিৰ
 লক্ষ্য স্থিৰ
 হিপ হিপ ছৰে
 তুমি কোন কোণৰ
 এই দেশৰ
 কপালতে আঁকি লোৱা
 বিজয় তিলক
 আদৰিছোঁ আমি
 অগ্নিৰ শপত
 সন্তান আমি
 দেশ সূৰ্যোদয়ৰ
 ৰংমন ঐ
 ৰঙাই দে ঐ
 আটাইৰে বুকুবোৰ
 মিলাই দে ঐ.....

নেছনেল গেম্ছ
 নেছনেল গেম্ছ
 ৰংমন ৰংমন অ' ৰংমন
 এইবেলি ৰংমনে
 পাতিব ৰঙৰে মেলা
 যাঁহৰে সেউজত
 জেউতি চৰিব
 হাঁহিয়ে দিবহি দোলা

 সাত সাগৰ সিপাৰে
 ইতিহাস ৰচিলে
 এই তৰুশ, দীপাংকৰ
 দুভাৰিৰ যাদুৰে
 ধৰণী কঁপালে
 আমাৰ সেই ভোগেশ্বৰ
 কালিৰ বুকুত পাওঁ সোৱা
 সোণালী দিনৰ বা
 ইয়াৰ ছাঁতে
 গঢ়িম আমি
 মননৰ ইতিহাস
 পূৰবে দেশতে
 পূৰাজী বেলিৰে
 আভা তেয়ৰুমিছা
 বিজুলী হাতীৰে
 চমকি উঠিলে
 আমাৰ মনালিছা
 এই পৰত
 মনত পৰে
 জুনুমণি তোমাক
 লুইতৰ সোঁতে আনে
 সোঁৱৰণি মিঠা

—মানস ৰবীন

—সংগীতা কাকতি

সমাজসেৱাত ছাত্ৰৰ ভূমিকা

শ্ৰী কল্যাণ কুমাৰ কলিতা
উচ্চতৰ মাধ্যমিক, প্ৰথম বৰ্ষ

মানুহ সামাজিক জীৱ। সমাজক বাদ দি মানুহে থাকিব নোৱাৰে। সমাজৰ উন্নতি হ'লে ব্যক্তিবোৰে উন্নতি হয়। যি কামে সমাজৰ হিত সাধন কৰে, সেই কামে ব্যক্তিবোৰে হিত সাধন কৰে। সমাজ দূষিত হ'লে ব্যক্তিগত জীৱনো দোষমুক্ত হ'ব নোৱাৰে। সেই কাৰণে সমাজৰ সেৱা কৰা ব্যক্তি মাত্ৰে কৰ্তব্য। ছাত্ৰসকলো সমাজৰ অংশ বিশেষ। সমাজৰ প্ৰতি ছাত্ৰবোৰে কৰিবলগীয়া আছে।

আমাৰ দেশ বৰ পিছপৰা। ইয়াৰ অধিকাংশ লোক গাঁৱত বাস কৰে। এওঁলোকে প্ৰায়ে অশিক্ষিত। এওঁলোকৰ মনত ছাত্ৰসকলেই শিক্ষিত লোক। গাঁৱলীয়া লোকে ছাত্ৰক শিক্ষিত লোকৰ সন্মান দিয়ে আৰু আপোন মানুহৰ নিচিনাই ছাত্ৰৰ মঙ্গল আৰু কৃতকাৰ্যতা কামনা কৰে। ইয়াৰ বিনিময়ত ছাত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ কিছু সেৱা কৰা নিতান্ত উচিত।

ছাত্ৰৰ প্ৰধান কাম অধ্যয়ন। অধ্যয়নৰ হানি হ'ব পৰা, এনে কাম ছাত্ৰই কৰিব নালাগে, কিন্তু অধ্যয়নত বিঘিনি নোহোৱাকৈ ছাত্ৰই সমাজৰ হিত কাম কিছু পৰিমাণে কৰিব পাৰে। সেইবাবে আজিকালি স্কুল-কলেজৰ ছাত্ৰ সভাবোৰত 'Social Service' বা সমাজ সেৱা বিভাগবোৰো দিহা আগবঢ়োৱা হৈছে। স্কুল-কলেজৰ বাহিৰতো আজি-কালি ছাত্ৰসকলৰ মাজত বিভিন্ন সংগঠন আছে; কিন্তু এই সংগঠনবোৰে ৰাজনীতি বিষয়ত যিমান গুৰুত্ব দিয়ে, সমাজসেৱাত সিমান গুৰুত্ব দিলে কৃতকাৰ্য নোহোৱাকৈ নাথাকিলহেঁতেন। আমাৰ অসমতো জাতীয় জীৱনৰ অগ্ৰগতিত ছাত্ৰসকলেই আগভাগ লৈ আহিছে।

আমাৰ দেশত প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ আদি সঘনে হৈ থাকে। এইবোৰৰ প্ৰতিকাৰ আৰু প্ৰতিবিধানৰ বিষয়ে সৰ্বসাধাৰণ লোকৰ কোনো জ্ঞান নাই। ছাত্ৰসকলে সেইবোৰৰ বিষয়ে মানুহক উপদেশ দিব পাৰে, ছাত্ৰসকলে দান-বৰঙণি তুলি দুৰ্দশাগ্ৰস্ত সকলক সাময়িক ভাৱে সাহায্য আগবঢ়াব পাৰে। নিজৰ শ্ৰমদানেৰেও ছাত্ৰসকলে বহুত কাম কৰিব পাৰে। বিশেষকৈ গাঁৱত আলি-পদূলি, বাট-ঘাট আদিৰ মেৰামতি আৰু সংস্কাৰৰ কাৰ্যকলাপত সহায় আগবঢ়াব পাৰে। আকস্মিক দুৰ্ঘটনাত

প্ৰাথমিক চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। গাঁৱৰ প্ৰায় ভাগ মানুহ নিৰক্ষৰ। স্কুল-কলেজ বন্ধৰ সময়ত ছাত্ৰসকলে নিৰক্ষৰ মানুহবোৰক শিক্ষাদানৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। গাঁৱত পুথিভঁৰাল আদি পাতি অধ্যয়নৰ বাতাবৰণ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ সময়ত দুৰ্দশাগ্ৰস্তত সহায় কৰিব পাৰে। এইবোৰ কামত ছাত্ৰৰ পঢ়া-শুনাৰ তেনে বিশেষ অসুবিধা নহয় অথচ ৰাইজবোৰে বৰ উপকাৰ হয়। কিন্তু এইবোৰ কাম গাইগুটীয়াভাৱে নকৰি দলবদ্ধ হৈ কৰিলে বেছি উপকাৰ পোৱা যায়। ইয়াৰ পৰা পৰস্পৰৰ মাজত সহযোগিতাৰ ভাব উপজি ছাত্ৰসকলৰ একতাৰ বাহো কটকটীয়া হ'ব।

সমাজসেৱা এটা মহৎ কাম। 'জীৱৰ সেৱাই শিৱৰ সেৱা' বুলি আমাৰ শাস্ত্ৰত কোৱা আছে। অনেক মহাপুৰুষেও সমাজসেৱা কৰি আদৰ্শ থৈ গৈছে। মহৎলোকে অকল নিজৰ কাৰণে বা নাম যশস্যাৰ কাৰণে কাম নকৰে। দেশ আৰু দহৰ কাম কৰিহে তেওঁলোকে ভাল পায়। সৎ কামৰ পৰা নাম যশস্যা হ'বই। সমাজসেৱাই পৰস্পৰৰ মাজত প্ৰেম আৰু ভাতৃত্বৰ ভাব জগাই তোলে। বিপদগ্ৰস্ত বা দুৰ্যোগত সহায় কৰাৰ নিছিনা মহৎ কাম একোৱেই নাই।

ছাত্ৰসকলে নিজকে দায়বদ্ধ বুলি বিবেচনা কৰি পৰিকল্পিত ভাৱে সমাজসেৱাৰ কাম কিছু কৰিবলৈ আগবাঢ়ি অহা উচিত। সমাজসেৱাৰ কামে মানুহক দৌৰ ভাবাপন্ন কৰি মহৎ হ'বলৈ শিকায়। যি ছাত্ৰৰ অন্তৰত সৰুতেই সমাজসেৱাৰ বীজ অংকুৰিত হয়, পৰৱৰ্তী জীৱনতো তেওঁৰ পৰা দেশে মহৎ সেৱা যে পাব ই ধুকপ। সৰুৰে পৰা অন্তৰত সমাজসেৱাৰ ভাব জগাব পাৰিলে পৰৱৰ্তী জীৱনত সমাজৰ অন্যান্য কৰিবলৈ স্বভাৱতে সংকুচিত হ'ব। সেইবাবেই সমাজসেৱাৰ আদৰ্শ সৰুৰে পৰাই ছাত্ৰসকলৰ অন্তৰত জাগৰিত কৰা উচিত। সৰুতেই এইবোৰ কথালৈ ছাত্ৰক মাক-দেউতাক বা সমাজৰ মানুহে আঙুলিয়াই দিলে ছাত্ৰৰ মনত থকা সমাজসেৱাৰ বীজ এডাল প্ৰকাণ্ড গছত পৰিৱৰ্তিত হ'ব। □

জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান

শ্ৰী ৰূপম কলিতা
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

আকাশৰ বিশালতাই মানুহৰ মনক বিশাল কৰাৰ লগতে মানুহক কৌতুহলী কৰি ৰাখিছে আৰু আকাশৰ প্ৰতি এই কৌতুহলেই জন্ম দিছে জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ। জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান হ'ল মানুহে জনা আটাইতকৈ পুৰণি বিজ্ঞানৰ শাখা। মহাকাশত থকা গ্ৰহ, নক্ষত্ৰ, ইহঁতবোৰৰ আকৃতি, চলন, বৈশিষ্ট্য আদিৰ অধ্যয়নেই হ'ল থলমূলকৈ জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান।

নক্ষত্ৰখচিত আকাশখন হৈছে মানুহৰ অধ্যয়নৰ কেন্দ্ৰস্থল। ইয়াৰ আদি-অন্ত নাই। এইবোৰ ক'ৰ পৰা আহিছে, কিয় আহিছে, গ্ৰহ-নক্ষত্ৰ আদিক কেন্দ্ৰ কৰি এনে নানা ধৰণৰ প্ৰশ্ন আৰু তাৰ উত্তৰ বিচাৰি ফুৰাৰ অবিৰাম প্ৰয়াসেই হ'ল জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ বিষয়বস্তু।

জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান হ'ল এক পৰ্যবেক্ষণমূলক বিজ্ঞান, বিজ্ঞানৰ আন বহুতো শাখাৰ দৰে ই পৰীক্ষামূলক বিজ্ঞান নহয়। জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰখন আকৌ বহুবোৰ শাখাত বিভক্ত :

১। এষ্ট্ৰোমেট্ৰী : এইটো শাখাই মহাকাশত থকা বিভিন্ন গ্ৰহ-নক্ষত্ৰ, সিহঁতবোৰৰ অৱস্থান দূৰত্ব, আকৃতি, পৃষ্ঠভাগৰ বিৱৰণ আৰু গতিৰ ওপৰত অধ্যয়ন কৰে।

২। কেলোষ্ট্ৰিয়েল মেকানিক্স : এইটো ভাগে মেকানিক্সৰ তথ্যৰ ওপৰত জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ প্ৰয়োগ সম্বন্ধে অধ্যয়ন কৰে।

৩। এষ্ট্ৰোফিজিক্স : এইটো ভাগ মহাজগতৰ গ্ৰহানুপুঞ্জ, তৰাসমূহৰ বৰণ, উজ্জ্বলতা আৰু এইবোৰৰ বৈশিষ্ট্যৰ ওপৰত বিশেষভাৱে অধ্যয়ন কৰে।

৪। ডেছক্ৰিপ্টিভ এষ্ট্ৰোনমী : জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ তথ্য আৰু তথ্যৰ অধ্যয়ন আৰু এইবোৰৰ একাদিক্ৰম বিৱৰণ হ'ল থলমূলকৈ ডেছক্ৰিপ্টিভ এষ্ট্ৰোনমী।

আধুনিক জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান অতি খৰকৈ প্ৰসাৰ লাভ কৰা এক বিজ্ঞান। মহাকাশ যান, মহাকাশৰ বিভিন্ন গ্ৰহ-উপগ্ৰহ আদিক অধ্যয়ন কৰিবলৈ সদায়েই ভিন ভিন দেশে পঠিয়াই আছে। মহাকাশ যানসমূহে বিভিন্ন চিত্ৰ আৰু তথ্যসমূহ স্পেচ-ষ্টেচন আৰু পৃথিৱীত থকা গৱেষণাগাৰসমূহত প্ৰেৰণ কৰে। আনহাতে, জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানীসকলে পৃথিৱীত থকা গৱেষণাগাৰসমূহত প্ৰেৰণ কৰে। আনহাতে, জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানীসকলে পৃথিৱীত থকা টেলিস্ক'পৰ সহায়ত মহাকাশৰ গ্ৰহ-নক্ষত্ৰসমূহক পৰ্যবেক্ষণ কৰাৰ লগতে গৱেষণাগাৰত অত্যাধুনিক যন্ত্ৰৰ সহায়ত মহাকাশ যানসমূহে প্ৰেৰণ কৰা তথ্য আৰু চিত্ৰসমূহে বিশ্লেষণ কৰে। □

মহৎ লোকৰ বাণী

□ সত্যৰ কাৰণে সকলো ত্যাগ কৰিব পাৰি, কিন্তু কোনো কাৰণতে সত্যক ত্যাগ কৰিব নোৱাৰি।

—স্বামী বিবেকানন্দ

□ নিজৰ ভুল সংশোধন কৰা। ভুলটো স্থায়ী কৰিবলৈ অভিনয় নকৰিবা।

—শ্ৰেয়সীয়েৰ

□ জয়ে শুকান খৰি পুৰি ছাই কৰাৰ দৰে ঈৰ্ষাই সকলো ভাল কাম নষ্ট কৰি পেলায়।

—হজৰত মহম্মদ

□ শিকিবলৈ ইচ্ছা, জ্ঞান লাভ কৰা, প্ৰতিটো কথাকে ভালদৰে উপলব্ধি, যুক্তিৰে সিদ্ধান্ত কৰা, অসত্য মত পৰিহাৰ কৰা, তত্ত্বৰ প্ৰতি মনোনিবেশ—এইকেইটা সাধৰণজনৰ পৰা এজন ৰজালৈকে থাকিবলগীয়া বিশেষ ধৰণৰ গুণ।

—কৌটিল্য

□ মানুহে আপোনাৰ বিষয়ে কি ভাৱে ভাবিবলৈ দিয়ক। যি কাম আপুনি উচিত আৰু সঠিক বুলি ভাৱে সেই কামকে কৰক। প্ৰশংসা বা অপমানৰ কথা চিন্তা কৰিব নালাগে।

—পাইথাগোৰাছ

জয় কুমাৰ আগৰৱালা, স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

এইড্ছ হোৱা ৰোগী এজনক কেনেকৈ চিনাক্ত কৰিব পাৰি

শ্ৰী জয় মণ্ডল
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

সাধাৰণতে এইড্ছ হোৱা ৰোগী এজনৰ শৰীৰত বহু দিনলৈ কোনো ধৰণৰ লক্ষণ প্ৰকাশ হোৱা দেখা নাযায়। বহুদিনৰ পিছতহে লক্ষণবোৰ দেখা যায়। যেনে—

- ১। ওজন কমি যোৱা : ৰোগী এজনৰ গাৰ ওজন প্ৰায় ১০০ৰ পৰা ১০ ভাগ কমি যায়।
- ২। সঘনাই কাঁহ, পানীলগা, কৰ্কট আৰু পুৰণি জ্বৰ, ছালৰ বেমাৰ আদি হৈ মৃত্যু মুখত পৰে।

এইড্ছ ৰোগত আক্ৰান্ত লোকসকলৰ ৰোগ নিৰ্ণয়ৰ কাৰণে বৰ্তমান 'এলাইছ' বা ৱেষ্টাৰ্ণ ব্লোট ষ্টেট' নামৰ বৈজ্ঞানিক পদ্ধতি উলিওৱা হৈছে। এই পদ্ধতিৰ দ্বাৰা ৰোগ সহজে ধৰা পেলাব পৰা যায়।

আমাৰ ভাৰতবৰ্ষতো বৰ্তমান এই ৰোগ ধৰা পৰিছে। ভাৰতবৰ্ষত ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ সমীক্ষাতে এই শতিকাৰ শেষলৈ ৪০ লাখ লোকৰ ওপৰত H.I.V. আক্ৰান্ত হ'ব। বৰ্তমান ভাৰতত ১৫ লাখৰ ওপৰত মানুহ এই ৰোগৰ আক্ৰান্ত হৈছে। ভাৰতবৰ্ষত

H.I.V. আৰু H.I.V. শ্ৰেণীৰ ভাইৰাছ পোৱা গৈছে বুলি ডাঃ মেস এছেস্কে কৈছে। তেওঁৰ মতে আমেৰিকা আৰু আফ্ৰিকাত পোৱা ভাইৰাছ বেলেগ বেলেগ। আফ্ৰিকাৰ H.I.V. ভাইৰাছ বেলেগ মাৰাত্মক। ভাৰতৰ মুম্বাই, চেন্নাই, কলিকতা, দিল্লী আদি মহানগৰীবোৰতেই বেছি এনে ৰোগ ধৰা পৰিছে। ভাৰতত ঘাইয়ে চহৰ আৰু ৰাস্তাৰ দাঁতিত থকা যৌন ব্যৱসায় আৰু অবৈধ ড্ৰাগ ব্যৱসায়ৰ ফলতেই এই ৰোগ বিয়পিছে। ভাৰতৰ দৰে বিশ্ব জনসংখ্যা থকা দেশ এখনত এই ৰোগ শিপালে যে মহামাৰীৰ কাৰ ল'ব ইয়াক নিঃসন্দেহে ক'ব পাৰি, তাৰ বাবে আমি সকলোৱে আৰু চৰকাৰে ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ ব্যৱস্থা লোৱা উচিত।

শেষত ড্ৰাগছ সেৱনৰ বিৰুদ্ধে অভিযান, অবৈধ যৌন ব্যৱসায়ৰ বিৰুদ্ধে অভিযান, যৌন সম্পৰ্কৰ ক্ষেত্ৰত কনডম ব্যৱহাৰ আদিৰ বিষয়ে আমি ব্যাপক অভিযান চলোৱা উচিত। আৰম্ভণিতে এই ৰোগৰ প্ৰসাৰতা বাধা দিব নোৱাৰিলে আৰু সোনকালেই গোটেই সমাজক এই মৃত্যুৰ বা মাৰলিয়ে গ্ৰাস কৰি পেলাব আৰু সেই মৃত্যুদূতৰ নামেই হ'ল 'এইড্ছ'। □

কুইজ

- ☞ প্ৰথম অসমীয়া ডিজিটেল কথাছবি কোনখন?
 - মৰমে মৰম বিচাৰে (২০০৬)।
- ☞ পিছুৱাই উৰিব পৰা আৰু সবোটোকৈ সৰু চৰাই কি?
 - হামিংবাৰ্ড।
- ☞ অসমৰ প্ৰথম ষ্টেডিয়ামখন ক'ত আৰু কেতিয়া নিৰ্মাণ কৰা হয়?
 - যোৰহাটৰ NSCA ষ্টেডিয়াম, ১৯৫২ চনত।
- ☞ কোনে কেতিয়া লিফট আৱিষ্কাৰ কৰে?
 - বৃটিছসকলে, ১৮২৫ চনত।
- ☞ শৰাইঘাট দলংখনৰ দৈৰ্ঘ্য কিমান?
 - ৭০০ মিটাৰ।
- ☞ ভাৰতত প্ৰথম ক্ৰিকেট খেল কেতিয়া আৰু ক'ত আৰম্ভ হৈছিল?
 - ১৭২১ চনত, মুম্বাইত।
- ☞ ভাৰতৰ সংবিধান ৰচনা কৰোঁতে কিমান সময় লৈছিল?
 - ২ বছৰ, ১১ মাহ, ১৮ দিন।
- ☞ আটাইতকৈ দ্ৰুতগামী জন্তু কি?
 - চিতাবাঘ, ঘণ্টাত ৭০ মাইল দৌৰিব পাৰে।
- ☞ কোন জলচৰ প্ৰাণীৰ কণী নহয়, কিন্তু পোৱালি দিয়ে?
 - ভিমি মাছ।
- ☞ কোনবিধ প্ৰাণীৰ গাখীৰত চৰ্বিৰ পৰিমাণ সৰ্বাধিক?
 - হৰিণৰ, ১৯.৭৩।

সংগ্ৰাহক : ধন গোবিন্দ বৰুৱা
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

সন্ধ্যা তৰা

শ্ৰী বীতুশ্ৰী দে

স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

শীতকালত গাঁৱত উপভোগ কৰা উৎসৱৰ কথা আমি কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰো। শ্ৰীষ্টমাচ ট্ৰি সজোৱা বৰ মজা। আমি খোজকাটি নদীৰ পাৰলৈ গ'লো। তাৰ পিছত আমি নদী পাৰ হ'লো আৰু এখন হাবিলৈ সোমাই গ'লো। হাবিখন নানা ধৰণৰ গছ-গছনিৰে ভৰি আছিল। কিন্তু হাবিখনত ওখ আৰু পাতেৰে ভৰা গছ ভৰি আছিল। গছ এজোপাৰ পৰা ভাল ডাল এটা বিচাৰি উলিয়াওতে আমাৰ বহুত সময় গ'ল। শেষত আমি এটা ভাল ডাল কাটি ঘৰলৈ আনিলো।

তাৰ পিছত আমি এটা ডাঙৰ টাবত সেই ডালটো পুতি দিলো। আমি ডালটো বেলুন, ৰঙা কাগজ আদিৰে ধুনীয়াকৈ সজালো।

তাৰ পিছত পোহৰত ডালটো চালো। ডালটো বৰ সুন্দৰ লাগিছিল, কিন্তু তাত কিবা এটা নোহোৱা যেন লাগি আছিল। তৰাঙ্গ শ্ৰীষ্টমাচ দ্বিত তৰা নোহোৱাটো আমি ভাবিব পৰা নাছিলো।

আমাৰ ঘৰত এটাও তৰা বিচাৰি পোৱা নাছিলো। তৰা আনিবলৈ চহৰলৈ যাব লাগিব। কিন্তু ইয়াত এখনেই বাছ আছে,

সেইখন ৰাতিপুৱা যায় আৰু সন্ধ্যাহে উভতি আহে। এতিয়া সন্ধ্যা হৈ গ'ল, বাছখন চহৰৰ পৰা উভতি আহিল। এতিয়া মই তৰা ক'ৰ পৰা পাম?

শ্ৰীষ্টমাচ গছজোপা এখন খিৰিকিৰ কাষত থোৱা হৈছিল। মোৰ কুকুৰটোৱে এটা আচৰিত কাণ্ড কৰিলে। সি খিৰিকীৰ কাষলৈ দৌৰি গ'ল আৰু তাৰ মোৰটো তুলি গছজোপা শুঙিলে আৰু ভৌ ভৌ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আকৌ শুঙিলে আৰু সি ভৌ ভৌ কৰিলে। মই তেতিয়া দেখিলো যে ডালটোৰ শুকান আগ এটাত ৰূপালী তৰা জিলিকি উঠিছে। মই মাক চিঞৰিলো।

“মা, তুমি আহা আৰু চোৱা। এটা তৰা।” মা আহিলে মই ক'লো চোৱা—সেইটো এটা তৰা। মায়ে ক'লে মইতো তৰা দেখা নাই। এইয়া চোৱা এটা তৰা। মই মাক ক'লো। মায়ে হাঁহি মাৰি ক'লে, ময়ো দেখা পাইছো। সেইটো এটা সঁচা তৰা, সন্ধ্যা তৰা আৰু সেইটো ইয়াৰ পৰা দেখা পোৱা যায়। এইটোৱে বুজায় যে তুমি যদি জনা কেনেকৈ চাব লাগে তেনেহ'লে তুমি সদায় কিবা সুন্দৰ বস্তু দেখিবলৈ পাবা। □

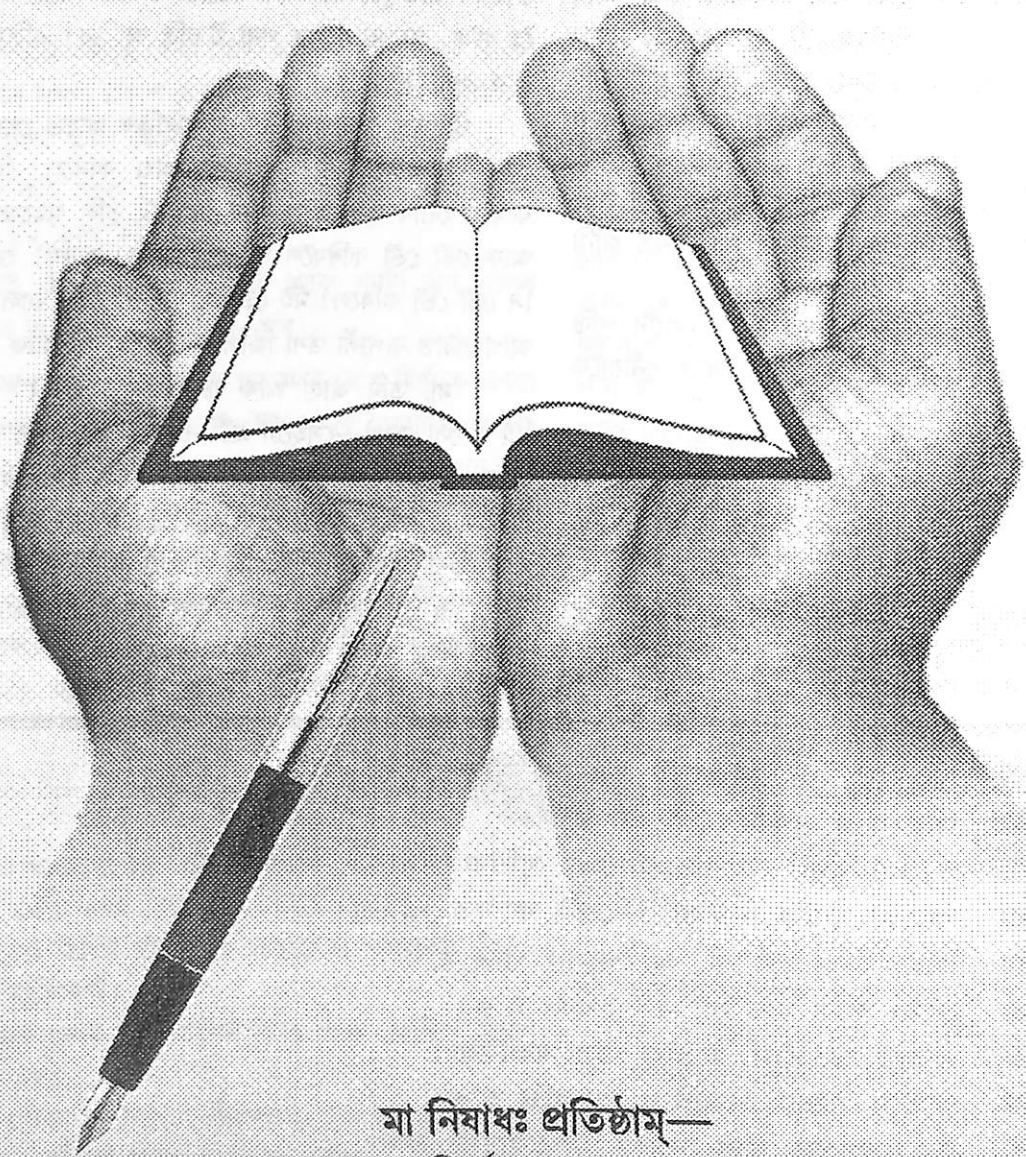
জ্ঞান
ৰ
সং
ফু
ৰা

- খং নকৰিবা, নিজৰেই সৰ্বনাশ হ'ব।
- অহংকাৰ নকৰিবা, পতন হ'ব।
- কাকো ঘৃণা নকৰিবা, নিজেই ঘৃণিত হ'বা।
- কাকো ফাঁকি নিদিবা, নিজেই ফান্দত পৰিবা।
- মিছা কথা নক'বা, অবিশ্বাসৰ পাত্ৰ হ'বা।
- বেয়া কথা নক'বা, মন চঞ্চল হ'ব।
- সত্যই ভগৱান, সত্যক ভয় নকৰিবা।
- কাকো সন্দেহ নকৰিবা, অশাস্তি হ'ব।
- মিছা কথাত কাণ নিদিবা, কৰ্তব্যচ্যুত হ'বা।
- আত্মগৌৰৱ নকৰিবা, মনোমালিন্য হ'ব।
- কাৰো অন্তৰত আঘাত নিদিবা, ভগৱানে কষ্ট পাব।
- অযথা সময় নষ্ট নকৰিবা, অনুতাপ কৰিবা।
- মান নিবিচাৰিবা, অপমানিত হ'বা।
- আনৰ অহিত চিন্তা নকৰিবা, মন কলুষিত হ'ব।

জয় মণ্ডল

স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

কবিতা

মা নিষাধঃ প্রতিষ্ঠাম্—

ব্যাধৰ অন্তৰৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা সেই বাক্যশাৰীৰ পৰাই

বোধকৰো কবিতাৰ জন্ম। গীতৰ আদিপাঠ কবিতা।

কবিতা গীতৰ নেপথ্যত লুকাই থাকে।

যদি গীত মুখেৰে গায় তেন্তে কবিতা

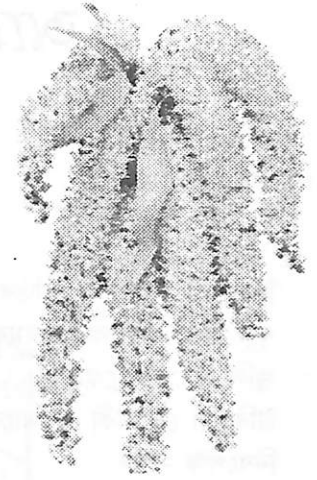
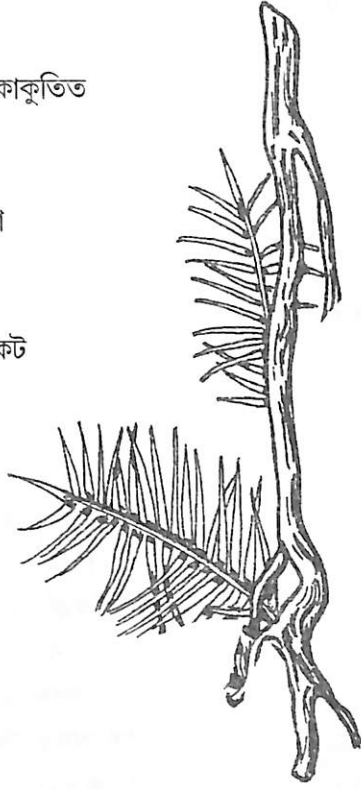
হৃদয়ত বাজে।

প্ৰতীক্ষা

শ্ৰী দীপক বৰ্মন

মুৰব্বী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

পশ্চিমৰ পৰা অহা ফৰিঙৰ কাকুতিত
পাথৰ গ'লে
লুইতৰ বালিত শুকান বৰফ
অসম আকাশত নীৰৱ বাজনা
যন্ত্ৰ নোহোৱা গায়ক,
কৰ্ণ নোহোৱা শ্ৰোতা
পিৰামিডৰ ভয়ত ব্ৰহ্ম ব্ৰেককেট
ভাতৰ কোলাহেল
স্তিমিত সূৰ্যৰ ৰক্তিম বৰণ
নিস্তন্ধ নিশা কাউৰীৰ কা কা
ফেঁচাৰ উৰলি নাই
তাত আছে
কেৱল নিউ নিউ মাত
হয়তো শুনিম
পুৰাৰ ঢলফাটত ভোমোৰাৰ
গুণ-গুণনি আৰু
কুলি চৰাইৰ সুমধুৰ গীত

নতুন বছৰৰ শুভেচ্ছা

শ্ৰী মনোজ কেডিয়া

প্ৰবক্তা, হিচাপবিজ্ঞান বিভাগ

হে স্বৰ্গীয় অতিথি,
আৰিভাৰ হোৱা এই নতুন বছৰৰ আগমনত,
চটিয়াই দিয়া প্ৰেমৰ উৰ্বৰা
মানৱৰ বুকুৰ পথাৰত।
ন্যায় পৰায়ণ হওঁক শাসকৰ দল;
হিংসা-বিদ্বেষ, অপ্ৰীতি-অসূয়া;
গোষ্ঠীগত সংঘৰ্ষ, আতংকবাদৰ দল হওঁক নাইকিয়া।
কপটতা, কুটিলতা, অবিচাৰ অন্যায়,
হিয়া-দাপোণৰ পৰা দিয়া আঁতৰাই।
অংকণ কৰি দিয়া স্বৰ্গীয় সুখৰ সোৱাদ
মনৰ দাপোণত,
যিটো আছে মাথোঁ মানৱ প্ৰেম
আৰু মানৱ সেৱাৰ ৰোমস্থলত।
হে মহামানৱ, জনাওঁ প্ৰাৰ্থনা মোক দিয়া
আশীৰ্বাদ;
এই মানৱ ভূমি হওঁক
এক স্বৰ্গীয় অনুভূতি
এইয়ে মোৰ হিয়াৰ কোটি কোটি
কৰুণ মিনতি।

আবেদন

শ্রী বাপন কলিতা

প্রবন্ধা, গণিত আৰু

পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান বিভাগ

মোৰ মনৰ কথা

শ্রী প্রদীপ দাস

প্রবন্ধা, বিত্ত বিভাগ

শিলভঙা কথাবোৰ স্মৃতিৰ পাপৰি

বুকু কঁপা কথাবোৰ মৰমৰ সফঁৰা

জ্বলি উঠা তৰাবোৰ

উৰিফুৰা জোনাকী পৰশ্বাবোৰ

নিৰপেক্ষ সাক্ষী

তেস্তে এই আবেদন কাৰ?

ক'ৰপৰা আহে এচাটি মৌচুমী বতাহ হৈ

যাৰ বাবে মই হৈ পৰোঁ বাৰিষাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ

অথবা পূৰ্ণিমাৰ উত্তাল সাগৰ

মুদ্ৰাৰ দুয়োপিঠিৰ দৰে আমি লাগি থাকো

তুমি— মই

মই— তুমি

মৰম নহয় গ্ৰেছামৰ বিধি

নহয় বিকাৰ্ডোৰ খাজনা

নহয় পাস্কেলৰ ত্ৰিভুজ

নহয় ফিচাৰৰ সূচকাংক

কুৰি বছৰীয়া অভিজ্ঞতাই তোমাক বাক কেতিয়াবা প্রশ্ন
কৰেনে

মৰমৰ সূত্ৰ কি?

তুমি বাক এবাৰ ভাৰানে

আমাৰ মাজৰ ভূগোলখনৰ কথা;

প্রতিলোমেৰে পূৰণ কৰি এক হোৱাৰ কথা

য'ত থাকিব মৰমৰ আছাৰ

যৌৱনৰ আধাৰ

কিন্মা লংকা বিজয়ৰ বিপুল সন্তাৰ?

দেখানে কেতিয়াবা সপোন

মানুহ হোৱাৰ

সমাজ গঢ়াৰ

কৃত্ৰিমতাক দলিয়াই প্ৰকৃতিৰ হোৱাৰ?

এদিন আমিয়ে হ'ব লাগিব মানুহ

আমিয়ে গঢ়িব লাগিব সমাজ

তুমি ৰাজিতে!

সাগৰিকা.....

তোমালৈ বুলি কলিম তোলোতে

প্ৰব্ৰকু নীলাই মোৰ মন চুই গ'ল

এতিয়া মাজনিশা.....

বাটৰ কুকুৰদোৰেও নিঃশালি দিলে,

সুদূৰৰ সেই আপুৰিয়া ফেঁচাটো

নিদ্ৰা দেৱীৰ কোমল কেশ্বলাত।

আৰু

এই নিজম নিদ্ৰা নিশাটোৰে

চিৰ নিদ্ৰা.....

জাগি আছে প্ৰান্তৰ সোঁ

তৰা তৰা বিশাল আকাশ

আৰু জাগি আছে মাথোঁ মই

লগত আছে তোমাৰ স্মৃতি

তোমাক এৰি অহা দিনটোৰ

অসহ্য অনল সোঁৱৰণে

কাটি নিয়ে মোৰ দুচকুৰ টোপনি

বিনিময়ত দি যাব দুচকুত দুখাৰি পৰম লোতক।

কেনেকৈ বুজাও তোমাক

তোমাক লগ পোৱা এটি মাথোঁ

ক্ষণৰ মাদকতা,

তোমাৰ এটি মাথোঁ হাঁহিৰ মাধুৰ্যতা।

পাহৰোঁ কেনেকৈ

তোমাৰ দুপাহি ওঠৰ কোমল স্পৰ্শত

ফুলা

মোৰ হেঁপাহৰ কৌমুদীৰ

সকৰণ অবুজ স্নিগ্ধতা.....

সাগৰিকা.....

তোমালৈ বুলি কলিম তোলোতে.....

কবিতা গুচ্ছ

শ্ৰী প্ৰাঞ্জল শৰ্মা

প্ৰবক্তা, বিত্ত বিভাগ

১. শৈশৱ

সকলো শেষৰ পিছতো
থাকে চিনাকি গোন্ধ.....
শৈশৱৰ মায়াসনা এটি আবেলি
টাংগুটি খেল আৰু বহু কিবাকিবি.....
শীতত ঠেৰেঙা লগা এজনী বুটী.....
অসময়ত বুৰ যোৱা এটি গধূলি.....।

২. খেতি

কঠিয়াতলিত কোনোবাই সাজিছে সপোন
মাজ পথাৰত হাৰিকেন লেম্পৰ পোহৰ.....
সপোনৰ আকাশত ডোলা দি আছে
চপৰা চপৰি মেঘ
বাৰিষাৰ বতৰত প্ৰকৃতি নিষ্ঠুৰ.....
বানপানীয়ে ডুবাইছে খেতিপথাৰ।

একোজন মানুহৰ বুকুৰ আপোন স্মৃতি
বিলীন হয় নদীৰ বুকুত.....
চকুলোৰে ভৰা এযোৰ চকু
খেতিৰ সময়ত গৰুহালৰ মৃত্যু
ঈশ্বৰৰ ওপৰত ভৰসা হেৰায়।
মনৰ ভিতৰত বাজি থাকে
দুখৰ সুৰ.....
ক'ত হেৰাল জানো আশাবোৰ

৩. স্মৃতি

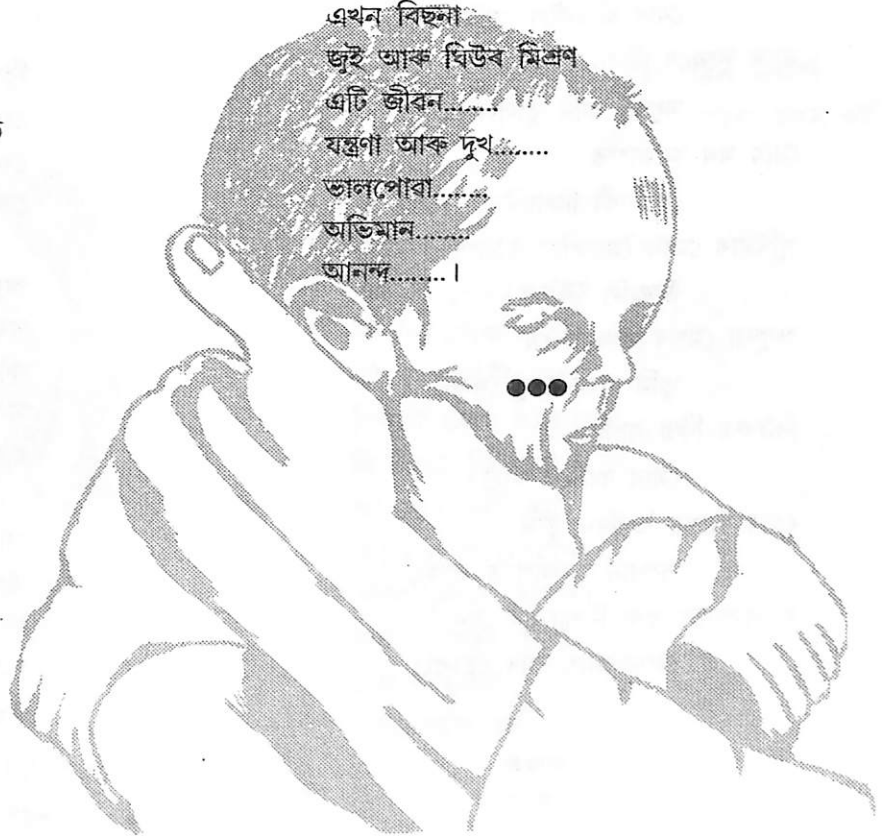
তোমাৰ স্মৃতি বুকুতলৈ
নীৰে বৈ থাকে নদী
জোনাকত হালি পৰে কহুৱা।
স্মৃতিয়ে আকুল কৰা প্ৰেমিক যুগলে
মাতাল কৰে
আকাশৰ তৰা.....
জোনবাই সাৰে থাকে

ওৰে ৰাতি.....

বুকুত তাইৰ গভীৰ দুখ.....
নিজকে বিলাই দিও বব লাগে
কলংকৰ বোজা.....

৪. যাত্ৰা

চকুপানী.....
মৌনতা.....
এটি দীঘল ছমুনিয়াহ
সপোন আৰু স্বপ্নভংগ।
হেঙুলীয়া বেলি আৰু ধূসৰ পৃথিৱী
এযোৰ চকু
বৰফ শীতল.....
এখন বিছনা
জুই আৰু বিউৰ মিশ্ৰণ
এটি জীৱন.....
যত্নগা আৰু দুখ.....
ভালপোৱা.....
অভিমান.....
আনন্দ.....।

সপোন

শ্রী বাতুল ডেকা
স্নাতক ২য় বর্ষ

কবিতাকপে তুমি
মোৰ জীৱনলৈ আহিলা,
মধুৰ সুৰেৰে জীৱন
মধুময় কৰি তুলিলা।
মোৰ মন আকাশত
জোনাকী নিশা
পূৰ্ণিমাৰ জোন হৈ
উজ্জ্বলি উঠিলা।
শুকুলা মেঘৰ মাজতে যে
তুমি লুকা-ভাকু খেলা,
দিঠকত কিয় বাৰু
মোৰ কাষলৈ নাহা?
মোৰ আশা, চিৰদিন তুমি
সপোন আকাশতে থাকা,
অমৰস্যাবে ভবা নিশাবোৰ যেন
জোনাকময় কৰি তোলা।

সুখ

শ্রী ধন গোবিন্দ বৰুৱা
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ

সুখ
তোমাৰ নাম.....
ক'তনো আছা তুমি,
তোমাক বিচাৰি মই
হৈছো আজি হতাশ.....।

জীৱন নামৰ
সুবিশাল নৈ-খনৰ
কোনটো পাৰত তোমাৰ
বাস.....
কেতিয়ানো পাবাহি তুমি
মোৰ কাষ.....?

বিচাৰি গ'লে তোমাক
কোৱা, ক'লৈকে যাম.....
কোনটো ঘাটলৈ গ'লে
তোমাক ঘাটতে পাম.....।

আছানেকি ক'ৰাবাত বৈ
নজনাকৈ, নোকোৱাকৈ
কৰিবলৈ দূৰ
মনৰ সকলো দুখ
নেদেখা আঁৰত বৈ.....!

পাবাহিনে তুমি সুখ.....
এপলক পিছত
মোৰ নিচেই কাষ
দুহাতৰ মুঠিতে লৈ
এমুঠি জোনাক.....?

মাতৃভূমি

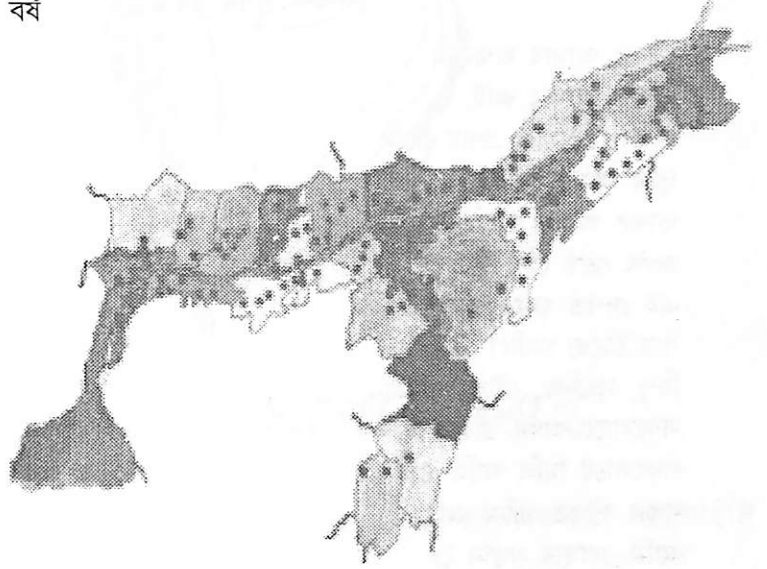
শ্রী অমৃত কাকতি
স্নাতক ২য় বর্ষ

তুমি মোৰ জননী
হে ভাৰত মাতৃ
তোমাৰ বুকুতেই জন্ম লভি
ধন্য মানিছো হে জগত ধাতৃ।

তোমাৰ বুকুতে ক'ত পুৰুষে
জন্ম লভি, থৈ গ'ল মহান আদৰ্শ,
তেওঁলোকৰ আদৰ্শ চানেকীৰ যাতে,
আমিও হ'ব পাৰো মহান পথ-প্ৰদৰ্শক।

তুমি মোৰ অন্নদাত্ৰী
তুমি মোৰ জীৱনদাত্ৰী
তোমাতেই ল'লো শৰণ।

হে ভাৰত মাতৃ তোমাৰ সেৱাতেই
ব্ৰতী হৈ সাৰ্থক হওক মোৰ জীৱন।

অ' মোৰ অসমী আই

শ্রী জয় মণ্ডল
স্নাতক প্ৰথম বর্ষ

অ' মোৰ অসমী আই
তোমাৰ কৃপাতে দেখিলো মই
এই যে ধুনীয়া ধবণী।
শিকিলা মোক ক'বলৈ
এই যে পৃথিৱীৰ ভাষা।
শিকিলা মোক ভাল-বেয়া
কি তিতা, কি মিঠা
অ' মোৰ মৰমী আই
কাৰো লগত নোৱাৰো,
কৰিব তুলনা তোমাৰ।
কাৰ লগতনো কৰো
তোমাক তুলনা
তাকে থাকি ভাবি।

ভাৰতবৰ্ষ

শ্ৰী জয় কুমাৰ আগৰালা
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

ভাৰত আমাৰ জন্মভূমি
ভাৰত আমাৰ আই,
জনাওঁ তোমাক প্ৰণাম আমি
তুমি আমাৰ আই।
ভাৰত আমাৰ জন্মভূমি
জগৎ শ্ৰেষ্ঠ দেশ তুমি
এই দেশত জনম লৈছো
ধন্য হৈছো আমি।
হিন্দু, মুছলিম, বৌদ্ধ, খৃষ্টীয়ান,
সকলোৱে আমি ভাই ভাই,
সকলোৱে মিলি আমি এখন
নতুন ভাৰত গঢ়িম আই।
আমি তোমাৰ সন্তান হৈ
নবীন আশাত আগুৱাই গৈ
সকলোৱে মাজত বিলীন হৈ
আমি ভাৰতীয় হম আই।

•••

স্বৰ্থ

শ্ৰী দেইজী বৰুৱা
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

আহিছে মানুহ গৈছে মানুহ
চাবৰ সময় নাই
ডাষ্টবিনত সৌ শিশু এটিয়ে
খাদ্য বিচাৰিছে ভাই।
নৈৰ পাৰত সিহঁতৰ পঁজা
ডাল পাতেৰে সাজে,
তাকো কাৰোবাৰ সহ্য নহয়
লঠিয়াই গুৰিয়াই ভাঙে।
মানুহ হেনো শ্ৰেষ্ঠ জীৱ
দয়া-মায়া নাই।
মোৰ হ'লে মানুহৰ সমাজ
শ্ৰেষ্ঠ কবৰ মন নাই।

•••

সময়

শ্ৰী ৰিংকু কুমাৰ দাস
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

সময় আহে আৰু যায়,
কোনেওঁ কাৰ বাবে ৰৈ নাথাকে।
অকণ মান জিৰণি ল'ম বুলি ভাবো,
কিন্তু সেয়া সময় ক'ত।
সময় যেন মোৰ বাবে খুব বেয়া,
কি কৰো মই উপাই বিহীন।
ভাব হয় অকণমান বিশ্ৰাম ল'ম বুলি,
কিন্তু সময় যেন নেপাওঁ।
কি যে সময়,
ক'ম ক'ম বুলি মোৰ মন যায়।
কিন্তু ক'বলৈ যেন মোৰ সময় ক'ত,
ৰৈ থাকো মই পদুলীৰ মূৰত।
কিন্তু ক'বকে নোৱাৰে,
সময়ৰ যে অভাৱ।।

•••

স্মৃতিৰ ছবিবোৰ

শ্ৰী দেইজী বৰুৱা
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

স্মৃতিৰ ছবিবোৰ
সোমাই আছে
কেমেৰাত থকা
'বিল'ৰ দৰে
অস্তৰত মোৰ।
বিদ্যালয়ত মোৰ
প্ৰথম দিনৰ 'মিছ' জনী
মৰম সনা মাত
আৰু সেই সুপ্ৰভাত।
মৃত্যুৰ শয্যাত
আইতাৰ শেষ নিঃশ্বাস,
জীৱনৰ নাই যে বিশ্বাস।
জোনাক বাতিৰ তলসৰা শেৱালি
শৈশৱৰ হাঁহি আৰু ধেমালি
একেটা 'বিল'ত ভিন্ন ছবি,
দৰমহাৰ প্ৰথম দিনটোত
দেউতাৰ কপালৰ বেখা স্পষ্ট
যোগ-বিয়োগ অঙ্ক কৰি
আমি কিন্তু স্মৃতি কৰোঁ
মাহটোৰ 'বাজেট' দাখিল কৰি।
পৰীক্ষা আহিলে
'মেৰিনা বিচ্ছ'ৰ ভয়ানক টোবোৰ
আমাক খেদি আছে।
সপোনতে সাৰ পাওঁ
জীয়াই আছো সমুদ্ৰত ভহা
এটা নাৰিকলৰ দৰে।

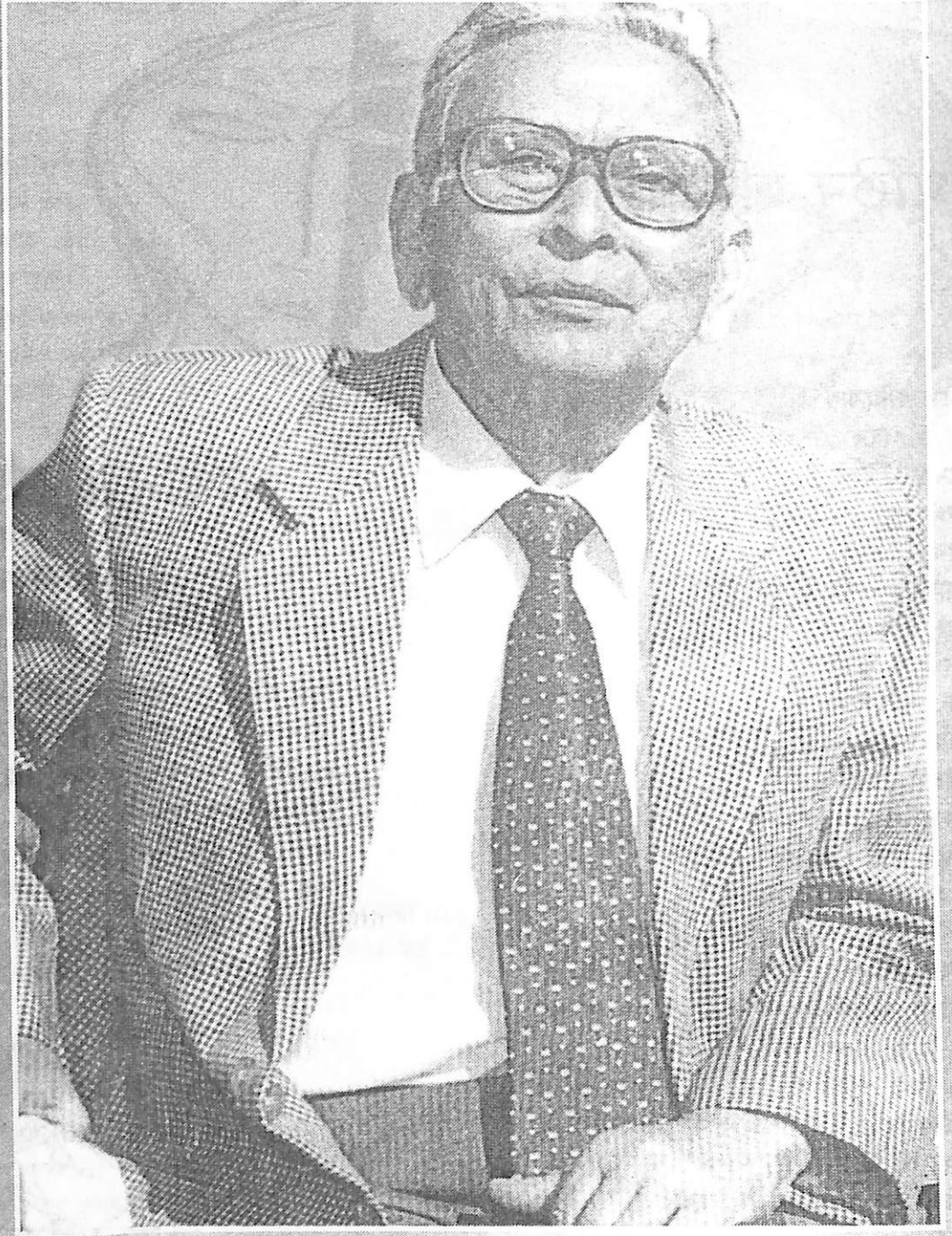

সপোন চৰাই

শ্ৰী অৰুন্ধতী বৰগোহাঁই
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

যদি মই হ'লোহেঁতেন এটি ৰঙা চৰাই
উৰি উৰি গ'লোহেঁতেন মন-প্ৰাণ ভৰাই।
সেউজীয়া গছ-বন সকলোতে বহি,
জীৱনৰ নানা ৰঙৰ সপোন ৰচি।
বন্ধু মোৰ হ'ব সি নীলা চৰাই
গান গাব সুমধুৰে ডেউকা কোবাই
নানা দেশ নানা ঠাই ঘূৰিম আমি
ক'ব পাৰিম এয়াই সুখী প্ৰাণী।

“মই পাৰিলে কাৰোবাৰ উপকাৰ কৰিম, নোৱাৰিলে নকৰো।
মোৰ কাৰণে মানুহ, পশু-পক্ষী কোনেও কষ্ট নাপাওক আৰু অনাহকত যেন মোক
কোনেও কষ্ট নিদিয়ে। যিখিনি সময় পাওঁ, তাৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্ত্ত যেন কাম
আৰু নিৰ্দোষ আনন্দৰ মাজেদি পাৰ কৰিব পাৰো।”

—ড० ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়া

EDITORIAL BOARD

Jayashree Pathak, Lecturer
Dept. of Maths & Stats.
Prof. in-charge

Samar Bhattacharyya, Lecturer
Dept. of English
Member

Pallavi Kakati, Lecturer
Dept. of Finance
Member

Hamidur Rahman
Jt. Editor

Jyoti Singhvi
Jt. Editor

Joy Kumar Agarwala
Student Advisor

STUDENTS' UNION WITH THEIR PROF. IN-CHARGE (2005-2006)

Professors in-charge : (Sitting Left to Right) — Safiqul Haque (Social Service), Manoj Kedia (Boys' Common Room), Pradeep Das (Major Games), Dr. Hitesh Deka (Principal), Dr. Swabera Islam (General Secretary & Assistant General Secretary), Jayashree Pathak (Magazine), Pallavi Kakati (Girls' Common Room).

Students' Union Body : (Standing Left to Right) — Sikha Poddar (Debate and Symposium), Ritumoni Talukdar (Students' Advisor), Jyoti Singhvi (Magazine Secretary), Arpita Chakraborty (Students' Advisor), Dhoram Chand Tudu (Major Games Secretary), Sumit Ghosh (Music and Cultural Secretary), Vivek Sharma (Vice-President), Amrit Kakati (General Secretary), Aditya Beria (Boys' Common Room Secretary).

Not seen in the photograph : Bipul Kalita (Minor Games in-charge), Upasana Chakravarty (Debate and Symposium in-charge), Kukil Bora (Music and Cultural in-charge), Sumit Kothari (Assistant General Secretary), Md. Hamidur Rahman (Magazine), Md. Afroz Ali (Minor Games), Dinesh Sharma (Social Service), Sultana Begum (Girls' Common Room).

TEACHING STAFF

Sitting Left to Right : Sri Bijoy Kalita, Sri Prasanta Kr. Deka (Librarian), Sri Bhababhuti Sarma, Dr. Prabhat Ch. Kalita, Dr. Hitesh Deka (Principal), Dr. Swabera Islam, Mrs. Runumoni Lahkar Das, Mrs. Jayashree Pathak, Dr. Radhesh Tiwari, Md. Safiqul Haque.

Standing Left to Right : Sri Manoj Kedia, Sri Samar Bhattacharyya, Sri Dhanikanta Kalita, Sri Satyajit Sarmah, Jyotikona D. Choudhary, Mrs. Pallavi Kalita, Sri Pranjal Sarmah, Sri Pradeep Das.

Not seen in the photograph : Dr. Ashima Sarmah Borah, Mrs. Prarthana Barua, Mrs. Anjita Bora, Dr. Jayshree Paul Choudhury, Sri Naba Kr. Goswami, Mrs. Runjun Phookun, Mrs. Swapna Smriti Mahanta, Mrs. Shrabani Bhattacharyya, Mrs. Malamoni Dutta, Mrs. Upasana Chakravarty, Sri Kukil Borah, Md. Diluwar Haque, Sri Dipak Barman, Muralikrishna Sarmah, Sri Bipul Kalita, Mrs. Purnima Singh, Mrs. Kalpana Dutta Dhar, Mrs. Archana Borah, Sri Bhababhuti Kalita, Sri Bikash Jain.

NON-TEACHING STAFF

Sitting Left to Right : N. Rajbanshi (G-IV), H. Barman (G-IV), R. Medhi (L/B), D. Medhi (LDA), D. R. Patgiri (LDA), H. Barman (UDA), P. Kalita (LDA), A. Hussain (LDA), B. Choudhury (LDA), H. Deka (G-IV), R. Rai (G-IV).

Standing : G. Deka (G-IV).

Not seen in the photograph : S. Kakati (LDA), G. C. Choudhury (Acct.), R. Das (LDA), J. Choudhury (Asst. Librarian), M. Sarma (G-IV), H. C. Deka (G-IV), S. C. Das (G-IV), S. Guwala (G-IV), S. Sarma (G-IV), M. Hussain (T/Staff), (T/Staff), B. Roy (Mali), H. Choudhury (T/Staff).

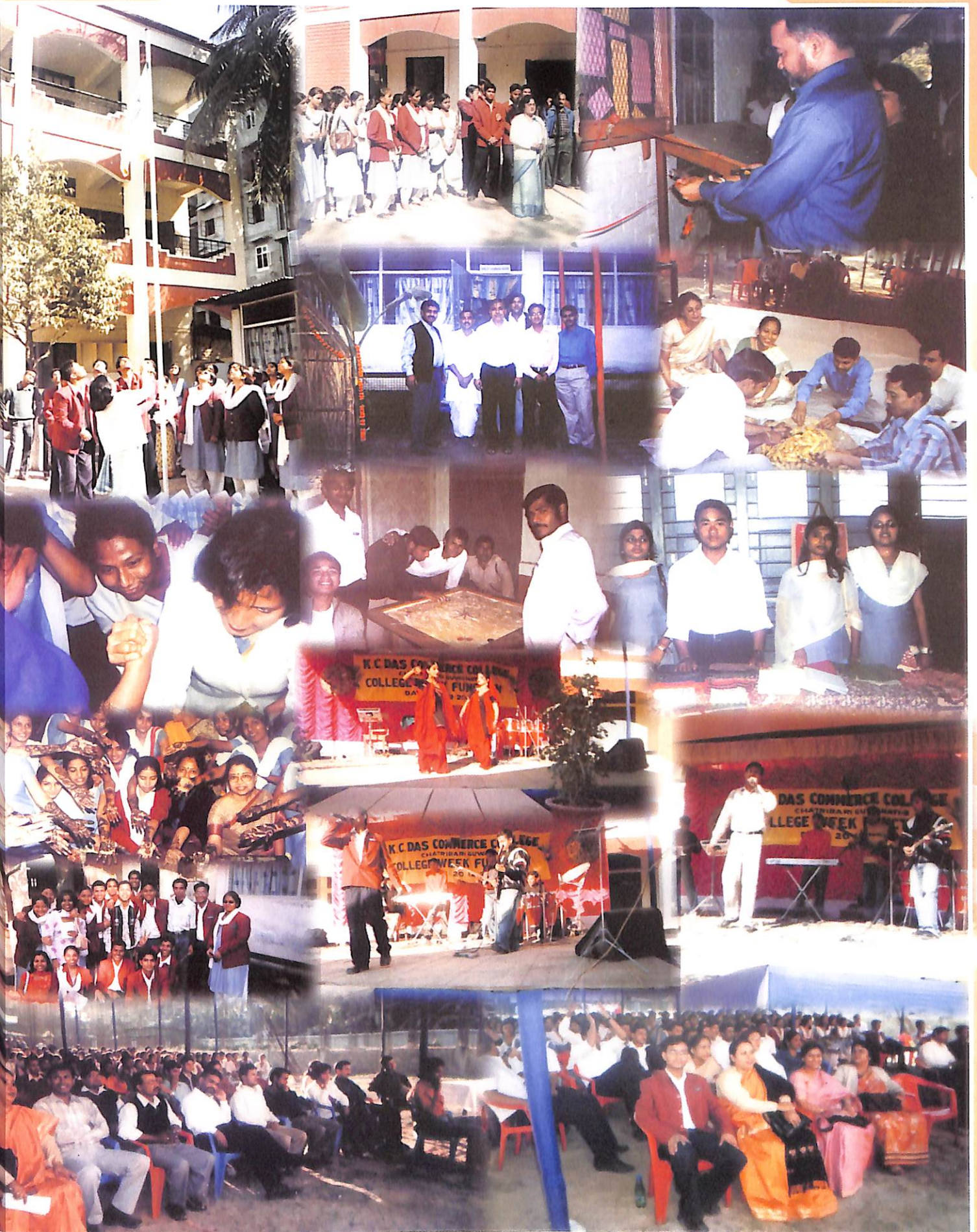
FRESHERS SOCIAL

Foundation Day

COLLEGE WEEK 2005-06

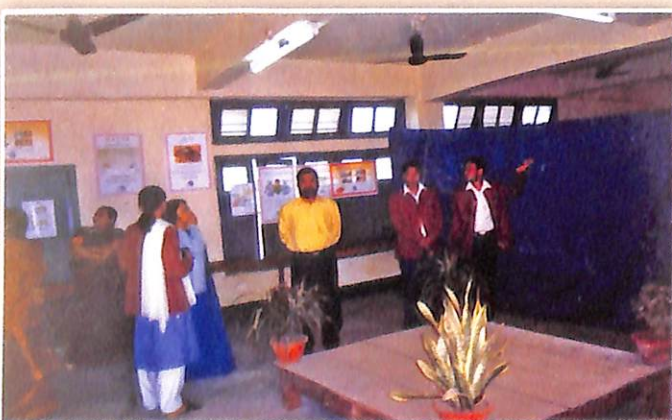
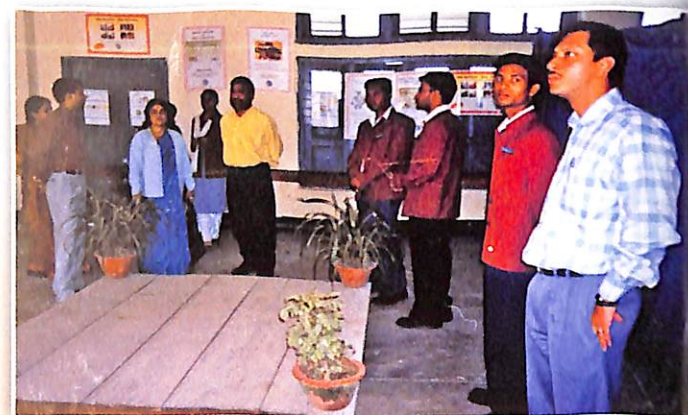
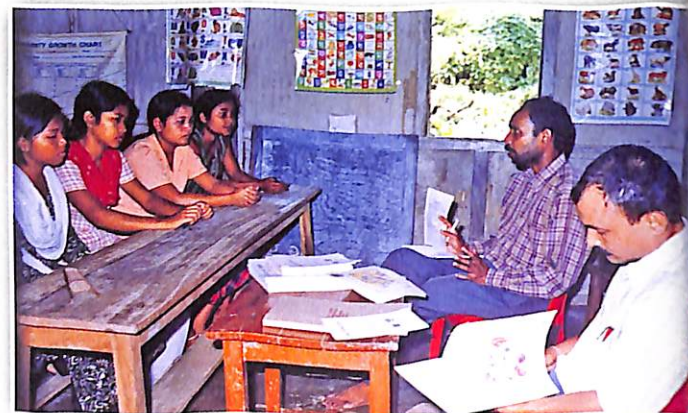
COLLEGE WEEK 2005-06

NAAC VISIT

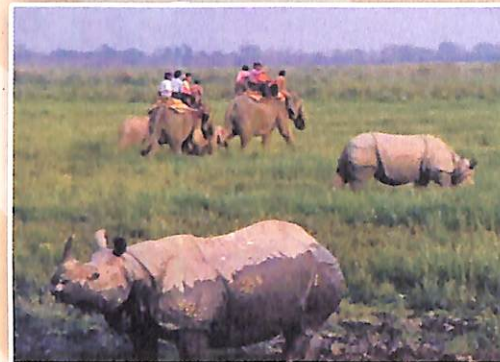
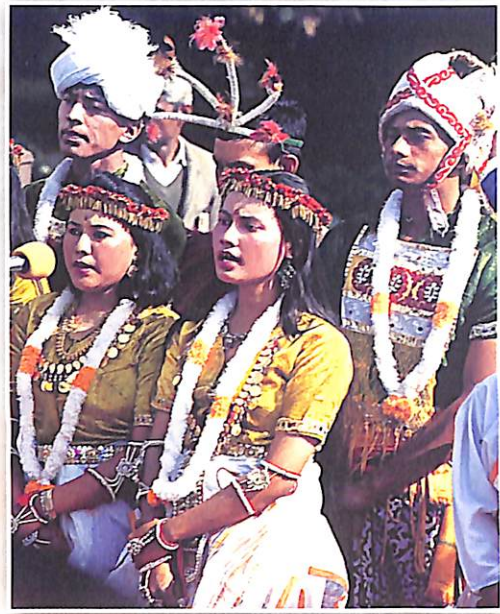
Extension Education Under Health & Hygiene Cell

33rd NATIONAL GAMES - AT A GLANCE

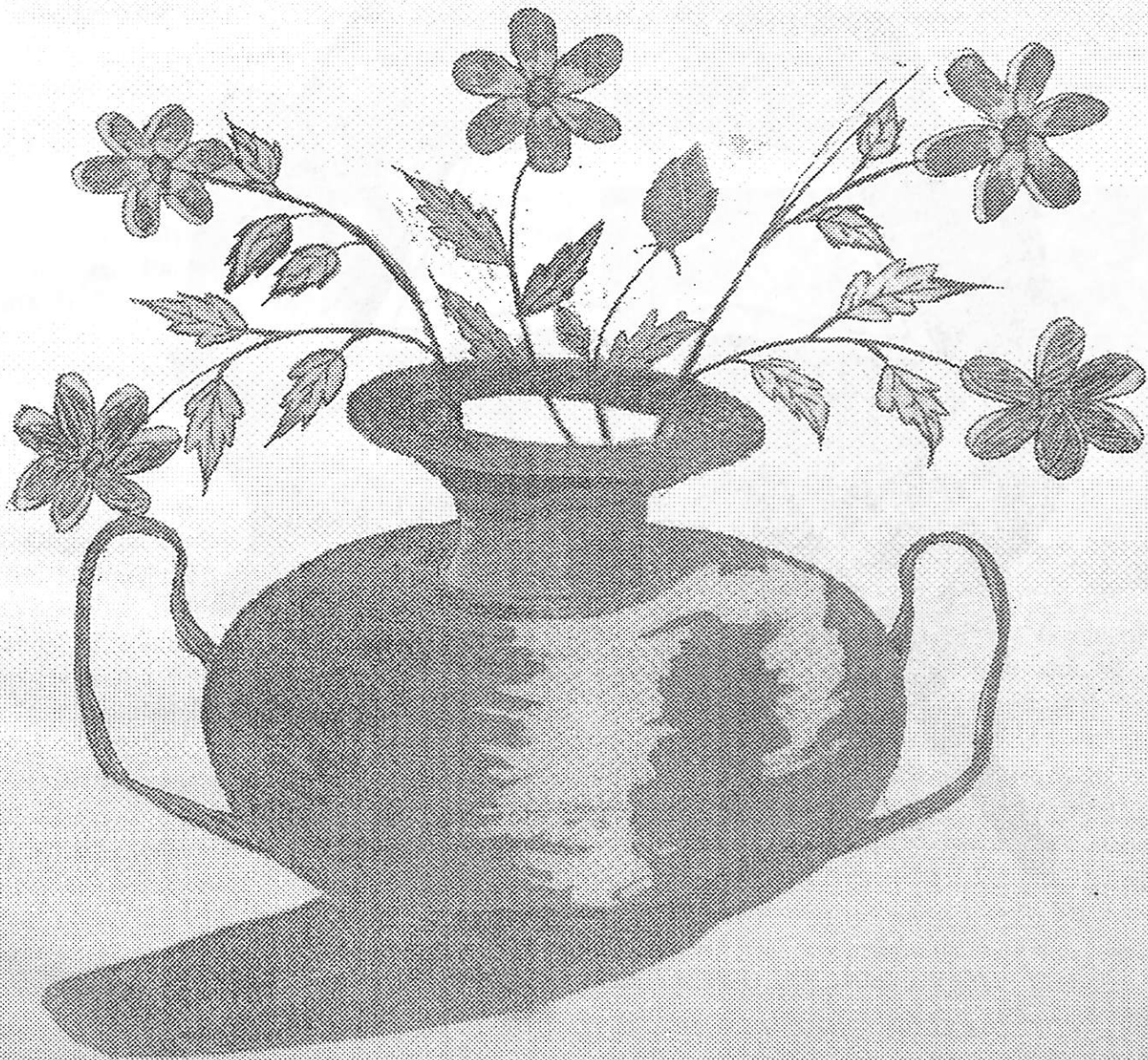

VISION NORTH EAST

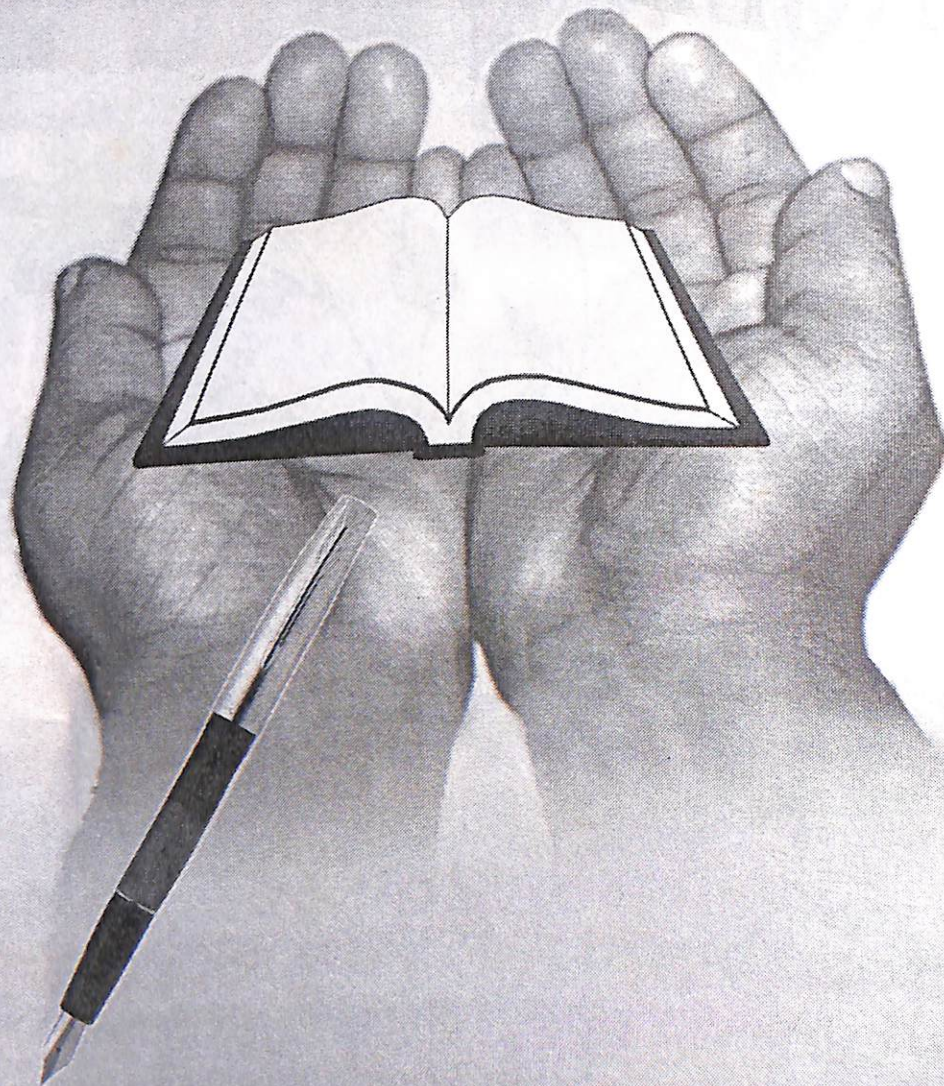

VISION NORTH EAST

ENGLISH SECTION

PROSE

Curiously enough, one cannot read a book; one can only reread it. A good reader, a major reader, an active and creative reader is a rereader.

—Vladimir Nabokov

Earthquake, a Seismic Hazard and its Disaster Management

Dr. Niranjana Kumar Das

[Dr. N.K. Das—The writer of this article is a former President of 'Pragjyotish College Science Society' and Head of Geology Department, Pragjyotish College, Guwahati - 9. He is a Vice-President of "Rupnagar Sakha Sahitya Sabha" and a life member of "Assam Sahitya Sabha". He is also a life member of "Assam Science Society". Author of three text books on Geology both for Higher Secondary Course and degree course of G.U.]

Everybody knows what is an earthquake. It is a natural calamity like flood, cyclone and drought etc. Earthquake is a sudden jerk on earth's surface without any prior hints (prediction). The major earthquake creates devastating consequences by killing human beings, animals, destroy properties and damages morphological features of earth's topography, Such sudden jerks or tremors occur due to geological causes within the crustal and subcrustal layers of the earth.

Origin of earthquake is termed as focus or centre, whereas the vertical projection of focus on earth's surface is known as 'epicentre'. The exact location of centre of an earthquake can be detected with the help of 'Seismogram', as soon as epicentre is found out after the occurrence of earthquake.

Different causes of earthquake are found as follows—

Surface causes, volcanic eruption and tectonic causes including plate tectonic activities.

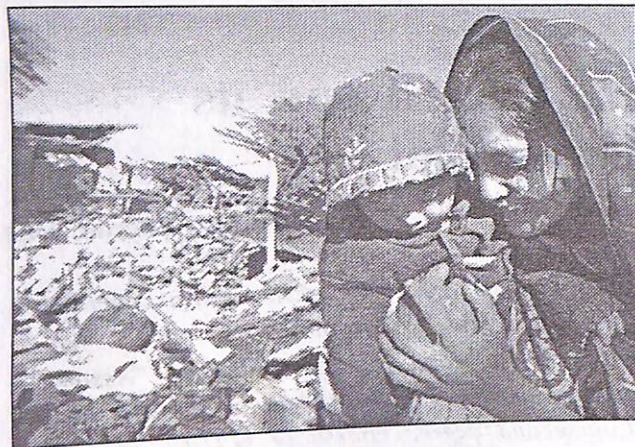
However, tectonic causes including plate tectonic movement are the main cause of major earthquake which is responsible for great devastating properties, loss of lives and damaging surface features. On the whole, it is the earth's structural disturbances resulting in the relative displacement of some parts of the earth's crust.

Seismic hazards are nothing but the worst affecting results on earth's surface due to occur-

ring major earthquake. The probable intensity of seismic waves originating from focus of earthquake propagating through the crustal part of earth to a greater distances in it's all around. Such waves create seismic hazard on earth's surface. The high intensity of seismic waves deformed rock formations under great stress can no longer resist fracturing. So, due to sudden yielding of stresses, energy waves are generated and force out from the centre of originating an earthquake. Such seismic waves produce major jerk on earth's surface and which lastly produce seismic hazards.

Normally, a seismic hazard is the exposure of any area to the destructive effect of seismicity. So it is the seismic vulnerability which is defined as anticipated effect of earthquake phe-

nomena on structures and human being etc. The strength of structures comes into play in addition to the seismic activity. Therefore, the seismic risk is a function of seismic hazard and seismic vulnerability. It may increase or decrease as a function of time in accordance with the development of an area due to population migration or fluctuation economic activity.

Seismic hazards are more frequent in the seismic belt of any country than the other areas. One of such seismic belts encircles pacific ocean is known as 'Circum Pacific Belt' (CPB). This is the most violently shaken area where 68 p.c. of earthquakes occur. There are all about five or six seismic belts all over the globe.

India falls on seismic belt running through Turkey, Iran, Pakistan, India, Bhutan, Burma and Indonesia. It is attributed to the collision of "*Indian and Eurasian Plates*". Seismic hazard along this belt is considered more earthquake prone areas where there is every possibilities to occur earthquake devastations. Many of such seismic hazards resulting from the earthquake prone areas where there is every possibilities to occur earthquake devastations. Many of such seismic hazards resulting from the earthquake prone areas require to adopt 'Disaster Management awareness programme' in order to mitigate the worst effects of the seismic hazards. However, there are different ways of mitigating disaster management. Awareness is the first and

foremost reducing factor to the earthquake disaster management. With the knowledge and proper training of disaster management, we can save many precious lives and valuable properties from the disastrous effect of earthquake. Various types of worst results have been observed after occurrence of disastrous earthquake. Such results are found as—collapse of building structures, land slides in the hilly or mountainous region, disruption of railways and road communication, bridges damaged, road fissured, river course may also be changed due to faulting and fissure of river bed, Mountain peaks may be destroyed due to heavy shakes of the mountainous region and lastly sea or ocean bed may be tilted by the plate-tectonic movement of earth's crustal part. Thus produce 'tsunami' which is a great disastrous hazard on land areas and oceanic water level producing giant sea or ocean waves which are termed as "tsunami". During the month of December, 2004 the coastal part of Chennai and in 13 countries of South East Asia, chiefly Indonesia, Malaysia, Sri Lanka, Thailand, Myanmar and Somalia in Africa and some other oceanic coastal region of Maldives and Bangladesh were badly damaged, huge number of people lost their lives by the giant 'tsunami'. These are the worst results of seismic hazards, caused by 'Tsunami'.

Just to mitigate and having pre-knowledge of seismic hazards, one should be trained properly about the destructive earthquake occurrence

According to A. Bapat, a renowned seismologist of India said, "Suppose a destructive earthquake occurs anywhere in the country, then it is no use to say that if some works on earthquake education and disaster mitigation had been under taken by Govt. loss could have been reduced considerably. The best way is to educate oneself first, then family and then educate society."

Regarding disaster management, following are the important works performing rescue operation of victims. People living in high earthquake vulnerable areas cope up with the disaster on the basis of their own account, accumulated knowledge and skills. These will have gone into making disaster management works. Besides these there should have some essential requirements for conducting search and rescue operations. Skill manpower is most important for this rescue operation of earthquake victims. Moreover, some important equipment like ladders, ropes, stretchers, boats and communication systems are essential to save some lives of victimised human being from the earthquake disaster traps. The rescue party should be well equipped with first aids, and medicines.

Efficient management of disaster and risk education is main goal of the New Disaster Management Policy. There are two main features of sharing responsibilities which are delegation of authority and sharing authority. The vulnerability reduction is known as basic objective of pre-disaster management idea.

For implementing mitigation and preparedness measures of seismic hazards a large number

of "Disaster Management Committees" and "Disaster management teams" at rural level should have been put into place. The team will be provided training facilities for seismic hazards. They should be taught about the knowledge, dissemination, evacuation, search and rescue, first aid, trauma counselling. Similar arrangements have been adopted in urban areas.

Further, disaster management procedure is being framed up from the higher to lower level in the country by the central and state government. Such levels of bodies are already been constituted in the following way.

1. National level—Constituting Nodal Ministers.
2. State level—Constituting of Relief and rehabilitation ministers.
3. Under this level—Department of disaster management is working.
4. District level—Office of District Magistrate is working.
5. Block level—Office of Panchyat Samity.
6. Below this—Village level—Village Disaster Management Committee will be working as per the rules of disaster management. □

Responding to GATS—Implication for India

Dr. Swabera Islām
Head, Deptt. of Econom

India is a member of the World Trade Organization. Apart from commodities, services has also been identified for free trade and the conference at Doha led to a General Agreement of Trade in Services (GATS). Education has been identified as one of the 12 services for global trade binding member countries to allow market access and to remove restrictions in the path.... . By the end of the last century, the volume of trade in education has been estimated to be to the tune of 50 billion dollars, with an annual growth rate of 10 to 12%.

The last decade has witnessed a sea change in the international education scene. Universities have been making forays from one country to another and education is getting commercialized at the global level. It is against this background that the General Agreement on Trade in Services (GATS) which came into force in 1996 must be seen. GATS provides legal rights in all services except those taken care of by the government. India has a large higher education system but the eight million students in this segment constitute only 7 percent of the population of the relevant age group (18-24 years).

Certain basic factors here are: (a) the government is the main provider of education but its contribution is declining; (b) a major contributor in recent years is the private sector, especially in the professional disciplines where over 2,500 private colleges are offering degree level programmes (c) the quality of education varies widely from one institution to another, and mediocrity flourishes in many universities and colleges; and (d) there is an influx of foreign providers of education offering different programmes in their home campuses and also in India.

Some of these foreign educational institutions are not recognized or accredited in their own countries. Similarly, a large number of Indian partners are not affiliated to any Indian university. Again, most Indian universities do not have a flexible academic structure in contrast to what is available in the developed countries.

In recent meetings the concern shown by Vice-Chancellors about the state of Higher Education in India is not without reason. There is a fear that the degrees from foreign universities will have a greater value in the job market in spite of the fact that their curricula have little relevance to our local requirements. Also, the withdrawal of government subsidies for higher educational institutions will put large sections of the society at a disadvantage. Moreover, only the affluent sections of the society can afford the cost of higher education offered by the foreign institutes.

The executive heads of universities were largely oblivious to the positive side of the scene. For instance, the scope for improvement of Indian universities get enlarged on account of the competition from the foreign providers. As a result, students and faculty in India are exposed to a larger measure to global standards and the entry of foreign universities will serve to alleviate the resource crunch which the public education system in this country is facing. Moreover, the expansion of the job market can be expected especially for the professionally trained youth.

There is no doubt that the foreign universities consider India as a 'niche market' with a great potential. If the opening up of higher education services in a big way to external providers makes reputed institutions enter the country it may do some good. On the other hand,

fly-by-night institutions intent on making quick money will do a lot of damage.

This paper focuses on the base of India's response to GATS issue in concrete terms. The influx of private and foreign providers of higher education in the country is all-beneficial if it takes care of the educational needs of the country. Buyers buy commodities from the market because of the maximum utility and satisfaction it yields. Here, the degrees, certificates, diplomas, training, etc.-are all considered the 'services' (commodity), to be provided by the private and foreign institutions in any country. The customer is the 'student'. But in case of India, the parents provide the basic financial aid to their wards and in return await a guaranteed or secured job in future. The investment made by them demands results both in quantity and quality. The 'State' tries to fulfil these needs but is constrained by paucity of funds.

Before discussing the issue in detail, let us have a historical background of GATS. The Uruguay Round (between 1986 and 1994) broadened the scope of multilateral trade negotiations to include services for the first time in the history of trade negotiations. The outcome of these negotiations was the General Agreement on Trade in Services, or GATS, which entered into force on January 1, 1995, with a set of binding rules and discipline to promote "orderly" and "transparent" trade and investment liberalization in services. It was also agreed that a new round of service negotiations would commence in 2000 to strengthen the GATS framework and further the process of trade liberalization in services and every five years thereafter.

Trade liberalization in services can result in promoting economic development, increased competition, lower prices, more innovation, technology transfer, employment creation, and greater transparency and predictability in trade and investment flows. The GATS can help in facilitating these benefits.

However the potential adverse impact of liberalizing trade in services under the GATS framework has been voiced by some. Concerns include matters regarding equity, costs, distribution, availability of services, and the sovereignty of governments in defining and pursuing their national objectives and priorities in the service sector. These concerns have been voiced by developing countries, and mostly in the case of social sectors such as health and education where there are recognized market failures and governments are heavily involved as regulators, providers and distributors. The environment must be conducive to both social development and efficiency and hence the need for public policy intervention in such sectors. One of the major issues of concern is whether and how the signing of GATS will affect the individual government's right of choosing between the goals of equity and efficiency and how the interface between market mechanisms and public policies will influence this balance.

GATS: Key Features and Provisions

The GATS is a comprehensive legal framework of rules and disciplines covering 161 service activities across twelve classified sectors. These include telecommunications, financial, Maritime, energy, business, education, environmental and distribution services. As per article I which defines the scope of the agreement and defines the nature of services trade, the GATS applies to measures taken by members at the central, regional, and local government levels as well as by non-governmental bodies to whom powers have been delegated by governments or authorities. However, it excludes services which are supplied neither on a "commercial basis nor in competition with one or more service suppliers."

One of the most striking features of GATS is the way in which it defines services trade. GATS defines services trade as covering four possible modes of supply, namely :

This classification of services trade into four modes of supply addresses the complex nature of international transactions in services and the diverse forms in which services are embodied, in consumption, production, and distribution-related activities and in the form of goods, human capital, and information.

Commitments : An important aspect of GATS is the process by which countries commit themselves to liberalizing services. These commitments have a distinctive structure. Countries make commitments on market access and national treatment in specific sectors and also across sectors under what are known as sectoral and horizontal schedules of commitment, respectively. The sectoral commitments are applicable to the particular sectors that are tabled for negotiation by a country while the horizontal commitments relate to all sectors scheduled by a country and could complement, override, or qualify the sectorial commitments. Three important features that characterize the commitment process are—

The second important feature of the commitment structure is that countries can specify in their schedules the limitations and exceptions they wish to maintain on market access and national treatment.

A third feature is that market access and national treatment commitments are made for each of the four modes of supply. Overall countries have a lot of discretion in choosing the extent of liberalization as well as the modal distribution in their commitments, in addition to the aforementioned discretion in choosing the sectors for negotiation.

Thus, the GATS commitment is highly voluntary and flexible in nature. There is no compulsion on member countries to open up a particular sector/subsector/activity or a particular mode of supply if there are concerns and sensitivities involved about the potential impact.

Liberalising Education Services : The education sector has received very few

commitment in the past rounds mainly due to concern about the impact of liberalization on quality, availability, and costs in this sector and equity implications. Developing countries are important exporters and importers of education services. Exports are mainly in the form of consumption abroad and movement of natural persons. Although some developing countries are also entering into cross-border electronic delivery of education services. Imports are mainly in the form of consumption abroad increasingly via commercial presence.

There are benefits and costs associated with export promotion and import liberalization in education services. For instance, exports of education services could help generate resources, create employment, expand facilities and raise standards in the education sector. However, they could also put pressure on the sector via outflow of trainers and teachers who could generate foreign exchange and remittance for the country but if permanent (as is usually the case) could aggravate the existing shortage of human capital and drive down the quality of education services. Exports in general could also raise the cost of education services to the detriment of poorer sections of the population. Import of education services via commercial presence could help augment resource for investment and expansion of facilities in the education sector.

Again, the benefits from trade liberalization in education services can be enhanced while the negative effects can be countered. For instance, foreign investment in education services need not aggravate dualism in the education sector if the government introduces measures to channel resources generated in the private segment (via taxes, requiring reservation for the needy, public-private collaboration arrangements) towards the public education system. Higher prices of the education services need not affect the poor if the government uses policies of cross-subsidization and introduces safeguards to ensure equitable access. Thus

public-private balance, equity-effecticiency balance lies in the government's hands. As of now, the GATS does not take away sovereignty of national governments in maintaining this balance, or in introducing limitations in the commitment schedules to realize this balance, or in not scheduling a sector in the first place.

Education services under the GATS can be classified into sub sectors—

Primary Education,

Secondary education,

Higher education, Post secondary technical and vocational, university degree or equivalent, Other education services.

The free trade scheme as envisaged under GATS will guarantee that academic institutions or other education providers would be free to export and import degrees, diploma programmes, etc.

GATS commitment in the Education Service : Of all the sectors in the Uruguay round, the education sector seems to be the least committed one. Only 43 countries (excluding India) have made commitments in at least one sub sector of education services. This reflects the reluctance of member countries to table/liberalize a social sector-education.

The US is committed in adult and other education services. The EU is committed in private, primary, secondary and higher education services. Mexico is committed in private, primary secondary and higher education services. India has not yet scheduled education services.

Request-offer process and India :

In the context of GATS in education service, some responses have to be made. Since all the responses have long term implications, the responses need to be made after careful scrutiny. The immediate response that India has to make relates to requests and offers, as it was up to January 1, 2005 that countries could submit offers and requests until end of Doha round. Requests and offers approach is the special feature of GATS negotiation process. India may

request all the 145 member countries, or only to some of them to remove restrictions so that its export in education service can be facilitated. Similarly other countries too, may request India to remove restrictions or for facilitated. Similarly other countries too, may request India to remove restrictions or for facilitating trade in higher education sector for import. It is quite natural that whereas offers from any country will be limited and conditional, it will request other countries to be liberal in allowing market access.

The requests and offers strategy for negotiation suffers from limitations in that it is very burdensome. Besides, the developing countries do not have the capacity to analyse all the 12 service sectors thoroughly. It is also noted that the implications of allowing trade in higher education have not been thoroughly understood and explored. Hence there have been very limited requests and offers. Up till now only 35 countries have tabled requests and only 8 countries have made their offers public in higher education.

India has received several requests for education services from countries such as US, Brazil, Australia, New Zealand, Japan, Norway, and Singapore. The requests are mostly for higher education, adult education and other education services. The US, has also specified training services and educational testing service. Brazil has also made offers for primary and secondary education services. There has been no offers and requests from the EU.

All requests to India are for full market access in education services in Modes 1, 2 and 3. Some requests recognize the need for regulation to ensure quality of education and to protect consumers.

Some requests specify needs for transparency in accreditation and quality assurance procedures for foreign courses/programmes.

India has not made any offer in education services in the GATS 2000 round due to the sensitive public good nature of education.

Significance of GATS in India for education services—GATS is relevant to India's service sector as—

—India has both import and export interests in education services which co-exists with and is in competition with public education institutions, so the carve out clause for public services need not apply.

GATS provides the means to gain predictable and transparent market access conditions overseas to expand India's exports of education services.

GATS Commitments could be used to facilitate participation by foreign universities in India and increase supply of higher education to alleviate supply constraints and declining public funds.

But GATS could pose challenges to domestic regulation and autonomy in national educational policies improve efficiency and quality of higher education in India.

Issues to consider : As of today India has not made any commitment in this sector. But should India schedule education services and make commitments in this sector?

If it does commit, then what kinds of commitments and what kind of domestic regulatory reforms would be required to ensure that national policy objectives are not undermined? What kind of regulatory challenges are posed by the GATS in the education services? Should India proactively seek market access in the education services by making requests in the future?

India's import interests :

Mode 2 : Over 50,000 Indian student are studying US, UK, and Australia,

Mode 3 : Foreign institutions entering India, through twinning and franchise arrangement. For example local branch campuses of U.K. based Wigan and Leigh KELLOGS, Indian school of business tie up with Colleges, Wharton and London Business school, Western International

University, Arizona, NIIT tie up with II Educational services, USA.

Mode 1 : Prospects for distance education and degrees from foreign academic institutions

Mode 4 : foreign faculty and scholar teaching in India.

India's export interests :

Mode 1 : Prospects for tele-education in Management and executive training. Experience with distance learning, new technologies (IGNOU).

Mode 2 : Students from developing countries are studying in Indian engineering and medical colleges. About 5500 students from neighbouring developing countries are studying in India (2001), Exchange programmes and Twinning Programmes.

Mode 3 : Setting up of overseas campuses franchising by Indian institute like, MAHE BITS, Central Institute Foreign Languages. Over 100 CBSE schools have been functioning abroad catering to Indian diaspora.

Mode 4 : Indian teachers. Lecturers teaching abroad in Middle—East and African countries. Indian scholars/researchers on visiting arrangements abroad. There are about 10,000 teachers teaching aboard and most of these teachers are recruited teach to Maths, Science and English.

India has become a potential hub for exporting higher education services. But exports are constrained by resource and capacity limitations, restrictive immigration and labour practices, lack of marketing and targeting niche markets.

Education policy and GATS in India : The emergence of education services under GATS and the emergence of private providers in education—domestic as well as foreign, in particular, have necessitated clear policy guidelines and regulations. There seems to be some tension between the objectives as set forth in the 1993 education policy guidelines relating to access, equity and quality and the importance it attaches

to public provision of education and the recent trends of commodification and internalization of education that may unleash forces against those objectives. This tension may also get reflected in the policy of protection to public provision of education and the various GATS articles that imposes free trade philosophy and approaches upon a country.

Today remaining isolated amounts to becoming irrelevant, whereas becoming part of the information network to update knowledge mans becoming a cautious player and partners in an exchange process to optimize gains. Hence the present compulsion is to continue with the public provision of education without remaining isolated and in fact braving the commodification and internalization of education. This calls for a question—What should be the orientation of education policy in the emerging context, including that for GATS?

The following question emerge :

1. Does the 1986 policy for education provide scope for commodification and internationalization of education?
2. What should be the direction of education policy in the emerging context of internationalization of education?

Be that as it may, academics are glad that the Union Government has not taken any decision in relation to Education Services coming under GATS.

Exporting of Higher Education and Internationalisation of Higher Education :

In the context of globalization of higher education, it is necessary to evolve a policy to promote the free flow of students from other nations to India as well as allow Indian students

to get educated in other nations. The Indian higher education system is now recognised as one of the better systems for producing a talented work force. Foreign universities are also keen to establish their activities in India through "twin arrangements" with Indian universities.

The agreement reached at the WTO General Council meeting in late July 2004 set new deadlines for the GATS process.

It has been agreed that all countries which have had requests made of them by other member states to make more commitments in specific services must revise and improve their offers before 1st May 2005. This puts pressure particularly on those developing countries that had not yet made offers to do so and for all countries to improve the quality of their offer.

Conclusion and Suggestions :

1. Serious thinking is required to extend the benefits of higher education to the less privileged section of the society. For this an Educational Development Bank must be created.
2. Private relevant institutions of higher education should be encouraged provided they adhere to equity parameters determined by appropriate regulatory mechanisms.
3. Optimum utilization of public infrastructure and manpower in the higher education sector should be ensured.
4. Universities should set up a cell for looking into the issue of internationalization of higher education, both for import and export.
5. Universities should devise ways and means to mobilize their own resources through various means. □

References :

1. Privatisation of higher education in India.—J.B.G. Tilak
2. Higher Education in relation to GATS—T. Rajagopalan (The Hindu, 30/12/2003)
3. GATS, Higher Education Services and India—By Rupa Chanda, IIM, Bangalore, December, 2004
4. WTO & International Trade—By M.B. Rao (Vikash Publishing House Pvt. Ltd. 2002)

Funding for Higher Education

▲ Upasana Chakravarti
Deptt. of Economics

INTRODUCTION :

Demand for Higher Educated manpower will increase substantially in near future and this will impel central focus on the quality and quantity of manpower produced by the Higher Education (HE) System. Both for quantitative expansion and improvement in quality, the system requires large additional resources. Increasing needs stemming from population growth, need for modernization and the limited nature of resources, are problems facing financing of education.

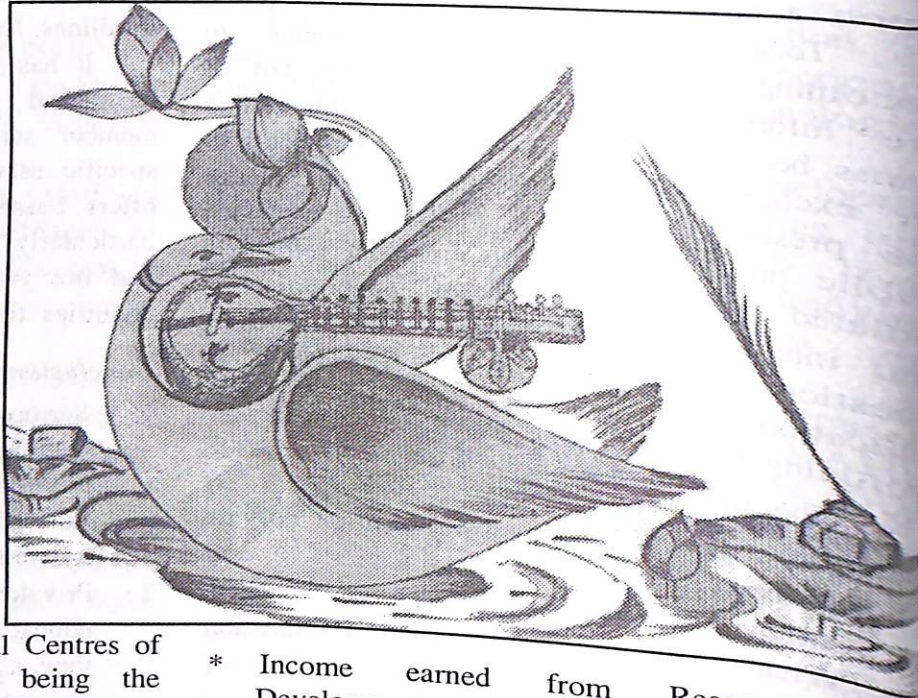
The higher education sector in India is very vast, diverse and fragmented. Colleges are the Principal Centres of higher education and universities being the ultimate controller of colleges (as they manages the rules and regulations of the colleges), they are the seats of higher learning from where the society gets its leaders of national life.

According to the latest annual report of the UGC there are 342 statutory universities constituting 18 central and 211 state universities. There are 95 deemed universities, 13 institutions of national importance and 5 statutory state institutions (not called universities).

Sources of Financing Higher Education :

The various sources of finance of Higher Education in India are :

- * Government Sector (Central and State),
- * Non Government Sector (Students/ parents of families eg. Fees and other maintenance expenditure and the rest of the community at large for example donations and endowments.

* Income earned from Research Development, Consultancy etc.

Trend of Higher Education :

The post independence period has shown remarkable expansion of higher education in India. There were 20 universities during independence period which increased to 304 in the year 2004. The no. of colleges at that time were less than 500 which rose to 17,967 in 2005. The no. of enrolment of students in 1947-48 was 0.2 million which were expanded to 8.1 million in 2001-02. In 2004-05, an estimated 104.81 lakhs students were enrolled under HE against 99.54 lakhs in 2003-04 and the faculty strength was 4.71 lakhs in 2003-04 as compared to 4.57 lakhs in 2001-02. This is shown in Table 1. At this rate of growth, enrolment in HE is confined only to about 8% of Indian population in the relevant age group of 18-23 years, which

could not help in attaining the reasonable rate of 20% as envisaged in Vision 2020. India's participation (enrolment) rate in HE is well below the developed countries like USA (92%), Canada (88%), UK (52%), Japan (45%), European and fast developing countries (25%-31%). In case of north east region, HE enrolment is 6.39% and in Assam it is only 5.76% of total population in the age group of 18-23.

The higher education in India has been facing a tremendous pressure since 1991 due to decrease in allocation of resources of HE in the union budget. From **Table-2**, it is seen that the share HE in the total expenditure in education has increased from 9% in 1st plan to 25% in 4th PLAN. In the 5th plan HE received 22% of total expenditure on education which brought down to 10% in the 9th and 10th plan. Increased demand for secondary education and marginalization of HE are the major thrust of the 10th five year plan. The share of higher education in GDP compared to secondary and elementary education (as shown in **Table-3**), reflects the tendency of the government for gradual withdrawal of fund from HE. In India the overall share of HE in GDP is 1.2% which is lower than the average 3.8% of GDP for developing countries.

The Policy Paper of Kothari Commission (1964-66) recommended for reallocation of resources in favour of Primary Education against Higher Education in Developing Countries. The Economic Policy initiated by the Central Government since 1991 through reform packages to enhance and encourage the policy of globalization put maximum pressure on education in general and HE in particular. The compulsion of structural adjustment policies as prescribed by World bank and IMF led to cut in funding for all Social Sectors including education in Developing countries like India. Since 1996 education was listed in the concurrent list and because of federal structure, more commitment from the centre is expected for equitable development at all levels of education in different states. But in reality the bulk of the

expenditure is borne by the state government (as shown in **Table-4**). It is seen that ratio of State and Central share is 80:20 since 1980-81 to 2001-02 as per records.

In India allocation in HE was increasing till 2001 and has fallen from the year 2001-02 onwards. HE is public dominated & funded by both Central and State Government, except few Technical, Medical and Business Institutes, a large of them are run by Private trusts and the elite section of the society without depending on Government's financial assistance.

Role of UGC and AICTE in funding HE Institutes :

UGC and AICTE provide basically the development grants for the institutions of HE in form of Research funds and development Grants. Besides the normal source of finance the institution of HE used other sources of income from the following sources :

- Tuition fees collected from Students
- Loans and advances from Bank and other Financial Institution
- Subsidized loans from Government and its Institutions
- Capitation fees collected from Pupils
- Donation from Pupils for various development purposes
- Encouraging local Patrons to provide Infrastructural facilities etc.

Table-5 Shows data regarding the sources of income for HE in India. From the table it is clear that approximately 75 percent (%) of total income from Government which shows a increasing trend allocation while 13 percent (%) from fees and 12 percent (%) from other sources. Since the Tuition fees has not been raised the increased enrolment in HE has not contributed much towards mobilizing required resources.

There is a urgent need to focus attention in financing HE. Four avenues for financing HE can be cited here :

Pattern of funding in Education by Central and State Government :

Resource crunch of Central State Government because of burgeoning salary (after 5th Pay Commission) and Pension Bills and unnecessary subsidies in certain sectors. In developed countries the concept of HE is market oriented but in Indian context success of Education is from cooperation between different agencies and Institutions rather than competition. Government finance is not commensurate with requirements. For Central Universities fund crunch is not a problem as it is directly funded by Central Government, but the case is not the same for State Universities.

Priorities at this moment is on Elementary Education which is considered as fundamental rights and Bench Mark for our literacy. A large amount of spending by Government in **Sarva Shiksha Abhijan** focuses only on Elementary Education (Educate masses within a well defined time frame).

In future a trade-off will be necessary to switch over from this system to HE so as to achieve the goal of vision 2020 India to be developed Nation (existing 7% to 25% at least in HE).

In case of State budgetary provision for HE gets a low priority which results in lack of proper maintenance of basic requirement such as Library books, journals, laboratory equipment, teaching aids etc. including conducive Hostel facilities.

Multilateral funding agency :

At present they are only supporting technical institution like NIT through HRD due to Indian trust on Elementary education rather than HE. This sector of HE is around 10% of total HE system in India.

Private Investment :

Mostly only technical based institutes like medical and Business-school (management institutes) are the recipients of private investment. They charge high capitation fees which meet the

expenditure needs for state of art education at with international institute. Government po has favoured the grant of deemed univer status to some private institutions.

Foreign initiative :

An internal regulatory mechanism in te of fee structure and courses offered is required tie-up local institutes with foreign universi Through this foreign degrees are offered in I itself.

Suggestions and Conclusion :

From the above discussion it has beco very clear that we can not continue with the of HE that is being imparted today if we wan accelerate the economic, social and educati development. An innovative and conventional approach is the only way left to meet the financial requirements of HE India, except few top level institutes (IITs, Universities), remaining institutes work only providing general Education. Institutes must prepared slowly to adapt to new requiremen generating their own resources by provi consultancy services.

In order to mobilize more funds of which is need of the hour, following strate may be adopted :

1. Pruning Administrative Expenditure :

To overcome unnecessary expenditure modern cost management tools like 'Just in Inventory Management', the Activity B Costing, Analysis of Turnover Ratios, Econ Order Quantities etc. can be employed to us proper manner the available Resources.

2. Hiking Tuition Fees :

Table-5 shows the reduction in earning fees structure. It is a very crucial issue. Bu some isntitutes like Indian Institute Management (IIM), or other Business Sch this strategy may adopted. Autonomy of institution can play a major role in restructu the fee structure as per need. There is n scope for increase in fee in HE. As mentione

In addition to IIM this scope is much more applicable for Higher Technical Education too. The UGC and AICTE Committees recommended that at least 20 percent (%) recurring expenditure per student has to be generated through Student fees (and other sources). Student loan programme has been one of the most prominent methods that is currently suggested as an effective solution to the problem of financing HE.

There should be no Doctrinaire thinking in the field of Education without having any doubt about the credentials of all private and foreign players.

Bridges should be built between the formal and informal (professional courses) Educational System.

Deemed and Private Universities should be encouraged but with strict adherence to norms.

Alumnae Associations :

A continuous interaction and programmed approach would help generating financial resources through their investment in certain sector of research/establishment of some study centre of their need. As beneficiary of the outcomes of the Universities/Business Schools Industry should recognize and may contribute funds for infrastructure developments.

7. Undertaking Project Works :

Funds can be generated by participating in programs sponsored by UGC, DST, ICSSR etc.

8. Consultancy Activities :

Skilled and Experienced Academicians can provide Consultancy to various industries as per their need.

9. Donations :

By giving name as a token of respect to the sponsors of a building or donating a library to the institutions. Sale of some important materials in form of solved question paper sets, photos of important buildings/maps and scenic places of the surroundings of the universities etc. can also be a source of regular income.

10. Permitting market driven courses :

New courses such as MFA, MIEB, MCS, MFS, MFAM etc. (already introduced in some Universities) should be permitted and encouraged to cater to the emerging market trend to raise resources.

Permitting foreign students to seek education in India. The institutes of HE as well as UGC should adopt clear-cut and encouraging policies in this regards. □

References :

Joshi M.M. Dr. (former HRD Minister, Govt. of India) : Country Paper presented in 'UNESCO World Conference on Higher Education in the 21st century' Paris, 5-9 October 1998.

University news : A weekly journal of Higher Education Vol.42 no. 52 (27th Dec'04-2nd Jan '05)

Pathak K. Dr., Gogoi J.K. Dr. (Dibrugarh University) Present HE Scenario in NE India and Economics of HE- a paper presented at National Seminar on Economics of Higher Education, held at shillong on 28-29th Nov, '03.

Das A.K. Dr., Guwahati College Assam- 'Financing of Higher Education' article published in The Assam Tribune 13th July, '05.

Albach G. Philip-Higher Education in India-a article published in the Hindu, 12th April, '05

Annexure-I

TABLE 1: Student Enrolment in Higher Education (HE)

YEAR	ENROLMENT (IN LAKHS)	HE INSTITUTE (NOS.)
1980-81	27.59	43.58
1990-91	43.33	-
1999-00	77.26	10,255
2001-02	80.08	-
2003-04	99.54	-
2004-05	104.81	17,967

SOURCE : P. GEETHA RANI, Economic Reforms & Financing HE India, (University News, Vol.4)

TABLE 2: Plan Allocation on Higher Education

PLAN	ALLOCATION HE (AS%AGE)
1st	9
2nd	18
3rd	15
4th	25
5th	22
6th	22
7th	16
8th	12
9th	10
10th	10

SOURCE : Downsizing Higher Education, EPW (Feb, 2003)

TABLE 3: Share of Educational Expenditure in GDP (as a % age)

TYPE	YEAR			
	1990-91	1995-96	2000-01	2001-02
TOTAL EDUCATION	3.04	2.79	2.99	3.12
ELEMENTARY	1.58	1.44	1.58	1.66
SECONDARY	1.10	0.98	0.94	0.98
HIGHER EDUCATION	0.36	0.37	0.47	0.48

SOURCE : Annual Report-MHRD, Govt. of India

TABLE 4 : Centre State Share in Higher Education

YEAR	CENTRE (IN %)	STATE (IN %)	TOTAL (RS.)
1980-81	20	80	484
1999-00	27	73	8,248
2000-01	25	75	10,342
2001-02	19	81	8,577

SOURCE : P. Geetha Rani, Economic Reforms & Financing HE India.

TABLE 5 : Sources of Income for Higher Education

YEAR	GOVERNMENT (in %)	FEES (in %)	OTHERS (in %)
1950-51	49.40	36.80	13.80
1960-61	53.50	34.80	11.70
1970-71	61.00	25.50	13.50
1980-81	72.80	17.40	10.80
1990-91	75.90	12.60	11.50

SOURCE : P. Geetha Rani, Economic Reforms & Financing HE India, (University News, Vol.42)

Principles of Good Teaching

Ms. Jayashree Pathak
Lecturer,
Deptt. of Maths. & Stats.

Teaching is an art, a science and a skill. It is a process of continuous development. The goal of teaching is to engender learning in the most desirable, effective and efficient way. Thus teaching and learning are closely related. In the teaching-learning process the teacher is not only the source of inspiration to the student but also acts as their friend, philosopher and guide. The educator should be called not a teacher but a 'gardener'. Truly speaking, teachers are the architects of a better future of the nation. The effective teacher can apply teaching methods that are easier, quicker, better, safer, and more rewarding, less labour intensive and more suitable. An efficient teacher can teach through different methods of teaching using different media, variety of audio-visual aids and unconventional techniques. The fulfilment of the educator's goal can be achieved only through the quality of education.

Education is not a one way process. The goal of good education can be achieved only by the joint efforts of students and teachers. They have to realize and fulfill their obligations towards the educational process and its ideals. There is an ever increasing scope to make classroom teaching more lively, lasting and effective. It is a common experience that we teach students a lot but they learn little. Emphasis

Education is not a one way process. The goal of good education can be achieved only by the joint efforts of students and teachers. They have to realize and fulfill their obligations towards the educational process and its ideals. There is an ever increasing scope to make classroom teaching more lively, lasting and effective. It is a common experience that we teach students a lot but they learn little.

should be placed on learning, not on teaching because the prime duty of the teacher is to translate the theoretical instruction, the knowledge of subject matter and principles of education into practice. The main objective of the teaching—learning process is to create love for learning in the learner, encourage and nourish his curiosity and to guide him in the hopeful exploration of the world of knowledge.

There are seven principles which are intended as guidelines for faculty members, students and administrators to improve teaching and learning practices. They are as follows :

1. Encourage contact between students and faculty :

Frequent student—faculty contact in and out of classes is the most important factor in student motivation and involvement. Faculty concern helps students get through rough times and keep on working. Knowing a few faculty members will enhances students' intellectual commitment and encourages them to think above their own values and future plans.

2. Develop reciprocity and co-operation among students :

Learning is enhanced when it is more like a team effort. Working with others often increases

involvement in learning. Sharing one's own ideas and responding to others' reactions sharpens thinking and deepens understanding.

3. Encourage active learning :

Students do not learn much by just sitting in classes listening to teachers memorizing and spitting out answers. They must talk about what they are learning, write about it, relate it to past experiences and apply it to their daily lives. They must make what they learn part of themselves.

4. Give prompt feedback :

Students need appropriate feedback on performance to benefit from courses. In classes, students need frequent opportunities to perform and receive suggestions for improvement. At various points during college and at the end, students need chances to reflect on what they have learned, what they still need to know and how to assess themselves.

5. Emphasize time on task :

Learning to use one's time well is critical for students and professionals alike. Students need help in learning effective time management. Allocating realistic amounts of time means effective teaching for faculty which helps in establishing the basis of high performance for all.

6. Communicate high expectations :

High expectations are important for everyone-for the poorly prepared, for those unwilling to exert themselves, and for the bright and well motivated. Expecting students to perform well become a self-fulfilling prophecy when teachers and institutions hold high expectations for themselves and make extra efforts.

7. Respect diverse talents and ways of learning :

Students bring different talents and styles of learning to college. They need the opportunity to show their talents and learn in ways that work for them. Then they can be pushed to learn in new ways that do not come so easily.

Good practices hold as much meaning for professional programmes as for the liberal arts. They work for many different kinds of students. But the ways different institutions implement good practice depend very much on their students and their circumstances.

Educational reformers are seeking answers to two fundamental questions :

(a) How well are students learning?

(b) How effectively are teachers teaching?

College instructors who have assumed that their students were learning what they were trying to teach them are regularly faced with disappointing evidence to the contrary when they grade tests and term papers. Too often, students have not learned as much or as well as was expected. There are gaps between what was taught and what has been learned. By the time faculty notice these gaps in knowledge or understanding, it is frequently too late to remedy the problems. Classroom Research and Classroom Assessment respond directly to concerns about better learning and more effective teaching. It was developed to encourage college teachers to become more systematic and sensitive observers of learning as it takes place everyday in their classrooms.

Classroom Assessment helps individual college teachers obtain useful feedback on what, how much, and how well their students are learning. Faculty can then use this information to refocus their teaching to help students make their learning more effective. Through practice in Classroom Assessment a faculty can become better equipped to understand and promote learning and increase their ability to help the students themselves becoming more effective, self assessing, self-directed learners. In a nutshell, Classroom Assessment is an approach designed to help teachers, find out what students are learning in the classroom and how well they are learning it. This approach has the following characteristics :

1. Learner-Centered : Classroom Assessment focuses the primary attention of teachers and

students in improving learning rather than on observing and improving teaching. It can provide information to guide teachers and students in making adjustments to improve learning.

2. Teacher-Directed : Classroom Assessment respects the autonomy, academic freedom and professional judgment of college faculty. The individual teacher decides what to assess, how to respond to the information gained through the assessment.

3. Mutually Beneficial : Classroom Assessment requires the active participation of students which helps the students to reinforce their grasp of the course content and strengthen their own skills in self assessment. Also as teachers work closely with students they improve their teaching skills and gain new insights.

4. Formative : Classroom Assessment's purpose is to improve the quality of student learning, not to provide evidence for evaluating or grading students.

5. Context-Specific : Classroom Assessments have to respond to the particular needs and

characteristics of the teachers, students and discipline to which they are applied.

6. Ongoing : Classroom Assessment is an ongoing process where teachers use 'feedback loop' by receiving feedback from students on their learning and the teachers in turn providing students with feedbacks on the results of the assessment and the suggestions for improving learning. As the approach becomes integrated into everyday classroom activities, the communications loop connecting faculty and students—and teaching and learning—become more efficient and more effective.

To conclude, we can say that success in teaching depends to a great extent on the good practices of teaching-learning and also on the classroom Assessment techniques. Therefore, besides mastering the techniques and skills of teaching along with the mastery of the subject matter, a teacher must have adequate knowledge of classroom Assessment techniques and principles of good practice in teaching and learning. □

References :

1. Classroom Assessment Techniques : A Handbook for College Teachers by Thomas A. Angelo and K. Patricia Cross.
2. Seven Principles for good practice in undergraduate Education by Arthur W. Chickering and Zelda F. Gramson.
3. Secondary Education issues and Problems by Dr. Nara Narayana Mahanta.

- ◆ Violence is not a knife in the hand. It grows like a poison tree inside other people who have not learned to value other human beings. — **Frances Lawrence**
- ◆ If a free society cannot help the many who are poor, it cannot save the few who are rich. — **John, F. Kennedy**
- ◆ Minds are like parachutes. They only function when they are open. — **James Dewar**
- ◆ Education makes a people easy to lead, but difficult to drive; easy to govern, but impossible to enslave. — **Lord Brougham**
- ◆ India is the cradle of the human race, the birthplace of human speech, the mother of history, the grand mother of legend and the great grand mother of tradition. — **Mark Twain**

Corporate Governance— A Conceptual Framework

✍ **Runumoni Lahkar Das**
Pradeep Das
Pallavi Kakati
Lecturers, Deptt. of Finance

INTRODUCTION :

The great Indian master of Political Science Kautilya mentioned four functions of a king in his well-known book *Arthashastra*-1. *Raksha* or protection, 2. *Vridhhi* or *enhancement*, 3. *Palana* or maintenance, and 4. *Yogakshema* or wellbeing or safeguard. It is the sacred duty of the state to protect the person and property of its subject to enhance their wealth, to maintain them and to safeguard their interest in general.

This noble concept can be applied with equal force to company management for corporate governance. The Board of Directors and the CEO or MD are the rulers and the shareholders and other stakeholders associated with the company are the subjects. The company should be managed in a way that would protect the interest of shareholders, would increase the value of their wealth and their prosperity, would lead to the welfare of the society and would increase their accountability to them. The corporate world has become so powerful in recent years that corporate governance has caught the imagination and attention of one and all.

India has globalized its economy and has widened the doors for the entry of multinationals. With the onset of globalization, the competition that the corporate sector has been facing has been increased. Technology up-gradation, warranted because of intense competition, has necessitated the Indian corporate sector to seek funds not only from India but also from abroad by floating Global Depository Receipts (GDRs). Large number of foreign institutional investors is now actively participating in the Indian Capital Market. This has also necessitated the need for

good governance since capital easily flows towards companies which are effectively governed and which have the motive of increasing the value of shareholders as well as the society.

CONCEPT :

In broad sense, Corporate Governance examines how the company is being governed for the benefit of its various stakeholders like equity shareholders, preference shareholders, bond-holders, employees, customers, dealers, suppliers, society, government etc. Thus, corporate governance may be understood as the system by which corporates are directed and controlled by their managements in the best interest of their stakeholders and the general public. In its endeavour to ensure a higher standard of transparency and timely financial reporting, corporate governance system involves the full disclosure of all relevant information for the stakeholders to arrive at informed decisions.

Corporate governance comprises the systems and processes which ensure the efficient functioning of the firm in a transparent manner for the benefit of all the stakeholders and those accountable to them. The focus is on the relationship between the owners and the Board in directing and controlling companies as legal entities perpetually. A company's ability to create wealth for its owners, however, depends on the role and freedom given to it by the society.

The corporate governance broadly identifies two sectors namely shareholder and stakeholders to whom the corporate sector has to be responsible. Any corporation that satisfies only

one sector at the cost of the other is not likely to be favoured by any and it has to have a balanced approach in meeting the needs of these two sectors.

The focus on corporate governance arises out of the large dependence of companies on financial markets as the pre-eminent source of capital. The quality of corporate governance shapes the future and the growth of the Capital Market. Strong corporate governance is indispensable to resilient and vibrant capital market. But capital markets in general can function properly if individuals have access to accurate basic information about the companies they invest. The link between a company's Management, Board and its Financial Reporting System is crucial. In the context of globalization, capital is likely to flow to markets which are well regulated and practice high standards of transparency, efficiency and integrity.

AIMS OF GOVERNANCE :

Successful corporate governance lies in balancing the various conflicting interest and interest groups viz., investors, creditors, labour, government and society at large. Corporate Governance in the context of changed socio-economic milieu does not merely confine to securing a fair return on the investment but also extends to discharging the various social responsibilities.

The basic governance issues relate to the effectiveness and the accountability of Board of Directors. Effectiveness is measured by performance. How well can boards run their companies and how can they be encouraged to run them better? Effectiveness is, therefore, a measure of the equality of the leadership which Boards are giving to their companies and the taste of effectiveness is the result which those companies achieve. Accountability is largely a matter of disclosure, of transparency, of explaining a company's activities to those to whom the company has responsibilities. It raises the question to whom are companies answerable

and to whom should they be responsible? Board of Directors is seen as having power and relative freedom to exercise that power within the law. The demand for Boards to become more accountable is, therefore, part of wider movement for openness by institution.

NEED FOR CORPORATE GOVERNANCE

With the sweeping changes in Indian economy, the growing aspiration of Indian industries to compete with the MNCs and increase their market share, profitability, etc. have side by side enhanced their responsibilities. Although the reforms initiated during the last few years witnessed some radical changes in the rules and regulations to improve the stakeholder confidence. The levels of transparency and standards of disclosures observed by Indian Companies leave much to be desired. The practice of placing personal interest above the interest of stakeholders is quite widespread. There have been several instances in India over the last few years when Industrial shareholders and independent directors on the Board of Companies have raised concern over the decisions of management or promoters.

The efficient Corporate Governance has become the need of the hour due to various reasons. These reasons can be pointed out as follows :

1. Significant changes taking place in global economic and business field.
2. Seizure of global opportunities and threats from competitors.
3. Need for strategic management.
4. Making optimum use of scarce resources and developing skills.
5. Acceptance of international standards of management.
6. Increasing share of institutional investors like UTI, mutual funds, Foreign Institutional Investors (FII) etc.
7. Awareness among investors and lending institutions.

8. Protection of investors and promotion of public interest.
9. Increasing effectiveness of management.
10. Real transparency of performance.
11. Enhancing shareholder's net worth and wealth.
12. Representing accountability and responsibility towards shareholders and others having the direct or indirect interest in the company.

BENEFITS OF GOOD GOVERNANCE :

- Good governance leads to congruence of interest of board, management including owner managers and shareholders.
- Good governance provides stability and growth to the company.
- Good governance system builds confidence among investors.
- Good governance reduces perceived risks, consequently reducing cost of capital.
- Well governed companies enthuse employees to acquire and develop company specific skills.
- In the knowledge driven excellence, the soft skills like management will be the ultimate tool for corporate to leverage a competitive advantage in the financial market.
- Adoption of good corporate practices promotes stability and long-term sustenance of stakeholders' relationship.
- A good corporate citizen becomes an ethical icon and enjoys a position of pride in corporate culture.
- Potential stakeholders aspire to enter into relationships with enterprises whose governance credentials are exemplary.

EMERGENCE OF CORPORATE GOVERNANCE IN INDIA :

The need to formulate a code of principles embodying good governance was felt in India as early as 1995-96. In India, initiative on corporate governance began with the Confederation of

Indian Industries (CII) setting up in 1996 a National Task Force under the Chairmanship of Mr. Rahul Bajaj. The task force presented its recommendations and Code for Corporate Governance in 1997 which were then debated publicly.

SEBI, the corporate regulator, appointed a Committee on 7th May, 1999 under the Chairmanship of Mr. Kumar Mangalam Birla to frame the guidelines for corporate governance in India. The Committee had made 25 recommendations in all. Of them, 19 are mandatory and the remaining are non mandatory. The mandatory recommendations broadly includes new listing norms to be followed by the company, conducting Board meetings at least four times a year, constitution of audit committee, optimal blend of executive and non executive directors as well as appointment of independent directors, issue of quarterly reports etc. On the other hand, non mandatory recommendations suggest that investment institutions are not to be permitted by the Board. The Department of Company Affairs has initiated a legislative action in the Lok Sabha on 6th December, 1999 for the amendment of the Companies Act.

FACTORS INFLUENCING CORPORATE GOVERNANCE :

SEBI has summarized the factors which influence quality of governance in Indian Companies.

- a. Integrity of the Management.
- b. Ability of the Board.
- c. Adequacy of providing the Board with relevant and timely information.
- d. Commitment level of individual Board members.
- e. Quality of Corporate Reporting.
- f. Participation of stakeholders in the management.

ROLE OF MAJOR PLAYERS IN CORPORATE GOVERNANCE :

Where the Government other regulatory agencies provide a platform through legislations

and rules, the Board of Directors, auditors, Shareholders, financial institutions, Company Secretaries and the employees play their individual role for proper governance.

Role of the BOD :

A Working Group has recommended a Statement of Director's Responsibility (SDR) to be attached along with the annual account for better transparency. The Directors must specify whether applicable accounting standards have been followed or not. The Directors are also responsible for maintaining adequate accounts for safeguarding the assets of the company and for detecting fraud and irregularities.

Role of Accounting Professionals :

The growing complexities of business have changed the traditional role of accounting professional. On the wake of demand for good corporate governance from every quarter, the need arises for redefining their role. The activity should not only look at the reliability of accounting and reporting, it must cover all relevant business processes from brand management to customer service.

Role of Company Secretaries :

The Chairman and the Board will look to the Secretary for guidance on what their responsibilities are under the rules which they are subject and how those responsibilities should be discharged. There is also need for secretarial audit before financial audit to ensure compliance of all requirements of law.

Role of employees :

A good team of employees is the backbone of the company. However, their individual ethical standard is of a greater concern. A responsible employee should point out the mistake of even his superior. When the employees are shareholders, their responsibilities rise even further.

CORPORATE GOVERNANCE IN INDIA :

In India, while the predominant form of Corporate Governance is much closer to the East

Asian models, there are a number of firms that resemble the European version where the control is maintained through pyramidal form of ownership and control. The concept of industrial house which controls several companies is quite commonly accepted although the founding family does not own the company.

There are quite a few companies whose practice of corporate governance is a matter of concern. Dilution of accounting and reporting standards have allowed corporations from manipulating resources for their own vested interests sidelining the stakeholders of the company. Investors have suffered on account of unscrupulous management of the companies which have raised capital from the market at high valuations and have performed much worse than the past reported figures.

There are also many companies which are not paying adequate attention to basic procedures for shareholders services as many do not pay adequate attention to address investors' grievances.

It has to be emphasized that there is considerable synergy between economic efficiency and corporate governance. The US and UK models of Corporate Governance are an integral part of the market oriented economy. Several developments such as international integration of financial markets, requirements of foreign institutional investors and listing of securities in the international stock exchanges make it imperative for companies in India to be transparent in regard to norms of corporate governance adopted by them. While sound corporate governance is necessary, it is not sufficient to improve operational efficiency and profitability.

CORPORATE GOVERNANCE IN INDIA : COMPANIES :

The first systematic study on Corporate Governance was conducted by Business Today (BT) and AIIMS of the Best Boards in 1997. A total of 60 respondents in Bangalore, Kolkata, Chennai, Delhi and Mumbai, comprising 11 FIs, 10 FPs, 23 stock brokers, 200 finance companies,

banks and 584 individual investors were surveyed. The parameters set for the evaluation were :

- a. Accountability to share holders.
- b. Transparency of disclosure.
- c. Quality of directors.
- d. Independence of decision making.

HLL has swept the first spot. Respondents awarded the company for the blue-chip quality of its directors.

The London Stock Exchange has made it mandatory for companies to reveal their balance sheets whether or not they have followed the financial aspects of corporate governance.

The Toronto Stock Exchange had constituted a committee which was of the view that 'increasing the shareholders' value' should be the prime objective of corporate governance. Attaching significance to the Board, the committee specified that the main responsibility of the Board of Directors is to supervise and

Company	Accountability	Transparency	Quality	Independence	Total
Hindustan Lever	74.2	65.4	75.5	65.9	281.0
TELCO	63.4	53.3	64.0	57.6	283.3
Bajaj Auto	63.7	53.2	62.7	57.5	237.1
HDFC	62.6	55.3	64.9	51.7	234.5
Larsen and Toubro	61.5	50.5	62.2	58.1	232.3
ACC	55.6	49.2	58.5	45.9	215.8
Colgate Palmolive	58.9	52.4	58.5	45.9	215.8
Indian Hotels	58.1	51.3	56.6	48.0	214.1
IDBI	55.1	45.4	60.2	46.9	207.7

TELCO getting the second position has benefited from the involvement of Ratan Tata who leads a board of august personalities who control and monitor all activities.

The data reveals that the Indian corporate sector suffers from transparency and independence in decision making. The reason can be traced in their non professional management and paternal style of leadership.

CORPORATE GOVERNANCE ABROAD :

The need to well manage a company is felt all over the world. Corporate sectors around the world are tuning their activities in accordance with the good principles of corporate governance. A committee in UK observed that 'transparency' is the basis of corporate governance.

control the Board's activities. They should also seek to ensure orderly succession of senior executives by selecting, training, and supervising their activities at appropriate time.

A Stakeholder, Alliance in North America has come out with its own 'Sunshine Standards' to provide direction to the corporate sector reporting to the stake holders. The Alliance demands that all information relevant to the stakeholders should be provided.

ISSUES OF CORPORATE GOVERNANCE :

Good company governance is the need of the day for which the consciousness is increasing. But, it has to face a number of problems which are as follows :

1. Facing impact of globalization :

Globalization has a radical impact on company governance. Now, the traditional management has given place to professional management, the international standards of corporate governance have to be adopted, the mobility of resources has to be increased and foreign law and regulations have to be abided by.

2. Challenges of drastic changes in economy :

The radical changes are taking place in Indian economy. Due to globalization, all sectors of the economy are being opened up to worldwide competition, controls are being removed day by day over industries and trade and to integration of Indian industries with the world industries, a number of problems have arisen before corporate governance.

3. Pressure of public opinion and investors for financial reporting and transparency :

Due to awareness among investors and public at large, they are demanding more and more information about companies' objectives, about its performance, more frequent financial reporting and more transparency in its management, which is challenge to the company governance. It requires increased awareness on the part of corporate management to satisfy these demands.

4. Challenge of global competition :

the corporate management is required to face worldwide competition. The competition has reached international level for Indian companies due to liberalization and globalization. The management has to make adjustment in policies and practices of corporate governance to meet this challenge.

5. Criticism of sudden failures and accountability :

A number of companies have failed and closed down all of a sudden for which the accountability of the Board has been selected to serious criticism. Such weak and unscrupulous companies do not report their true financial position and true profitability before the investors and the public. The Directors are held liable for this situation.

SUGGESTIONS FOR EFFECTIVE CORPORATE GOVERNANCE :

Effective, honest and transparent corporate governance is required for enhancing the wealth and worth of the company, for promoting welfare of the society, for the success of the company, for protecting the interest of investors and other stakeholders and for fulfilling the responsibility and accountability of directors. Hence the following suggestions may be useful in meeting challenges before them and for solving a number of problems which has been created during recent times.

1. Downsizing : One theoretical step towards instilling ethical values in the modern corporation is to downsize or breakup the corporate entity. Autonomy would eliminate long bureaucratic chains and increase personal motivation, communication and accountability.

2. Long termism : The emphasis on short term profitability creates a significant degree of instability within corporations and lead to short termism. Markets require quick result and generally discourage long term investment. This leads to an unnecessary dissipation of corporate resources towards meaningless ends.

3. Dealing with risk and uncertainty : The economic and technological environment is fast changing than ever before which result in great difficulty in planning reliably for the long term. In such a scenario, ethical endeavour drawn from longer planning suffers significantly.

4. Curbing Corporate Power : The modern corporation commands significant power which has a profound influence on government and legislative process. In a recent GAAT agreement it had been alleged that governments merely act as pawns—it was the corporate lobbyist and agents who drafted the agreement and pushed governments into signing it.

5. Limit on the number of Directors : The number of companies in which a person can work as director has to attend a few companies and play an effective role in company management.

6. Bringing down the number of part time directors : For efficient corporate governance it is essential that directors devote as much of their time as possible. This will be possible only when the number of part-time directors is reduced and full time directors are appointed.

7. Frequent reporting and transparency : Quarterly un-audited financial statements are required to be published. Accounts must be audited in time and social audit must also be undertaken. In all respects, transparency would infuse confidence in investors and would make the directors more conscious of their accountability.

8. Appointment of audit committees should be made compulsory : It is advocated that audit committees should be compulsorily appointed consisting three independent directors who will go through the progress, policies and practices adopted by the Board. SEBI has recommended that appointment of audit committees should be made compulsory by law.

9. Adjustments to be made along with changing times : The corporate governance has to adjust itself to environmental factors, population constituents, political position, economic factors, social factors and technological changes and must solve the problems arising out of such a situation in rational and logical manner.

10. High ethical standards to be maintained : Maintaining high ethical standards is one of the most powerful features of good corporate governance which would include working with honest policies and practices, not accepting any secret commission, not indulging in competitive collision and not to indulge in untrue and misleading advertisements.

11. The non executive directors should be given due importance : Non Executive directors

must be given due importance and their opinions and advice must also be needed.

12. Regular board meetings : Regular board meetings would make corporate governance more effective as policies and strategies would be framed and discussed frequently and performance evaluations would be undertaken.

CONCLUSION :

In India, the existing corporate governance framework has failed to encourage corporate sector to voluntarily adopt higher corporate governance standards, necessary to compete both nationally and internationally. The availability of effective legal remedies of the stakeholders in case of mismanagement, the exercise of which requires reliable and adequate information, is essential. Disclosures by the management on a timely basis can provide stakeholders with the information required to arrive at informed decisions regarding the corporation. The ability of the market to regulate is rather doubtful. Therefore, the essential nature of regulatory institutions and mechanisms, both inside and outside the corporation, cannot be overemphasized. Self regulation can significantly assist in achieving the right regulatory framework. In the corporate structure, the role of the different stakeholders should be more clearly defined.

If "Good Corporate Governance" is to become a reality, it is necessary that the company and its promoters adopt a transparent policy regarding the proper use of funds and properties of the company's resources for its benefits.

The axiom "least governed is the best governed" should become a reality by enforcing self discipline by the promoters leading gradually to a minimum control by outside agencies including the government. □

BIBLIOGRAPHY :

1. Corporate Governance— N.P. Agarwal, Sujan C. Jain
2. Corporate Governance— H.R. Machhiraju
3. Taxmann's Chartered Accountants Today— March 16-31, 2005, December 16-31, 2005

Let's Talk about Musical Instruments !

✦ Madhusudan Mishra
B.Com. 2nd year

'Black and White!'

One of the most popular musical instruments, the PIANO, looks as grand as its sounds. This instrument, played with the help of keys, was invented in Europe and the earliest known model was called "Gravicembalo cal piano' forte", built by Bartolomeo Cristofori who is now considered the inventor of the piano. Two pianos made by Bartolomeo still exist.

The piano works on a simple system of strings and hammers and gives the players the option to produce a stronger or weaker note by varying the pressure on the key. As the key is pressed a hammer strikes a string to produce the sound. The strings are of different thickness and tension to reproduce different notes.

The original version by Bartolomeo has been modified many times. There are upright pianos that include the late 19th century cottage piano. The modern spinet and console pianos are small uprights related to the cottage piano. In the upright pianos the strings run vertically or diagonally, from the top to the bottom of the instrument.

The piano has been the instrument of choice for most of the great composers. Composers have played compositions right from the 18th and 19th centuries, including Mozart, Beethoven, Chopin and Liszt. The noted German pianist Clara Schumann played the compositions of her husband, Robert.

The piano's popularity is due to the quality of sound that it produced, ranging from light and cheerful like the music of Chopin, to grand and awesome, like some of the melodies of Beethoven and Mozart. With the level of

technical proficiency among pianists rising, an increasing number and serve to launch the careers of promising artists, today.

So how about striking the black and white keys and making your own music?

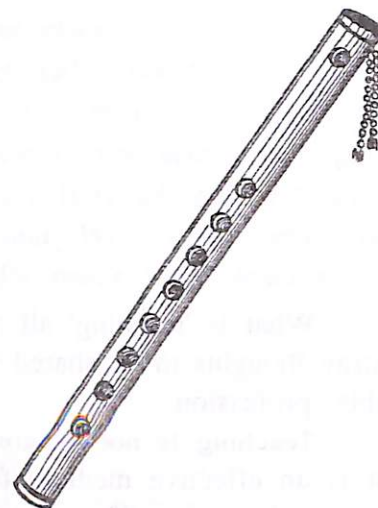
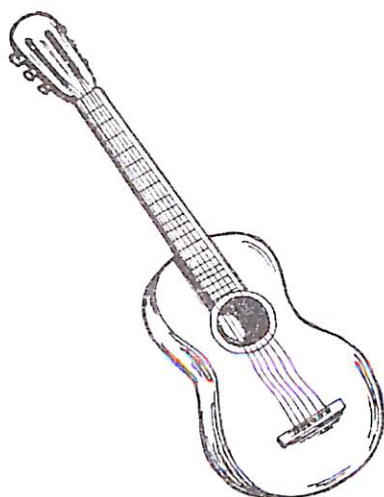
Strings and A Bow!

Think of a violin and you immediately picture the most wonderful music, soulful yet vibrant. It's a class apart. The origin of the violin can be traced to Italy in the early 14th Century. The violin is thought to have originated from two instruments namely the fiddle and the rebec. An instrument very similar to the violin, the viol, a six stringed instrument appeared at the same time in Europe and existed for about two hundred years.

The earliest violins used gut for the strings but the newer lighter violins of the modern day use gut wound with aluminium, silver and steel. The violin may have become lighter and more precise but the original shape remains.

Many a great musician played the violin. Vivaldi, one of the famous violinists composed and played many concertos and he is known for his beautiful, cheery melodies. Paganini was one of the first great modern violinists and was responsible for denuding the cult of the virtuoso instrumentalists. Almost all of his music was written as a article for displaying his own awe inspiring technique.

The first violins had shorter and thicker necks and the neck did not curve away as much. The fingerboard was shorter and the bridge was very flat. Even the bows were different in design earlier.

For most of the 19th century, the great masters who played the violin toured Europe to show off their pieces and skills. All great musicians have composed for the violins. Among the really popular a compositions are the ones by Beethoven, Brahms, Mendelssohn and

Tchaikovsky. The violin today remains a vital part of good orchestral music and one of the few instruments that can produce half notes and quarter notes with immaculates ease.

Perhaps its time to pick up a bow! □

REDEFINING LIFE!

- In terms of chemistry** : Life is like a redox reaction in which someone gains and someone loses.
- In terms of physics** : Life is like an amplifier, which is not completed without resistance.
- In terms of Biology** : Life is like a top root. The more it branches the more stable it becomes.
- In terms of Mathematics** : life is like algebra in which addition and subtraction continues till solution.
- In terms of History** : Life is like a battle. The more bravely you fight it, the more medals you will get.
- In terms of Literature** : Life is like literature. The more you go in depth, the more you will find it interesting.
- In terms of Geography** : Life is like a mountain range. The higher you get, the more insecure you feel.

Hridya Anand Baruah
B. com. 1st year

Teaching and Teachers

'A Code of conduct'

✍ Jyoti Singhvi
B. Com. 2nd year

What is 'teaching' all about? Here are some stray thoughts to be shared with those who are in this profession.

Teaching is not a bare means of livelihood; it is an effective medium of divine service; it is a sacred mission. The teacher is verily a vicar of god on earth, directing and accelerating the progress of the goods in the becoming.

The teacher's role is a glorious art of awakening, kindling, nourishing and cannulating godliness, that is latent in man.

Sri Aurobindo said, "Teaching should be so effective that it should hold aloft the torch, to stand against materialistic tendencies that would reduce all human standards to the common denomination of the dollar, to insist at all times and at all places, that this Nation of ours was founded on idealism, and that its children shall learn to live among the sum-lit peaks"

The secret of successful teaching is to teach accurately, thoroughly and earnestly; this will import interest to instructions, and will awaken attention to them.

Now, who should enter this profession? Obviously, those who have the conviction to mould young minds; those who have a desire to be a source of inspiration before cynicism sets and those who could encourage lofty ideals and help in trying to maintain them.

The teacher's role begins daily in the classroom. Some of the smaller points, which are not usually thought of, are discussed here. It is a fact the teacher is a decisive climate in the classroom. It is his/her personal approach that creates a climate. It is his daily mood that makes the weather. In short, a teacher possesses tremendous power to set the mood in the class, to create the emotional climate for learning.

Teachers and students-their inter personal support, could work miracles. All it requires sensitivity and affection.

A conscientious teacher's prayer will be: "Dear child, give your hand that I may walk in the light of your faith in me."

While, a student's prayer should be: "Dear Teacher give me a vision larger than my studies and greater than my individual success. Teach me to use my opportunities gratefully, to develop my talents responsibly, and place my learning at the service of truth and justice."

It is important for a teacher to be honest in acknowledging his mistakes or failings. Sharing them with his colleagues or students would mean learning from them. Asking for help when necessary is an admirable trait instead of adopting a false bravado.

Teacher should also be a manager par-excellence running the goings-on in the class, in democratic lines, delegating jobs to the students, offering incentives for improvement (however small) and above all, accepting responsibility for failure.

Aristotle once said, "Those who educate children well, should be honoured more than their parents, because parents give them life, but, the teachers teach them the art of living well."

An ideal teacher is a spiritual alchemist charged with the sacred work of creating cultured citizens. He is a friend, a guide, a gardener who sows the seeds of knowledge and a spark that inspires his students and lights their way to wisdom.

The qualities of a 'perfect' teacher can be summed up as!

T— Tremendous in potential, tolerant, tactful.
E— Encouraging, enthusiastic aptly educated.
A— Always approachable, active, affectionate.
C— Constantly an inspiration, capable, having sound character.
H— Heartily supportive honest, hard-working.
E— Encouraging, insightful, experimental in the way of teaching.

R— Reassuring of our efforts, responsible, having good support with students.

This seemed to be a tall order, but I think, everyone of us must have come across such 'perfect' teachers, who were fully devoted and dedicated to their profession. What is important is, that, our country badly needs 'such' teachers at this juncture. □

WISDOM OF THE SOUL

- ◆ Inspiration cannot be willed, though it can be wooed.
- ◆ You cannot plough a field by turning it over in your mind.
- ◆ Only he who can see the invisible can do the impossible.
- ◆ Perseverance is falling 1 times and succeeding the 10th.
- ◆ When you cease to dream you cease to live.
- ◆ Trust your hopes, not your fears.
- ◆ Do not wait to strike until the iron is hot, but make it hot by striking.
- ◆ Problems are only opportunities in work clothes.
- ◆ There are more things in heaven and earth than are dreamt of it in your philosophy.
- ◆ Without an acquaintance with the rules of propriety, it is impossible for the character to be established.
- ◆ Personality can open doors, but only characters can keep them open.
- ◆ Character is like a tree and reputation like its shadow. The shadow is what we think of it; the tree is the real thing.
- ◆ The things that one most wants to do are the things that are probably most worth doing.
- ◆ Success is never final and failure never fatal. It's courage that counts.
- ◆ Try not to become a man of success but rather to become man of value.
- ◆ A discovery is said to be an accident meeting a prepared mind.
- ◆ It is possible to fail in many ways.....while to succeed is possible only in one way.
- ◆ To follow, without halt, one aim : There's the secret of success.
- ◆ A great secret of success is to go through life as a man who never gets used up.
- ◆ If 'A' is success in life, then $A=x+y+z$. Work is x; y is play and z is keeping your mouth shut.

Shikha Poddar
T.D.C. 2nd year

Kanha National Park

↳ Rahul Ghos
H.S. 2nd year

The lush sal and Bamboo forests, grassy meadows and ravines of Kanha provided inspiration to Rudyard Kipling for his famous novel "Jungle Book". Kanha National Park, which is one of the most well-known tiger reserves world wide, is located among the Banjar and Halon valley in the Mandla/Balaghat districts of the state of Madhya Pradesh. Its creation took place after a lot of turbulence and storm within concerned circles regarding rampant killing of wild life in the area at the time. The central Kanha valley was declared a sanctuary way back in 1993 but got its status as a National Park in 1995.

It covers a large area of 1,945 square kilometres, out of which 940 square kilometres from the main park. The altitude of the park ranges from 450 meters to 900 metres above sea level. The temperature, depending on the season, ranges from degrees in the winters to 48 degree in the summers. Park has heavy monsoon season with an average annual rainfall of 1600 mm.

One of the famous success stories of the park is the survival of the Barasingha population

in the park, which went down to as low as animals in 1970 from the earlier 3000 and through huge efforts has now revived a respectable number of around 1,000. Kanha boasts many such success stories of which this is an example.

Kanha National Park consists of huge plateaus with vast grasslands. The park also has expansive meadows left behind by villages relocated outside the park by the concerned authorities. The park is irrigated and drained by the rivers Sulkum, Banjar and Nila. It also has many perennial springs that provide the much-needed water in the higher areas during the extremely hot summer months. Shrivantali is the main water body in the central meadows, which attracts a variety of wild life to it.

The slopes of the plateaus are very thickly forested with Bija, Maldu and Dhaora as the main trees giving way to sandalwood, sal, Bamboo and sindhur.

Kanha National Park is world famous for its tigers. Other than tiger, some of the more

quently seen animals in the park consist of Leopards, Gaur, Sambar, Chaurising has, Nilgais, Sloth Bears, Barking Deer, Swamp Deer (Barasingha) Blachbuck. Langurs wild Boars, Porcupines, Mouse Deer, Lgenas, Jacvab and wild Dogs (Dholes).

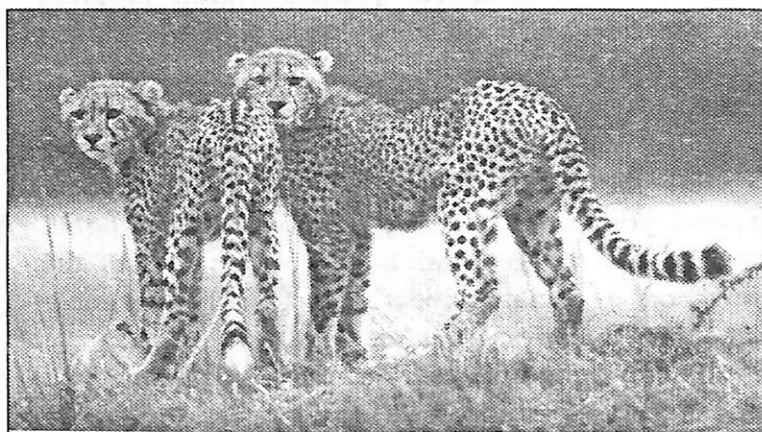
The Barasingha is undoubetly, the Jwells of Kanha. Barasinghas exist mainly on grass, and

tall grass meadows are essential for their security. The reptile residents of the park consist of Monitor hizards, pythors and large variety of birds for bird watchers to see. Over 300 different species have been reported here. Some of the more interesting ones for bird lovers to look out for are pied or Marsh Harriers, Red Tungle fowls, common Teals, Pintails, Cotton Teals, Showlers, Pea-fowls, Indian Rovers, Racket Tailed prongos, Honey Buzzard, Doves, Billed Vultures, Mynahs, Warbles, Babblo woodpickers, Indian store. Cur-lews, Black Ibis, and many more.

The Kanha National Park is so beautiful and full of adventure that no other local attraction is really needed. But Bamni Dadar is one such place that attracts almost every tourist who comes here. This is also known as the sunset point.

The Best time for the people to visit Kanha National Park is within the months of April to June and Noumber to January. The park is closed from July to Mid-November that is during the monsoon season. □

● Virtue is the first title of nobility.	—Moliere
● A wise man will make more opportunities than he finds.	—Bacon
● Pain is the outcome of sin.	—Lord Buddha
● Perfection is attained by slow degrees; it requires the hand of time.	—Voltaire
● If poverty is the mother of crimes, want of sense is the father of them.	—Bruyer

Student Participation in Quality Enhancement

Shikha Poddar
T.D.C. 2nd year

Student Participation in Quality Enhancement of an institute contrast with quality of Teaching, Learning, Evaluating and the overall progress by Student Support.

You can't depend on an individual whether he is a faculty member or student representative who will only has the right or duty to develop/upgrade the college/institute. You all have to share your view, give suggestions about how to enhance the educational quality, overall progress and the necessary changes that required according to the present scenario.

Every one has his/her own opinion in a particular subject and also have a different way to view the matter. You should come forward to express your ideas. It may be possible that point, may be due to generation gap which effects the views on a social subject like Quality Enhancement of education system.

Faculty members should also encourage and apposite the participation or interest shown by the students to improve and upgrade the quality of various aspects of an Institution. The suggestions of students should also be given importance and should be discussed during the general meeting or meeting of an IQAC Cell. IQAC Cell members must collect different ideas from different categories so as to discuss those during the meeting and have improved output.

Taking suggestions, discussing them again and again and deciding different ideas, making plans over them but not implementing them is major fault in an education system which generally leads to wastage of time and lack of interest over those issues, because when there will be no implementation, no one will like to discuss such

matters which are basically helpful in enhancing the quality of education system on the whole.

Some students as well as faculty think that discussing these matters will be just wasting time but, that is not true. These discussions make you know, why we are lacking behind now. What are the matters which need to be improved now???

Some visible matters which depress the education system are known to many of you but no one want to open up over them and take initiative to change them which are as follows:

1. Bookish Language :

We are doing graduation courses now till now we are confined with bookish language, words, notes dictated by teachers in the class whereas we need practical knowledge of every thing at this stage to utilize them in future. Some teachers also remain in touch of bookish language, which is totally wrong. Students and Teachers should together discuss over every topic in the class, one must be able to verbalize the views over it and collectively get much more points and ideas which is a more relevant way. This strategy not only increase the knowledge but also be stable in your mind for a long time and moreover it brings self-confidence in the person.

2. Criticism :

Criticising others will not give any benefit to anyone but rather may harm other by depressing him for that particular task. We use to laugh or comment on one who is doing something

with his own interest, some one fails to do something in an attempt which is a very bad criteria which must be avoided. However you should try to encourage others for his task to cheer him up.

3. Hesitation :

Students generally hesitates in expressing their views whether that may be classroom, Friend circle, Meeting, or to particular person. The reason may be any one : Not good in English is one of the major factor of it, nervousness, fear of giving wrong idea, lack of confidence etc, but we should try to be frank and confident about our views and verbalize them.

4. Implementation :

Lack of implementation of various disciplines and plans is a major fault of an education system

or any other system even. We have different forums in our college but we are not performing them properly due to lack of interest. They should be motivated for that to know the deeds of each forum, there should be proper update of report cards of each forum after a certain period of time.

To Conclude, on the whole, one should use the facilities provided by the college or institute to the fullest in developing the inner personality which includes self confidence, verbalizing your views etc. Avoid hesitating and should implement different Quality Enhancement plans.

Here, only Administration or Faculty cannot do every thing, students should also come forward and all together should help in improving the quality of our present education scenario. □

'Don't disturb me when I am reading.'

My Ludhiana Journey

✍️ Ranjit Rai

Gr. IV

K. C. Das Com. College

I had recently on accession to go from Guwahati to Ludhiana, Punjab on 11th May, 2006. My train Amarnath Express was to leave Guwahati railway station at 12:30 P.M. I was a general class passenger. We reached the station about an hour earlier with my friend Hemo.

It was a scene of noise and bustlegroups of people sitting around their belongings, talked **laughed** among themselves. Hawkers were carrying out with shrill voice to vend their goods. Porfers pushed their way through heavy load son their heads and something additional in their hands.

As soon as the train was put on the platform, there general class compartment. We managed to get two seats on a side bench of a small compartment. But it became so crowded in a few minutes that there was hardly any moving space.

At last the whistle blew and the pain began to move. I struck up acquaintance with two young boys sitting by us. Thy were student of K.C. Das Commerce College and were going to Muzaffarpur district of 'Bihar'. We soon became friend with one another. As the train moved on we enjoyed the sight on the way. Bullock carts London with goods were moving heavily along dusty road. Village children were bathing or girls were washing their cloths in ponds full of moss and weeds. Bare-bodied youngsters tended cows, while grownups were busy in their field.

The train reached NGP, railway station at about 1.00 P.M. at night. We and our new friends were shared out tiffin among ourselves. Leaving NGP, we noticed the Indian iron and work at burnpore a short way off.

We reached 'Ludiana' railway station at 10.30 P.M. in the night with my friend. We took dinner in a Punjabi-Dhaba. My friend paid the money on the cash counter of the Dhaba, and go to railway resting Hall for sleep.

Next morning we awake from the bed and ready to go for, 'Basiya' village. The villagers respected us so much, in this condition we fell ing shame.

Punjab is the famous state by the side e agriculture in our country; What is the reason? them first question. The people did not give u any reply. They requested us to go along with u to our agriculture side. Reaching the side of ag riculture we saw some farmers were busy i their work. They were many laborious farmers.

Punjab Government always ready to hel their citizen; Government help the people t give them "Tube well, pond, water machine Tractor, Kishan Credit card etc.

They take lone from Kishan Credit Card i minimum percentage.

After this we can learn that Assam cannot b as compare to the Punjab.

That was the summer season so we couldn stay there for long time, and we came back t Guwahati. □

☞ Brevity is the soul of wit.

☞ In business three things are necessary; Knowledge, temper and time.

☞ If I take care of my character, my reputation will take care of itself.

☞ You cannot dream yourself into a character; you must hammer and forge one for yourself.

—Shakespeare, Hamlet

—Feltham

—D.L. Moody

—Froude

Environmental Pollution

✍ Daisy Baruah
B. Com. 1st year

The biosphere and ecosystem are self out-standing nature maintains a balance in land, water, air and all the living organisms in the world. Any imbalance in the biosphere is called environmental pollution.

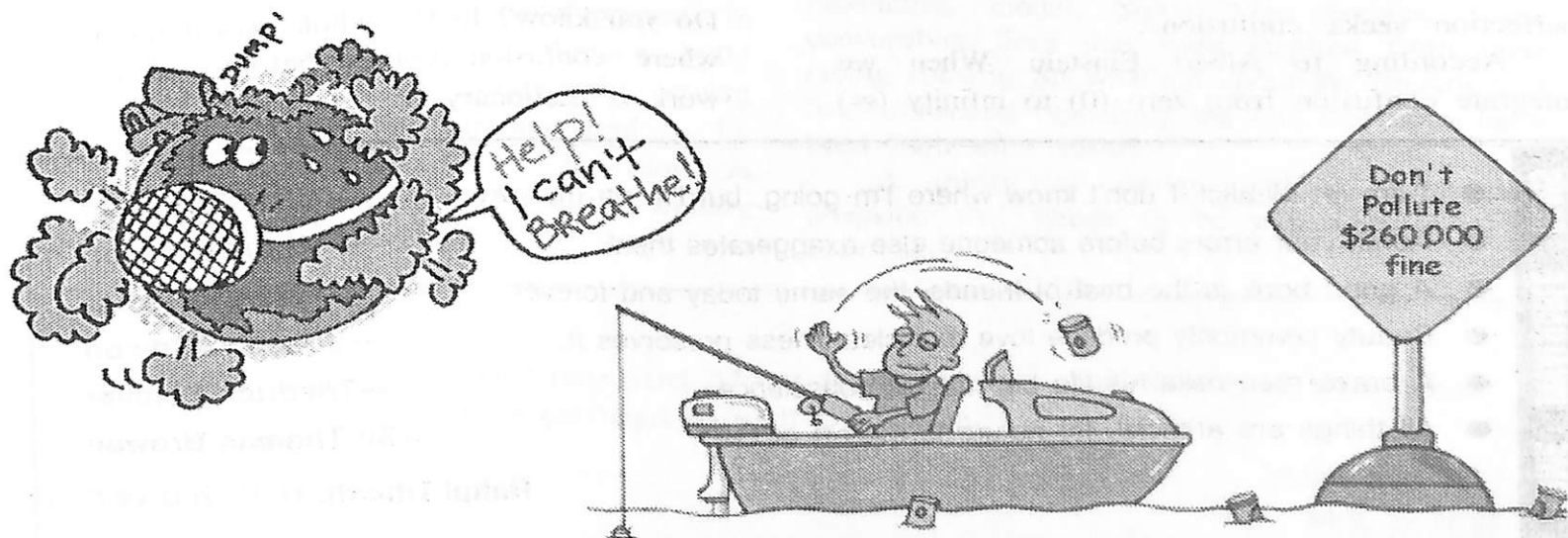
The pollution and air will soon reach a point when no place in earth will remain safe. One to large scale industrial and human settlements on grand scale many smirks have become gloomy and dark. The large scale industrial master and oil poured in the sea have started killing marine life.

Undoubtedly the modern technological development has been the main cause of polluting our air, ocean and sewers etc. is a matter of great importance that our lines are becoming dark. Frits are nothing on seashores. Trees are mithering and cities are filled with fohn air. Leocie chemicals are fimoling their way into our food. When the normal composition of air is changed, air becomes polluted.

The main causes of air pollution are—combustion, manufacturing processes, agricultural activities, use of solvents and nuclear energy

programmes. Combustion can be described in three types—fuel burning, transportation and refuse burning. All these three kinds of combustion rebose several types of gases. These gases pollute the air.

Agricultural activities are another source of air pollution. The use of chemical fertilizers and manures and burning of field waste pollute the atmospheric air. Several types of solvents are used in spray painting, dyeing, printing and dry clearing. The solvents produce hydrocarbons which pollute the air. Various measures may be adopted to control pollution. To trap smoke particles, chambers should be made. Lofty smoke stoke should be built. Gases should be discharged through exhaust pipes higher in the air, Chemical industries should not be allowed to set up on the banks of rivers. Waste materials should be subjected to antipollution treatment. In view of great dangers to mankind, many countries in the world have passed laws to prevent pollution. But it has been seen that antipollution laws are not being obeyed every where. □

Confusion

Shruti Deora
B. Com. 2nd year

Confusion is derived from Latin Word 'Confusa' which means state of uncertainty. There is a great confusion about what the correct definition of confusion must be but according to Confucius—Confusions is the state of uncertainty about what is happening or what you should do or what correct procedure should be taken". Actually this definition is also very confusing but don't be confused because there are much more things to make you confuse.

Several attempts were made in order to give the perfect definition of confusion but every principle failed as 'Rutherford Model of Atom". According to Prof. Khatpatwala—"Confusion is nothing but the state of mind in which one has two or more alternatives and he is unable to decide the correct one."

Shakespeare has also written a novel about confusion named 'Limits of Confusion' in which he proposed that there is no limit or no boundary of confusion. He explained that primary stage of perfection is confusion. To get perfection in any field one must make him confused because perfection seeks confusion.

According to Albert Einstein 'When we integrate confusion from zero (0) to infinity (∞)

we get perfection or when we observe perfection at any instant it gives rise to confusion. B excess of everything is bad so over confusion may create some great problem e.g. the confusion between countries. The best example is 1st world war which took place because the confusion between Serbia and Austria so, order to avoid confusion please write your name properly in your books, clothes and answer sheets.

People were very confused whether geocentric theory is correct or heliocentric theory. So they performed more and more research in order to meet the truth. And after long research they come to know that heliocentric theory is correct. Hence they got perfection.

But till today there are many questions which are still making us confused. For example

Q. What came first?

An egg, an omelet, or a hen.

Q. Who killed whom?

And why did Rakesh Roshan keep his son's name Hritik instead of Ritik?

Do you know? In the whole world the place where confusion comes before study and work is dictionary. □

SOME INVALUABLE GEMS

- I am an idealist. I don't know where I'm going, but I'm on my way.
- Admit your errors before someone else exaggerates them.
- A good book is the best of friends, the same today and forever.
- Beauty commonly produce love, but cleanliness preserves it.
- A brave man risks his life but not his conscience.
- All things are artificial, for nature is the art of God.

—Carl Sandburg

—Andrew Mason

—Martin Tupper

—Joseph Addison

—Triedrich Schiller

—Sir Thomas Browne

Rahul Ghosh, H. S. 2nd year

A Work of Art! "The Bugatti"

✍ Rohit Jain

B. Com. 2nd year

Created by an artist, crafted by a designer! The Bugatti was the brainchild of Ettore Bugatti. Ettore's father, Carlo, was master craftsman. Who worked as a silversmith, a sculptor, a woodcarver, a painter and a metal engraver. Ettore's brother became a sculptor too. Ettore himself was sent to study formal sculpture but the 17 years old decided that he would be better off as an engineer and joined the firm of Prinetti and Stucchi as an apprentice. He had found his calling. Within an year he designed a 3 wheel car with two engines. The wonder machine won many a local race and came third when young Ettore entered it in the Paris to Bordeaux run.

Now, Ettore was revved up and truly fired to build cars. He designed a four-engined machine which his firm refused to back and build. Bugatti was not to be daunted. He resigned and at the age of 19 years, built his first proper car! It had a four-cylinder overhead valve engine, contact battery ignition, chain drive and a four speed gearbox! Creating a sensation all over Europe, this wonder brought Bugatti many an offer.

He built many a car for many a firm. By 1909, he had bought a large piece of property in Alsace & here he decided to settle down to build his dream car a small lightweight racing machine! When this little car appeared to Le Mans in 1911, it was dwarfed by the monsters from big brand stables. But the little wonder came in second & proved that the boy from

Milan knew more about car design than many a proven name.

With the advent of the war, Bugatti buried his car designs under his little factory and fled with his family to Paris & began designing aircraft engines. He built a straight-eight-cylinder engine & then a double-eight with two crankshafts geared to the propeller, allowing a machine gun to fire through the hub. The single-eight was taken to America and produced in Elizabeth, New Jersey, at the rate of twenty a day.

After the war, he returned to Alsace, dug up the buried racing cars and resumed production. He built many a car and became rich and famous. He lived so well that his home with its paneled oak doors and its many museums became beyond. Ettore loved to live this rich life, while he continued to design and build wonderful cars. In fact, Bugattis have won more races than any other cars even made. The sleek, sky-blue wonders completely dominated the tracks, winning a 100 races in 1925-26 alone.

Although, Ettore Bugatti was known for his racing cars, he always produced a road production model. Some were coupes, some convertibles lines that were inspired from their racing cousins. So what's it about the Bugatti that has enthusiasts regretting the fact that none have been built after 1940?

A purity of design and a mechanical precision that needs to be experienced to be believed!

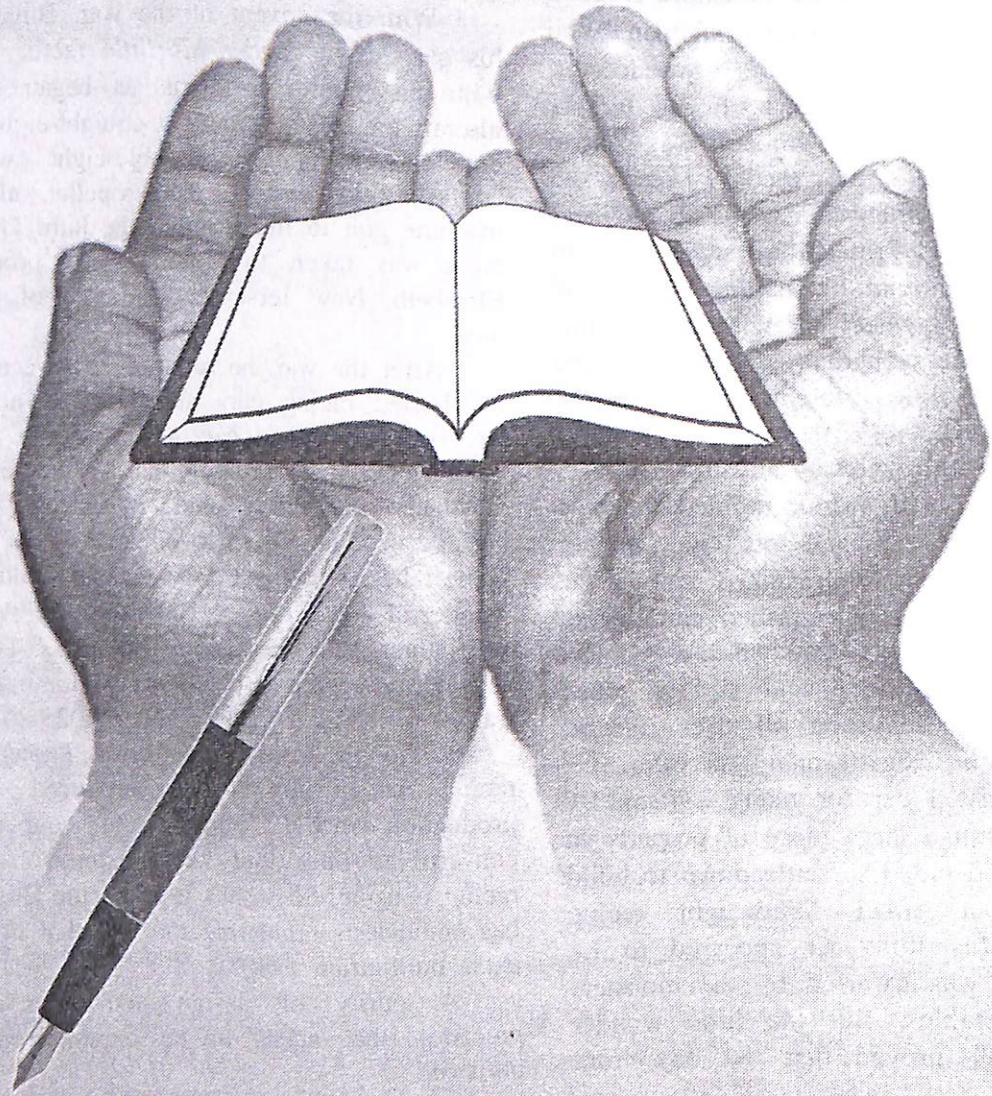
H
A!
H
A!

Dear Madam,

Please do not beat my son Afroz. He is a very delicate boy. We never beat him at home except in self defence.

Yours faithfully
Mrs. Salima

POETRY

*Poetry is not a turning loose of emotion, but an escape
from emotion; it is not the expression of personality
but an escape from personality.*

—T.S. Eliot

Start of Success

✍️ **Rakesh Sarma**
B. com. Final year

What you want to do,
For on your mind you can surely do
At the prime of your way, you may get fall,
But don't be despaired; it's not the end of all.
Reshape your aim like the rising fire.
Cool start your steps without getting tired.
A spark faith with the name of God
Will boost your mind without feeling load.
His eternal power, will flow in your vein.
Giving a life to your long time dreams.
Obstacles will quit your way of success,
And you will proceed like a winning king of chess.
The movement soon will come,
When your toil, faith and his power
All will come together
You'll see your goal standing before you
Really to give, all it's yours.

You will aloft the flags of victory in air.
And your success will always be fair.

Missing You

✍️ **Dipika Deb**
T.D.C 3rd year

You are very far
Which I cannot measure,
The days with you
Were all full off pleasure.

The heart says all the time
That I am missing you,
There is loneliness around me
And it is nothing new.

I am waiting eagerly
To have your one more sight,
Your entrance will be for me
A room full of light.

Happiness

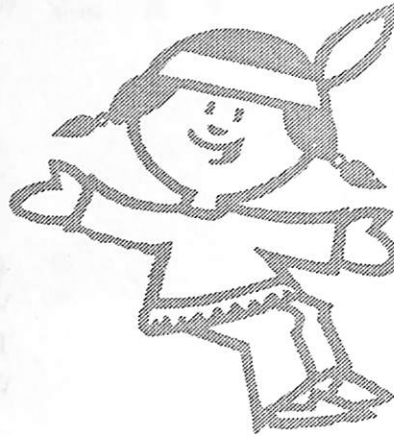
↳ Manish Mundhra
B. Com. 2nd year

Drop a pebble in the water.
And its ripples reachout few.
Give a smile someone passing.
There by making his morning gold.

The sun has rises and the
Birds are chirping in the nest.
The sun rays falls.
And the flowers bloom.
Our garden.

Oh! the beautiful nature.
And creature of earth
So wonderous.
That makes me to think
More and more about.

The nature and happiness,
Of the universe.
God's creation touched my heart.
Which gives peace and
Happiness in my heart.

My Memories

↳ Manish Mundhra
B. Com. 2nd year

Those moments still come to my mind
Which I had left behind
In my life.

They formed a great part
with no emotions to hurt
I was in perfect bliss.

As there was nothing for me to miss
But now its all over
There are only memories of my past.

While I always love
And there are my only treasure
Which nothing else can be measured

Life of Poors

↳ A student of our college

The life of the poor
Starts with a note
When the first age
The age of dreams come
Many people think of the future
Whereas the poor are uncertain of the future
The age of pleasure
Just passes by
They had to work, leisure
Even in the brightest sun
And in the darkest night
To off the fire of hunger
There will be no vacations at all in
their whole life.

He thinks to play and read,
But can't
When this is the time
To hold books and toys,
He is compelled to hold
And fell the hardness of iron or wood.

He grows, gradually
To be a matured man
But he can't love anyone,
Not even one he really admires and
deserves,
He can only see, see only from a
distance.

In the same way
His struggling life comes to an end.
This is the thing that continues,
This is the way the world goes.

Need or Greed

↳ Jay Kr. Agarwala
B. Com. 3rd year

As an urchin of the street,
He slept on rough side-walk.
With no relation or friend to talk,
Conveyed himself just on his feet,
Best dishes the leftovers to feed,
And wall posters best books to read.
My soul regretted his misery.
And regretted his need.
Good times visited and he prospered.
Now he was in his bloom a youth sponsored.
Picked for his vigour and picked for fight
Now he was boxer bright
With his vengeance rose to the game,
Fought in the ring and enjoyed fame.
My soul regretted his vengeance
And regretted his foul fame.

Now he was affluent and a figure of society,
Dined off silver dishes and entertained in variety,
Has needs fulfilled but not satiated.
Able and resourceful but not woken to soul,
He relished the profane but away from his goal.
Had pricks of conscience but wasn't purified.
My soul regretted his blindness to divine right
Who knew then the future blind of human sight?
Destiny still had something to unroll
Unquenchable thirst was nearing his fall
With all comforts and sound in health
Intensified greed, though rolled in wealth.
To lynch victory at any cost,
Roughed the opponent and the referee.
My soul regretted his spiritual misery
And regretted his selfish ghost.

Would the animal of man ever depart
And allow him fairly a spiritual start?
Would he ever abide by his conscience
And check his greed that rides his sense?
His lust made him lose his reason.
An opponent knock and he lost his vision.
I regretted when he was a poor child,
I regret now that he is renowned and blind.

My Expectations from a Teacher

✍️ **Abhijeet Jha**
B. Com. 2nd year

A builder builds a temple great
His skills and expertise are praised
Far and wide.
But as the years go by,
The temple crackle and crumbles
And then its falls.
A teacher moulds and shapes,
The mind of a young child
No one sees the beautiful design
And yet as the years go by,
The child remains a monuments.
So splendid,
That never crackle nor crumbles
A child's mind remain forever, the perfect
Gift of a great teacher.

Friends

✍️ **Arpita Chakraborty**
B. Com. Final year

A friend in need is a friend indeed
Doing always golden deeds,
They are not like bad weed.
They don't have jealousy, they don't have greed.
They are like stars
Doing no battle war
They are always bright
And tell us always what is right
They are no enemy or ghost, they for help
take no cost
They fulfil the friendship till the end
That is why they are called FRIENDS.

Oh! Examination

✍️ **Aditya Beria**
B. Com. 2nd year

Oh! my dear examination
I have no preparation.
I am terribly afraid of you
Kindly tell me what to do.
You are early but I am late,
Daily I am losing weight.
Go, go and go you must
Let me learn my lessons first
Go to the office leave my room
Otherwise I shall use my broom.
I am very afraid of you,
I shall adopt a new method,
For you.

Examination !!

✍ **Aditya Beria**
B. Com. 2nd year

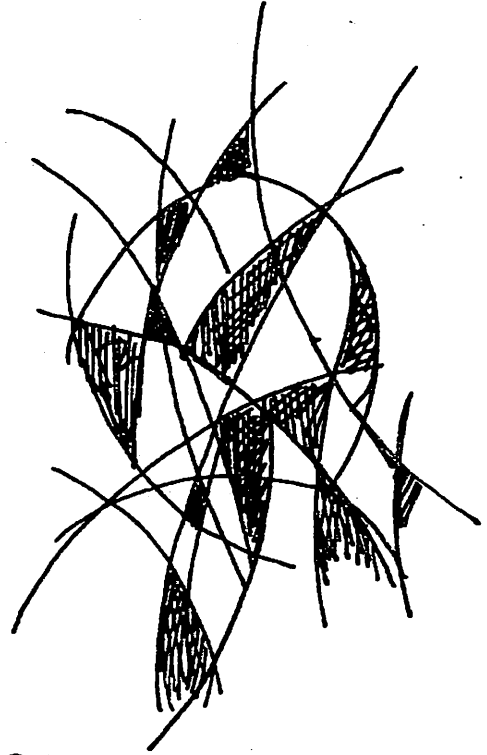
Oh! Its examination!
Study with concentration,
English is composition,
Poetry is imagination,
Maths is calculation,
Science is presentation,
Whereas history is civilization,
Social studies is socialization,
Assamese and Hindi is illustration,
'Oh' its examination!
If something is wrong in
Presentation,
Then the result has no satisfaction,
But it is necessary for education.

Friends.....

✍ **Vijay Jalan**
B. Com. Final year

In the ups and downs of life
an important part they play
They are the angels who help us
by their beautiful, magical way
They understand our feelings
and promote all healing
Friends, they feel our cry.
Friends, they make us enjoy.
If there's pain in our heart
We find tears in their eyes
If there's joy in our life
It's they who smile
yes, they are god's gift
Our greatest achievement
is to have a friend!!

What is life?

✍ **Dharam Chand Tudu**
B. Com. 2nd year

What is life?
It is students', said the student sadly
It is children's, said the mother gladly.
No, it is the knife, said the cook.
But for me it is fraud, said the crook.
The doctor felt it was a stethoscope
The mountaineer saw it as a rope
The politicians saw it as a country
The baker thought it was a pastry!
The cobbler saw it as a shoe.
The detective found it to be a clue!
The player said it was a game
The actor said it was fame
But for me and my dear friends,
Life is race
However difficult, life is to be faced!!

Strive to Achieve

↳ **Dinesh Sharma**
T.D.C. 2nd year

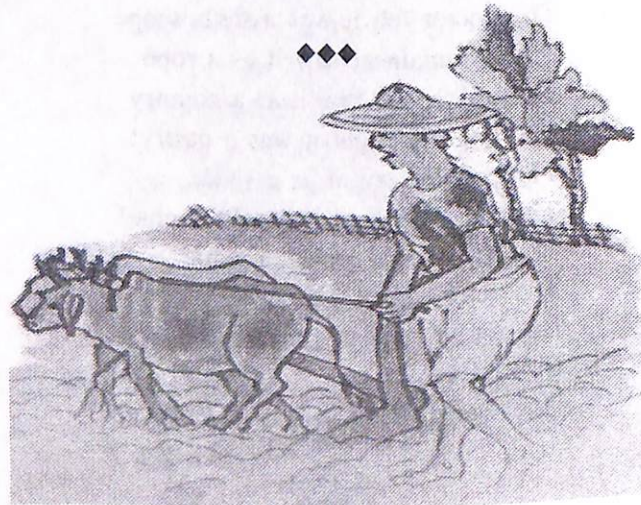
The brightest star in the sky
Is even bound to die;
The shining moon or full moon also
Darkness on new-moon's night.

The tree so green, so beautiful,
Yet loses its splendid colour;
The flower that smells so wonderful,
Yet loses its heavenly odour.

The star loses all its shine,
Because it shone one day.
Because it underwent full moon
Does the moon get new-moon's fate.

The tree it loses its colour
Because it was greenly tanned someday
The flower loses its odour
Because it possessed the smell one day.
Never fear to lose something.
You lose only what you achieve.
It is nature's tameless game,
None of us can get a reprieve.

After gaining is that you may lose,
But achieving bring fried so try;
Be the colourful tree, The odourful flower,
The Moon, The star of the sky.

The world....a Prison

↳ **Dharam Chand Tudu**
B. Com. 2nd year

Was tired, very tired
But didn't give up
With all its might, it pushed it to the end
Fill it opened
And it was free from those strong clutches.
It was out, under the sun
Feeling the cool breeze of freedom
Which was once lost in the darkness
But now it was delighted
With its newly found freedom
But alas! It doesn't know about
The loot world
And is harassed by everybody around
Is tortured like a prisoner facing capital punishment
Is overlooked by the Law of Justice
Is treated like garbage
Wrapped and thrown
Whenever and wherever they felt.
Now, there was no love, no care
and it thought
That it was perhaps better to live
in captivity rather than to live
in a world so cruel and unjust.

Confessions of a Middle-Aged Student

Collected by : **Sumit Kothari**
T.D.C. 2nd year

The urge to learn,
Stemming from inadequacy felt,
hattling with inhibitions
is probably hesitant.

inhibitions prompted
When the salt-and-pepper
is by the green youth confronted.

inhibitions come the fore
and the drudgery of two decades tells
on the tired, rusted
and atrophied grey cells.

Add to that a dash
of the loneliness of middle age
in a crowd of youth;
memories of home
The company, comfort and warmth,
and the mind does a see-saw
between hope and despair.

Love

✍ **Sonam Goyal**
B. Com 2nd year

The lovely pure white dove
Symbolizes the purity of Love.
With love in your veins
Sitting under the rain.
Collecting all the loving thoughts:
All the happiness you ever brought.
With love in your eyes
You watch the darkened night sky;
Remembering the person you love,
Waiting for the sleep to come.
When you stand in front of mirror
You remember the site of the beautiful river;
Where you always want to meet
Sometimes overcome by the water's slight
Taking away your pleasure and dreams.
Licking happily white vanilla ice cream.
Shivering in a winter's night
You get a hug so tight.
That vaporizes all your fears,
Of losing her in the coming years.
But then you realise the love you share.
It always gonna far.

My Desire!

✍ **Aditi Chetia**
B. Com 1st year

If I were to be anything in the world
I would like to be your tears
Because I conceived in your heart
Born from your eyes;
Live in your cheeks;
And die on your lips.

Those Two Waiting Eyes

Aditya Beria
B. Com 1st year

She was standing at the door waiting for me.
But I never took care of coming early.
She kept complaining for not spending time with me.
But I thought it was just a waste of time.
She always tried to do her best to care for me.
But I shouted at her for not keeping my clothes pressed.

She kept asking questions about me in detail.
But I preferred to be muted and broke her heart.

She tried to keep me close enough
But I left her for someone else.

Now I want to come early to keep her from waiting.
Now I want to answer all the questions that bothered her
Now I want to spend time with her and listen to her as long as she speaks.
She served me her entire life, now I want to atleast cook for her once.

But I can't
I can't do this any more.
I can't make her dreams come true.
I can't because she is no more.

She is no more to suffer because of me.
She is no more to fight people in my defence.
She is no more to get embarrassed because of me.
Still I come late to home.
Still that door is there.

But those two waiting eyes,
Looking down the street for me,
Are not there anymore.

My Thought

Suman Ray
T.D.C. 1st year

Beauty is in eyes!
And not in the face.
Truth is in heart!
And not in the words.
Success is the direction!
And not the goal
Failure is a challenge!
And not a black hole.
Perfectism is imaginary!
And not a real thought
He lives in our heart
Whom we call god.

Who is a True Friend ?

Aditi Chetia
B. Com 1st year

A true friend is one who will recognize me when necessity compels me to wear shabby clothes : who will take my hand when I am sliding downhill, instead of giving me a push to hasten my descent; who will pull my cardigan when the odds are two to one against me, who will talk of behind my back as he talks on my face.

Bihu !!

✍ **Sumit Kothari**
B. Com. 2nd year

Magh Bhogali,
Bohag Rongali,
Kati Kongali,
In Magh the grains are harvested,
Thus Bhogali Bihu is celebrated.
The happiness is celebrated by one and all,
The farmers are happy to see their filled 'Bhorali'
Every one is busy,
To burn the 'Mezi'
In Bohag it is the new year we celebrate,
So, Rongali Bihu is at the gate.
People usually make the 'saat'.
In ponds or rivers they take a bath.
Nothing is bad,
None is sad.
Then after Bhogali and Rongali,
Comes the Bihu Kongali.
The seeds are just sown in the 'Pothar'.
So, there is only the empty 'Bhoral'.
The farmers are in a bit of pain,
But they know that they will be happy AGAIN!!

Are they Unprivileged or we?

✍ **Sumit Kothari**
B. Com: 2nd year

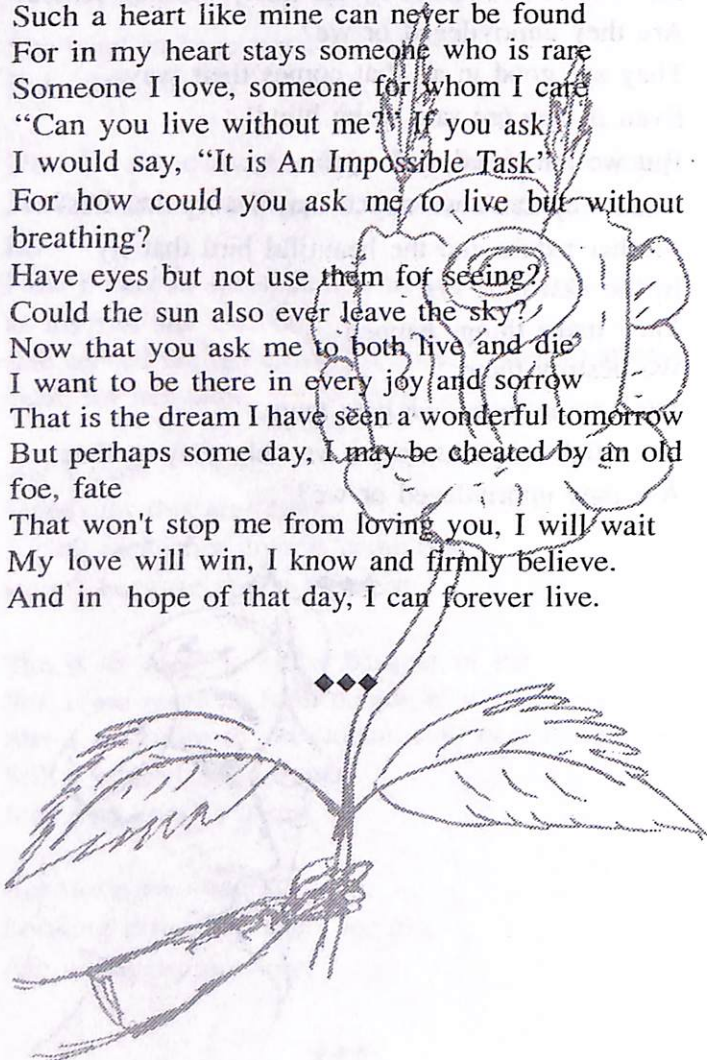
Lend a helping hand to those who have no hands,
Walk with them who use sticks to support their legs,
Listen to them even if they hardly can speak,
If you do so, you will definitely reach the peak.
But are accomplished enough to do so?
Compared to them I think No!
Have we done any good by the hands we possess?
Have we marched onto true paths by our legs?
Have we sensed justice by our finely working senses?
Are they unprivileged or we?
They see good in all that comes their way,
Even if they are said to be blind!
But we are gifted with eyes,
Then why can't we notice that beauty that lies?
Mother nature and the beautiful bird that fly
In the vast blue sky
They make things happen
We destroy them.
They come to us, we hate them.
They fight circumstances, we only pray to thee,
Are they unprivileged or we?

Only for you

✍ Sanjeev Kumar Roy
B. Com. 1st year

As long as you are near me
There is nothing more that I want to see
Your enigmatic smile, your eyes sublime,
They are more than enough to stop time
I love you so much I don't know why.
That I see you long after you say goodbye.
As long as my heart will continue to beat
You will be the only one in it.
You may call me crazy, you may call me mad,
But try to loving me once, I am not that bad.
You can search the whole world around
Such a heart like mine can never be found
For in my heart stays someone who is rare
Someone I love, someone for whom I care
"Can you live without me?" If you ask
I would say, "It is An Impossible Task"
For how could you ask me to live but without
breathing?
Have eyes but not use them for seeing?
Could the sun also ever leave the sky?
Now that you ask me to both live and die?
I want to be there in every joy and sorrow
That is the dream I have seen a wonderful tomorrow
But perhaps some day, I may be cheated by an old
foe, fate
That won't stop me from loving you, I will wait
My love will win, I know and firmly believe.
And in hope of that day, I can forever live.

Our beloved teachers

✍ Bikash Kr. Gupta
B. Com. 1st year

To speak of teachers
Is to speak of the omniscient
Who is their disguise
Instructs the nescient
Next to god are our parents
Following them our teachers
The invisible god we see
In these true preachers
Every word of our teachers
Can enlighten are erratic soul
Help us cast off malevolence
And purity to make us whole
While imparting knowledge so precious
They are patient and kind
But if their pupil go astray
They're forced, their teeth to grind
In school and out of college
They try each of us to mend
To help us achieve our aim
All assistance they vasily lend
Thus, all through their lives,
Our lives they want to embellish
In return, we can give nothing. But love
And obedience for them to cherish
Once we leave the school environ
Beckoned by the bidding stars
We have as our moving force
The blessings of these tutors of ours,
Later on in tomorrow's lap.
When we earn honour, fame and peace,
They receive their precious reward.
Which is tears of bliss
If there were no teachers
This would be in bondage
And the joy writing this poem
wouldn't have been my privilege
Although we never can repay.
Our teachers who taught us to rear
Yet we can sincerely pray.
'Bless' loved, our teachers dear.

My sweet school days

✍️ **Daisy Baruah**
B. Com. 1st year

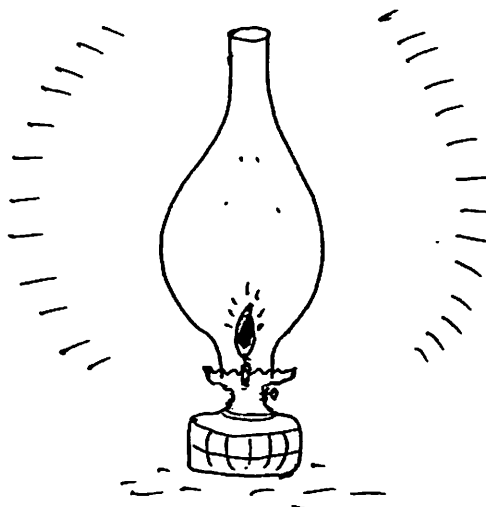
How sweet are my school days,
Whose memories will bring me joy and gay
Everyday passes in making fun,
With reading, writing and doing sums.
School days are evergreen,
Where sorrow and grief are never seen.
Free from all kinds of anxieties
And free from the burden of formalities.
Friends I have in my school days
Teachers are my friends and guides.
For me they are the symbols of pride.
But I am sorry to say, sweet days will go way,
Making impossible to bring back it anyway.

Watch !!! Just watch

✍️ **Vivek Sharma**
T.D.C. Final year

Watch your thoughts;
They become words
Watch your words;
They become Actions;
Watch your Actions;
They become habits;
Watch your habits;
They become character
Watch your character;
They become destiny.

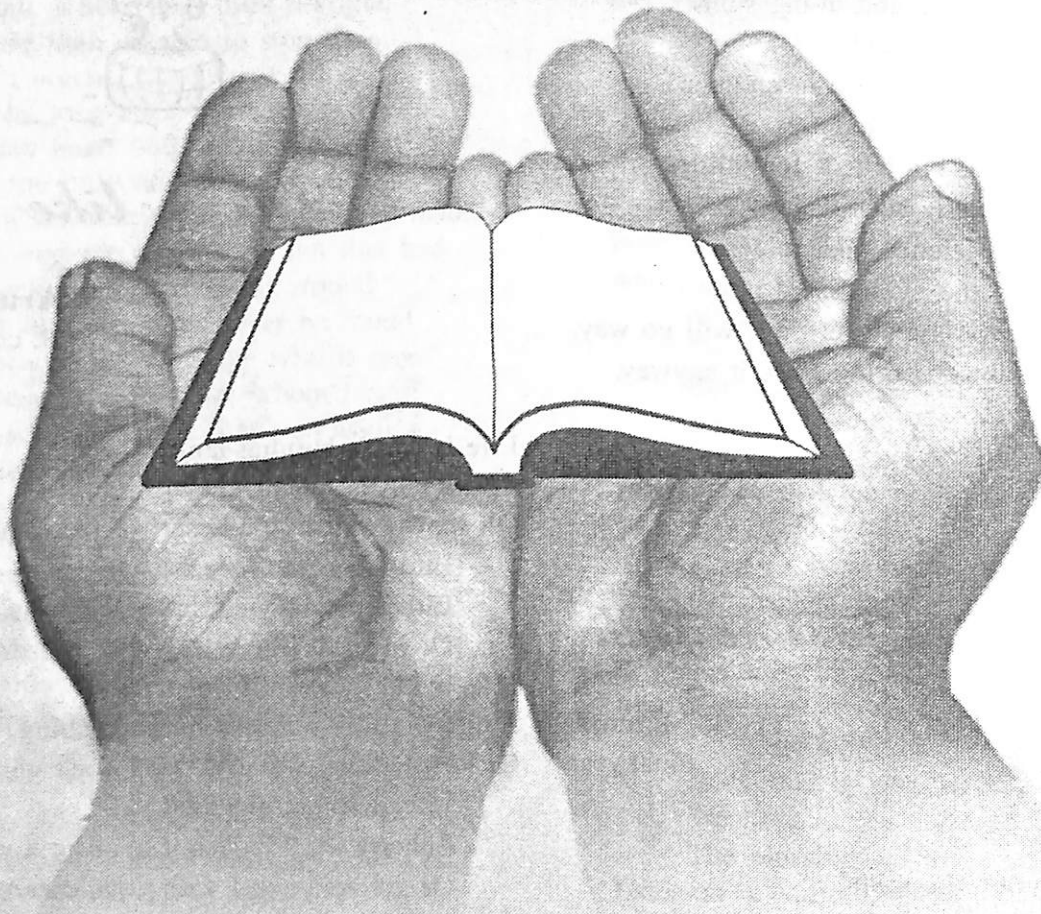
Life is like

✍️ **Aruna Jain**
B. com 2nd year

Life is like a burning lamp;
Either put the oil of knowledge in it
Oh let it dwell in the desert of land and grit.
Life is like a crazy ball.
Either put larger force and marks let go high
Or just fall like a leaf which is dry.
Life is like pure milk.
Either grab its richness for nourishing,
Or keep adding water, so you don't gain anything
Life is like a diamond
Either work or polish it to make it more shining
Or get contended with your dreams grinding.
Life is like a book
Either open its pages to read
Or leave all the opportunities.
Life is like a guitar
Either explores it and rocks
Your body with string
Or give it a shrill effect with
the common note to which you cling.

Miscellany

A MIXED BAG OF FACTS

✍ Naresh Sharma
B. Com 1st year

There are certain moments of our life when sometime, somewhere, we tend to tumble over simple things, which really leaves our eyes and mouth wide upon or gives us a heartfelt laughter despite being real facts. I have collected few of such facts that I had come across and carefully put them into my mixed bag collection. Here I unite it for my readers :

CELEBRITY INSURANCE

A British Insurance Company provides famous men with cover of upto one meter for permanent loss of chest hair caused by an accident.

NAME ???

Brfxccxxmnpcccl Llmnprx 11116 (pronounced as 'Albin') was the name of a five year old Swedish kid until a judge forced his parents to change it.

COFFEE - BREAK

New-York city states that its horses are allowed a 15 minute "Coffee-Break" for every 2 hours of work.

NEW KIND OF FUNERAL

A Swedish Company has devised a method of transforming corpses into organic compost, which flourish flower plants that well commemorate the departed.

CARRY YOUR WIFE

Finland holds a world wife carrying championship, in which a man carries a woman over 250 metre obstacle course, as event rooted is a legend about a wife stealing gang.

PM'S BIRTH PLACE

Indian Prime Minister Monmohan Singh's birthplace 'Gah' is being turned into a model village by Pakistan. His school will be known as 'Manmohan Singh Government Boy's Primary School.'

AN EGGPLOSION

No it is not 'explosion' but it is better called 'eggplosion'. Scientists warn that eggs hested in their shells in a microwave oven could explode and cause serious injury. Such an exploding egg left a girl temporarily blind.

WHEN ATHLETES WERE NAKED

All the athletes performed naked in the ancient olympics and married woman were forbidden to attend the games. Wrestelers could tear out their opponents intensives.

FASTEST 100 YEAR OLD IN THE WORLD

He is 100 years old but South African Philip Rabinowitz was disappointed when his 100 meter race in 28.7 seconds was not recorded because of a technical problem with the times.

YOUR ASHES WILL ENCIRCLE THE WORLD

Service is being offered by a private space service company is Los Angels which launches containers full of people's ashes into space, where they will encircle the earth for years, for \$1000.

A MOVIE FOR PARROTS ONLY

The world Parrot trust has developed an 80 minutes DVD show of wild parrots preening, feeding etc. to amuse caged parrots and budgies while their ocrevs are away.

THE SHOE THAT GROWS

A shoe that grows with you is the latest from sportswear maker. By pushing a silver button on the heel, the concertine pannel between the apex and the heel can be lengthened to accomodate the growing foot.

MADE ENTIRELY OFFICE

Manus 5 Ice Bar on Prince Wharf in Aucland offers customers a 30 minutes stay inside the restaurant which is made entirely of ice, night down to the

drinking glasses. Customers are provided with insulated clothing.

LAUGHING TOO LOUDLY

A German woman, named Barbaro M in court papers was found by the police where her neighbours complained that she was laughing too loudly.

Hope that you have enjoyed going through my mixed bag collection. So keep searching for more weird and strange facts. □

Inventions and Discoveries of Men and Women

✍ Kuldeep Kabra
B. Com Final year

The man discovered colours and invented paint.
The woman discovered paint and invented make-up.

The man discovered the word and invented conversation. The woman discovered conversation and invented Gossip.

The man discovered gambling and invented cards.
The woman discovered cards and invented witchery.

The man discovered agriculture and invented food.
The woman discovered food and invented diet.

The man discovered friendship and invented love.
The woman discovered love and invented marriage.

The man discovered trading and invented money.
The woman discovered money and invented shopping.

Thereafter man has discovered and invented a lot of things.....

While the woman STUCK to shopping.....

A Sweet Proposal

Geographical : You cause tide within me.

Historically : You have conquered my heart.

Biologically : You're the stimuli of my heart.

Mathematically : You + Me makes a complete equation.

Physically : You are the energy of my working force.

Chemistrically : You cause reactions in my heart.

Politically : I have elected you.

Accountability : You debited my credited heart.

Financially : You have captured my heart.

Languagically : You have made me understand that love is both a noun and a verb.

Literally : I LOVE YOU.

A Survey on Food

UN conducted a survey, Question was : "Would you please give your honest opinion about the shortage of food in the rest of the world?"

—The survey was a failure as.....

—In Africa people did not know what 'food' was.

—In China they did not what 'opinion' was.

—Europeans did not know what 'shortage' was.

—Pak and India did not know what 'honest' man.

—Saudi Arabia did not know what 'please' was.

—Americans did not know what rest of the 'world' meant. □

MUSIC !!

Gautam Jain
B.Com 3rd Year

“MUSIC THE ESSENCE OF LIFE
MUSIC IS THE FOOD OF LIFE.”

—*Shakespeare*

Music can give someone life. Life is precious. Man dies many times every moment and it is the depth of human feeling towards music and its regenerating capacity that create miracles. Music provides a second chance to enjoy and explore the excitement of life.

“I have got name and fame but still I am incomplete. When a lady from Hongkong phoned me and told that song has given her a new life from breast cancer, it was stupendous. I thought it is the magic of music and my life is worth living.”

—*Kumar Sanu*

Music has power to rule the world. It is shameful and sorrowful that musicians, the worshippers of melody, were deprived of worthy respect and reward till the other day. However, it is heartening to note that melody queen Late Mangeshkar and Shehnai Maestro Ustad Bismillah Khan were recently honoured with country's highest civilian award—Bharat Ratna, 2001.

Music is eternal, heavenly. It has no origin but it originates. Music is connected with the invisible spirit of man with the profane city and not the trivialities of man. Men from monarch to slave, from rich to poor, from first childhood to second childhood, have a peculiar attraction towards music. It provides variety and challenges boredom which spoils the smoothness of life. Animals too sing or respond to music. The Black bird, the Nightingale and the Bee are musicians and harbingers of joy and life. Music appeals directly to the fundamental human nature in us. To the emblem, ‘MUSIC’ means ‘M’ for Melody, ‘U’ for Universal, ‘S’ for Sensuous, ‘I’ for Inevitable, ‘C’ for Cordial. Be it Indian or Western Pop, enjoy it from Dad to Mom.

DEFINITION OF MOTHER

M : is for mercy she has.
O : is all I owe her.
T : is for the tears she shed to save me.
H : is for hands that make home.
E : is for eyes with love shining in them.
R : is right and right she always be and teach the children also to be.

JOKES

1. Ticket seller at a movie hall : This is the tenth ticket you have bought in the last 15 minutes.
Man (hurried) : I know, what can I do? The light man inside keeps tearing them up.
2. Once a teacher asked a student : How old is your father?
Student : As old as I am.
Teacher : How is it possible?
Student : He became father only after I was born.
3. Mr. Siddhant : Your son is very poor in studies.
Mr Vijoy : How can you say that?
Mr. Siddhant : My son failed after copying from your son's note book.
4. Teacher : What is an Air Bus?
Student : It is a 'bus' that flies in the air.
Teacher : There is nothing whiter than milk.
Student : There is Madam.
Teacher : What is it?
Student : Washing powder Nirma—“Dood si safedi Nirma se Aayee”.
5. Teacher : Chandu, was any great man born in your village?
Chandu : No sir, only babies are born in our village.
6. Wife : Why do you go out in balcony when I sing? Don't you like to hear me?
Husband : It is not that. I just don't want the neighbours to misunderstand that I am beating my wife.

7. Abhijeet : My father is afraid of crossing the road.

Ankita : Really? How do you know?

Abhijeet : Because he hold my hands while crossing the road.

8. Sunil : What is your main subject?

Rahul : "Book-keeping."

Sunil : Now I understand why you have not returned my books."

9. Inspector : Why couldn't you catch the thief?

Constable : I'm sorry I couldn't but I've got his fingerprints.

Inspector : Really? where are they?

Constable : Here, on my cheek.

DEFINITION OF STUDENT

S = Simplicity

T = Tenacity

U = Unity

D = Discipline

E = Energy

N = Nobility

T = Truthfulness

TRUE FRIEND

F = Faithful

R = Real

I = Intimate

E = Earnest

N = Nearest

D = Dearest

JOKES

★ Once, there was a meeting between India, Russia and America. The delegates in order to praise their country said something interesting as below :

American : Do you know friends, my country has developed such an aircraft which flies touching the sky. What! asked the other in surprise, then American told. No friends it flies just 2 feet below the sky. Now it was the turn of the Russian.

Russian : Well friends, my country has developed a submarine which runs touching the sea floor. What! asked the others, then he told do not get surprised friends, it runs just two feet above the sea floor.

The Indian was the last one to speak and finding no other options he told.

Indian : The people is my country eat with their nose. It made them all surprised and to make them comfortable, the Indian told, relax friends the Indians take food just two inch below the nose.

★ Tushar : "I'm extremely sorry madam, but I've just run over your cat. Is there anything I can do for you."
Lady of the house : Can you eat my mice?

★ Rahul : My father shaves forty times a day.

Ram : Is he crazy?

Rahul : No, he is a barber.

★ Teacher : Spell 'mouse'.

Radha : M-O-U-S

Teacher : But what's at the end of it?

Radha : A tail.

★ First beggar : What will we do if we win a lottery of Rs. 10,00,000.

Second beggar : We will buy an imported car, then we will sit in it and beg.

FEW LINES ABOUT FRIENDS

U may be out of my sight

But not of my heart

U may be out of my reach

But not out of my mind

I may mean nothing to U but

U will always be special to me!!

'Dear Frnd'

A friend is sweet when its NEW.

But it is sweeter when its TRUE

But U know what?

Its sweetest when its YOU.

If care is a wave

I give u sea

If respect is a leaf

I give u tree

If love is a planet

I give u galaxy

If FRIENDSHIP is heart

I give u life. ☐

ANIMAL FACTS

✍️ Afroz Ali

B. Com 2nd year

- Rats can survive longer without water than camels.
- The snake does not blink. It has no eyelids.
- The cattle fish is different from most other living beings, it has two hearts.
- Moles can tunnel as much as 100 mts. during one day.
- The deer uses its tail to send signals to others in the herd.

26TH JANUARY IN INDIAN HISTORY

26th January holds an important space in Indian History. It is famous because—

1. Babar died on 26th January, 1530.
2. Shershah defeated Humayun on 26th January, 1539.
3. Jahangir was born on 26th January, 1554.
4. Tipu Sultan started fighting with English people on 26th January, 1792.

5. Nadir Shah invaded Delhi on 26th January.
6. The telephone system in Bombay, Calcutta and Madras was started on 26th January, 1801.
7. Bombay High Court was completed on 26th January, 1969.
8. The first railway train from Calcutta to Bombay was started on 26th January, 1876.
9. Our country took re-pledge of complete independence on 26th January, 1930 and constitution of free India came into force on 26th January, 1950.

PLACES WITH SPECIAL TITLES

1. Which country is called the land of the white elephants?
—Thailand.
2. Which place is called the land of the thunderbolt?
—Bhutan.
3. Which place is called the playground of Europe?
—Switzerland.
4. Which place is called the land of thousand lakes?
—Finland.
5. Which country is called as the sugar bond of the world.
—Cuba. □

How to face the 3 hours of Examination?

✍️ Richa Goyal

TDC 1st year

Examination—a mental stress faced by every student. During this period, the students get nervous easily which leads them to loose marks. However, these stress can be overcome by keeping in mind the following steps :

- Be positive—One should have confidence in himself that he will be able to solve all the questions.
- Don't get any unnecessary tension during the examination time.
- Don't discuss anything neither before the examination nor during the period of examination with anyone.
- Try to take your seat 5 to 10 minutes before the examination and take deep breath and meditate. This helps to concentrate and answer the questions properly.
- After receiving the question paper read all the questions carefully and attempt the question first which ensure your passing marks.
- Answers should be presented in a clear and attractive way.
- Always give precise and relevant answer to the question and don't write unnecessary matter.
- Length of the answer should commensurate with the weight age of the marks.
- Don't strike off any answer even if it is 100% wrong, it may happen that you may get step marks for parts of the wrong answer.

LAWS OF SUCCESS

✍ Shikha Poddar

TDC 1st year

- The greatest sin — Gossip.
- The greatest hazard — Fear.
- The greatest mistake — Giving up.
- The greatest satisfying experience — Doing your duty first.
- The greatest blessing—Good Health.
- The greatest joy— Being Needed.
- The greatest opportunity—The Next One.
- The greatest victory—Victory over yourself.
- The greatest handicap—Egoism.
- The greatest need— Common Sense.
- The greatest work — Work you like.
- The greatest comfort— To feel you have done your best.
- The greatest puzzle— Life.
- The greatest loss—Loss of self confidence.
- The greatest thing in the world—Love.
- The greatest thought—God.
- The biggest fool—The person who lies to himself.
- The best action—Keep the mind clear and the judgement good.
- The most certain thing in life—Change.
- The smartest person—One who does what he thinks is right.
- The most potent force—Positive thinking.
- The best play—Successful work.
- The most expensive indulgence—Hate.
- The most dangerous person—The liar.
- The most ridiculous asset—False pride.
- The best day—Today.
- The cheapest, easiest and most stupid thing to do— Finding faults.

THE PSYCHOLOGY OF A SCORE

This part is simply a listing of statements that will create a positive attitude about scores. They have been listed as a quick reference and made easy for review.

- Have a positive mental attitude.
- Be prepared for class.
- Read all materials and complete all assignments before class.
- Volunteer to answer questions in class.
- Be persistent.
- Sit in the front of the class-room.
- Do not miss classes.
- Do not be late for class.
- Do not leave class early.
- Get to know the instructor whenever possible.
- Always do test questions which you could not attempt in the test.
- Students that do best on tests are not necessarily those that finish first, avoid rush through a test.
- Stick with your 1st choice in Multiple choice test. Be careful and attentive.
- Write clearly otherwise it may be detrimental to your score.

PRESENTATION INFLUENCES THE PERCEPTION OF CONTENT.

- Always follow all instructions on how to write a test.

LIFE'S LITTLE INSTRUCTION

- It is not what we eat,
but what we digest, that makes us **STRONG**.
- It is not what we earn,
but what we save, that makes us **RICH**.
- It is not what we read,
but what we remember, that makes us **LEARNED**.
- It is not what we profess,
but what we practice, that makes us **GREAT**. □

A SHAKESPEAREAN MARRIAGE

✍ Rashida Begum
TDC IInd year

- ☞ Who were the bride and groom?
 - ☞ Romeo and Juliet.
- ☞ When was the marriage proposed?
 - ☞ Twelfth Night.
- ☞ What did the bride say?
 - ☞ As you like it.
- ☞ From whom did they buy the wedding ring?
 - ☞ Merchant of Venice.
- ☞ Who were the chief guest?
 - ☞ Anthony and Cleopatra and Macbeth.
- ☞ Who prepared the wedding cake?
 - ☞ Marry wife of Windsor.
- ☞ How would you describe this wedding?
 - ☞ Much Ado about nothing.
- ☞ What was the bridegroom's chief occupation?
 - ☞ Taming of the shrew.
- ☞ Where did they live after marriage?
 - ☞ Hamlet.
- ☞ What was their married life like?
 - ☞ The Tempest.
- ☞ What did the friends say after marriage?
 - ☞ Love's labour lost.

JOKES

- Doctor : What is your problem?
Patient : Doctor! I keep seeing double.
Doctor : Please sit on the chair.
Patient : Which one?
- Rahul : There goes the human thermometer.
Vijay : Why do you call him that?
Rahul : Because he has acquired many degrees.
- Vinod : What is the difference between a chicken and an elephant?
Rajesh : An elephant can get chicken pox, but a chicken cannot get elephant pox.

- Teacher : Why are you late to class?
Pupil : Because of a road sign I saw on way?
Teacher : What did the sign say?
Pupil : Go slow, school ahead.

Weird yet True

Some amazing, unbelievable but true facts :

- ◆ The longest film ever made is called 'The longest most' meaningless movie in the world and for an incredible 48 hours.
- ◆ We use 200 different muscles each time we walk.
- ◆ Grasshoppers have ears in their legs.
- ◆ Nearly 2000 thunderstorms we going on around the world at this very moment.
- ◆ The Southpole has no sunshine 182 days of the year!
- ◆ Human bones are stronger than concrete.
- ◆ A year has 13 month in Etheopia.
- ◆ Only one person in every thousand can see the indigo part of a rainbow.
- ◆ A charge oak tree gives off 50 barrels of water in the form of fine vapor on a hot summer day.
- ◆ In one country red is the colour of danger, but in China, red is the colour of happiness.
- ◆ There are more than 2700 languages spoken in the world.
- ◆ Tomato is the world most popular fruit, selling more than banana and orange.
- ◆ Sirious is considered to be the brightest star in the night sky.
- ◆ Lizard, which grows up to a length of 3 meters Komodo dragons.
- ◆ The bamboo plant flowers once in every 120 yrs.
- ◆ The volume of the earth's moon is the same as the volume of the pacific ocean.
- ◆ Queen Elizabeth took bath once in a month! (In the 16th century, even royal were worried that water was contaminated with germs).
- ◆ The largest library in the world is the United States library of congress. It contains more than 86 million items and 856 km of shelves. □

The Devastating Tsunami

✍️ Bikash Kr. Gupta
B. Com 1st year

It was about 6.29 am, at early morning, when the fisherman started going to the sea to catch fishes as a part of their daily routine. But, on 26th December, it was unlike other mornings because that day an unimaginable disaster had to occur. An earthquake occurred deep into the sea when the 'Indian Plate' slipped beneath the 'Burmese' plate. The earthquake displaced part of the ocean floor and forced water upwards. The swelling water sent out waves creating 'Tsunamis'. It swept away everything whatever came on its path. The earthquake originated at Sumatra Island near Indonesia. It created tremors of magnitude 8.9 on the Richter scale. It has mainly effected seven countries like India, Srilanka, Malaysia, Myanmar, Indonesia etc. It has also affected Somalia which is 6500 km away from Sumatra.

In India, the giant waves crunched up by a massive earthquake across the ocean came crashing on the Tamil Nadu coast as most people were walking to a lazy winter Sunday killing 1,567 people, the Tsunami wreaked havoc across Chennai, Kalpakkam, Pondichery Cuddalar and Nagapattinam down to Kanyakumari on the Southern most tip of peninsular India. The first and most ferocious Tsunami to hit India in memory touched land around 7.30 am, 45 minutes after mild tremors were felt in Chennai. The wave said to be 10 metres tall, slammed on the coastline inundating large swathes of Chennai and washing away fishing villages

further south in a matter of minutes. Altogether 128 persons were drowned in Chennai. The second Tsunami hit around 9 am and a more modest one in afternoon in the Marina beach Nagapattinam was the worst hit district accounting for nearly 800 deaths. Cuddalore and Kanyakumari recorded 290 and 261 deaths respectively. The Army, Navy and the coast guard were pressed into relief and rescue operations. There were over 150 people trapped on the 'Vivekananda Rock' at Kanyakumari. To help them, Southern Air command pressed helicopter and so they were rescued.

Many children were crying because their parents were lost, parents were searching for their children. It was estimated that more than 10,000 people died and thousands were lost. The Andaman and Nicobar islands were also seriously destroyed. Car Nicobar was worst hit by Tsunami. It has effected India, Srilanka, Indonesia, Thailand, Malaysia, Maldives, Somalia, Myanmar and Bangladesh. People prayed in churches, mosques and temples for the people living in the affected areas. Many countries formed a union to help out the effected countries.

It has created a great disaster in the countries of Asia and many more. So we should pray that this type of disaster should not occur in this nature. Earthquake are the natural forces like Volcanoes, flood and drought etc. we cannot stop them but we can create remedies to escape from them. □

EK MAJNU KA PAIGAM APNI LAILA KE NAAM

Ek aisa waqt aata hai ki dil mein hulchul si hone lagi hai.

Main kuch kehna chahta hu par sabd juba tak aakar ruk jaate hai aur dil mein dard ka ehsas jagate hai.

Jab bhi nazar milti hai tumse to aisa lagta hai ki iss andheri raat mein tumhare aankhon ka noor chamak raha ho.

Tumhari har aadat ko main apna lena chahta hoon aur tumhari har aahat ka main saaz lena chahta hoon, Kyunki Main tumse beinteha Muhabbat Karta hoon.

-Chandan Bhatara, T.D.C. 1st year

QUIZ TIME

1. Which is the largest bird found in India?
2. For how many weeks does a baby platypus remain blind after birth?
3. Which is the largest and strongest snake in the world?
4. What is the average length of the horn of a rhinoceros?
5. Which is the only nest building snake in the world?
6. Which Mughal Emperor was the best bird observer in the world?
7. What is the symbol of the World Wildlife Fund ?

Answers :

1. The sarus,	2. Eleven Weeks,
3. Anaconda,	4. 15 to inches.
5. The king 16 Cobra,	6. Jahangir,
7. The Giant Panda.	

FACT TO MAKE EVERY INDIAN PROUD !

- Who is the co-founder of Sun Microsystems?
☞ Vinod Khosla.
- Who is the retour of pentium hip (needs no introduction as 90% of the today's computers run on it)?
☞ Vinod Dahm.
- Who is the founder creator of Hotmail (Hotmail is world's No.1 web based e-mail program)?
☞ Sabcer Bhatia.
- Who is the president of AT & T Bell Labs (AT & T-Bells is the creator of program languages such as c, C++, Unix to name a few)?
☞ Arun Netravalli.
- Who is the GU of Hewlett Packard?
☞ Rajiv Gupta.
- Who is the new MTD (Microsoft Testing Director of windows-2000, responsible to iron out all initial problems)?
☞ Sanjay Tejuerika
- Who are the chief Executives of city Bank, Mevensery and standard?
☞ Victor Meneres, Rajat Gupta and Rana Talwar

- ◆ I am an idealist. I don't know where I'm going, but I'm on my way. —Carl Sandburg
- ◆ Admit your errors before someone else exaggerates them. —Andrew Mason
- ◆ Seeing much suffering much and studying much, are the three pillars of learning. —Benjamin Disraeli
- ◆ A good book is the best of friends, the same today and forever. —Martin Tupper
- ◆ Beauty commonly produce love, but cleanliness preserves it. —Joseph Addison
- ◆ A brave man risks his life but not his conscience. —Triedrich Schiller
- ◆ Knowledge is of two kinds; we know a subject ourselves, or we know where we can find information upon it. —Samule Johnson

—Rahul Ghosh, H. S. 2nd year

Do This, Don't Miss

by Jay Kr. Agarwala
T.D.C 3rd year

Before starting, I want to say you something. First if you think you are perfect then you should read it and if you think you are not perfect then also you should read it.

Here, I have given five basic ideas, the implementation of which can practically improve your lifestyles. Read one by one all of them and start following them. I can challenge you that you will definitely feel the change in yourself, only condition is that you have to seriously adopt them fully.

"Do you have the guts to accept my challenge as I have it in me to challenge you." If you go to next if no don't go.

(1) SPREAD THE LOVE

Its love that makes the world go round. The most noble of emotions that man experiences is that of love—when you love, you can truly be your higher self. Love also brings out the best in others. Look at a mother who loves her child or a lover who lives for his beloved. Love is universal, but what I suggest is that it must become a universal currency.

If you have experienced love, you will know how pure it makes you. The feeling is that of perfection and invincibility. It is complete bliss and joy; indeed that is power of love.

If that's the magic of love, its something very odd,

For it makes you feel that someone is almost like God!

However, what you must have been experiencing up to now is selective love—felt only for your loved ones, relatives and friends. What I suggest is something more and different from this—it is to love universally. It is to love everyone without any prejudicial or preconceived notions. Just love for the sake of it, for love that you have inherent within you, for your fellow beings.

Such love is also very unconditional. If you look at love these days, it has become more of a commercial deal. If you do this I'll love you and if you do that I will not!

Its subject to conditions—and I think it is more of power struggle. That's how the so-called magic of love fades and relationship get spoilt.

When the master was asked by one of his disciplines on how he could get the magic back into his love, the master said, "Ask as a favour what you had been claiming as a right up to now!" How true! That's the small difference that makes a big difference. Love is all about unconditional acceptance rather than changing people.

Universal love, as I said, means love for all. Now from, fill yourself with love, and project that you love all. Talk to everyone lovingly, and forgive their mistakes. Just like a mother, who may scold child momentarily, but will never ever want to harm the child. That's the kind of love you need.

You will know you love it when others see a perennial twinkle in your eyes and a smile on your face. When others feel extremely comfortable in your company. Its nothing that can be taught but yes, it is always possible to experience it.

Hugging is something that we are so hesitant about doing—but its a beautiful way of expressing love. Most of us don't even get one hug in a day; but we need three for well being and the ideal is 12!

True love will fill every moment of your existences with vibrance and wonder. That's the magic of love.

(2) TREAT THE PERSON YOU MEET AS TO BE THE MOST IMPORTANT PERSON IN THE WORLD

Its always nice to be important.

But much more important to be nice.

For each one of us, the centre of our world is ourselves. You are the most important person for

yourself, and that is very natural. You are the hero of your life, and all that concerns you is all that's most important for you. But think, as like you, everyone else considers himself or herself the most important person in the world.

Most of us have a problem in conversing with people. I have seen people tongue-tied at crucial times. They are at a total loss of words and don't know how to talk. There are other times when people feel too great and arrogant to talk. And in most cases, the conversations are mostly of people who go on talking about themselves.

Dale Carnegie discovered this golden rule in the 1920s—each person loves to talk about himself or herself. When you treat the person you are with as an important person, many things happen. For one, you will be more open to listening to the person—because you feel the person is important.

This is itself something really important—People want attention. If there is one precious commodity you can use to build relationship, its attention. When you make an assumption that the person you are talking to is important, you will see that the attention flows effortlessly. You will be focused when the person is talking and he or she will feel at great ease with you.

But why treat the person as the most important one? It is because your mind has an inherent tendency to drive you away from the present. Your thoughts will always dwell on things that are more important. But this will be lesser if you treat the person opposite to you as the most important. After all, what can be more important than the most important person in the world.

This simple technique will make you a great conversationalist, and also put others more at ease with you. Each one of us want to be liked and accepted by others—and this is the best way.

(3) BE NON-JUDGEMENTAL

"That was an awful movie, I saw yesterday."

Don't ever talk to him, he is the most

Unfriendly person I have ever seen."

"Trust on women—they are all the same."

If you observe our daily conversations, you will see that there is one thing that is common as

human we constantly have a tendency to judge. We always label things, and constantly keep giving decisions as to whether they are good or bad or ugly.

Its almost as if you are the judge in a court and as every person and event comes, you pronounce your judgement on the person. You are the ultimate authority, and once a person gets a tag, he will have that forever. So if a person was labelled unkind he will be that way for most of the time you know him, or at least till the time you know him better.

What are your judgement tag based upon? On the first impression of the people in most cases—the way people appear or what you have heard of them. That's common with all of us. As the saying goes, "Don't judge a book by its cover." But when you judge, you are doing exactly that. You are deciding things on the basis of first impression. Most of it is not likely to be true, but leads you to prejudice.

On the other hand, this must also act as a pointer to you—recognise the fact that others judge you constantly and you must remember that most often your first impression on people will be the last impression and the last impression is the lasting one. Remember that consciously, when you meet new people. All humans are creatures judge. Use this knowledge to your benefit.

What happens when you judge? Every time you pass judgement on something, you are colouring your perception of it. You are blocking any further improvement of the person's image in your mind. Most probably, you will also keep that opinion in mind when dealing with the person.

Apart from putting your mind into a prejudiced mode, there is one more thing that judging does—starting an excessively fast internal dialogue.

You have seen that most of the times the whole challenge of a person like you is to control the thoughts that come into your mind. All your practices are ultimately geared towards that only. The ultimate goal of all can be said to be mind control.

(4) BELIEVE IN YOURSELF :

Whenever I talk about faith, I have very interesting story that comes to my mind. Its about what is done in rural India to elephants. On one of

my journeys, I noticed something very interesting. Elephants were tied with thin ropes. Now the same elephants were engaged to pick up huge logs of wood. The surprising part was that the elephants never ever tried to break the frail rope that held them captive. Was it that they wanted to be bonded? No!

A local revealed the answer to this riddle to me. It is a great example of what lack of belief and faith can do: when the elephant was just born, it was tied to the tree with this rope. At that time it did not have the strength to break the rope. It tried too many times but did not succeed. In the end, the elephant gave up. It was pointless to try and fail again. But as the elephant grows, its strength increased, but not its belief.

Similarly you are also unaware of, for what you are capable. You should believe in yourself that 'you can do it.' Always try to have faith in yourself.

5. LOOK AT THINGS FROM SOMEBODY ELSE'S POINT OF VIEW :

Perceptions count more than reality—one of the principles that I have learnt. Each one of us has a different way of looking at things. For someone the glass may be half-full, while for someone else it may be half-empty! It's only the way you look at it. And each one of our ways is different. Look at a snap of a crowd in a huge cricket stadium. From that

distance, most of the people will seem almost the same. But that is not the truth, as you zoom closer into the picture, you will see the differences gradually emerge. In the end you discover that each one of us is extremely different from the others.

Why this difference? Because of many factors. For one, the genetic difference itself makes it virtually impossible to have someone genetically identical to you. You are unique—like everyone else! Then there are childhood influences—each one of us has different experiences that have led to the development of certain attitudes. These attitudes will eventually decide how you interpret what happens to you. Finally these memories will form beliefs and references, creating the unique person that you are.

Now, when everyone is unique, seeing things from another's point of view is all about stepping into the other person's shoes. You will see where it pinches. Not everyone has gone through the same thing that you have. You might have seen more of life. You may have suffered much more pain. You have really seen the best and the worst of it.

At this very moment I offer you two choices—one is conventional way—on which you will remain absorbed and self concerned. The other way is where you see all things from others point of view. I am not asking you to change your views on any issue. Please don't misunderstand the point about looking at things from others point of view. This will surely make you a liked person. □

PAINTING !

✍ **Rakesh Sarma**
B. com. Final year

A room with pictures and a room without pictures differs nearly as much as a room with windows and a room without windows; for pictures are loopholes of escape to the soul, leading it to other scenes and spheres, where the fancy for a moment may be revelled, refreshed and delighted. Pictures are consolers of loneliness and a relief to the jaded mind, and windows to the imprisoned thoughts; they are books, histories and sermons which we can read without the trouble of turning over the leaves. □

Learn and Earn

✍ Shika Poddar
T.D.C. 2nd year

Rishab and Sahil joined whole sale company together just after graduation. Both worked very hard.

After several years, the boss promoted Sahil to sales executive but Rishab remained as sale rep. One day Rishab could not take it anymore, tender resignation to the boss and complained that the boss did not value hard working staff, but only promoted those who flattered him.

The boss knew that Rishab worked very hard for years, but in order to help Rishab realise the difference between him and Sahil, the boss asked Rishab to do the following. Go and find out any one selling water-melon in the market? Rishab returned and said yes. The boss asked how much per kg?

Rishab went back to the market to ask and returned to inform boss Rs. 12 per kg.

Boss told Rishab, I will ask Sahil the same Question? Sahil went, returned and said, boss only one person selling watermelon. Rs. 12 per kg. Rs. 100 per 10 kg. He was inventory of 340 melons. On the table 58 melons, every melon weighs about 15 kg, bought from south two days ago, they are fresh and red, good quality.

Rishab realised the difference between himself and Sahil.

My dear friends, a more successful person is more observant, think more and understand in depth. For the same matter, a more successful person sees several years ahead, while you see only tomorrow. The difference between a year and a day is 365 times, how could you win? □

Life as a teenager !

Teenage is considered to be one of the most important periods in one's life as it is a time of great mental and physical growth. Being a teenager myself, I would like to comment something about teenagers.

A boy in his teenage is neither a child nor a grown up. Hence, if he talks in a childish way or again, if he answers like a grown up he might be called either a baby or a bully. Besides that, sometimes his physique is also a pleasure for the elders. As he matures, his voice becomes deeper, his face becomes more serious than before. The poor boy under pressure of displeasing remarks from others becomes very self conscious. And the outcome of

this is that when he talks with elderly people he is shy of himself. This is also a critical point of life for the teenagers this is when one gets isolated from the company of his friends and the love and care of his parents. It's a time when teenagers need a lot of help and support.

There comes another situation when the decision of the child and the parents on certain matters do not coincide with each other.

Teenagers should be sure of one fact that they have to walk hand in hand with one another by overcoming difficulties and barriers to achieve their goal in life. □

A Touching Story

Collected by : **Priyanka Poddar**
T.D.C. 3rd year

At a fund raising dinner for a school that serves learning disabled children, the father of one of the students delivered a speech that would never be forgotten by all who attended. After extolling the school and its dedicated staff, he offered a question :

"When not interfered with by outside influences, everything nature does is done with perfection. Yet my son, Shay, cannot learn things as other children do. He cannot understand things as other children do. Where is the natural order of things in my son?"

The audience was stilled by the query.

The father continued. "I believe, that when a child like Shay, physically and mentally handicapped comes into the world, an opportunity to realize true human nature presents itself, and it comes, in the way other people treat that child." Then he told the following story.

Shay and his father had walked around a park where some boys were playing baseball. Shay asked, "Do you think they'll let me play?"

Shay's father knew that most of the boys would not want someone like shay on their team, but the father also understood that if his son were allowed to play, it would give him a much-needed sense of belonging and some confidence to be accepted by others in spite of his handicaps. Shay's father approached one of the boys on the field and asked if Shay could play, not expecting much. The boy looked around for guidance and said, "We're losing by six runs and the game is in the eighth inning. I guess he can be in our team and we'll try put him in to bat in the ninth inning."

Shay struggled over to the team's bench put on a shirt with a broad smile and his father had a small tear in his eye and warmth in his heart.

The boys saw the father's joy at his son being accepted. In the bottom of the eighth inning. Shay's

team scored a few runs but was still behind by three. In the top of the ninth inning. Shay put on a glove and played in the right field. Even though no hits! Came his way, he was obviously ecstatic just to be in the game and on the field, grinning from ear to ear as his father waved to him from the stands. In the bottom of the ninth inning, Shay's team scored again. Now, with two outs and the bases loaded, the potential winning run was on base and Shay was scheduled to be next at bat.

At this juncture, do they let Shay bat and give away their chance to win the game? Surprisingly, Shay was given the bat. Everyone knew that a hit was all but impossible cause Shay didn't even know how to hold the bat properly, much less connect with the ball.

However, as stepped up to plate, the pitcher, recognizing the other team putting winning aside for this moment in Shay's life, moved in a few steps to job the ball in softly so Shay could at least be able to make contact. The first pitch came and Shay swung clumsily and missed.

The pitcher again took a few steps forward to toss the ball softly towards Shay. As the pitch came in, Shay swung at the ball and hit a slow ground ball right back to the pitcher.

The game would now be over, but the pitcher picked up the soft grounder and could have easily thrown the ball to the first baseman. Shay would have been out and that would have been the end of the game.

Instead, the pitcher threw the ball right over the head of the first baseman, out of reach of all team mates. Everyone from the stands and both teams started yelling, "Shay, ever ran that far but made it to first base. He scampered down the baseline, wide-eyed and startled.

Everyone yelled, "Run to second, run to second!"

Catching his breath, Shay awkwardly ran towards second, gleaming and struggling to make it to second base. By the time Shay rounded towards second base, the right fielder had the ball, the smallest guy on their team, who had a chance to be the hero for his team for the first time. He could have thrown the ball to the second-baseman for the tag, but he understood the pitcher's intentions and he too intentionally threw the ball high and far over the third-baseman's head. Shay ran toward third base deliriously as the runners ahead of him circled the bases toward home.

All were screaming, "Shay, Shy, Shay, all the Way Shay" Shay reached third base, the opposing shortstop ran to help him and turned him in the direction of third base, and shouted, "Run to third shay, run to third" As Shay rounded third, the boys from both teams and those watching were on their feet were screaming. "Shay, run home! Shay ran to home, stepped on the plate, and was cheered as the hero who hit the 'grand slam' and won the game for his team. ✨

That day, said the father softly with tears now rolling down his face, the boys from both teams helped bring piece of true love and humanity into this world.

Shay didn't make it to another summer and died that winter, having never forgotten being the hero and making his father so happy and coming home and seeing his mother tearfully embrace her little hero of the day!

When it comes messages about life choices, people think twice about sharing and public discussion about decency is too often suppressed in our schools and work places. We all have thousands of opportunities every single day to help realize the "natural order of things."

So many seemingly trivial interactions between two people present us with a choice : Do we pass along a little spark of love and humanity or do we pass up that opportunity to brighten the day of those with us the least able and leave the world a little bit colder in the process?

A wise man once said every society is judged by how it treats it's least fortunate amongst them.! □

Any Answer ??

1. In which year was the capital of India shifted to Delhi?
2. Who made the first computer in 1941?
3. Who invented the Jet aircraft?
4. Badminton was discovered in which country?
5. Which is the oldest railway station in the world?
6. Which is the brightest star in the sky?
7. Which instrument measures electric current?
8. Which country is known as the country of flowers?
9. What is a tomato?
10. What is the full form of 'NEWS PAPER' ?
11. Which country is known as the 'land of rising sun' ?

12. Pitchblende is an ore of which element ?
13. Which metals are called 'Noble Metals' ?
14. Which city is known as 'City of Joy' ?
15. Which city is known as 'city of victory' ?

Answers :

1. 1911, 2. Howard Aiken, 3. Frank Whittle,
4. India, 5. Liverpool, 6. Sirius, 7. Ammeter,
8. Holland, 9. A fruit, 10. North East West South
- past and present Events Report, 11. Japan,
12. Uranium, 13. Gold, Silver, Platinum,
14. Kolkata, 15. Jaipur.

Mrigam Talukdar
B. com. 1st year

A FAMOUS PERSONALITY OF INDIA

Rahul Ghosh
H.S. 2nd year

Who knows that the name given by father and mother at birth-time will be very suitable to ones life. On June 15, 1950 in a middle class marwari family of Rajasthan a child's birth, took place. He was none other than Laksmi Narain Mittal. He passed his childhood in a very poor house. After some years they along with their family settled in Kolkata. There his started his business as a small partner of a steel company. During this long run, that small child also grew-up and completed his graduation in commerce from St. Xaviers College. Later he involved himself in his father's business. But, now L.N. Mittal is the third richest man in the world and first in Britain. After spending a long time in the business with his family, he separately started his own business in 1944. It was not possible for him to be the richest man just in a day. He first bought the unnecessary steel products, from different companies, and then he also purchased the steel companies which were incurred loss.

After his recent aquisitons, the Mittal steel corporation becomes the world's largest steel producer— having an annual turnover of 30 billion and roll out 70 million tonnes of metal annually. Mittal

himself is not averse to the public glare, unlike the kolkata Marwaris. So he buys the Kensington palace in London for 70 million, spend Rs. 200 crore on his daughter's nuptials and doles out huge sums to the labour party. Meet 55 years old L.N. Mittal, the most successful Indian ever. In just a decade, ever since he parted ways with his brother based in India, Mittal builds up an empire that has become the pride of his admires. From Trinidad to south Africa, Romania to Poland he has gobbled up ailing steel factories. He has taken risk no other businessman would, experience his success by buying firms that no one would give a second look.

Luck has played its part in ensuring Mittal's success. For example, when he purchased karmet steelvorles in Kazakhstan in 1995, it was said to be a wild gamble. Fortunately, demand in china zoomed and karmet—its factories is just 400 miles from the Chinese border found itself idealy positioned to supply metal to built the boom. Today, production at the plant has jumped two and a half times, so, it is our pride that one of the top ten richest man in the world is from Inida. □

- ◆ All things are artificial, for nature is the art of God. —Sir Thomas Browne
- ◆ Nations, like individuals, are made, not only by what they acquire, but by what they resign. —S. Radha Krishnan
- ◆ There is nothing either good or bad, but thinking makes it so. —William Shakespeare
- ◆ There are many wonderful things in nature, but the most wonderful of all is man. —Sophocles
- ◆ Most of the critical things in life which becomes the starting points of human dusting are little things. —R. Smith
- ◆ Determine that the thing can and shall be done, and then we shall find the way. —Abraham Lincoln.

A Student's view about the Changing Tomorrow

✍️ **Vijay Jalan**

B. com. Final year

Our parents grew up in the midst of sports and games. Our ancestors were either freedom fighter or great literary personalities. But what about us? Today's generation sadly isn't very much inclined towards sports or studies or interested in anything outside the small world of their own. Yes, we are speaking about the teenagers and adults between the age group of 15 to 20. Nearly 60% of today's teenagers are either alcoholics, chain smokers or drug addicts surprised, why?

Our parents tried to bring us up the 'right' way while teenagers are getting all the more rebellious in a pursuit the gain recognition in this world. It is the common teenage psychology where they try and seek an individuality of their own. Perhaps this might be the reason, it isn't going the right way as our parents had planned. It is very important for our generation to understand the significance and responsibilities of our lives. Teenagers should realise this purpose of living a decent, well settled life. But some still get blown away in the wind. This wind is strong and it takes out anybody in its path.

The strong willed and determined restrain themselves while the weak submit themselves to this.

Drug abuse is the most common and widely distributed epidemic in today's world. Teenagers just want to engage themselves in party or get drunk. Although teenagers having fun and trying out new stunts might be a small problem, drug abuse still remains as the biggest problem in the society as most victims of drug abuse are usually teenagers.

As an individual myself, I also fall into this very generation where teenagers tend to get undecided. It is important for us to know where we stand and where we WANT to stand. As an individual, I have also come across this very state and I have made my decision. But would one decision of one individual help? Frankly no. What the world needs now is the joint contribution of all teenagers and adults to curb out this evil. It is only then that we can expect a brighter future for our children and ourselves because at the rate our generation is heading, we hold a very black future for ourselves. □

CHATTERING MAGPIES ?

Jyoti Singhvi
TDC 2nd year

- Did you know that while geese cackle, hippos bray and rhinos sort? And when it's magpies that open their mouths, it's called 'chatter'!
- The world's best selling musical instrument is the harmonica.
- In the 1950's some of the new words that were coined were aerospace, alphanumeric, brainstorming, car-wash, chacha, digitize, do-it-yourself, ethno-history, in-house and meter maid!
- The very first bomb that the Allies dropped on Berlin in World War II killed the only elephant in the Berlin Zoo.
- About 4200 Tennis balls are used in Wimbledon Championships, every year.
- Dieting? Carrots have Zero fat content!

PHOBIA

Vivek Sarmah
B. com. 3rd year

The word 'PHOBIA' refers to symptoms brought on due to fear of situations or objects. Phobia is nothing but an intense, obsessive and irrational kind of fear that is focussed on specific circumstances or events or ideas. People develop phobias about myriad things such as fear of darkness, death, animals meteorological events, etc. and as a result, makes life grisly and ghastly.

Phobias are the most common form of anxiety disorders, which affect people of all ages, at all income levels and in all geographical locations. The causes of phobia are unknown but there appears to be psychological reasons for it. Drugs and other

forms of psychotherapy have also been used as remedies for the treatment of phobia. A list of some most common form of phobias is given below :

- Acrophobia— Fear of Heights.
- Photophobia— Fear of thunder and lightening.
- Uanstrophobia— Fear of enclosed spaces.
- Electrophobia— Fear of Electricity.
- Ergophobia— Fear of cold.
- Gerontophobia— Fear of Growing old.
- Hypengyophobia— Fear of Responsibility.
- Latophobia— Fear of going to a Doctor.
- Monophobia— Fear of solitude.

IMPORTANT QUOTES

- Education makes people easy to lead, but difficult to drive; easy to govern, but impossible to enslave.
—Brougham, Lord Henry
- Education is simply the soul of a society as it passes from one generation to another.
—Chesterton, G.K.
- There is no such whetstone, to sharpen a good wit and encourage a will to learning, as is praise.
—Ascham, Roger
- (i) The path of progress is full of reverses, frustrations and hardships.
 (ii) Life has meaning only through dedication to great causes. With dedication must go knowledge and judgment.
—Mrs. Indira Gandhi
- There is no king who has not had a slave among his ancestors, and no slave who has not had a king among his.
—Helen Keller
- A good book is the best of friends, the same today and forever.
—Martin F. Tupper.
- Great dreams of great dreamers are always transcended.
—Dr. A.P.J. Abul Kalam
- Laws control the better man; Right conduct controls the greater man.
—Chinese Proverb
- He who is faultless does not care for the opining of others.
—Moter Teresa
- In property, our friends know us; in adversity we know our friends.
—John Churton Collins
- Our mind is like garden which can either intelligently cultivated or allowed to run wild.
—R. K. Murti
- The volume of nature is the book knowledge.
—Oliver Goldsmith
- Choose to be optimistic, it feels better.
—Dalai Lama
- No one knows what he can do until he tricks.
—Poblilive Syrus
- Sometimes defect is more important than victory.
—Vince Lombardi

FAR FACTS !!

✍ Jyoti Singhvi
B. com. 2nd year

- After death. Cartilage rots faster than bone. This is why the skulls of skeletons have no nose or ears.
- Lighthouse keepers used to catch fish by flying a kite from the balcony of their lighthouses.
- A Baboon called 'Jackie' became a private in the south African army in World War I.
- Seen a Barbie doll? Barbie's full name is Barbara Millicent Roberts!
- You can't kill yourself by holding your breath.
- There are more bacteria in your mouth than the human population of U.S. and Canada are combined.
- In may 1963, an American cow called Fawn was swept up by a tornado and carried half a mile, only to land safely another farmer's field. Five years later, another tornado carried her over a bus. She survived this too and lived to the ripe old age of 25.
- The botanical name for the cocoa bean from which chocolate is produced is Theobroma which is Greek for 'food of the gods'.
- Fingernails grow nearly 4 times faster than toenails !!
- E-mail started in 1971. The first e-mail sent by

Ray Tomlinson was written entirely in UPPER CASE!

- Galileo become totally blind shortly before his death, probably from looking at the sun too much!
- Coconut water can be used as a blood plasma substitute!
- A country with 3 capitals??
—South Africa is the only country with three official capitals : PRETORIA, CAPETOWN AND BLOEMFONTEIN.
- The shortest word with the vowels in alphabetical order is 'AERIOUS' (7 letters)
- In the Great Fire of London in 1666 Half of London was burnt down, but only 6 people where injured.
- There are only three animals with Blue Tongues—The Black-Bear, The Chow Chow Dog and The Blue Tongued Lizard.
- The earliest document in Latin in a woman's handwriting (from the 1st Century (AD) is an invitation to a Birthday Party.
- The volume of the Earth's Moon is the same as the volume of the pacific ocean. □

FACTS ARE FUN !!

- According to Einstien's Special Theory of Relativity, it is possible to go slower than light and faster than light, but it is impossible to go at the speed of light.
- The Holland and Lincoln Tunnels under the Hudson River connecting New Jersey and New York are an engineering feat. The air circulators in the tunnels circulate fresh air completely every ninety seconds.
- The red giant star Betelgeuse has a diameter larger than that of the Earth's around the sun.

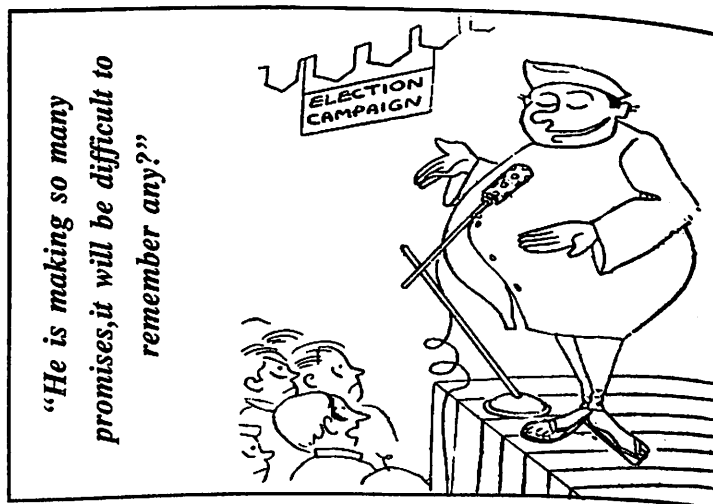
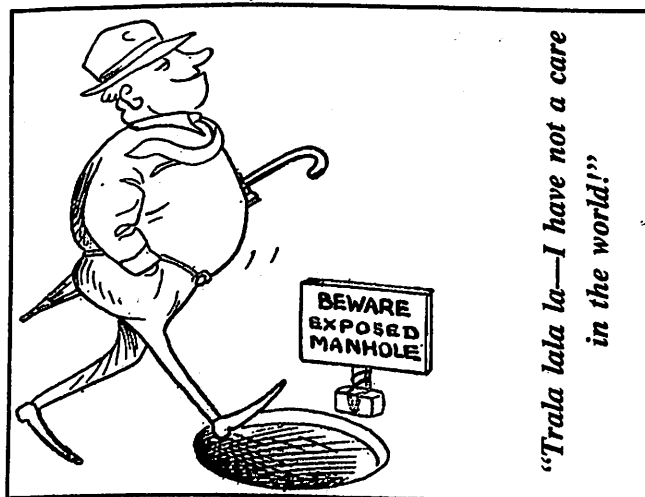
- The Mongol emperon Genghis Khan's original name was Temujin.
Genghis Khan started out life as a goat herd.
- Some words which have no singular form are : alms, braces, clothes, eaves pants, pliers, scissors, shorts, trousers and many other.
- In most advertisements, including newspapers, the time displayed on a watch is 10:10 because then the arms frame the brand of the watch.
- Wine is sold in tinted bottles because wine spoils when exposed to light.

- Water, water everywhere!
Watermelons are 97% water, lecture 97%, tomatoes 95%, carrots 90% and bread 30%.
- By age 65, an American would have watched the equivalent of 9yrs uninterrupted TV, viewing more than 20000 TV Commercials per year.

- There are about 150 million sites on the web, with more than two billion web pages.
- The thin line of cloud that forms behind an aircraft at high altitudes is called a contrail.
- There are more than 7 million millionaires in the world. □

SOME AMAZING FACTS !!

1. Insects have no voice. The sound they make are all produced by their wings or legs. Grasshoppers' sing by rubbing their legs against a rough patch on their wings.
2. A new born blue whale calf is about 7 m (23ft) long and weighs upto 3 tonnes. By the one year it weights about 26 tonnes, which means that it puts on about 2.5kg every hour.
3. The saltier seas are in the middle East where the hot sun heats down evaporating the water and making it saltier and saltier. The Red sea is so salty you cannot sink, the salt keeps you floating.
4. Inside the Arctic circle and on Antarctica never gets properly dark for 147 days in summer. For several months in the winter it never gets properly light.
5. Two Russian cosmonauts have spent longer in space than any one else. Vladinir sitov and Musa Manarov spent a whole year on the MIR space station.
6. The electric cell of south America kills its prey by stunning it with an electric shock. It can discharge 500 volts of electricity into its victim, enough to kill a person.
7. Bamboo grows faster than any other plants. It can grow nearly a metre (39.4 Inc.) in one day, about the same as you grow in 10 years after you were born.
8. In April 1980 huge balls of the ice fell from sky and crashed to the ground in Gopalganj in Bangladesh. They weighed nearly 1kg (2.2 16). They killed 92 people.
9. The heaviest person ever recovered was an American man. His weight was 635 kg. The fastest muscles are those that blink our eyelids. They allow us to blink upto 200 times a minute.
10. The largest Dinosaur was Brachiosaurus. It was nearly 24 m (79 ft) long.
11. The most massive tree in the world is Gaint Segula. It grows in Segnoia National Park in California and is 84m (276 ft) tall. □

CARTOON AND ANIMATION

✍ Arihant Aski Goswami

B. com. 2nd year

The word 'Cartoon' was originally used by artists to describe the picture that they produced as part of their preparation for a painting or tapestry. Today, cartoons are seen on screen and in print. Cartoons can be an animated film, a comic strip or a single picture. The first printed cartoon, in the 1840s, ridiculed prominent people or political events.

Cell Animation :

The traditional way of making cartoons for TV and film involves creating a moving sequence from a collection of individual images. This process is known as reel animation. Each action or change of expression of a character is made by using a number of slightly different hand-drawn pictures. When these are shown one after another on films, they give the viewer the illusion of movement by character.

A cost of thousands :

Between 15000 and 20000 images are used for a 20 minute animated films, so whole studio of artists is often needed for longer films. Painters create a background picture for each scene, while other artists touch up the images. Disney's Beauty and the Beast had 90 artists whose only job was to touch up the lines.

Once the image has been coloured in, it is placed on a dear plastic sheet of celluloid, called acetate, by paint and trace artists. Then, finally, the animation is shot onto film.

Dinesy's Toy story, made in 1995, was the first full-length film to be made entirely by computer animation. Cartoons are interesting depictions of the facts. With the advent of computers science, animation method have become more important and popular. It is the skilful application of scientific techniques. □

Bewafaa

Chandan Bhaleva
T.D.C 1st year

Aati hai yaad aksar, Rote hai bebasi mein,
Ek bewafaa ko humne chaha tha jindgi mein.

Maine jisse pyar kiya wo bewafaa nikal gai,
Mere dil mein apne pyar ki shama jala gayi.

Aap hume yaad na rakhe, hum aapko yaad
rakhenge,
Aapki mohabbat to bhul gaye, aapki bewafai yaad
rakhenge.
Riste todo, nate todo, magar bewafai na karo tum,
Bewafai sahan na hogi humse, Is darde dil ko na
todo tum.

Pyar mein wo bewafai kar gaye,
Humne unhe apna samjha, wo hume paraya kar
gaye.

Main gaa to sakta hoon par awaz bewafaa hai,
Main baja to sakta hoon par saaz bewafaa hai,
Yu to bana du main hazaro Taj mahal,
Par kya karu meri Mumtaj bewafaa hai. □

Hey Friends! Ponder a while Recipe for Togetherness

Vijay Jalan
B. Com. Final year

Ingredients :

Love—3cups, Understanding-1cup, Kindness-1cup,
Humor-1cup, Humility-1cup, Forgiveness-1cup,
Feelings-3cups., patience-1cup, Faithfulness-3cups.

Procedure :

Mix love and faithfulness in a stainless steel pan.
Heat slowly until the anger has evaporated. Now
add one cup of understanding while stirring it with
a large spoon. Heat it and cool it down to room
temperature. Slowly add all the 3 cups of feelings.
While mixing, add 1 cup of kindness into the pan.
Heat it and allow it to settle down. Then powder out
the upper layer of pride. Put forgiveness, humor,
patience and humility into a blender and liquidize it
at a high speed. Now bake the miture for at least 40-
45 minutes. Serve a big helping topped with a
smile. □

N
U
M
B
E
R

America : Under Attaked by Horrifying Number 11
Date of Attack : 11th day of the 9th month, $9+1+1=11$
September : 11th is te 254th day of the year $2+5+4=11$
After september 11th there are 111 days left for the year to end.
Twin-towers standing side by side, looked like the number 11.
The first plane to hit the tower was Flight 11.
Flight 11 : 92 on board $9+2=11$
Flight 77 : 65 on board $6+5=11$
State of New York : The 11th state added to the union.
New York city = 11 letters
The pentagon = 11 letters
Afghanistan=11 letters
Ramzi yusef=11 letters
And last but not the least : GEORGE W. BUSH 11 letters.

Ritumoni Talukdar
B. Com. 3rd year

The Mellow Sun !

✍ **Binaysheel Choudary**
B.Com. 2nd year

Sunrise and sunset! Two points of the day when the heat of the sun close not sear, but warms, both the body and soul! Written about by poets, painted by artists, woven into fabrics, sunsets and sunrises have captured the imagination of man! Man has always looked up to the sun, revering it, worshipping it, fearing it! In more cultures than one, the sun is a godhead, sometimes finding its place at the head of the pantheon of gods-Andas our understanding of the universe has grown, we have come to admire and wonder at the sun, at its sheer size, at the heat that it produces, at its sheer innards 'O'. But the sun does not always hold us as bay, in our wonderstruck mode 'O'. There are times when we reach out to it, in its mellow form at sunrise and sunset.

Cultures throughout the world advocate awakening with the rise of the sun. In earlier times,

when there was no electricity, they would come to a half with the setting of the sun! Today our day continues well past that! But even today, we do make a beeline for certain special place where sunrise and sunset are showcased by nature at its brilliant best!

Sunrises and sunsets have special rituals attached to them. The orient people begin their day with the rising of the sun, by washing their courtyards, by having a bath, by offering prayers to the rising sun. With the setting of the sun, lamps are lit, prayers said, the day's grind comes to an end people settle down to a leisurely evening. Just as the entire world gets up and begins to accelerate with the rising of the sun, the world slows down in the evening with the setting of the sun, too! It's almost as if the sun energises us through the day! □

Three hours in an Examination Hall !

✍ **Ruchi Poddar**
B. Com. 2nd year

Never has the word 'exam' been pleasant for any student and almost every student is terrified of examinations. Every assessment is vital and it seems like an ordeal that every student has to pass!

Amongst all, the class X 'board' exams are considered to be the most essential one and..... Thank God. I've got over with them. Well, it has not been so easy. The preparations beings month ahead. As the exams draw nearer, there is a mixed feeling of panic which drenches me with sweat on one hand and a feeling of relief which calms me when I think of the three months I'll get to enjoy after my exams.

No better is the scene just before entering the examination hall!! Students hold on to their books, clip boards and pencil boxes. They are seen pacing up and down trying to absorb every thing detail till the last minute. The moment the gates are opened,

the students rush and start hunting for their respective examination halls. The true nervousness is finally felt : once we are seated in our seats and eagerly waiting for the question paper. The thought of getting a tough and nerve wracking paper shakes us till no end.

The invigilators walk up and down the aisle between the rows scanning every student's movement. The hours pass by anolance look around to catch our friends and their expressions. Another hour to go and we sink in the fear of not being able to complete our paper. The warning bell rings and we are asked to tie our papers together even though we haven't finished our papers. After a couple of minutes, the invigilators literally grab our papers and the feeling is immense for some while some regret about a bad or an incomplete paper..... □

Philosophical Questions and Answers

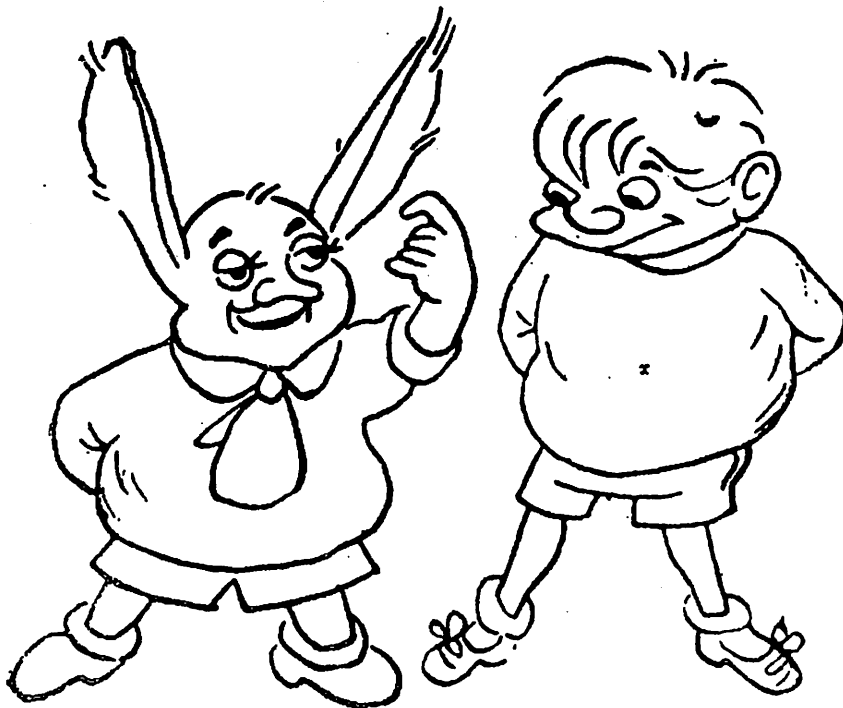
Niekta Sharma
B. Com. 2nd year

- What is weightier than the earth?
☞ One's mother
- What is higher than heaven?
☞ One's father
- What is swifter than the wind?
☞ The mind
- What is more numerous than grass?
☞ The thoughts that arise in the mind of man
- Why are the priests and scholars, though divine, not counted among the celestials?
☞ They are human and hence mortal. Therefore they are not ranked on a par with the gods.
- The warriors are not afraid of death and are hence not conscious of their mortality. Why then are they not counted among the celestials?
☞ Pure liability to hear makes them mortal.
- A learned and wealthy man lives in greatness. However, the knowing ones say that he is dead. Why this so?
☞ If a man does not offer anything to his ancestors, his guests, the gods and his dependants, he is as good as dead.
- What makes one a priest—is it birth, or study or learning?
☞ Neither birth nor learning makes one holy. It is his conduct alone that makes him so.
- Which is an incurable disease?
☞ Desire.
- What, when renounced, makes one agreeable to others?
☞ Renouncing pride, one is loved by others.
- Which is the most praiseworthy thing on earth?
☞ Skill.
- When may righteousness, wealth and joy go together?
☞ When a wife is of good conduct they go together.
- What is ignorance?
☞ Not taking cognizance of one's duties is ignorance.
- What is the greatest penance?
☞ Compassion for all creatures
- What is the most wonderful thing on earth?
☞ Everyday there go into the abode of yama countless creatures. However, the living believe themselves to be immortal. Is it not the strongest thing on earth?
- What is the path to go ahead ?
☞ There lives not even one seer whose ways and preaching are not contradicted. Therefore, the path to the divine can be known only by institutions.

IMMORTAL THOUGHTS.....

✍ Ritumoni Talukdar
B. Com. Final year

- Facts do not cease to exist because they are ignored.
- Faith is continuation of reason.
- Familiarize yourself with the bondage and prepare your own limbs to wear them.
- Few men of action have been able to make a graceful exit of the appropriate time.
- Fanaticism are the false fire of an over heated mind.
- Few things are harder to put with than the annoyance of a good example.
- Finance is the art of passing currency from hand to hand until it finally disappears.
- Folly is pererennial and yet the human race has survived.
- Fools rush in where fools have been before.
- Forgotten is forgiven.
- A bad workman never gets a good toll.
- A barking dog is often more useful than sleeping lion.
- A child is not a vase to be filled, but a fire to be lit.
- A critio is a man who knows but cannot drive the car.

'Masterji has been pulling my ears daily.....now you see the result !'

REPORTS

Report of NAAC Peer Team visit to K. C. Das Commerce College on 10th & 11th October, 2006

The NAAC peer team visited K.C. Das Commerce College on 10th & 11th October, 2006 to assess and accreditate the college on the basis of the Revised Self Study Report which was sent to the NAAC, office at Bangalore. The NAAC peer team that came to visit the college consisted of the following members—

1. Dr. (Mrs.) Kerma S. Lyngdoh
Former Pro-Vice Chancellor,
Professor, Department of Education
North Eastern Hill University, A.C.
Mandalai, Shillong - 793022, Meghalaya
2. Prof. Swami Suparnananda
Principal,
Ramkrishna Mission Residential College
P. O. : Narendrapur
Kolkata - 700103
District : 24 Parganas (S), West Bengal
3. Dr. Jagannath Patil
Deputy Adviser
NAAC, Bangalore

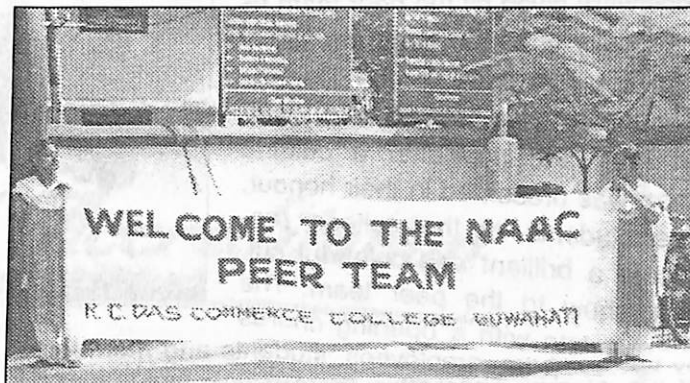
Dr. (Mrs.) K. Lyngdoh, Chairperson of the peer team and Prof. Swami Suparnananda arrived at the college on the 10th October, 2006 at 9 A.M.

On their arrival, the peer team was received with a guard of honour by the NCC cadets of the college. One of the cadets gave a pictorial demonstration about the location of the college with a model of the states of the North Eastern Region. He elaborated upon the exact position of the college and mentioned the distance of the railway station and airport from the college.

The peer team then had a meeting with the Principal, Dr. Hitesh Deka and the Co-ordinator of the IQAC, Dr. Swabera Islam for about 15 minutes. Thereafter they began their visits to the different departments.

The visits to the different departments were made in the following order—

1. Department of Accountancy
2. Department of Finance

3. Department of Economics
4. Department of Maths and Statistics.

The peer team then visited the IT and Management Cell. Here they interacted with the faculty about the different professional courses offered by the cell.

The next place of visit of the peer team was the Library. There they inspected the librarian's room, the stack room and the reading room. The peer team members made enquiries about the type of books and journals kept in the library. Facilities such as internet, reprography, book bank offered by the library were brought to their notice.

The visit to the library concluded at about 1 P.M. and thereupon lunch was served to them. During lunch, the Governing Body members were also present and there was an interaction session between the peer team members and the Governing body members where the Principal and Co-ordinator were also present. Dr. Jagannath Patil arrived at the college at about 1.30 P.M. and joined them.

After lunch, the visits to the different departments was resumed. They visited the following departments—

1. English Department
2. Management Department
3. Hindi Department
4. Bengali Department
5. Assamese Department

In all the departments the peer team interacted with the faculties. They inspected the records and documents maintained in the departments. Particularly enquiries were made about research work undertaken by the faculty. Several suggestions were given by the peer team to the faculty of all the departments.

After the visits to the Departments there was break of about half an hour and thereafter a cultural show was presented in their honour. The students of the college presented a brilliant and colourful cultural show to the peer team. The show began with an opening chorus

by the teachers, employees, students and members of the Alumni. Thereafter, there was a show, which depicted the culture of the different states of India representing National Integration. The whole show was presented in a dance form which ended with the Assamese Anthem "**O Mor Apunar Dekh**" the lyrics of which was written by the famous Assamese literature Lakshminath Bezbarua.

On the 11th October, 2006 the Peer Team visited the office and Accounts Branch. Thereafter, they visited the different facilities offered by college such as :

1. N.C.C
2. Information and Career Guidance Cell (ICGC)
3. Extension Education Centre
4. Canteen
5. Gymnasium
6. Boys' Common Room
7. Boys' Common Room
8. Students Union Room
9. Office of the Alumni Association
10. Health and Hygiene Cell
11. Documentation Centre
12. Women's Cell and its activities

During their visits they inspected all the documents where the various activities undertaken were recorded. After the visits of the different support services of the college, the Peer Team members engaged themselves with the report writing. The Peer Team were provided with the convenience of a computer and an expert typist so as to be able to prepare their report. The Peer Team also had a glimpse of the computerized visual reports of the different departments and cells with the help of a LCD projector in the conference room.

At about 3 P.M. the Peer Team had an interactive session with the alumni, guardian and students of the college. This meeting lasted for almost an hour.

Thereafter, the Peer Team had a meeting with the Principal and the Co-ordinator to share the issues of concern before finalizing the report. After this discussion, the Principal and Co-ordinator read the report thoroughly so as to request for any modification if required.

The exit meeting took place at about 4.30 P.M. where the chairperson of the NAAC Peer Team handed the finalized report to the Principal.

This report will not be complete if I do not mention the grade acquired by this college. The NAAC Peer Team was pleased to award **Grade B+** to K. C. Das Commerce College. □

राष्ट्रीय मूल्यांकन एवं प्रत्यायन परिषद
विश्वविद्यालय अनुदान आयोग का स्वायत्त संस्थान
NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL
An Autonomous Institution of the University Grants Commission

Certificate of Accreditation

*The Executive Committee of the
National Assessment and Accreditation Council
on the recommendation of the duly appointed
Peer Team is pleased to declare the
K. C. Das Commerce College
Chatribari, Guwahati, affiliated to Gauhati University, Assam as
Accredited
at the B* level.*

Date: October 17, 2006

Unad
Director

- This certification is valid for a period of Five years with effect from October 17, 2006
- An institutional score (%) in the range of 55-60 denotes C grade, 60-65-C' grade, 65-70-C'' grade, 70-75- B grade, 75-80- B' grade, 80-85-B'' grade, 85-90- A grade, 90-95-A' grade, 95-100-A'' grade (upper limits exclusive)

Quality Profile

Name of the Institution : K. C. Das Commerce College
Place : Chaltribari, Guwahati, Assam

Criterion	Criterion Score (Ci)	Weightage (Wi)	Criterion X Weightage (Ci x Wi)
I. Curricular Aspects	75	10	750
II. Teaching-learning and Evaluation	80	40	3200
III. Research, Consultancy and Extension	60	05	300
IV. Infrastructure and Learning Resources	80	15	1200
V. Student Support and Progression	77	10	770
VI. Organisation and Management	79	10	790
VII. Healthy Practices	81	10	810
		100	$\Sigma C_i W_i = 7820$

$$\text{Institutional Score} = \frac{\Sigma C_i W_i}{\Sigma W_i} = \frac{7820}{100} = 78.20$$

K. C. Das
Director

EC/40/72

Report on
4th ALUMNI MEET OF K. C. DAS COMMERCE COLLEGE
DATE : 03-02-2006 ♦ TIME : 11:30 AM

The inaugural session of the 4th Alumni Meet started at 11:30 AM.

Alumna Pallavi Kakati conducted the meeting and the Principal, Dr. Hitesh Deka presided over the meeting.

Ms. Runjun Phookun, President of the Alumni Association welcomed the Alumni and other members in the meeting. She asked the Alumni to use this association as a platform to do something for the society.

The Presidential speech was delivered by the President of the meeting Dr. Hitesh Deka.

The Secretarial Report was read out by the Secretary, Alumnus Vivekanand Singh.

Next, Alumnus Vivekanand Singh and Alumnus Chandan Jain conducted the Introductory Session wherein the students came up and spoke informally.

Alumnus Shailendra Sharma came up and expressed happiness on being a part of the college. He also came up with certain suggestions for the development of the college.

Alumnus Shaikh Shamim Nawaz and Alumnus Vidyanand Upadhyay were alike in their opinion as to

how the college had helped them muster courage and confidence to start their own establishments.

Alumnus Chandan Jain who was also the ex Vice-President of the college spoke about his days in college. He wants to utilize the education he received and do some thing on his own.

Alumnus Vishal Agarwal who is now an Asstt. Director in a film making unit is very happy about the development of the college.

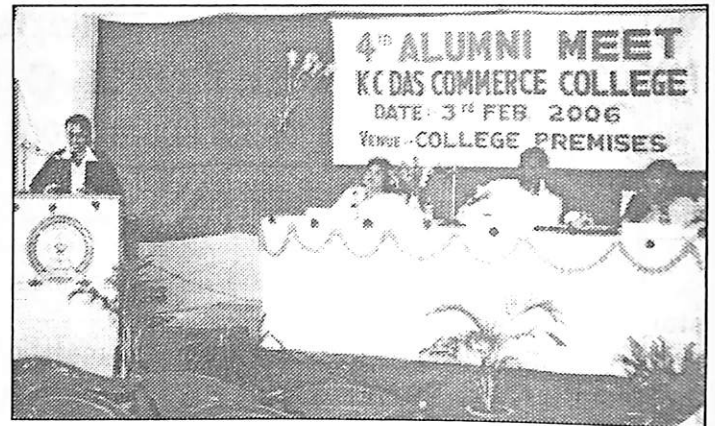
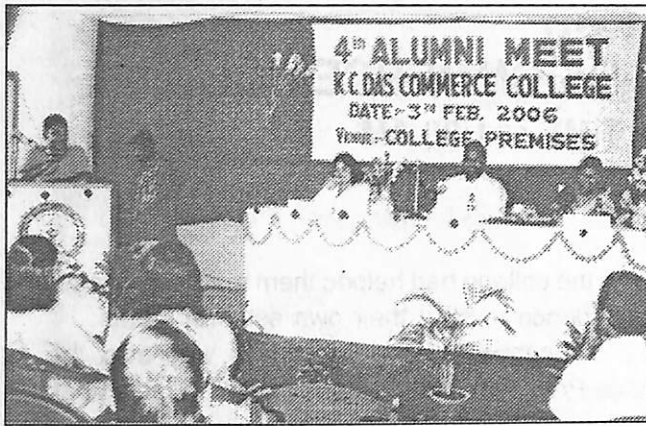
The other alumnis' Sunil Agarwal, Bikash Jain, Mukesh Agarwal, Sahara Banu, Sofia Khatoon, Vivekanand Singh, Priyanka Chakraborty and others were nostalgic and thanked the college for what they are today.

Dr. Swabera Islam, the Vice Principal encouraged all the students to involve themselves in this association.

Dr. P. C. Kakati also advised the students to mould their future lives to become respectable citizens.

At the end of the Introductory Session, the old body was dissolved and a new body of the association was formed with the following members –

1. Advisor : Principal, Dr. Hitesh Deka
2. President : Ms. Runjun Phookun, Head,
Department of Mathematics and Statistics.
3. General Secretary : Alumna Pallavi Kakati, Lecturer, Department of Finance
4. Joint Secretary : Alumnus Advocate Shailendra Sharma, Gauhati High Court
Alumnus Bikash Jain, Lecturer, Digamber Jain College

All the other Alumnis' present were taken in as members of the Association.
With the formation of the new body, the vote of thanks was offered by Pallavi Kakati and the meeting came to an end.

The gathering then proceeded for lunch organized for them. □

REPORT ON EXTENSION EDUCATION UNDER HEALTH & HYGIENE CELL

FREE HEALTH CHECK-UP

Under the Health and Hygiene Cell of K.C. Das Commerce College a clinic has been opened for free health check up. A senior physician Dr. Dasarath Ch. Choudhury conducts Free Health Check up every Wednesday from 10 A.M. to 1 P.M. in the clinic set up in the college campus. Along with the students and employees of the college, the people of the locality are also getting the benefit of this programme.

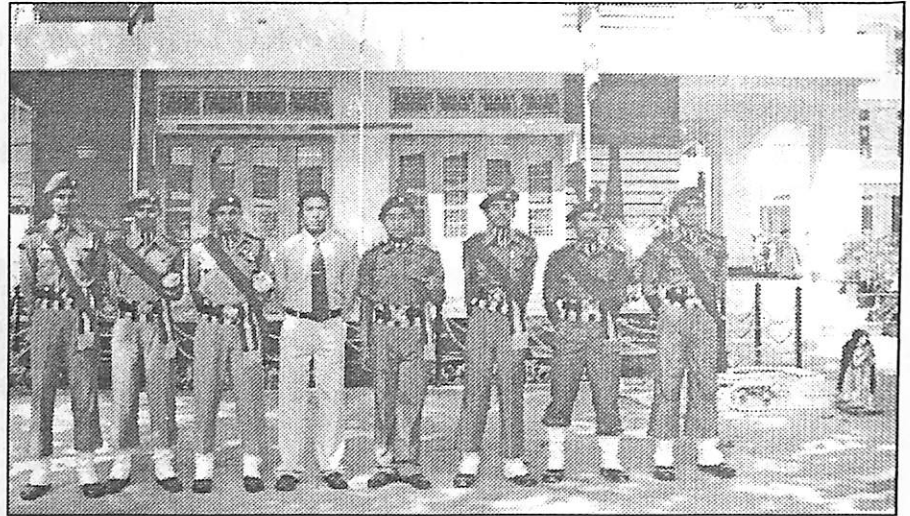
CANCER AWARENESS AND SCREENING PROGRAMME

As a part of Extension Education, the Health & Hygiene Cell of K.C. Das Commerce College in association with Eastern India Women's Association (EIWA) organized an Anti Cancer Awareness and Check Up Camp at Garooghuli, a village adopted by the College on 4th November 2006. More than 75 people were provided free check up in the camp.

Active support was received from Mrs. Minoti Choudhury, honourable president, EIWA, along with the members Mrs. Anima Sarma, Mrs. Lakhimi Baruah, Mrs. Deepti Goswami, Mrs. Mamoni Baruah, Mrs. Bonti Bordoloi and Mrs. Nalini Kelkar. A group of doctors under the leadership of renowned Dr. Joydeep Das of the Oncology Deptt. of Dr. Barooah Cancer Institute, Guwahati participated in the camp. And the Students Union of K.C. Das Commerce College deserve special mention for their relentless commitment to make the camp grand success. □

THE ACTIVITIES OF NCC CADETS DURING THE YEAR 2005-06

During 2005-06 the NCC cadets of K.C. Das Commerce College has done various activities such as National level camps, Range Fining, social services, Blood Donation and during college foundation day, the visit of NAAC team piloting, Guard of honour and cultural programme and also done Republic day Parade.

1. On October, 2005 NCC cadets have done CATC camp held at Umroi Organized by 1 Assam BN NCC and 9 cadets have attended the camp.

a. cdt CGF/ASD/12571/05	M. Pintu Sinh
b. cdt CGF/ASD/12582/05	Sashi Bhusan Singh
c. cdt CGF/ASD/12570/05	Om Narayan Sahani
d. cdt CGF/ASD/12566/05	Vikash Sharma
e. cdt CGF/ASD/12565/05	Binod Sharma
f. cdt CGF/ASD/12569/05	Naren Barman
g. cdt CGF/ASD/12561/05	Asha Kanta Sharma
h. cdt CGE/ASD/12581/05	Basanta Deka
i. cdt CGE/ASD/12514/05	Amit Roy

2. On November, 2005 NCC Cadets have done an NSS Camp held at Dharapur organized by B. Borooah College and 4 cadets have attended this Camp. Name of the cadets are as under.

a. cdt CGF/ASD/12576/05	Yogesh choudhary
b. cdt CGF/ASD/12571/05	M. Pintu Singh
c. cdt CGF/ASD/12570/05	Om Narayan Sahani
d. cdt CGF/ASD/12575/05	Md. Kalam Azad

3. In December, 2005 3 cadets have attended National level Trek Camp held at sillong

a. cdt CGF/ASD/12519/04	Sanjay Singh
b. cdt CGF/ASD/12602/03	Suman Biswas
c. cdt CGF/ASD/12517/04	Suraj Chapagain

4. This year also in January, 2006 4 cadets from our college selected by 1 Assam BN NCC for ceremonial Drill at Judge's field for Republic Day Parade.

a. cdt CGF/ASD/12576/05	Yogesh Choudhary
b. cdt CGF/ASD/12571/05	M. Pintu Singh
c. cdt CGF/ASD/12582/05	Sashi Bhusan Singh
d. cdt CGF/ASD/12525/05	Digonta Potwary

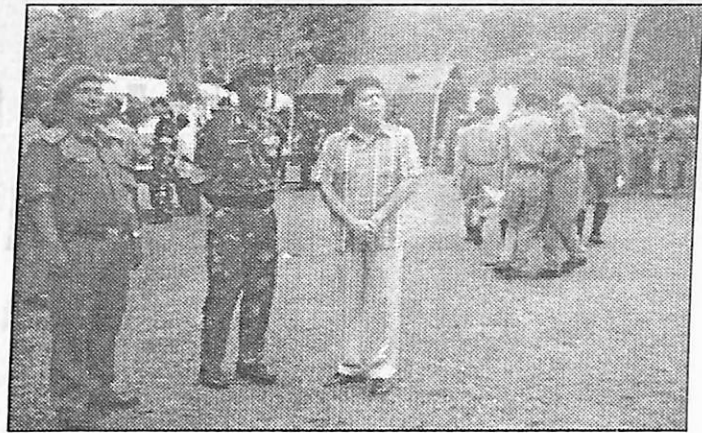
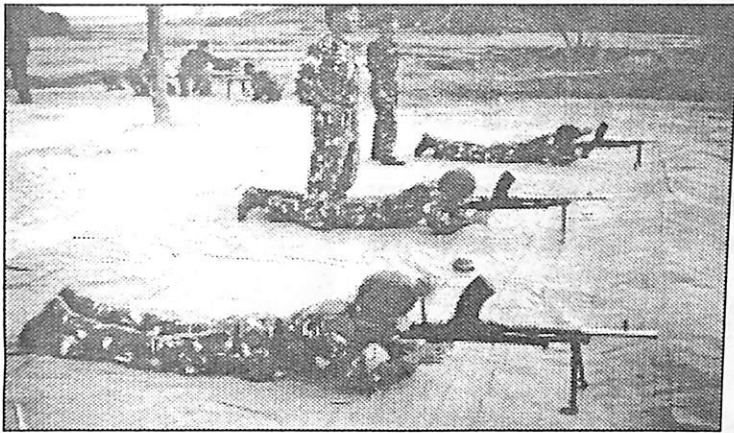
5. In June, 2006 3 NCC cadets from our college were selected for the National level Camp (NIC) held at Itanagar organised by Tezpur Group H Q NCC.

a. CPL CGF/ASD/12576/05	Yogesh choudhary
b. CPL CGF/ASD/12571/05	M. Pintu Singh
c. CPL CGF/ASD/12582/05	Sashi Bhusan Singh

6. In June and July, 2006 cadets have attended shooting competition/ CATC Camp held at Narangi CANH Organised by 1 Assam BN NCC

a. UO CGF/ASD/12517/04	Sanjay Singh
b. UO CGF/ASD/12603/03	Dheeraj Khaklary
c. UO CGF/ASD/12503/04	Jagannath Debnath
d. CPL CGF/ASD/12570/05	Om Narayan Sahani
e. L/CPL CGF/ASD/12565/05	Binod Sharma

7. In October, 2006 during the Peer team visit (NAAC) our NCC cadets took part in various activities such as Guard of honour, piloting and also Cultural Programme and the Programme was great success.

8. During Foundation day NCC Cadets of our College also engaged themselves in various activities like piloting and cultural programme.

9. In November, 2006, 2 cadets of our college were selected form 1 Assam BN NCC for Army Attachment Course held at Umroi organised by the 3 Mahar Regiment.

- a. UO CGF/ASD/12576/05 Yogesh Choudhary
- b. UO CGF/ASD/12571/05 M. Pintu Singh

10. In December, 2006, 7 Cadets have attended CATC/Para Ceiling Camp held at Bongaon organised by 1 Assam BN NCC.

- a. UO CGF/ASD/12606/03 Joydeep Bose
- b. SGT CGF/ASD/12570/05 Om Narayan Sahani
- c. SGT CGF/ASD/12569/05 Naren Barman
- d. cdt CGF/ASD/12574/05 Rinku Sharma
- e. cdt CGF/ASD/12529/06 N.K. Thakur

f. cdt CGF/ASD/125614/06 Sajall Singh

g. cdt CGF/ASD/12527/06 Md. Sariful Hussian

11. In social service our college NCC Cadets have donated blood during Blood Donation Camp held at 151 Base hospital, Basistha Organised by the D.G. NCC.

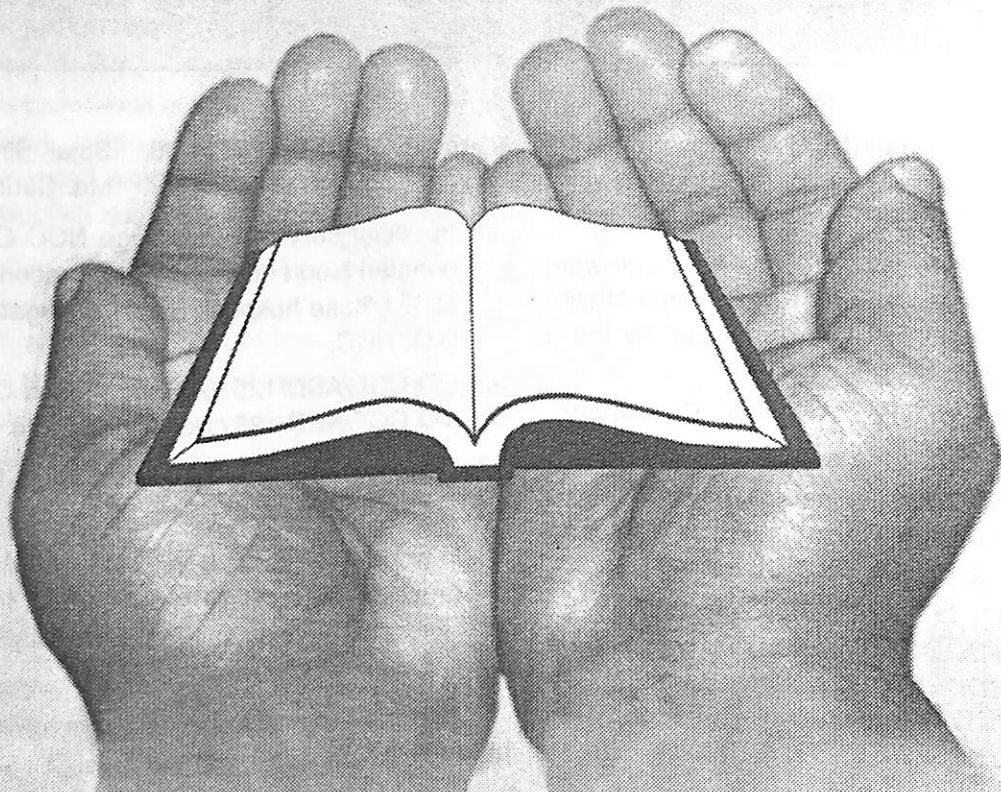
- a. UO CGF/ASD/12576/05 Yogesh Choudhary
- b. UO CGF/ASD/12571/05 M. Pintu Singh

12. During Chatt Puja our NCC Cadets took part in traffic duty at Machkowa.

13. In world Aids Day 20 NCC Cadets of our college participated in Rally from GMCH to Rabindra Bhavan organised by the Director state Aids Rally Control Society.

All the activities mentioned above have been done by our cadets with great success. □

ANNUAL REPORT OF STUDENTS' UNION

Vice President's Report

First of all, I would like to thank God and my parents who sent me to K. C. Das Commerce college. It brings me immense honour and gratification to be the Vice-President of Students' Union, 2005-2006. I heartily thank our respected Principal Sir and all the college authority for providing me the unique opportunity to serve our college.

I feel privileged to have got the chance to lead such a spirited and arduous team, comprising of my batchmates and juniors, who have no doubt been my support system throughout and I sincerely thank them for all their efforts. I would like to give a special mention to the efforts put in by the senior most students of the college.

I would like to take the opportunity to thank our respected Principal Dr. Hitesh Deka Sir, Prof.-in-charge Mrs. Swabera Islam (Vice-Principal), our teaching faculty, non-teaching staff for their moral support, guidance and for steering us in the right direction. I would also like to thank my beloved fellow students for their kind support and valuable suggestions at every step.

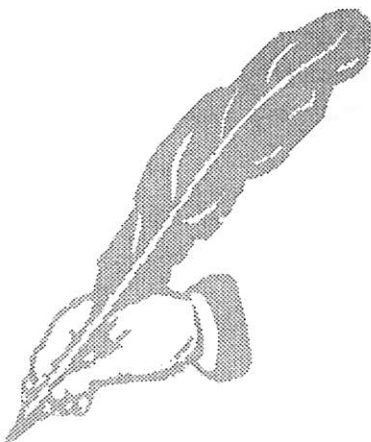
Before I conclude, I would like to say that it was really a memorable and exciting phase of my life.

At last, I would like to congratulate our new union members and wish a very bright future to all the students of K. C. Das Commerce College.

"If All the ingredients are present, Achieving success is Indubitable."

Thanking all.

Vivek Sharma
Vice-President

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে স্বদেশ আৰু স্বজাতিৰ হ'কে বিভিন্ন সময়ত নিজৰ জীৱন আৰ্হি দিয়া শ্বহীদসকললৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা নিবেদিতো। শ্ৰদ্ধা নিবেদিতো 'কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়'ক গঢ়ি তোলা প্ৰতিজন জ্ঞানানুগামীৰ প্ৰতি। এই সুযোগতে সমগ্ৰ কেচিয়ানলৈ তথা মোক সাধাৰণ সম্পাদক পদৰ বাবে নিৰ্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ হকে কাম কৰিবলৈ সুবিধা দিয়া মোৰ শুভাকাংক্ষীসকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

সাধাৰণ সম্পাদকৰ কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতে 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' আৰম্ভ হয়। ছাত্ৰ একতা সভাৰ সকলো বিষয়বস্তুৰ সহযোগত উৎসাহী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে যোগদান কৰি 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' সাফল্যমণ্ডিত কৰি তুলিলে। এই 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ'ৰ ভিতৰতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত 'বি বৰুৱা কেম্বাৰ হস্পিতাল'ৰ সহযোগত এখন "Anti Cancer" শীৰ্ষক প্ৰদৰ্শনমূলক অনুষ্ঠানো অনুষ্ঠিত হৈ যায়। য'ত কেম্বাৰ ৰোগৰ কাৰক তথা ইয়াৰ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতাসমূহৰ বিষয়ে অৱগত কৰোৱা হৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও বাগ্‌দেৱী সৰস্বতী আইৰ পূজা তথা শিক্ষক দিৱস আদিৰ কাৰ্যসূচী অতি সুন্দৰভাৱে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এইখিনিতে ইয়াত সহযোগ কৰা মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু লগতে সকলো কেচিয়ান সতীৰ্থলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

বিগত বৰ্ষৰ দৰেই ধাৰাবাহিকতা ৰক্ষা কৰি এই বছৰতো অনুষ্ঠিত কৰা হয় "নৱাগত আদৰণি সভা"। এই সন্ধিক্ষণতে আমি সুযোগ পাইছিলো নৱাগত কেচিয়ানক আনুষ্ঠানিকভাৱে আদৰণি জনোৱাৰ। একোটাকৈ উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ আশা বুকুত বান্ধি নতুনকৈ কেচিয়ানৰ পোছাক পৰিধান কৰাসকলক আমি আন্তৰিকতাৰে আদৰি লৈছিলো। ইয়াত নৱাগতসকলক মহাবিদ্যালয়ৰ নীতি-নিয়ম মানি চলাত আমি সাধ্যানুসাৰে সহায় কৰিছিলো। অৱশ্যে এই নীতি-নিয়ম মানি চলাৰ অনুপ্ৰেৰণা আমি আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় তথা শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীবৃন্দৰ পৰাহে পাইছিলো।

মোৰ কাৰ্যকালতে মহাবিদ্যালয়ত 'নাক'ৰ পৰিদৰ্শন এক উল্লেখযোগ্য পৰ্যায়। যোৱা ১০ আৰু ১১ অক্টোবৰত হৈ যোৱা 'নাক'ৰ পৰিদৰ্শনত কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ে 'বি+' গ্ৰেড লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এজন 'কেচিয়ান' তথা এজন সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে উক্ত বিষয়টো নিঃসন্দেহে মোৰ বাবে এক গৌৰৱৰ বিষয়।

মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা দিৱসৰ লগত সংগতি ৰাখি যোৱা বেলিৰ দৰে এই বেলিও মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত আয়োজন কৰা হয় সদৌ অসম ভিত্তিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় সংগীত প্ৰতিযোগিতাৰ। এই সংগীত প্ৰতিযোগিতাৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত বস্তি প্ৰজ্বলন কৰিছিল অসমৰ এগৰাকী মহান শিল্পী খগেন মহন্তদেৱে। এইবেলি সংগীত প্ৰতিযোগিতাৰ বিষয়বস্তু আছিল 'বিষ্ণুৰাভা সংগীত'। অসমৰ বিভিন্ন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰায় ৫০ গৰাকী প্ৰতিযোগীয়ে এই প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰে।

সাধাৰণ সম্পাদকৰূপে নিৰ্বাচিত হোৱাটো মোৰ বাবে পৰম সৌভাগ্য। অনাগত দিনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলৰ প্ৰতি মোৰ এটা অনুৰোধ যে তেওঁলোকে নিঃস্বার্থভাৱে নিজ কৰ্তব্য পালন কৰি শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ উন্নতি সাধনৰ বাবে যাতে যত্নপৰ হয়। এই মহান শিক্ষানুষ্ঠানটিৰ গৌৰৱোজ্জ্বল মান-মৰ্যাদা যাতে চিৰদিনৰ বাবে অক্ষুণ্ণ থাকে, উন্নতৰ পৰা উন্নততৰ হয় তাৰ চেষ্টাৰ বাবে সমূহ কেচিয়ান সংকল্পবদ্ধ হ'ব লাগিব।

মোৰ কাৰ্যকালত প্ৰতি ক্ষেত্ৰতে দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা অধ্যক্ষ মহোদয়লৈ মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম থাকিল। মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ অকুণ্ঠ স্নেহৰ ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰ'লো। লগতে মোক বিভিন্ন কামত উৎসাহ দি সহায় আগবঢ়োৱা বাতুল, কুলদীপ, হৰীকেশ, সুমিত আৰু বিবেক দালৈ থাকিল মোৰ অকৃত্ৰিম মৰম।

সদৌ শেষত অজানিতে ৰৈ যোৱা ভুল-ত্ৰুটিৰ মাৰ্জনাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰি এই প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰিলো।

'জয়তু কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়'

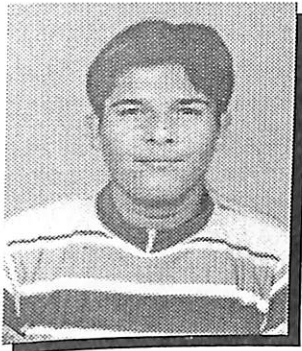
'জয় আই অসম'।

ধন্যবাদ সহকাৰ—

শ্ৰীঅমৃত কাকতি

সাধাৰণ সম্পাদক

Report of Assistant General Secretary

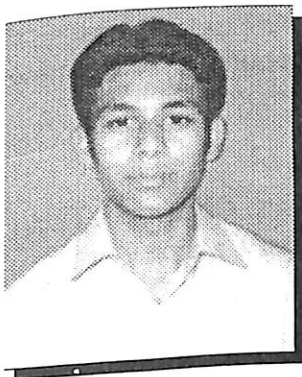
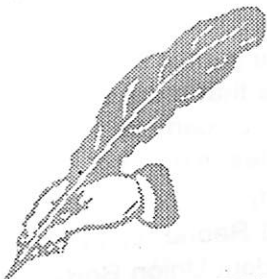
I convey my thank to our honourable Principal Sir Dr. Hitesh Deka, teachers and Students who have given me an opportunity to serve as Assistant General Secretary for the session 2005-2006.

I myself along with Union Members performed the remaining task with the celebration of Freshers Social, Foundation Day, College Week. But this session I got a great opportunity to work with all the members when NAAC peer team came to our college. I tried my level best to do all the work very sincerely.

Lastly before I conclude my report, I would like to say that it was really a memorable and exciting phase of my life to serve as the Assistant General Secretary.

Lastly, I would like to offer best wishes to the new union body of the college. Thanking you.

Sumit Kothari
Assistant General Secretary

Report of Music and Cultural Secretary

I am Sumit Ghosh and has been selected for the post of Secretary Music and Culture. I am highly pleased to be a part of the Union Body of K. C. Das Commerce College which is done on the basis of selection. I am very much glad that the formation of Union Body is done on selection basis.

During my tenure I have performed many events. My first event was to organise the College Week which is a very special occasion on the part of all the students. In the event of College Week I have extracted many talents, specially new singers, musicians and many others. There were competitions like, Modern song, Western song, Rabha Sangeet Competition and many others.

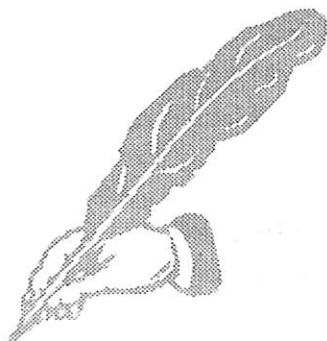
My next event was the Freshers Social and then after Bharat Vikash Parishad where we have been selected for the State level competition. We have performed well in the State level competition but cannot go through the State level competition successfully.

My next programme was the visit of NAAC peer team which was for the first time in the history of K. C. Das Commerce College. Each and every students performed brilliantly well in the programme and I am highly grateful to all the students with the help of which we have got the "B+" grade.

Thereafter I had organised for the 23rd foundation day lecture with the help of my batchmates and seniors of the Union Body. From the last year onwards our college have organised an Inter College Music Competition which is held on the eve of the foundation day lecture.

Lastly I would like to greet heartiest congratulation to the newly formed Union Body Members.

Sumit Ghosh
Secretary Music & Culture

Report of Secretary, Major Games

I would like to convey my outmost desire to thank Principal Sir, Dr. Hitesh Deka, selection committee and prof-in-charge, Mr. Pradeep Das for vesting their faith on me and appointing me as the Secretary, Major Games for the session 2005-2006. Also I am proud to be one of the member of K.C. Das Commerce College family.

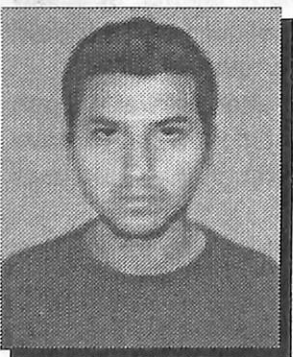
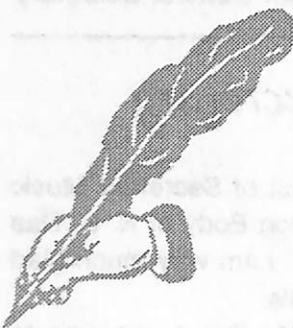
"SPORT IS A WAY OF LIFE." During my tenure all kinds of games were conducted like Football, Cricket, Atheletics, Javelin Throw, Shot put, Martial Arts, Armwrestling, Volleyball, Bodybuilding, Weight lifting etc. Gone are the days when sports was considered to be weird, but now sports has become at par with studies. I am grateful to all the participants for taking part in the games conducted and showing their sportsmen spirit. Here I would like to stress that more number of girl students should be encouraged to take part in the major games.

I would also like to extend my thanks and gratitude to teaching staff, non-teaching staff, Safiqul Haque Sir for his moral support and my friends Jyotirmoy Choudhury, Parag Talukdar, Anirban Talukdar and Nayanjyoti Rabha for helping me throughout the college week and my members of the Student Union Body for their co-operation. My special thanks once again to Principal Sir and Prof-in-charge Pradeep Das. Lastly, I would like to apologise for my shortcomings.

My best wishes for the newly appointed union members to reach new heights and bright future to the students of K. C. Das Commerce College.

Thanking you.

Dharam Chand L. Tadu
Secretary, Major Games

Report of Secretary, Minor Games

At first I want to say that I am very proud to be a student of this college and become a member of Students' Union body. I would like to thank God and my parents who gave me a chance to be a part of this college and teacher and Principal Sir who gave me an unique opportunity to serve our college.

A number of great events were held in the college during the year. During my tenure I tried my level best to fulfill the expectations and wants of the students as well as the teachers and our members.

Lastly I would like to thank our respected Principal Sir, Teacher and the students for co-operating with me and making my efforts a success.

I conclude by giving my best wishes to the new members of Students' Union.

Thanking all.

Md. Afroz Ali
Secretary, Minor Games

Report of Debate and Symposium Secretary

At first I would like to thank my parents who sent me to this college. My sincere thanks goes to our Principal Sir, Vice-Principal Mam, and the members of the selection committee who had given me an opportunity to serve our college as Debate and Symposium secretary for the session 2005-2006.

Further I extend my thanks to my Prof.-in-charge (Debate and Symposium) Mrs. Ashima Sarma Bora for her love, support and guidance. I also want to thank our teaching faculty, non-teaching staff, Students' Union members and my beloved fellow students for their kind help and support in every step. It is for their whole hearted co-operation only that the events held during my tenure became successful. During my tenure I arranged the debate competition, Extempore competition and Quiz competition in the college week festival. Many students participated and showed their talents which was inspiring to many other students of the college and served as stimulators to put a step forward in participating in such competitions held in other places also.

Students also participated in inter college competition and NAAC interaction (National Assessment and Accrediation Council) were highly appreciated by every one.

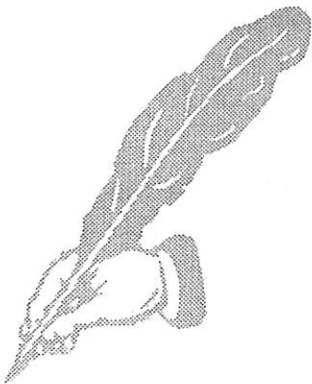
Lastly, I would like to give my special thanks to the students of the college for their great support. Few of my friends are mentioned worthly like Vivek Sharma, Dinesh Sharma, Aditya Beria, Jyoti Singhvi, Sumit Kothari and many more whom I can't count.

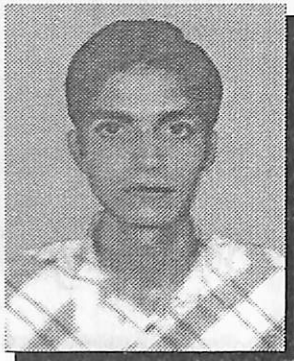
Thus, my term as a Debate and Symposium Secretary came to an end with lots of positive, excitement and fond memories which I would carry forever in future. I apolozise to everybody if I did anything wrong during my tenure.

To conclude, I congratulate the new members of the Students' Union and offer best wishes for enhancing the college further towards the path of success.

Thanking you.

Shikha Poddar
Debate and Symposium Secretary

Report of Social Service Secretary

I, Dinesh Sharma, devote my warm wishes to my very honourable Principal Sir and all my respected teachers. I would like to thank our selection committee for providing this golden chance to serve and college.

I recall with delight the love, support, guidance and help extended by honourable Principal Dr. Hitesh Deka, Prof.-in-charge (Social service) Safiqul Haque. I would also extend my thanks to the members of teaching faculty, the non-teaching staff and my beloved fellow students.

During my tenure, I took up the task of cleaning K. C. Road from Nichol's school to Marwari Maternity Hospital and whole campus of our college.

With the support of everyone, I was able to conduct free medical check up camp in college campus association with Marwari Yuva Manch, a free eye screening and check up camp in Garooghuli in association with North Eastern Marwari Committee Guwahati division, women Association and Lion's Club of Guwahati, Environment Awareness and Conservation Programme by NSS Unit of the college.

I also extended my help in Freshers Social, Saraswati Puja and Foundation Day.

At last, I pay my humble gratitude to our respected Principal Sir, Safiqul Haque Sir, Bipul Kalita Sir, Vivek Sharma, Jay Agarwal, Madhusudan Mishra, Sumit Kothari, Jyoti Singhvi and Shikha Poddar for their support and valuable suggestions.

To conclude, I congratulate the new members of Students' Union and offer best wishes for all the students of K.C. Das Commerce College.

Thanking you.

Dinesh Sharma
Social Service Secretary

Report of Boys' Common Room Secretary

I heartily thank our respected Principal Sir, Dr. Hitesh Deka and Selection Committee who had provided me the opportunity to serve for the college as Boys' Common Room Secretary for 2005-2006.

During the College Week festival, I have organised Carrom Board Competition, Chess Competition, Ludo Competition, One minute Competition, Blind Hit and Musical Chair Competition. I would like to thank all the participants who really co-operated with me. I took personnel initiative to help the other works of the Union Members.

Before I conclude, I pay my humble gratitude to our respected Principal Sir and Manoj Kedia Sir (Prof.-in-charge Boy's Common Room), (Department of Accountancy) for their kind support and valuable suggestion.

I on behalf of the union members congratulate the new members and offer my best wishes for advancing the college further on the path of success.

Thanking you.

Sri Aditya Beria
Boys' Common Room Secretary

Report of Girls' Common Room Secretary

At the very outset I want to say that I am very proud to be a student of this college and for becoming the member of the Students' Union. I am very much thankful to our Principal Sir and union associates for selecting me as an Secretary for Girls' Common Room for the session 2005-2006.

During my tenure I tried my best to fulfill the expectations and wants of the students. I convey my heartiest wishes to the coming union members for their success while performing their duties.

Before winding up, I would like to take the opportunity to thank our respected Principal Sir, Dr. Hitesh Deka, our teachers, non-teaching staff and my Prof-in-charge Mrs. Pallavi Kakati Ma'am for her moral support.

At the end of my report I would like to wish a very bright future to all the students of this prestigious college of commerce.

Thanking you.

Sultana Begum
Secretary
Girls' Common Room

আৰম্ভণিৰে পৰা আলোচনীৰ তত্ত্বাবধায়ক/তত্ত্বাবধায়িকা

আৰু

সম্পাদক/সম্পাদিকাসকল

	তত্ত্বাবধায়ক/তত্ত্বাবধায়িকা	সম্পাদক/সম্পাদিকা
১। ১৯৯৬-৯৭	দীপক বৰ্মন	জলেশ্বৰ গিৰি, বিপুল কলিতা
২। ১৯৯৭-৯৮	বিজয় কলিতা	বিশ্বজিত বৰুৱা, তৰুণ কুমাৰ
৩। ১৯৯৮-৯৯	স্বপ্না স্মৃতি মহন্ত	জাভেদ বিন জিয়া
৪। ১৯৯৯-২০০০	প্ৰাৰ্থনা বৰুৱা	ছাজিন শেখ, প্ৰাঞ্জল কলিতা
৫। ২০০০-২০০১	প্ৰাৰ্থনা বৰুৱা	বিদিপ কলিতা
৬। ২০০১-২০০২	শ্ৰাবণী ভদ্র	ৰাজনীশ ডেকা
৭। ২০০২-২০০৩	অৰ্চনা বৰা	ভাস্কৰ দত্ত
৮। ২০০৩-২০০৪	কুকিল বৰা	মৃগাল চহৰীয়া
৯। ২০০৪-২০০৫	চফিকুল হক	অভিজিত ডেকা
১০। ২০০৫-২০০৬	জয়শ্ৰী পাঠক	হামিদুৰ ৰহমান, জ্যোতি সিংহতী

live your dream

Ranjana/06

Our Motto :

“To Strive, to Seek, to Learn and not to yield.”